

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 101

við Stjórnartíðindi
Evrópusambandsins

26. árgangur

19.12.2019

I EES-STOFNANIR

1. Sameiginlega EES-nefndin

2019/EES/101/01	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/51/ESB frá 16. apríl 2014 um breytingu á tilskipunum 2003/71/EB og 2009/138/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 að því er varðar valdsvið Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin)	1
2019/EES/101/02	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1369 frá 4. júlí 2017 um setningu ramma fyrir orkumerkingar og um niðurfellingu tilskipunar 2010/30/ESB	62
2019/EES/101/03	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/943 frá 8. júní 2016 um verndun trúnaðarupplýsinga um sérþekkingu og viðskiptaupplýsinga (viðskiptaleyndarmál) gegn ólögmati öflun, notkun og birtingu þeirra	85
2019/EES/101/04	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/806 frá 22. maí 2015 um forskriftir fyrir traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu	103
2019/EES/101/05	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1505 frá 8. september 2015 um tækniforskriftir og snið fyrir traustlista skv. 5. mgr. 22. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum	106
2019/EES/101/06	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1506 frá 8. september 2015 um forskriftir fyrir snið útfærðra rafrænna undirskrifa og útfærðra innsigla sem opinberir aðilar skulu viðurkenna skv. 5. mgr. 27. gr. og 5. mgr. 37. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum	117
2019/EES/101/07	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/650 frá 25. apríl 2016 um staðla fyrir öryggismat fullgilds undirskriftar- og innsiglisbúnaðar skv. 3. mgr. 30. gr. og 2. mgr. 39. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum	122
2019/EES/101/08	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1501 frá 8. september 2015 um umgjörð samvirkni skv. 8. mgr. 12. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum	125

2019/EES/101/09	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1502 frá 8. september 2015 um að ákvarða lágmarkstækniforskriftir og -ferla varðandi fullvissustig fyrir rafrænar auðkenningarleiðir skv. 3. mgr. 8. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum	131
2019/EES/101/10	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/841 frá 30. maí 2018 um að fella losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt inn í loftslags- og orkurammann fram til ársins 2030 og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og ákvörðun nr. 529/2013/ESB	145
2019/EES/101/11	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/842 frá 30. maí 2018 um bindandi árlega skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda aðildarríkjanna frá 2021 til 2030 sem stuðlar að loftslagsaðgerðum til að uppfylla skuldbindingar samkvæmt Parísarsamningnum og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013	170
2019/EES/101/12	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1756 frá 23. október 2019 um breytingu á V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 136/2004 að því er varðar að færa Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland á skrá yfir þriðju lönd þaðan sem leyfður er aðflutningur á sendingum af heyi og hálmi til Sambandsins	187
2019/EES/101/13	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1758 frá 23. október 2019 um breytingu á III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1251/2008 að því er varðar að færa Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland og hjálendur krúnunnar á skrá yfir þriðju lönd, yfirráðasvæði, svæði eða hólfi þaðan sem leyfður er aðflutningur á sendingum af lagareldisdyrum til Evrópusambandsins	190
2019/EES/101/14	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1773 frá 23. október 2019 um breytingu á viðaukanum við ákvörðun 2007/453/EB að því er varðar stöðu Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og hjálendna krúnunnar með tilliti til kúariðu	193
2019/EES/101/15	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1769 frá 23. október 2019 um breytingu á ákvörðun 2009/821/EB að því er varðar skrárnar yfir skoðunarstöðvar á landamærum og dýralæknaeiningar í Traces-tölvukerfinu	197
2019/EES/101/16	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1795 frá 24. október 2019 um breytingu á reglugerðum (ESB) 2019/501 og (ESB) 2019/502 að því er varðar gildistíma þeirra (Texti sem varðar EES)	201

II EFTA-STOFNANIR

- 1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna**
- 2. Eftirlitsstofnun EFTA**
- 3. EFTA-dómstóllinn**

III ESB-STOFNANIR

- 1. Framkvæmdastjórnin**

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/51/ESB

2019/EES/101/01

frá 16. apríl 2014

um breytingu á tilskipunum 2003/71/EB og 2009/138/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 að því er varðar valdsvið Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 50., 53., 62. og 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjármálakreppan 2007 og 2008 leiddi í ljós verulega annmarka á fjármálaeftirliti, bæði í einstökum tilvikum og á fjármálakerfinu í heild. Eftirlitskerfi einstakra landa hafa dregist aftur úr alþjóðavæðingu fjármála og þeim samþættu og samtengdu evrópsku fjármálamörkuðum þar sem margar fjármálastofnanir stunda starfsemi yfir landamæri. Kreppa þessi afhjúpaði annmarka á sviðum samstarfs, samræmingar, samræmdrar beitingar á lögum Sambandsins og trausts milli lögbærra landsyfirvalda.
- 2) Evrópuþingið hefur, í mörgum ályktunum sem samþykktar voru áður en til fjármálakreppunnar kom og á meðan á henni hefur staðið, óskað eftir breytingum sem miða að samþættara evrópsku eftirliti til að tryggja að allir aðilar á vettvangi Sambandsins búi í raun við jöfn samkeppnisskilyrði á vettvangi Sambandsins og til að slíkt eftirlit endurspegli vaxandi samþættingu fjármálamarkaða í Sambandinu, einkum í ályktunum sínum frá 13. apríl 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: Aðgerðaáætlun frá 21. nóvember 2002 um reglur um varfærnisæftirlit í Evrópusambandinu, frá 11. júlí 2007 um stefnu í fjármálaþjónustu (2005–2010) – hvítbók, frá 23. september 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um vogunarsjóði og óskráð hlutabréf og frá 9. október 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um Lamfalussy-efitryggni: framtíðarskipulag eftirlits, og í afstöðu þess frá 22. apríl 2009 um breytta tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþólsáætlun II) og frá 23. apríl 2009 um tillögu að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins um lánshæfismatsfyrirtæki.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 153, 22.5.2014, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 247/2018 frá 5. desember 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(¹) Stjtið. ESB C 159, 28.5.2011, bls. 10.

(²) Stjtið. ESB C 218, 23.7.2011, bls. 82.

(³) Afstaða Evrópuþingsins frá 11. mars 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. apríl 2014.

- 3) Í nóvember 2008 gaf framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra embættismanna, undir formennsku Jacques de Larosière, fyrirmæli um að leggja fram tilmæli um hvernig styrkja mætti fyrirkomulag evrópsks eftirlits með það í huga að auka öryggi borgara Sambandsins og endurvefja traust á fjármálakerfinu. Í lokaskýrslu sinni 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslunni“) mælti nefnd háttsettra embættismanna með því að eftirlitsramminn yrði styrktur til að draga úr hættu á fjármálakreppum í framtíðinni og alvöru þeirra. Nefndin mælti með víðtækum umbótum á skipulagi eftirlits með fjármálageiranum í Sambandinu. De Larosière skýrslan mælti einnig með stofnun evrópsks fjármálaeftirlitskerfis (ESFS) sem samanstæði af þremur evrópskum eftirlitsstofnunum (ESA) — einni fyrir hvern af eftirfarandi geirum: bankþjónustu, verðbréf og váttryggingar og starfstengdan lífeyri — og að evrópskt kerfisáhætturáð yrði stofnað.
- 4) Fjármálastöðugleiki er forsenda þess að raunhagkerfið geti skapað störf, veitt lán og skapað vöxt. Fjármálakreppan hefur leitt í ljós alvarlega annmarka á fjármálaeftirliti, sem hefur hvorki getað séð fyrir óhagstæða þjóðhagsvarúðarþróun né komið í veg fyrir uppsöfnun óhóflegrar áhættu í fjármálageiranum.
- 5) Leiðtogaráðið mælti með, í ályktunum sínum í kjölfar fundar 18. og 19. júní 2009, að evrópsku fjármálaeftirlitskerfi yrði komið á fót sem samanstæði af þremur nýjum evrópskum eftirlitsstofnunum. Það mælti einnig með því að kerfið ætti að miða að því að auka gæði og samkvæmni í eftirliti á landsvísi, efla eftirlit með samstæðum sem starfa yfir landamæri og koma á sameiginlegri evrópskri reglubók sem gildi um alla þátttakendur á fjármálamarkaði á innri markaðnum. Leiðtogaráðið lagði áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu einnig að hafa eftirlitsheimildir með lánshæfismatsfyrirtækjum og bauð framkvæmdastjórninni að undirbúa raunhæfar tillögur um hvernig evrópska fjármálaeftirlitskerfið gæti gegnt mikilvægu hlutverki þegar kreppa steðjaði að.
- 6) Evrópuþingið og ráðið samþykkti árið 2010 þrjár reglugerðir um að koma á fót evrópsku eftirlitsstofnunum: Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽²⁾ um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽³⁾ um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) sem hluta af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu.
- 7) Nauðsynlegt er að breyta löggjöf Sambandsins á sviði starfsemi hinna þriggja evrópsku eftirlitsstofnana svo að evrópska fjármálaeftirlitskerfið geti starfað á skilvirknan hátt. Slíkar breytingar varða skilgreiningu á umfangi tiltekinna valdheimilda evrópsku eftirlitsstofnananna, samþættingu ákvæðinna valdheimilda í fyrirliggjandi ferlum sem er að finna í viðeigandi löggjöf Sambandsins og breytingar til að tryggja snurðulausa og skilvirka starfsemi evrópsku eftirlitsstofnananna með skírskotun til evrópska fjármálaeftirlitskerfisins.
- 8) Í kjölfar stofnunar evrópsku eftirlitsstofnananna ætti því að þróa sameiginlega reglubók til að tryggja samræmda samhæfingu og samræmda beitingu og leggja þannig af mörkum til meiri skilvirkni í starfsemi innri markaðarins og skilvirkari framkvæmd eftirlits á vettvangi rekstrareinda. Með reglugerðunum sem komu á fót evrópska fjármálaeftirlitskerfinu er kveðið á um að evrópsku eftirlitsstofnunum sé heimilt, að því er varðar svið sem eru sérstaklega sett fram í viðkomandi löggjöf, að semja drög að tæknistöðlum til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina til samþykkis í samræmi við 290. gr. og 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, með framseldum gerðum eða framkvæmdargerðum. Þar sem í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/78/ESB ⁽⁴⁾ er tilgreindur fyrsti hópur slíkra sviða ætti þessi tilskipun að tilgreina fleiri svið, einkum fyrir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB og 2009/138/EB ⁽⁵⁾, fyrir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 ⁽⁶⁾ og reglugerðir (ESB) nr. 1094/2010 og nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/78/ESB frá 24. nóvember 2010 að því er varðar valdsvið evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 120).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 frá 16. september 2009 um lánshæfismatsfyrirtæki (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1).

- 9) Með viðkomandi lagagerðum ber að koma á sviðum þar sem evrópsku eftirlitsstofnanirnar hafa valdheimildir til að semja drög að tæknistöðlum og hvernig á að samþykkja þá. Í viðkomandi lagagerðum ber að mæla fyrir um þætti, skilyrði og forskriftir, eins og tilgreint er í 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, ef um er að ræða framseldar gerðir.
- 10) Með auðkenningu sviða þar sem ætti að koma á tæknistöðlum ber að koma á viðeigandi jafnvægi milli þess að búa til einn samræmdan reglubálg og forðast óþarflega flóknar reglugerðir og framfylgd þeirra. Aðeins ætti að velja þau svið þar sem samræmdar tæknireglur stuðla verulega og með skilvirkum hætti að því að ná markmiðum viðkomandi lagagerða, um leið og tryggt er að stefnumótandi ákvarðanir Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar séu í samræmi við hefðbundnar málsmeðferðarreglur þeirra.
- 11) Mál sem falla undir tækniastaðla ættu að vera tæknilegs eðlis í raun og útfærsla þeirra kalla á aðkomu sérfræðinga eftirlitsaðilans. Í tæknilegum eftirlitsstöðlunum, er samþykktir eru sem framseldar gerðir skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, ætti að útfæra, tilgreina og ákvarða frekar skilyrðin fyrir samræmdri samhæfingu reglnanna í lagagerðunum, sem Evrópuþingið og ráðið hafa samþykkt, sem auka við eða breyta vissum atriðum sem ekki teljast grundvallaratriði þeirra. Hins vegar ættu tæknilegir framkvæmdarstaðlar, sem samþykktir eru sem framkvæmdargerðir skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að koma á skilyrðum um samræmda beitingu lagagerða. Í tæknistöðlum ættu ekki að felast stefnumótandi ákvarðanir.
- 12) Viðeigandi er, þegar um er að ræða tæknilega eftirlitsstaðla, að beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 10.-14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, eftir því sem við á. Samþykkja ber tæknilega framkvæmdarstaðla í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, eftir því sem við á.
- 13) Tæknilegir eftirlits- og framkvæmdarstaðlar ættu að stuðla að því að koma á sameiginlegri reglubók fyrir lög um fjármálaþjónustu sem leiðtogaráðið studdi í niðurstöðum sínum frá júní 2009. Að því marki sem ákveðnar kröfur í löggjöf Sambandsins eru ekki samræmdar til fulls, og í samræmi við varúðarregluna um eftirlit, þróun tæknilegra eftirlits- og framkvæmdarstaðla, tilgreiningu eða ákvarðanatöku um skilyrði fyrir beitingu þessara krafna, ættu þær ekki að hindra aðildarríkin í því að fara fram á viðbótarupplýsingar eða framfylgja strangari kröfum. Tæknilegir eftirlits- og framkvæmdarstaðlar ættu því að gera aðildarríkjum kleift að krefjast viðbótarupplýsinga eða gera strangari kröfur á sértækum sviðum, ef slíkar lagagerðir kveða á um slíkt svigrúm.
- 14) Í samræmi við reglugerðir (ESB) nr. 1093/2010, 1094/2010 og 1095/2010 ættu Evrópsku eftirlitsstofnanirnar, áður en þær leggja tæknilega eftirlits- eða framkvæmdarstaðla fram fyrir framkvæmdastjórnina, eftir því sem við á, að hafa opið samráð við almenning um þá og greina mögulegan kostnað og ávinning þar að lútandi.
- 15) Gera skal mögulegt að kveða á um umbreytingarráðstafanir í tæknilegu eftirlits- og framkvæmdarstöðlunum, með fyrirvara um nægjanlega fresti, ef kostnaðurinn við tafarlausa framkvæmd yrði of mikill samanborið við þann ávinning sem hlytist þar af.
- 16) Þegar þessi tilskipun er samþykkt er vinnan í tengslum við undirbúning fyrir og samráðið um fyrstu ráðstafanir til að framkvæma regluramman samkvæmt tilskipun 2009/138/EB vel á veg komin. Til að tryggja að þessar ráðstafanir séu gerðar tímanlega þykir rétt að heimila framkvæmdastjórninni, á umbreytingartímabili, að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem kveðið er á um í þessari tilskipun, í samræmi við málsmeðferð við samþykkt framseldra gerða. Samþykkja ætti allar breytingar á slíkum framseldum gerðum eða, eftir að umbreytingartímabilinu er lokið, allar breytingar á tæknilegum eftirlitsstöðlum til framkvæmdar á tilskipun 2009/138/EB, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

- 17) Auk þess þykir rétt að heimila Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni, eftir tveggja ára umbreytingartímabil, að leggja til uppfærslur á nokkrum framseldum gerðum í formi tæknilegra eftirlitsstaðla. Þessar uppfærslur ætti að takmarka við tæknilega þætti viðkomandi framseldra gerða og ættu ekki að gefa til kynna ákvarðanir um áætlanir eða val á stefnu.
- 18) Þegar Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin undirbýr og semur drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að aðlagða framseldar gerðir að tæknipróun á fjármálamörkuðum ætti framkvæmdastjórnin að sjá til þess að sending upplýsinga um gildissvið þessara draga að tæknilegum eftirlitsstöðlum til Evrópuþingsins og ráðsins sé samhliða, tímanleg og viðeigandi.
- 19) Í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 er kveðið á um fyrirkomulag til að leysa ágreiningsmál milli landsbundinna eftirlitsyfirvalda. Hlutaðeigandi evrópsk eftirlitsstofnun ætti, ef innlent eftirlitsyfirvald greinir á við málsmeðferð eða efni aðgerða eða aðgerðarleysis annars innlends eftirlitsyfirvalds á sviðum sem tilgreind eru í lagagerðum Sambandsins í samræmi við þær reglugerðir þegar viðeigandi lagagerðir krefjast samvinnu, samræmingar eða sameiginlegrar ákvörðunartöku af hendi innlendra eftirlitsyfirvalda frá fleiri en einu aðildarríki, að geta aðstoðað þau, að beiðni eins af hlutaðeigandi innlendu eftirlitsyfirvöldunum, við að komast að samkomulagi innan þeirra tímamarka sem evrópska eftirlitsstofnunin setur og ber þeim að hafa hliðsjón af gildandi löggjöf þar að lútandi og því hversu ágreiningurinn er áfríðandi og flókinn. Evrópska eftirlitsstofnunin ætti að geta jafnað slíkan ágreining ef hann er viðvarandi.
- 20) Í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 er gerð krafa um að tilgreina skuli í löggjöf um tiltekinn geira hvenær heimilt sé að beita fyrirkomulaginu til að leysa ágreiningsmál milli landsbundinna eftirlitsstofnana. Með tilskipun þessari ætti að auðkenna fyrstu tilvikin af þessum toga innan váttrygginga- og endurtryggingageirans og setja fyrirvara um að bæta við fleiri slíkum tilvikum í framtíðinni. Tilskipun þessi ætti ekki að hindra evrópsku eftirlitsstofnanirnar í að grípa til aðgerða í samræmi við aðrar valdheimildir eða sinna skyldum sem tilgreindar eru í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010, þ.m.t. sáttumleitun sem ekki er bindandi, og framlag til samræmdar, skilvirkrar og árangursríkrar beitingar á lögum Sambandsins. Enn fremur er breytinga þörf til að tryggja gagnsæi og lágmarkstruflun á ferlinu sem snýr að því að ná sameiginlegri ákvörðun á sviðum þar sem einhvers konar sáttumleitun, sem ekki er bindandi, er fyrir hendi í viðkomandi lögum eða þar sem frestur er fyrir eitt eða fleiri innlend eftirlitsyfirvöld til að taka sameiginlegar ákvarðanir, en einnig til að tryggja, ef nauðsyn krefur, að evrópsku eftirlitsstofnanirnar séu færar um að leysa deilumál. Bindandi málsmeðferð fyrir lausn deilumála er hugsuð til að finna lausn í aðstæðum þar sem landsbundin eftirlitsyfirvöld geta ekki komið sér saman um hvernig greiða eigi úr formlegu eða efnislegu ágreiningsefni sem varðar reglufylgni við lög Sambandsins.
- 21) Í þessari tilskipun ætti því að tilgreina aðstæður þar sem jafna þarf formlegan eða efnislegan ágreining sem varðar reglufylgni við lög Sambandsins og landsbundin eftirlitsyfirvöld geta ekki leyst með eigin tilstyrk. Við slíkar aðstæður ætti eitt af hlutaðeigandi landsbundnum eftirlitsyfirvöldum að geta vísað ágreiningnum til viðkomandi evrópskrar eftirlitsstofnunar. Þeirri evrópsku eftirlitsstofnun ber að fara eftir stofnreglugerð sinni og þessari tilskipun. Hún ætti að geta kafið hlutaðeigandi innlent eftirlitsyfirvald um að grípa til sértækra aðgerða eða að grípa ekki til aðgerða til að jafna ágreininginn og tryggja reglufylgni við lög Sambandsins, með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi innlend eftirlitsyfirvöld. Ákvarðanir, sem evrópskt eftirlitsyfirvald tekur í tilvikum þar sem viðkomandi lagagerð Sambandsins felur aðildarríkinu ákvörðunarvald, ættu ekki að koma í stað þess að landsbundin eftirlitsyfirvöld beiti ákvörðunarvaldinu ef það er í samræmi við lög Sambandsins.
- 22) Í tilskipun 2009/138/EB er kveðið á um sameiginlegar ákvarðanir um að samþykkja umsóknir um að nota eigið líkan á vettvangi samstæðu og dótturfélags, að samþykkja umsóknir um að fella dótturfélag undir 238. gr. og 239. gr. þeirrar tilskipunar og tilgreiningu á samstæðueftirlitsaðila á öðrum grunni en viðmiðununum sem settar eru fram í 247. gr. hennar. Breytingar á öllum þessum sviðum ættu að tiltaka greinilega að ef deilumál rís gæti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin leyst úr því með því að nota ferlana sem lýst er í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010. Sú aðferð tekur af tvímæli um að þótt ákvarðanir Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar geti ekki komið í stað þess að landsbundin eftirlitsyfirvöld beiti ákvörðunarvaldi sínu ætti að vera hægt að leysa deilumál og efla samvinnu áður en landsbundið eftirlitsyfirvald tekur endanlega ákvörðun eða tilkynnir stofnun um hana. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin ætti að leysa deilumál með því að miðla málum milli landsbundinna yfirvalda sem hafa andstæð sjónarmið.

- 23) Nýja eftirlitsskipulagið, sem komið var á fót með Evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, mun krefjast náninnar samvinnu landsbundinna eftirlitsyfirvalda við evrópsku eftirlitsstofnanirnar. Breytingar á viðkomandi lagagerðum ættu að tryggja að engar lagalegar hindranir séu í vegi fyrir skyldubundnum upplýsingaskiptum sem um getur í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 og að framlagning gagna valdi ekki óþarfa stjórnsýsluálagi.
- 24) Þess ætti að vera krafist að váttrygginga- og endurtryggingafélög veiti aðeins slíkar upplýsingar til landsbundinna eftirlitsyfirvalda sinna sem nauðsynlegar eru í tilgangi eftirlits, með tilliti til markmiða með eftirliti eins og mælt er fyrir um í tilskipun 2009/138/EB. Aðeins ætti að gera kröfu um upplýsingar settar fram í tæmandi skrá yfir eignir, lagðar fram lið fyrir lið, og aðrar upplýsingar oftast en árlega ef viðbótarþekkingin sem landsbundin eftirlitsyfirvöld fá í þeim tilgangi að hafa eftirlit með fjárhagslegu heilbrigði fyrirtækjanna, eða með tilliti til mögulegra áhrifa af ákvörðunum þeirra á fjármálastöðugleika, vegur þyngra en álagið sem felst í því að reikna út og leggja fram viðkomandi upplýsingar. Eftir að hafa lagt mat á eðli, umfang og það hversu flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi fyrirtækisins ættu landsbundin eftirlitsyfirvöld aðeins að hafa vald til að takmarka tíðni og umfang upplýsinga sem ber að leggja fram eða vera undanþegnar frá skýrslugjöf lið fyrir lið ef fyrirtækið fer ekki umfram tiltekin viðmiðunarmörk. Tryggja ætti að minnstu fyrirtækin séu tæk að því er varðar takmarkanir og undanþágur og að þau fyrirtæki séu ekki yfir 20% af líf- og skaðatryggingamarkaði aðildarríkis eða endurtryggingamarkaði þess.
- 25) Til að tryggja að upplýsingarnar, sem váttrygginga- og endurtryggingafélög eða eignarhaldsfélög á váttryggingasviði sem taka þátt, leggja fram á vettvangi samstæðunnar séu nákvæmar og ítarlegar ættu landsbundin eftirlitsyfirvöld að því er varðar fyrirtæki innan samstæðu hvorki að heimila takmarkanir á þeim upplýsingum sem leggja skal fram né undanþágur frá kröfunni um skýrslugjöf lið fyrir lið, nema innlenda eftirlitsyfirvaldið sé fullvisst um að skýrslugjöfin væri óviðeigandi miðað við eðli, umfang og það hve flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi samstæðunnar.
- 26) Á sviðum þar sem framkvæmdastjórnin hefur nú vald samkvæmt tilskipun 2009/138/EB til að samþykkja framkvæmdarráðstafanir, ef þær ráðstafanir eru gerðir, aðrar en lagagerðir, sem hafa almennt gildi, til að auka við eða breyta vissum atriðum sem ekki teljast grundvallaratriði í viðkomandi lagagerð í skilningi 290. gr. í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, ætti framkvæmdastjórnin að hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við þá grein eða tæknilega eftirlitsstaðla í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.
- 27) Til að tryggja að öll váttrygginga- og endurtryggingafélög sitji við sama borð við útreikning á gjaldþolskröfunni (SCR) á grundvelli stöðluðu formúlunnar samkvæmt tilskipun 2009/138/EB, eða með hliðsjón af markaðspróun, ætti framkvæmdastjórnin að hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir í tengslum við útreikning á gjaldþolskröfunni á grundvelli stöðluðu formúlunnar.
- 28) Ef áhættur falla ekki á fullnægjandi hátt undir undireiningu ætti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin að hafa umboð til að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í tengslum við magntakmarkanir og hæfisviðmiðanir um eignir fyrir gjaldþolskröfuna á grundvelli stöðluðu formúlunnar.
- 29) Til að tryggja samræmdan útreikning váttrygginga- og endurtryggingafélaga á váttryggingaskuld samkvæmt tilskipun 2009/138/EB er nauðsynlegt að miðlæg stofnun leiði út, birti og uppfæri reglulega tilteknar tæknilegar upplýsingar um viðeigandi áhættulausan vaxtaferil, með tilliti til athugana á fjármálamarkaði. Aðferðin, sem notuð er við að leiða út viðeigandi áhættulausan vaxtaferil, ætti að vera gagnsæ. Þessi verkefni eru tækni- og váttryggingalegs eðlis og því ætti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin að framkvæma þau.
- 30) Að því er varðar viðeigandi áhættulausan vaxtaferil ætti að forðast gerviflókt váttryggingaskuldar og hæfs gjaldþols og hvetja til góðrar áhættustýringar. Valið á upphafspunkti við framreikning á áhættulausum vöxtum ætti að gera fyrirtækjum kleift að jafna saman við skuldabréf fjárstreymi sem er afvaxtað með vöxtum sem ekki eru framreiknaðir við útreikning á besta mati. Við markaðsaðstæður sem eru svipaðar þeim sem eru á gildistökudegi þessarar tilskipunar ætti upphafspunktur við framreikninginn á áhættulausum vöxtum, sérstaklega fyrir evrur, að vera við 20 ára líftíma. Við markaðsaðstæður sem eru svipaðar þeim sem eru á gildistökudegi þessarar tilskipunar ætti framreiknaði hluti viðeigandi áhættulauss vaxtaferils, einkum fyrir evruna, að leita saman við endanlega framvirkta vexti (e. *ultimate forward rate*) þannig að munurinn á framreiknuðum framvirkum vöxtum, fyrir líftíma sem er 40 ár frá upphafspunkti framreiknings,

og endanlegum framvirkum vöxtum sé ekki meiri en þrír grunnpunktar. Fyrir aðra gjaldmiðla en evru ætti að taka tillit til eiginleika staðbundinna skuldabréfa- og skiptasamningamarkaða við ákvörðun á upphafspunkti framreiknings á áhættulausum vöxtum og viðeigandi samleitniúrnabili fyrir endanlegu framvirku vextina.

- 31) Ef váttrygginga- og endurtryggingafélög eiga skuldabréf eða aðrar eignir, sem hafa svipaða eiginleika fjárstreymi fram að gjalddaga, eru þeir ekki óvarðir fyrir áhættu vegna breytinga á áhættuálagi á þessar eignir. Til að komast hjá því að breytingar á áhættuálagi hafi áhrif á fjárhæð gjaldþols þessara fyrirtækja ætti að heimila þeim að breyta áhættulausum vaxtaferli við útreikning á besta mati í samræmi við hreyfingar á áhættuálagi á eignir þeirra. Beiting slíkrar aðlögunar vegna samræmingar ætti að vera með fyrirvara um samþykki eftirlitsyfirvalda og ströng skilyrði um eignir og skuldir ættu að tryggja að váttrygginga- og endurtryggingafélögn geti átt eignir sínar fram að gjalddaga. Einkum ætti að jafna saman fjárstreymi eigna og skulda og eignunum ætti aðeins að skipta út í þeim tilgangi að viðhalda jöfnuninni ef vænt fjárstreymi hefur breyst verulega eins og þegar um er að ræða lækkingu eða vanskil skuldabréfs. Váttrygginga- og endurtryggingafélög ættu að birta opinberlega áhrifin af þessum aðlögunum vegna samræmingar á fjárhagsstöðu þeirra til að tryggja fullnægjandi gagnsæi.
- 32) Til að koma í veg fyrir sveifluaukandi fjárfestingaraðferðir ætti að heimila váttrygginga- og endurtryggingafélögum að breyta viðeigandi áhættulausum vaxtaferli vegna útreiknings á besta mati á váttryggingaskuld til að draga úr áhrifum af ýktu áhættuálagi á skuldabréf. Slík aðlögun vegna óstöðugleika ætti að fara fram á grundvelli viðmiðunareignasafna fyrir viðkomandi gjaldmiðla þessara fyrirtækja og, ef nauðsyn krefur til að tryggja að hún sé dæmigerð, á grundvelli viðmiðunareignasafna fyrir landsbundna tryggingamarkaði. Váttrygginga- og endurtryggingafélög ættu að birta opinberlega áhrifin af aðlögun vegna óstöðugleika á fjárhagsstöðu þeirra til að tryggja fullnægjandi gagnsæi.
- 33) Í ljósi mikilvægis þess að afvaxta við útreikning á váttryggingaskuld ætti tilskipun 2009/138/EB að tryggja samræmd skilyrði fyrir val váttrygginga- og endurtryggingafélaga á afvöxtunarstuðlum. Til að tryggja slík samræmd skilyrði ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að mæla fyrir um viðeigandi áhættulausan vaxtaferil til að reikna út besta mat, grundvöll áhættuálags fyrir útreikning á aðlögun vegna samræmingar og aðlögun vegna óstöðugleika. Þessu valdi ber að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹⁾. Þessar framkvæmdargerðir ættu að styðjast við tæknilegar upplýsingar sem koma frá og eru birtar af Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnuninni. Nota ætti ráðgjafarnefndarmeðferðina við samþykkt framkvæmdargerða.
- 34) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir sem öðlist þegar í stað gildi þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum sem varða viðeigandi áhættulausan vaxtaferil.
- 35) Til að draga úr möguleikum á óæskilegum, sveifluaukandi áhrifum ætti að framlengja frestinn til að endurheimta samræmi við gjaldþolskröfuna við óhagstæð undantekningartilvik, þ.m.t. við verulegt hrun á fjármálamörkuðum, viðvarandi lágvaxtaumhverfi og áhrifamikil stóráföll, sem hafa áhrif á váttrygginga- og endurtryggingafélög, sem eru verulegur hluti markaðarins, eða viðskiptasvið þar sem áhrifa gætir. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunin ætti að bera ábyrgð á því að lýsa því yfir að um óhagstæð undantekningartilvik sé að ræða og fela ætti framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja ráðstafanir með framseldum gerðum og framkvæmdargerðum sem tilgreina viðmiðanirnar og viðeigandi málsmeðferðarreglur.
- 36) Með skírskotun til aðlögunar vegna samræmingar á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli, sem kveðið er á um samkvæmt þessari tilskipun, ætti að skilja kröfuna um að eignasafn váttrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga, sem aðlöguninni er beitt á, að viðkomandi eignasafn sé tilgreint, skipulagt og stýrt aðskilið frá annarri starfsemi fyrirtækisins og að ekki megi nota þessar eignir til að standa straum af tapi sem leiðir af annarri starfsemi fyrirtækisins, á efnahagslegan hátt. Hún ætti að ekki að gefa til kynna kröfu til aðildarríkja um að hafa lögfræðilegt hugtak yfir sjóð sem haldið er aðgreindum í innlendra löggjöf. Fyrirtæki sem beita aðlögun vegna samræmingar ættu að tilgreina, skipuleggja og stýra eigna- og skuldbindingasafninu aðskilið frá öðrum hlutum starfseminnar og ættu því ekki að hafa heimild til að verjast áhættunum, sem leiða af öðrum hlutum starfseminnar, með því að nota viðkomandi eignasafn. Á sama tíma og þetta

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

gerir skilvirka stýringu eignasafns mögulega þarf að endurspegla skert framsalshæfi og minnkað gildissvið vegna dreifingar milli viðkomandi eignasafns og annarra hluta fyrirtækisins, að því er varðar aðlögun vegna samræmingar, í leiðréttingum á gjaldþoli og gjaldþolskröfunni.

- 37) Áhættuálagið á viðmiðunareignasafnið sem um getur í þessari tilskipun ætti að ákvarða á gagnsæjan hátt með því að beita viðeigandi vísitölum, ef þær liggja fyrir.
- 38) Til að tryggja gagnsæja beitingu á aðlögun vegna óstöðugleika, aðlögun vegna samræmingar og umbreytingar-ráðstafananna um áhættulausa vexti og váttryggingaskuld, sem kveðið er á um samkvæmt þessari tilskipun, ættu váttrygginga- og endurtryggingafélög að birta opinberlega áhrifin af því að beita ekki þessum ráðstöfunum á fjárhags-stöðu þeirra, þ.m.t. á fjárhæð váttryggingaskulda, gjaldþolskröfu, lágmarksgjaldþol samkvæmt tilskipun 2009/138/EB, kjarnagjaldþol og fjárhæð gjaldþols sem nær yfir lágmarksgjaldþol og gjaldþolskröfuna.
- 39) Aðildarríkjum ætti að vera kleift að kveða á um í innlendra löggjöf sinni að innlend eftirlitsyfirvöld hafi vald til að heimila og, í undantekningartilvikum, hafna notkun á aðlögun vegna óstöðugleika.
- 40) Til að tryggja að tiltekin tæknileg ílagsgögn fyrir gjaldþolskröfuna við beitingu stöðluðu formúlunnar séu lögð fram á samræmdan hátt, t.d. til að gera það kleift að beita samhæfðri nálgun við notkun mats, ætti að fela Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni tiltekin verkefni. Viðurkenningu lánshæfismatsfyrirtækja ætti að laga að og samræma við reglugerð (EB) nr. 1060/2009, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽²⁾. Komast ætti hjá skörun við reglugerð (EB) nr. 1060/2009 og með tilliti til þess skal finna sameiginlegri nefnd evrópskra eftirlitsstofnana, sem komið var á fót með reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, nr. 1094/2010 og nr. 1095/2010, hlutverk. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin ætti að nýta sem best hæfi og reynslu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Framkvæmd þessara verkefna skal tilgreina enn frekar með ítarlegri hætti í ráðstöfunum sem skal samþykkja með framseldum gerðum eða framkvæmdargerðum.
- 41) Skrár yfir héraðsstjórnir og staðaryfirvöld, sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin birtir, ættu ekki að vera ítarlegri en þörf krefur til að tryggja að slík stjórnvöld eða yfirvöld njóti aðeins sömu meðferðar í tilvikum þegar áhætturnar sem leiða af áhættuskuldbindingunni eru þær sömu og fyrir ríkisstjórnir.
- 42) Til að tryggja samhæfða nálgun samkvæmt tilskipun 2009/138/EB við ákvörðun á því hvenær má framlengja endur-reisnartímabilið, ef um er að ræða brot á gjaldþolskröfunni, ætti að tilgreina skilyrðin um óhagstæð undantekningar-tilvik. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin ætti að bera ábyrgð á því að lýsa því yfir að um óhagstæð undantekningartilvik sé að ræða og fela ætti framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja ráðstafanir með framseldum gerðum og framkvæmdargerðum sem tilgreina viðmiðanirnar og viðeigandi málsmeðferðarreglur, ef um er að ræða slík óhagstæð undantekningartilvik.
- 43) Til að tryggja stöðugleika þvert á atvinnugreinar og til að koma í veg fyrir misræmi milli hagsmuna fyrirtækja sem „endurpakka“ útlán í seljanleg verðbréf og aðra fjármálagerninga (útgefanda eða umsýsluaðila) og hagsmuna váttrygginga- eða endurtryggingafélaga sem fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum, ætti framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja framkvæmdarráðstafanir með framseldum gerðum í tengslum við fjárfestingar í endurpökkunum útlánum samkvæmt tilskipun 2009/138/EB sem tilgreina ekki aðeins skilyrðin heldur einnig afleiðingar þess að uppfylla ekki þessi skilyrði.
- 44) Til að stuðla að aukinni samleitni málsmeðferðar við samþykki eftirlitsyfirvalda, sem kveðið er á um í tilskipun 2009/138/EB, á notkun tiltekinna breyta, stefnum um breytingar á líkönum, félögum með sérstakan tilgang og setningu eða afnámi viðbótargjaldþolskrafna, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja ráðstafanir með framseldum gerðum, sem tilgreina viðeigandi málsmeðferð á þessum sviðum.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfæriskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfa-fyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfæriseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

- 45) Þróun alþjóðasamtaka váttryggingaefnirlita á alþjóðlegum áhættumiðaðum gjaldþolsstaðli stendur yfir og heldur áfram að hlúa að aukinni alþjóðlegri samræmingu eftirlits og samstarfi. Ákvæðin í tilskipun 2009/138/EB varðandi framseldar gerðir framkvæmdastjórnarinnar, sem ákvarða jafngildi gjaldþols- og varfærnisfyrirkomulags þriðja lands, eru í samræmi við markmiðið um að hvetja til alþjóðlegrar samleitni að innleiðingu á áhættumiððu gjaldþols- og varfærnisfyrirkomulagi. Til að hafa í huga að sum þriðju lönd þurfa meiri tíma til að aðlagast og innleiða gjaldþols- og varfærnisfyrirkomulag sem uppfyllir viðmiðanirnar til að hljóta viðurkenningu sem jafngilt fyrirkomulag er nauðsynlegt að tilgreina skilyrðin í tengslum við meðhöndlun þess háttar fyrirkomulags þriðja lands til að viðkomandi þriðju lönd hljóti tímabundna viðurkenningu sem jafngild lönd. Framseldar gerðir framkvæmdastjórnarinnar sem ákvarða tímabundið jafngildi ættu, eftir því sem við á, að taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi. Ef framkvæmdastjórnin ákvarðar að varfærnisfyrirkomulag þriðja lands varðandi samstæðueftirlit sé jafngilt tímabundið ætti að heimila viðbótarskýrslugjöf vegna eftirlits til að tryggja vernd váttryggingartaka og rétthafa í Sambandinu.
- 46) Vegna sérstaks eðlis tryggingamarkaðarins og til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög, sem komið er á fót í þriðju löndum, hvort sem móðurfélag þeirra hefur staðfestu í Sambandinu eða ekki, ætti framkvæmdastjórnin að geta ákvarðað að þriðja land sé jafngilt til bráðabirgða að því er varðar útreikning á gjaldþolskröfum samstæðu og hæfu gjaldþoli til að uppfylla þessar kröfur.
- 47) Til að tryggja að áhugasamir hagsmunaaðilar séu upplýstir á tilhlýðilegan hátt um skipulag váttrygginga- og endurtryggingasamstæða er nauðsynlegt að upplýsingar um rekstrarform þeirra að lögum og stjórnunarhætti og stjórnskipulag séu gerðar aðgengilegar almenningi. Þessar upplýsingar ættu a.m.k. að innihalda lagalegt heiti, tegund starfsemi og staðfestuland dótturfélaga, mikilvæg tengd félög og mikilvæg útibú.
- 48) Ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar þess efnis hvort gjaldþols- eða varfærnisfyrirkomulag þriðja lands sé að fullu eða tímabundið jafngilt ættu, ef við á, að taka tillit til tilvistar, gildistíma og eðlis umbreytingarráðstafana í reglum þriðju landa.
- 49) Til að gera evrópska samvinnufélaginu, sem komið var á fót með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 ⁽¹⁾, kleift að veita váttrygginga- og endurtryggingaþjónustu er nauðsynlegt að auka skrána fyrir leyfileg lagaleg form váttrygginga- og endurtryggingafélaga samkvæmt tilskipun 2009/138/EB þannig að hún nái yfir evrópska samvinnufélagið.
- 50) Lágmarksfjárhæð lágmarksgjaldþols í evrum fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög skal aðlöguð. Slík aðlögun er afleiðing reglulegrar leiðréttingar á gildandi lágmarksgjaldþolskröfum til slíkra fyrirtækja gerðar til að taka tillit til verðbólgu.
- 51) Útreikningur á gjaldþolskröfunni fyrir sjúkratryggingar ætti að endurspeglar innlend jöfnunarkerfi og ætti einnig að taka tillit til breytinga á innlendri heilbrigðislöggjöf, þar sem þessir þættir eru grundvöllur tryggingakerfisins á viðkomandi heilbrigðismörkuðum.
- 52) Tilteknu framkvæmdarvaldi, sem veitt er samkvæmt 202. gr. stofnsáttmála Evrópubandalaganna, ætti að skipta út fyrir viðeigandi ákvæði samkvæmt 290. gr. áttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 53) Samræma ætti málsmeðferð í nefndum við áttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 290. gr. hans, í hverju tilviki fyrir sig. Framkvæmdastjórnin ætti að fá umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 290. gr. áttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, til að hafa hliðsjón af tækniþróun á fjármálamörkuðum og tilgreina kröfurnar sem mælt var fyrir um í tilskipunum sem hefur verið breytt með þessari tilskipun. Einkum ætti að samþykkja framseldar gerðir með ítarlegri upplýsingum um kröfur um stjórnunarhætti, verðmat, skýrslugjöf vegna eftirlits og opinbera birtingu, ákvörðun og flokkun á gjaldþoli, stöðluðu formúluna fyrir útreikning á gjaldþolskröfu (þ.m.t. allar síðari breytingar á viðbótargjaldþolskröfum) og val á aðferðum og forsendum fyrir útreikning á váttryggingaskuld.

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 frá 22. júlí 2003 um samþykktir fyrir Evrópusamvinnufélög (SCE) (Stjútð. ESB. L 207, 18.8.2003, bls. 1).

- 54) Í yfirlýsingu nr. 39 um 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við lokagerð ríkjaráðstefnunnar sem samþykkti Lissabonsáttmálann, hafði ráðstefnan hliðsjón af fyrirætlun framkvæmdastjórnarinnar að halda áfram að hafa samráð við sérfræðinga sem tilnefndir eru af aðildarríkjunum við undirbúning að drögum að afleiddum gerðum á sviði fjármálaþjónustu, í samræmi við viðteknar venjur.
- 55) Evrópuþingið og ráðið ættu að hafa þrjá mánuði frá tilkynningardegi til að andmæla framseldri gerð. Evrópuþingið eða ráðið ættu að geta haft frumkvæði að því að framlengja þetta tímabil um þrjá mánuði þegar mikilvægir þættir eiga í hlut. Evrópuþingið og ráðið ættu einnig að geta upplýst aðrar stofnanir um þær fyrirætlanir sínar að hreyfa ekki andmælum. Skjót samþykkt á framseldum gerðum á sérstaklega við þegar um frest er að ræða, t.d. ef tímaáætlun varðandi samþykki framkvæmdastjórnarinnar á framseldum gerðum er í grundvallargerðinni.
- 56) Í ljósi fjármálakreppunnar og sveifluaukandi kerfa, sem stuðluðu að upphafi og juku áhrif hennar, lögðu ráðgjafanefndin um fjármálastöðugleika, Baselnefndin um bankaeftirlit og G20-hópurinn fram tilmæli til að draga úr sveifluaukandi áhrifum fjárhagsreglugerða. Þessi tilmæli hafa beina þýðingu fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög sem mikilvægir þættir fjármálakerfisins.
- 57) Til að ná fram samræmdri beitingu þessarar reglugerðar og til að tryggja þjóðhagsvarúðaryfirlit alls staðar í Sambandinu þykir rétt að evrópska kerfisáættaráðið, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾, útfæri meginreglur sniðnar að efnahag Sambandsins.
- 58) Fjármálakreppan leiddi í ljós þá staðreynd að fjármálastofnanir vanmátu mjög umfang greiðslufallsáætlu mótaðila í tengslum við OTC-afleiður. Þetta hvatti G20-hópin, í september 2009, til að krefjast þess að fleiri OTC-afleiður yrðu stöðustofnaðar fyrir milligöngu miðlægs mótaðila. Hópurinn óskaði auk þess eftir því að þær OTC-afleiður sem ekki væri mögulegt að stöðustofna miðlægt myndu falla undir strangar kröfur um gjaldþol til að endurspegla almennilega auknar áhættur sem þeim fylgja.
- 59) Útreikningurinn á stöðluðu formúlunni fyrir gjaldþolskröfu ætti að meðhöndla áhættuskuldbindingar gagnvart fullgildum, miðlægum mótaðilum í samræmi við meðhöndlun slíkra áhættuskuldbindinga í gjaldþolskröfum lána- og fjármálastofnana, eins og þær eru skilgreindar í 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, einkum með tilliti til mismunandi meðhöndlunar fullgildra, miðlægra mótaðila og annarra mótaðila.
- 60) Til að tryggja að markmiðum Sambandsins um sjálfbæran vöxt til langs tíma og markmiðunum í tilskipun 2009/138/EB um að vernda fyrst og fremst váttryggingartaka og að tryggja fjármálastöðugleika verði áfram mætt ætti framkvæmdastjórnin, innan fimm ára frá beitingu tilskipunar 2009/138/EB, að endurskoða hversu viðeigandi aðferðirnar, forsendurnar og stöðluðu breytur, sem notaðar eru við útreikning á stöðluðu formúlunni fyrir gjaldþolskröfunna, eru. Endurskoðunin ætti einkum að byggjast á heildarreynslu váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem nota stöðluðu formúluna vegna gjaldþolskröfunnar á umbreytingartímabilinu. Endurskoðunin ætti einnig að taka tillit til árangurs allra eignaflokka og fjármálagerna, atferlis fjárfesta í þessum eignum og fjármálagerningum og þróun í setningu alþjóðlegra staðla í fjármálaþjónustu. Það gæti þurft að forgangsraða endurskoðunina á stöðluðu breytunum fyrir tiltekna eignaflokka, s.s. verðbréf með fastri ávöxtun og innviði til langs tíma.
- 61) Til að gera snurðulaus umskipti yfir í nýtt fyrirkomulag samkvæmt tilskipun 2009/138/EB möguleg er nauðsynlegt að kveða á um innleiðingu í áföngum og tilteknar umbreytingarráðstafanir. Umbreytingarráðstafanirnar ættu að miða að því að komast hjá röskun á markaði og takmarka truflun á öðrum afurðum, auk þess að tryggja aðgengileika váttrygginga-afurða. Umbreytingarráðstafanirnar ættu að hvetja fyrirtæki til að færa sig í átt að því að uppfylla sérstakar kröfur nýja fyrirkomulagsins eins fljótt og mögulegt er.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáættaráðsins (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

- 62) Nauðsynlegt er að kveða á um umbreytingarfyrirkomulag að því er varðar rekstur varðandi starfstengdan lífeyri sem váttryggingafélög stunda skv. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB ⁽¹⁾ á meðan framkvæmdastjórnin framkvæmir endurskoðun sína á þeirri tilskipun. Umbreytingarfyrirkomulagið ætti að falla úr gildi um leið og breytingarnar á tilskipun 2003/41/EB taka gildi.
- 63) Þrátt fyrir fyrirhugaða beitingu tilskipunar 2009/138/EB, einkum í tilgangi mats í tengslum við samþykkt eigin líkana, viðbótargjaldþol, flokkun á gjaldþoli, notkun tiltekinna breyta, félög með sérstakan tilgang, gildistíma undireininga hlutabréfaáhættu á grundvelli gildistíma og umbreytingarákvæði um útreikning á besta mati að því er tekur til váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga, sem samsvara innborguðum iðgjöldum vegna gildandi samninga, ættu tilskipanir ráðsins 64/225/EBE ⁽²⁾, 73/239/EBE ⁽³⁾, 73/240/EBE ⁽⁴⁾, 76/580/EBE ⁽⁵⁾, 78/473/EBE ⁽⁶⁾, 84/641/EBE ⁽⁷⁾, 87/344/EBE ⁽⁸⁾, 88/357/EBE ⁽⁹⁾ og 92/49/EBE ⁽¹⁰⁾, og tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB ⁽¹¹⁾, 2001/17/EB ⁽¹²⁾, 2002/83/EB ⁽¹³⁾ og 2005/68/EB ⁽¹⁴⁾ (sem í sameiningu eru nefndar „Gjaldþol I“), eins og þeim er breytt með gerðunum sem skráðar eru í A-hluta VI. viðauka við tilskipun 2009/138/EB, að gilda áfram til loka árs 2015.
- 64) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningunni um lögleiðingar-ráðstafanir sínar fylgja eitt eða fleiri skjöl sem skýra út sambandið milli innihalds tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerninga. Að því er þessa tilskipun og tilskipun 2009/138/EB varðar telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.
- 65) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að bæta starfsemi innri markaðarins með því að tryggja hátt, skilvirkt og samræmt stig varfærins regluverks og eftirlits, að vernda váttryggingartaka og réttthafa og þar með einnig fyrirtæki og neytendur, vernda heilleika, skilvirkni og skipulega starfsemi fjármálamarkaða, viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins og styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs hennar og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 66) Því ber að breyta tilskipunum 2003/71/EB og 2009/138/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 til samræmis við það.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB frá 3. júní 2003 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjútíð. ESB L 235, 23.9.2003, bls. 10).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 64/225/EBE frá 25. febrúar 1964 um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu á sviði endurtrygginga (Stjútíð. EB 56, 4.4.1964, bls. 878).

⁽³⁾ Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjútíð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3).

⁽⁴⁾ Tilskipun ráðsins 73/240/EBE frá 24. júlí 1973 um afnám hafta á staðfesturétti á sviði atvinnurekstrar með frumtryggingar aðrar en líftryggingar (Stjútíð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 20).

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 76/580/EBE frá 29. júní 1976 um breytingar á tilskipun 73/239/EBE um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjútíð. EB L 189, 13.7.1976, bls. 13).

⁽⁶⁾ Tilskipun ráðsins 78/473/EBE frá 30. maí 1978 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um samtryggingar innan Bandalagsins (Stjútíð. EB L 151, 7.6.1978, bls. 25).

⁽⁷⁾ Tilskipun ráðsins 84/641/EBE frá 10. desember 1984 með breytingu á fyrstu tilskipun 73/239/EBE, einkum að því er varðar aðstoð við ferðamenn, um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjútíð. EB L 339, 27.12.1984, bls. 21).

⁽⁸⁾ Tilskipun ráðsins 87/344/EBE frá 22. júní 1987 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um réttaraðstoðarváttryggingar (Stjútíð. EB L 185, 4.7.1987, bls. 77).

⁽⁹⁾ Önnur tilskipun ráðsins 88/357/EBE frá 22. júní 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum á sviði frumtrygginga, annarra en líftrygginga, um að greiða fyrir því að réttur til að stunda þjónustustarfsemi sé nýttur og um breytingu á tilskipun 73/239/EBE (Stjútíð. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1).

⁽¹⁰⁾ Tilskipun ráðsins 92/49/EBE frá 18. júní 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar, aðrar en líftryggingar, og um breytingu á tilskipunum 73/239/EBE og 88/357/EBE (Þriðja tilskipun um skaðatryggingar) (Stjútíð. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1).

⁽¹¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB frá 27. október 1998 um viðbótareftirlit með váttryggingafélögum í váttryggingahópi (Stjútíð. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1).

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/17/EB frá 19. mars 2001 um endurskipulagningu og slit váttryggingafélaga (Stjútíð. EB L 110, 20.4.2001, bls. 28).

⁽¹³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/83/EB frá 5. nóvember 2002 um líftryggingar (Stjútíð. EB L 345, 19.12.2002, bls. 1).

⁽¹⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB frá 16. nóvember 2005 um endurtryggingu og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE og 92/49/EBE, svo og tilskipunum 98/78/EB og 2002/83/EB (Stjútíð. ESB L 323, 9.6.2006, bls. 1).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2003/71/EB

Tilskipun 2003/71/EB er breytt sem hér segir:

1) Í stað þriðju undirgreinar 4. mgr. 5. gr. kemur eftirfarandi:

„Sé endanlega skilmála útboðsins hvorki að finna í grunnlýsingunni né viðauka skulu þeir látnir fjárfestum í té og lagðir inn hjá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu og viðkomandi lögbært yfirvald tilkynnir lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu (-ríkjunum) um þá í hvert sinn sem fram fer almennt útboð, eins fljótt og unnt er og áður en útboðið hefst eða bréfin eru tekin til viðskipta, ef mögulegt er. Lögbæra yfirvaldið í heimaaðildarríkinu skal láta Evrópsku verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunni í té þessa endanlegu skilmála. Endanlegir skilmálar skulu einungis innihalda upplýsingar sem tengjast verðbréfalýsingunni og ekki skal nota þær til að auka við grunnlýsinguna. Ákvæði a-liðar 1. mgr. 8. gr. skulu gilda í slíkum tilvikum.“

2) Í stað 3. mgr. 11. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við þessa grein, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina upplýsingarnar sem skal fella inn með tilvísun.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

3) Í stað 7. mgr. 13. gr. kemur eftirfarandi:

„7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við samþykki á lýsingum, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina málsmeðferðarreglur við samþykki á lýsingunum og skilyrðin fyrir breytingu frestsins.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

4) Í stað 8. mgr. 14. gr. kemur eftirfarandi:

„8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við þessa grein, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina ákvæðin um birtingu lýsinganna í 1.–4. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

5) Í stað 7. mgr. 15. gr. kemur eftirfarandi:

„7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við þessa grein, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina ákvæðin um dreifingu auglýsinga, þar sem tilkynnt er um að fyrirhugað sé að bjóða almenningi verðbréf til kaups eða taka þau til viðskipta á skipulegan markað, einkum áður en lýsing hefur verið gerð aðgengileg almenningi eða áður en áskriftartímabil hefst, og tilgreina ákvæðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

6) Eftirfarandi grein bætist við:

„31. gr. a

Starfsfólk og tekjustofnar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal meta þarfir fyrir starfslið og tekjustofna, sem framkvæmd valdheimilda og skyldna þess í samræmi við þessa tilskipun útheimtir, og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.“

2. gr.

Breytingar á tilskipun 2009/138/EB

Tilskipun 2009/138/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 13. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi liður bætist við á eftir 32. lið:

„32a) „fullgildur, miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili sem hefur annaðhvort hlotið starfsleyfi í samræmi við 14. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (*) eða verið viðurkenndur í samræmi við 25. gr. þeirrar reglugerðar,

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuvíðskiptaskrár (Stjtið. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).“

b) Eftirfarandi liður bætist við:

„40) „utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki“: lánshæfismatsfyrirtæki sem er skráð eða vottað í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 (**) eða seðlabanki sem gefur út lánshæfismat sem fellur ekki undir þá reglugerð.

(**) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 frá 16. september 2009 um lánshæfismatsfyrirtæki (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1).“

2) Í stað 3. mgr. 17. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a varðandi skrá yfir eyðublöð sem sett eru fram í III. viðauka, að undanskildum liðum 28 og 29 í A-, B- og C-hluta.“

3) Eftirfarandi grein bætist við:

„25. gr. a

Tilkynning og birting starfsleyfa eða afturköllun á starfsleyfi

Tilkynna skal hvert starfsleyfi eða hverja afturköllun á starfsleyfi til Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar) („EIOPA“) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 (***). Heiti sérhvers váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem hefur fengið starfsleyfi skal skráð á lista. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra skrá þessa á vefsetri sínu.

(***) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).“

4) Í stað 4. mgr. 29. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Framseldu gerðirnar og tæknilegu eftirlits- og framkvæmdarstaðlarnir sem framkvæmdastjórnin samþykkir skulu taka tillit til meðalhófsreglunnar og tryggja þar með að þessari tilskipun sé beitt hófsamlega, einkum hvað varðar lítil váttryggingafélög.

Drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin lagði fram í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, drögin að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem lögð voru fram í samræmi við 15. gr. hennar og viðmiðunarreglurnar og tilmælin sem gefin voru út í samræmi við 16. gr. skulu taka mið af meðalhófsreglunni og tryggja þar með að þessari tilskipun sé beitt hófsamlega, einkum hvað varðar lítil váttryggingafélög.“

5) Í stað 4. mgr. 31. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin skal í samræmi við 301. gr. a, með fyrirvara um 35. gr., 51. gr., 254. gr. (2. mgr.) og 256. gr., samþykkja framseldar gerðir í tengslum við 2. mgr. þessarar greinar, tilgreina lykilþætti sem birta á tölfræðileg gagnasöfn um og innihald skráa og birtingardag upplýsinga.

5. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja sameiginlega samhæfingu fyrir beitingu 2. mgr. þessarar greinar og með fyrirvara um 35. gr., 51. gr., 254. gr. (2. mgr.) og 256. gr., semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina samræmd snið og skipulag fyrir birtingu upplýsinga sem kveðið er á um í þessari grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

6) Eftirfarandi málsgreinar bætast við í 33. gr.:

„Ef eftirlitsyfirvald hefur upplýst eftirlitsyfirvöld í gístiaðildarríki um að það hafi í hyggju að framkvæma sannprófun á staðnum í samræmi við fyrstu málsgrein og ef því eftirlitsyfirvaldi er bannað að nýta rétt sinn til að framkvæma þessa sannprófun á staðnum eða ef eftirlitsyfirvöldin í gístiaðildarríkinu geta ekki í raun nýtt rétt sinn til að taka þátt í samræmi við aðra málsgrein, geta eftirlitsyfirvöldin vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni er veittar samkvæmt þeirri grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin er heimilt, í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, að taka þátt í vettvangsrannsóknum þegar þær eru framkvæmdar sameiginlega á vegum tveggja eða fleiri eftirlitsyfirvalda.“

7) Ákvæðum 35. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað inngangshluta 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, leggi upplýsingar fyrir eftirlitsyfirvöld sem eru nauðsynlegar að því er varðar eftirlit, með tilliti til markmiðanna með eftirliti sem mælt er fyrir um í 27. gr. og 28. gr. Slíkar upplýsingar skulu a.m.k. taka til upplýsinga sem nauðsynlegar eru fyrir eftirfarandi til að framkvæma þá ferla sem um getur í 36. gr.:“

b) Í stað 6. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Án þess að hafa áhrif á 4. mgr. 129. gr. geta hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, ef fyrirframskilgreindu tímabilin sem um getur í i. lið a-liðar 2. mgr. eru styttri en eitt ár, takmarkað reglulega skýrslugjöf vegna eftirlits ef:

a) framlagning viðkomandi upplýsinga væri of íþyngjandi í samanburði við eðli, umfang og það hversu flóknar áhætturnar eru sem felast í viðskiptum fyrirtækisins,

b) skýrt er frá upplýsingunum hið minnsta árlega.

Eftirlitsyfirvöld skulu ekki takmarka reglulega skýrslugjöf vegna eftirlits sem fram fer oft en einu sinni á ári ef um er að ræða váttrygginga- eða endurtryggingafélög, sem eru hluti af samstæðu í skilningi c-liðar 1. mgr. 212. gr., nema fyrirtækið geti á fullnægjandi hátt sýnt eftirlitsyfirvaldinu fram á að regluleg skýrslugjöf oft en árlega sé óviðeigandi með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flóknar áhætturnar eru sem felast í starfsemi samstæðunnar.

Takmörkun á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits skal aðeins veitt fyrirtækjum sem eru ekki yfir 20% af líf- og skaðatryggingamarkaði og endurtryggingamarkaði aðildarríkis, eftir því sem við á, þar sem markaðshlutdeild á skaðatryggingamarkaðnum er á grundvelli vergra iðgjalda og markaðshlutdeild á líftryggingamarkaðnum er á grundvelli heildarváttryggingaskulda.

Eftirlitsyfyrvöld skulu setja minnstu fyrirtækin í forgang þegar þau ákvarða hæfi fyrirtækjanna hvað þessar takmarkanir varðar.

7. Hlutaðeigandi eftirlitsyfyrvöld geta takmarkað reglulega skýrslugjöf, eða undanþegið váttrygginga- og endurtryggingafélög frá skýrslugjöf lið fyrir lið, ef

- a) framlagning viðkomandi upplýsinga væri of íþyngjandi í samanburði við eðli, umfang og það hversu flóknar áhættur eru sem felast í viðskiptum fyrirtækisins,
- b) afhending upplýsinganna er ekki nauðsynleg fyrir skilvirkt eftirlit félagsins,
- c) undanþágan grefur ekki undan stöðugleika hlutaðeigandi fjármálakerfa í Sambandinu og
- d) félagið getur veitt upplýsingarnar á sértækum grunni.

Eftirlitsyfyrvöld skulu ekki undanþiggja váttrygginga- eða endurtryggingafélög, sem eru hluti af samstæðu í skilningi c-liðar 1. mgr. 212. gr., frá skýrslugjöf um einstaka liði nema félagið geti sýnt eftirlitsyfirvaldinu fram á að skýrslugjöf um einstaka liði sé óviðeigandi með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi samstæðunnar, og með tilliti til markmiðs fjármálastöðugleika.

Undanþága frá skýrslugjöf um einstaka liði skal aðeins veitt fyrirtækjum sem eru ekki yfir 20% af líf- og skaðatryggingamarkaði eða endurtryggingamarkaði aðildarríkis, eftir því sem við á, þar sem markaðshlutdeild á skaðatryggingamarkaðnum er á grundvelli vergra iðgjalda og markaðshlutdeild á líftryggingamarkaðnum er á grundvelli heildarváttryggingaskulda.

Eftirlitsyfyrvöld skulu setja minnstu fyrirtækin í forgang þegar þau ákvarða hæfi fyrirtækjanna hvað þessar undanþágur varðar.

8. Að því er varðar 6. og 7. mgr., sem hluta af eftirlitsferlinum, skulu eftirlitsyfyrvöld meta hvort framlagning upplýsinga væri of íþyngjandi í samanburði við eðli, umfang og það hversu flóknar áhættur fyrirtækisins eru, með tilliti til, hið minnsta:

- a) heildarfjárhæðar iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna fyrirtækisins,
- b) flökts krafna og bóta sem fyrirtækið tryggir,
- c) markaðsáhættu sem fjárfestingar fyrirtækisins hafa í för með sér,
- d) stigs áhættusambjöppunar,
- e) heildarfjölda flokka váttrygginga og skaðatrygginga sem hefur verið veitt starfsleyfi,
- f) hugsanlegra áhrifa stýringar eigna fyrirtækisins á fjármálastöðugleika,
- g) kerfa og skipulags fyrirtækisins til að veita upplýsingar að því er varðar eftirlit, og hinnar skriflegu stefnu sem um getur í 5. mgr.,
- h) hversu viðeigandi stjórnkerfi félagsins er,
- i) fjárhæðar gjaldþols sem nær yfir gjaldþolskröfuna og lágmarksgjaldþol,
- j) þess hvort fyrirtækið sé bundið váttrygginga- eða endurtryggingafélag sem aðeins ver áhættur sem tengist iðnaðar- eða verslunarsamstæðunni sem það tilheyrir.

9. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem tilgreindar eru upplýsingar sem um getur í 1.–4. lið þessarar greinar, og fresti til að leggja fram þær upplýsingar, með það fyrir augum að tryggja, að því marki sem hæfilegt er, samleitni skýrslugjafar vegna eftirlits.

10. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um reglulega skýrslugjöf vegna eftirlits að því er varðar sniðmát fyrir afhendingu upplýsinga til eftirlitsyfirvalda þeirra sem um getur í 1. og 2. lið.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

11. Til að auka samfellda og samræmda beitingu 6. og 7. mgr. skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunin gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 til að tilgreina frekar aðferðirnar sem nota skal þegar markaðshlutdeildin sem um getur í 3. undirlið 6. og 7. liðar eru ákvarðaðar.“

8) Ákvæðum 37. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað b-liðar kemur eftirfarandi:

„b) eftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu að áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins vikur í veigamiklum atriðum frá þeim forsendum sem liggja gjaldþolskröfunni til grundvallar, eins og hún er reiknuð út með því að nota eigið líkan, eða eigið hlutalíkan, í samræmi við 3. undirþátt 4. þáttar VI. kafla, þar sem tilteknar, megindlegar áhættur eru ekki teknar upp með fullnægjandi hætti og breytingin á líkaninu, til að endurspegla betur tiltekið áhættusnið, hefur ekki tekist innan viðeigandi tímaramma.“

ii. Eftirfarandi liður bætist við:

„d) váttrygginga- eða endurtryggingafélagið beitir aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b, aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d eða umbreytingarráðstöfunum sem um getur í 308. gr. c og 308. gr. d og eftirlitsyfirvaldið kemst að þeirri niðurstöðu að áhættusnið þess fyrirtækis vikur í veigamiklum atriðum frá þeim forsendum sem liggja þessum leiðréttingum og umbreytingarráðstöfunum til grundvallar.“

b) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Við þær aðstæður sem settar eru fram í a- og b-lið 1. mgr. skal viðbótargjaldþolskrafan reiknuð út á þann veg að tryggt sé að félagið fari að ákvæðum 3. mgr. 101. gr.

Við þær aðstæður sem settar eru fram í c-lið 1. mgr. skal viðbótargjaldþolskrafan vera í réttu hlutfalli við þær veigamiklu áhættur sem leiða af annmörkum þeim sem leiddu til þeirrar ákvörðunar eftirlitsyfirvalda að setja á viðbótargjaldþolskröfu.

Við þær aðstæður sem settar eru fram í d-lið 1. mgr. skal viðbótargjaldþolskrafan vera í réttu hlutfalli við þær veigamiklu áhættur sem leiða af frávikinum sem um getur í þeirri málsgrein.“

c) Í stað 6. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem mælt er fyrir um frekari forskriftir um þær aðstæður þegar heimilt er að koma viðbótargjaldþolskröfunni á.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem mælt er fyrir um frekari forskriftir um aðferðir við útreikning á viðbótargjaldþolskröfunum.

8. Til að tryggja samræmd skilyrði beitingar í tengslum við þessa grein skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir ákvarðanir um að setja, reikna út og fjarlægja viðbótargjaldþolskröfur.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

9) Eftirfarandi undirgreinar bætast við 2. mgr. 38. gr.:

„Ef eftirlitsyfirvald hefur upplýst viðeigandi yfirvald í aðildarríki þjónustuveitandans um að það hyggtist framkvæma skoðun á staðnum í samræmi við þennan lið, eða ef það framkvæmir skoðun á staðnum í samræmi við fyrstu undirgrein þar sem það eftirlitsyfirvald getur í reynd ekki beitt rétti sínum til að framkvæma þessa skoðun á staðnum, getur eftirlitsyfirvaldið vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal hafa rétt til að taka þátt í vettvangsskoðunum, í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, þegar þær eru framkvæmdar sameiginlega á vegum tveggja eða fleiri eftirlitsyfivalda.“

10) Ákvæðum 44. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 2. mgr.:

„Ef váttrygginga- eða endurtryggingafélög beita þeirri aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b eða aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d skulu þau setja fram áætlun um greiðslugetu sem segir fyrir um inn- og útgreiðslur fjárstreymis í tengslum við eignir og skuldir sem fara að þessum leiðréttingum.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2a. Að því er varðar eigna- og skuldastýringu skulu váttrygginga- og endurtryggingafélög meta reglulega:

a) næmi eigin váttryggingaskulda og hæfs gjaldþols gagnvart forsendunum sem liggja til grundvallar framreikningi viðeigandi áhættulauss vaxtaferils sem um getur í 77. gr. a,

b) þegar aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b er beitt:

i. næmi eigin váttryggingaskulda og hæfs gjaldþols gagnvart forsendunum sem liggja til grundvallar útreikningi á aðlögun vegna samræmingar, þ.m.t. útreikningi á grundvelli áhættuálags sem um getur í b-lið 1. mgr., 77. gr. c, og hugsanlegum áhrifum nauðungarsölu eigna á hæft gjaldþol þeirra,

ii. næmi eigin váttryggingaskulda og hæfs gjaldþols gagnvart breytingum á samsetningu viðkomandi eignasafns,

iii. áhrif lækkunar aðlögunar vegna samræmingar niður í núll,

c) þegar aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d er beitt:

i. næmi eigin váttryggingaskulda og hæfs gjaldþols gagnvart forsendunum sem liggja til grundvallar útreikningi á aðlögun vegna óstöðugleika og hugsanlegum áhrifum nauðungarsölu eigna á hæft gjaldþol þeirra,

ii. áhrif lækkunar aðlögunar vegna óstöðugleika niður í núll.

Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu árlega leggja fram mat sem um getur í a-, b- og c-lið fyrstu undirgreinar til eftirlitsyfirlidsins sem hluta af upplýsingunum sem tilkynnt er skv. 35. gr. Ef lækkun aðlögunar vegna samræmingar eða aðlögunar vegna óstöðugleika niður í núll myndi hafa í för með sér að ekki yrði farið að ákvæðum gjaldþolskröfu skal fyrirtækið einnig leggja fram greiningu á þeim ráðstöfunum sem það gæti gripið til við slíkar aðstæður til að koma hæfu gjaldþoli aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna eða draga úr áhættusniði þess til að koma aftur á samræmi við gjaldþolskröfuna.

Ef beitt er aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d skal hin skriflega stefna um áhættustýringu sem um getur í 3. mgr. 41. gr. ná yfir viðmiðanir um beitingu aðlögunar vegna óstöðugleika.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4a. Til að váttrygginga- og endurtryggingafélög þurfi ekki að reiða sig um of á utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki, þegar þau nota ytra lánshæfismat við útreikning á váttryggingaskuldum og gjaldþolskröfu, skulu þau meta hve rétt slíkt ytra lánsmat er, sem hluti af áhættustýringu þeirra, með því að nota alltaf viðbótarmat þegar því verður við komið til að forðast að verða sjálfkrafa háð ytra mati.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur til að meta ytra lánshæfismat.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í annarri undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

11) Í 45. gr. bætist eftirfarandi málsgrein við:

„2a. Ef váttrygginga- eða endurtryggingafélagið beitir aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b, aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d eða umbreytingarráðstöfunum sem um getur í 308. gr. c og 308. gr. d skulu þau framkvæma mat á því að farið sé að fjármagnsþörfinni sem um getur í b-lið 1. mgr., með eða ekki með tilliti til þessara leiðréttinga og umbreytingarráðstafana.“

12) Í stað 50. gr. kemur eftirfarandi:

„50. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlitsstaðlar

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, til að tilgreina enn frekar:

a) þætti kerfisins sem um getur í 41., 44., 46. og 47. gr., einkum þau svið sem eiga að falla undir eigna- og skulda-stýringu og fjárfestingarstefnu, eins og um getur í 2. mgr. 44. gr., um váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög,

b) starfssviðin sem um getur í 44. gr., 46. gr., 47. gr. og 48. gr.

2. Til að tryggja samræmda samhæfingu með tilliti til þessa þáttar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina eftirfarandi frekar:

a) kröfur sem settar eru fram í 42. gr. og starfssviðin sem þeim fylgja,

b) skilyrði fyrir útivistun, einkum til þjónustuveitenda í þriðja landi.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Til að tryggja samræmda samhæfingu með tilliti til þessa þáttar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina eftirfarandi frekar:

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

13) Ákvæðum 51. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Þegar aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b er beitt skal lýsingin sem um getur í d-lið 1. mgr. innihalda lýsingu á aðlögun vegna samræmingar og til skuldbindingasafns og áhættuveginna eigna sem aðlögun vegna samræmingar er beitt á, sem og mælingar á áhrifunum á fjárhagsstöðu fyrirtækisins þegar aðlögun vegna samræmingar er breytt í núll.

Lýsingin, sem um getur í d-lið 1. mgr., skal einnig innihalda yfirlýsingu þess efnis hvort fyrirtækið notar aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d og mælingu á áhrifum þess á fjárhagsstöðu fyrirtækisins að aðlögun vegna óstöðugleika sé breytt í núll.“

b) Í stað þriðju undirgreinar 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„Með fyrirvara um allar upplýsingar sem eru skyldubundnar skv. öllum öðrum laga- og reglugerðarskilyrðum geta aðildarríki þó kveðið á um, enda þótt heildargjaldþolskrafan sem um getur í ii. lið e-liðar 1. mgr. sé birt, að ekki þurfi að birta viðbótargjaldþolskröfuna sérstaklega, eða áhrifin af hinum tilteknu breytum sem váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu er gert að nota í samræmi við 110. gr., á aðlögunartímabili sem lýkur ekki síðar en 31. desember 2020.“

14) Í stað 52. gr. kemur eftirfarandi:

„52. gr.

Upplýsingar til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og skýrslur hennar

1. Með fyrirvara um 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 skulu aðildarríki gera kröfu um að eftirlitsyfirvöld leggi árlega fram eftirfarandi upplýsingar til handa Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni:

a) meðaltal viðbótargjaldþolskröfu á fyrirtæki og dreifing slíkra krafna sem eftirlitsyfirvöld hafa komið á árið á undan, mælt sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, sýnt sérstaklega fyrir:

- i. váttrygginga- og endurtryggingafélög,
- ii. líftryggingafélög,
- iii. skaðatryggingafélög,
- iv. váttryggingafélög sem reka bæði líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi,
- v. endurtryggingafélög,

b) þegar um er að ræða upplýsingar sem settar eru fram í a-lið þessarar greinar, hlutfall viðbótargjaldþolskrafna sem sett er á skv. a-, b- og c-lið 1. mgr. 37. gr.,

c) fjölda váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem hafa hag af takmörkunum á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits og fjölda váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem hafa hag af undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið, sem um getur í 6. og 7. mgr. 35. gr., til viðbótar við umfang gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna, mælt eftir því sem við á sem hlutfall af heildarumfangi gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna váttrygginga- og endurtryggingafélaga aðildarríkisins,

d) fjölda samstæða sem hafa hag af takmörkunum á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits og fjölda félaga sem hafa hag af undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið, sem um getur í 2. mgr. 254. gr., til viðbótar við umfang gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna, mælt eftir því sem við á sem hlutfall af heildarumfangi gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna allra samstæðanna.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal árlega birta opinberlega eftirfarandi upplýsingar:

a) fyrir aðildarríkin í heild, heildardreifingu viðbótargjaldþolskrafna, mælda sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, fyrir hvert eftirfarandi:

- i. váttrygginga- og endurtryggingafélög,
- ii. líftryggingafélög,
- iii. skaðatryggingafélög,
- iv. váttryggingafélög sem reka bæði líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi,
- v. endurtryggingafélög,

- b) fyrir aðildarríkin hvert í sínu lagi, heildardreifingu viðbótargjaldþolskrafna, mælda sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, sem tekur til allra váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í viðkomandi aðildarríki,
 - c) fyrir upplýsingar sem settar eru fram í a- og b-lið þessarar málsgreinar, hlutfall viðbótargjaldþolskrafna sem sett er á samkvæmt a-, b- og c-lið 1. mgr. 37. gr.,
 - d) fyrir öll aðildarríkin í heild sinni, heildarfjöldi váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða sem hafa hag af takmörkunum á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits og heildarfjöldi váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða sem hafa hag af undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið, sem um getur í 6. mgr. og 7. mgr. 35. gr. og 2. mgr. 254. gr., til viðbótar við umfang gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna, mælt eftir því sem við á sem hlutfall af heildarumfangi gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna allra váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða,
 - e) fyrir hvert aðildarríki fyrir sig, fjöldi váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða sem hafa hag af takmörkunum á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits og fjöldi váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða sem hafa hag af undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið, sem um getur í 6. mgr. og 7. mgr. 35. gr. og 2. mgr. 254. gr., til viðbótar við umfang gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna, mælt eftir því sem við á sem hlutfall af heildarumfangi iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða í aðildarríkinu.
3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal veita Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr., ásamt skýrslu þar sem gerð er grein fyrir hve mikil samleitni eftirlits er þegar viðbótargjaldþolskröfum er beitt milli eftirlitsyfirvalda í mismunandi aðildarríkjum.“

15) Í stað 56. gr. kemur eftirfarandi:

„56. gr.

Skýrsla um gjaldþol og fjárhagsleg skilyrði: framseldar gerðir og tæknilegir framkvæmdarstaðlar

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina nánar þær upplýsingar sem verður að birta og fresti fyrir árlega birtingu upplýsinga í samræmi við 3. þátt.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessa þátts, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmæðferðarreglur, snið og sniðmát.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í annarri málsgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

16) Í stað 8. mgr. 58. gr. kemur eftirfarandi:

„8. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er heimilt, til að tryggja samræmda samhæfingu þessarar greinar og með fyrirvara um 2. mgr., að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að koma á tæmandi skrá yfir upplýsingar, sem um getur í 4. mgr. 10. gr. b og tilfallandi yfirtökuaðilar láta fylgja með í tilkynningu þeirra.

Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við þennan þátt og til að hafa hliðsjón af síðari þróun skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina leiðréttingar á viðmiðunum sem sett eru fram í 1. mgr. 59. gr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

9. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er heimilt, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar tilskipunar, að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmæðferðarreglur, mál og sniðmát fyrir fyrirkomulag samvinnu milli viðkomandi eftirlitsyfirvalda sem um getur í 60. gr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

- 17) Eftirfarandi grein bætist við:

„65. gr. a

Samstarf við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina

Aðildarríki skulu tryggja að eftirlitsyfirvöldin vinni með Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni að því er varðar þessa tilskipun í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1094/2010.

Aðildarríki skulu tryggja að eftirlitsyfirvöld útvegi Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni án tafar allar nauðsynlegar upplýsingar til að framkvæma skyldur sínar í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1094/2010.“

- 18) Eftirfarandi grein bætist við:

„67. gr. a

Valdheimildir Evrópuþingsins til rannsókna

Ákvæði 64. gr. og 67. gr. skulu vera með fyrirvara um valdheimildir til rannsókna sem Evrópuþinginu er falið með 226. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.“

- 19) Í stað annarrar málsgreinar 69. gr. kemur eftirfarandi:

Slíkar upplýsingar skal þó aðeins veita þegar þess er þörf vegna varfærnieftirlits með starfseminni. Þó skulu aðildarríkin kveða á um að upplýsingar, sem fengnar eru skv. 65. gr. og 1. mgr. 68. gr. eða með sannprófun á staðnum, svo sem um getur í 33. gr., megi aldrei veita í þeim tilvikum sem um getur í þessari grein nema með skýlausu samþykki eftirlitsyfirvalda í aðildarríkinu sem veitti upplýsingarnar eða eftirlitsyfirvalda í aðildarríkinu þar sem sannprófunin á staðnum fór fram.“

- 20) Í stað 70. gr. kemur eftirfarandi:

„70. gr.

Sending upplýsinga til seðlabanka, yfirvalda á sviði peningamála, umsjónaraðila greiðslukerfa og evrópska kerfisáhætturáðsins

1. Með fyrirvara um ákvæði 64.–69. gr. getur eftirlitsyfirvald sent upplýsingar, sem ætlað er að komi að haldi við störf þeirra, til eftirfarandi aðila:

- a) seðlabanka innan seðlabankakerfis Evrópu, þ.m.t. Seðlabanka Evrópu og annarra stofnana sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála þegar þessar upplýsingar eiga við um lögboðin verkefni þeirra, þ.m.t. framkvæmd peningamálastefnu og tengdra lausafjárráðstafana, eftirlit með greiðslum, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfum fyrir verðbréf, og að standa vörð um stöðugleika fjármálakerfisins,
- b) eftir atvikum, annarra landsbundinna opinberra yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum og
- c) evrópska kerfisáhætturáðsins sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 (*), þar sem upplýsingar eiga við vegna framkvæmdar verkefna þess.

2. Í neyðartilvikum, þ.m.t. neyðartilviki eins og um getur í 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, skulu aðildarríki heimila lögðærum yfirvöldum að veita seðlabönkum í seðlabankakerfi Evrópu, þ.m.t. Seðlabanka Evrópu, upplýsingar án tafar þar sem þær eiga við um framkvæmd lögboðinna verkefna þeirra, þ.m.t. framkvæmd peningamálastefnu og tengdra lausafjárráðstafana, eftirlit með greiðslum, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfum fyrir verðbréf, og Evrópska kerfisáhætturáðinu ef slíkar upplýsingar eiga við um verkefni þess.

3. Þessi yfirlit eða stofnanir geta einnig sent eftirlitsyfirlitum upplýsingar sem þau geta þurft á að halda að því er varðar 67. gr. Um upplýsingar, sem eru fengnar í þessu sambandi, skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í þessum þætti.“

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáðætturáðsins (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

21) Ákvæðum 71. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að við skyldustörf sín taki eftirlitsyfirlit tillit til samleitni að því er varðar eftirlitstæki og framkvæmd eftirlits við beitingu laga og stjórnsýslufyrirmæla, sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun. Í þeim tilgangi skulu aðildarríkin sjá til þess að:

- a) eftirlitsyfirlitin taki þátt í starfsemi Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar,
- b) eftirlitsyfirlitin geri sitt ítrasta til að fylgja þeim leiðbeiningum og tilmælum sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin hefur birt í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, og tilgreina ástæður ef þau gera það ekki,
- c) landsbundnar heimildir, sem veittar eru eftirlitsyfirlitunum, hamli þeim ekki við skyldustörf sem aðilar að Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni eða samkvæmt þessari tilskipun.“

b) ákvæði 3. mgr. falli brott.

22) Í stað 2. mgr. 75. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a til að setja fram aðferðir og forsendur sem nota skal við mat á eignum og skuldum eins og mælt er fyrir um í 1. mgr.

3. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við mat á eignum og skuldum skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

- a) að því marki sem framseldu gerðirnar sem um getur í 2. mgr. krefjast notkunar alþjóðlegra reikningsskilastaðla sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1606/2002, samræmi þessara reikningsskilastaðla við matsaðferð eigna og skulda eins og mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr.,
- b) aðferðirnar og forsendurnar sem skal nota ef skráð markaðsverð er annaðhvort ekki tiltækt eða ef alþjóðlegir reikningsskilastaðlar, eins og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þá í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1606/2002, eru annaðhvort, um tíma eða til frambúðar, í ósamræmi við matsaðferð eigna og skulda eins og mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr.,
- c) aðferðirnar og forsendurnar sem skal nota við mat á eignum og skuldum, eins og mælt er fyrir um í 1. mgr., ef framseldu gerðirnar sem um getur í 2. mgr. gera ráð fyrir notkun annars konar matsaðferða.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

23) Eftirfarandi greinar bætist við:

„77. gr. a

Framreikningur á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli

Við ákvörðun á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli sem um getur í 2. mgr. 77. gr. skal nota, og taka mið af upplýsingum sem fengnar eru úr viðkomandi fjármálagerningum. Sú ákvörðun skal taka tillit til viðkomandi fjármálagerninga með binditíma þar sem markaðirnir fyrir þessa fjármálagerninga og skuldabréf eru virkir, kvikir og gangsærir. Hvað varðar binditíma þar sem markaðir fyrir viðkomandi fjármálagerninga eða skuldabréf eru ekki lengur virkir, kvikir og gagnsærir skal framreikna viðeigandi áhættulausan vaxtaferli.

Framreiknaðan hlut hins viðeigandi áhættulausa vaxtaferils skal byggja á framvirkum vöxtum sem lagast jafnt frá einum eða nokkrum framvirkum vöxtum með tilliti til lengstu binditíma sem hægt er að sannreyna fyrir viðkomandi fjármálagerninga og skuldabréf í virkum, kvikum og gagnsæjum markaði til endanlegra, framreiknaðra vaxta.

77. gr. b

Aðlögun á viðeigandi áhættalausum vaxtaferli vegna samræmingar

1. Vátrygginga- og endurtryggingafélög geta notað aðlögun vegna samræmingar á viðeigandi áhættulausan vaxtaferli við útreikninga besta mats á skuldbindingum vegna líftryggingastofns eða endurtryggingastofns, þ.m.t. lífeyri sem leiðir af skaðatrygginga- eða endurtryggingarsamningum, að fengnu fyrirframsamþykki eftirlitsyfirvalda þegar eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) vátrygginga- eða endurtryggingafélagið hefur tilgreint eignasafn, sem samanstendur af skuldabréfum og öðrum eignum með sambærilegt fjárstreymi, til að mæta besta mati eignasafns vátrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga og heldur þeirri tilgreiningu á meðan líftími skuldbindinganna varir, nema hvað það varðar að viðhalda endurtekningu vænts fjárstreymis milli eigna og skuldbindinga ef fjárstreymið hefur raskast verulega,
- b) eignasafn vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga sem aðlögun vegna samræmingar er beitt á og viðkomandi eignasafn tilgreint, skipulagt og stýrt er aðskilið frá annarri starfsemi félagsins, og má ekki nota hið tilgreinda eignasafn til að mæta tapi vegna annarrar starfsemi félagsins,
- c) vænt fjárstreymi eignasafnsins svarar til sérhvers vænts fjárstreymis skuldbindinga vátrygginga- eða endurtryggingastofnsins, í sama gjaldmiðli og sérhvert frávík frá því leiðir ekki til áhætta sem eru verulegar miðað við eðlislæga áhættu vátrygginga- eða endurtryggingastarfseminnar sem aðlögun vegna samræmingar er ætlað að mæta,
- d) vátryggingastofninn, sem stendur á bak við vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinguna, leiðir ekki til iðgjaldagreiðslna í framtíðinni,
- e) einu flokkar vátryggingaráhætta sem tengjast vátrygginga- eða endurtryggingastofninum sem stendur á bak við tilgreinda vátryggingaskuldbindingu er langlífisáhætta, kostnaðaráhætta, endurmatsáhætta og dánaráhætta,
- f) þegar vátryggingaáhætta vátryggingastofnsins sem stendur á bak við tilgreinda vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindingu felur í sér dánaráhættu skal besta mat tilgreindu skuldbindingarinnar ekki vaxa meira en 5% við álagspróf samkvæmt útreikningi dánaráhættu í staðalreglu í samræmi við 2.–5. mgr. 101. gr.,
- g) vátryggingarsamningarnir, sem eru undirliggjandi vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindingunum, innihalda enga valrétti fyrir vátryggingartakann eða aðeins afsalsrétt þar sem endurkaupsvirðið er ekki hærra en verðmæti eignanna, metið í samræmi við 75. gr., sem mæta vátrygginga- eða endurtryggingarskuldbindingum á þeim tíma sem afsalsrétturinn er nýttur,
- h) fjárstreymi hins tilgreinda eignasafns er fast og hvorki útgefandi né þriðji aðili getur breytt því,
- i) ekki má skipta skuldbindingu vegna tilgreinds vátrygginga- eða endurtryggingastofns í aðgreinda hluta, heldur ber að líta á hana sem eina heild, að því er þessa málsgrein varðar.

Þrátt fyrir h-lið fyrstu undirgreinar geta vátrygginga- eða endurtryggingafélög tilgreint eignir þar sem fjárstreymi er fast, fyrir utan verðbólgu, að því gefnu að þær eignir endurspegli fjárstreymi skuldbindinga vátrygginga- eða endurtryggingastofns sem einnig eru háðar verðbólgu.

Þegar útgefendur eða þriðju aðilar hafa rétt til að breyta fjárstreymi eignar á þann hátt að fjárfestir fái nægilega uppbót til að hún nái sama fjárstreymi með því að endurfjárfesta í eignum með jöfn eða betri útlánagæði, skal rétturinn til að breyta fjárstreyminu ekki koma í veg fyrir að eignin megi vera hluti af hinu tilgreinda eignasafni samkvæmt h-lið fyrstu undirgreinar.

2. Vátrygginga- eða endurtryggingafélög sem nota aðlögun vegna samræmingar að skuldbindingum vátrygginga- eða endurtryggingastofns er ekki heimilt að hverfa aftur til aðferðar sem tekur ekki til aðlögunar vegna samræmingar. Ef vátrygginga eða endurtryggingafélag sem notar aðlögun vegna samræmingar getur ekki lengur uppfyllt skilyrði 1. mgr. skal það þegar í stað tilkynna eftirlitsyfirvaldinu um það og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að uppfylla skilyrðin. Geti félagið ekki uppfyllt skilyrðin innan tveggja mánaða frá dagsetningu þess að ekki sé farið að tilskildum ákvæðum skal það hætta notkun aðlögunarinnar á alla vátrygginga- eða endurtryggingastofna sína og er ekki heimilt að nota aðlögun vegna samræmingar aftur fyrr en 24 mánuðum síðar.

3. Ekki er heimilt að nota aðlögun vegna samræmingar að því er tekur til vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga þegar viðeigandi vaxtaferill til að reikna besta mat fyrir skuldbindingarnar felur í sér aðlögun vegna óstöðugleika samkvæmt 77. gr. d eða umbreytingarráðstafana hvað varðar áhættulausa vexti skv. 308. gr. c.

77. gr. c

Útreikningar á aðlögun vegna samræmingar

1. Reikna skal aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b fyrir hvern gjaldmiðil í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

a) aðlögunin vegna samræmingar skal vera jöfn mismuninum á eftirfarandi:

- i. virkum ársvöxtum, sem reiknaðir eru út sem sameiginlegur afvöxtunarstuðull sem, þegar honum er beitt á fjárstreymi eignasafns vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga, leiðir til virðis sem er jafngilt mati, í samræmi við 75. gr., eignasafns áhættuveginna eigna,
- ii. virkum ársvöxtum, sem reiknaðir eru út sem sameiginlegur afvöxtunarstuðull sem, þegar honum er beitt á fjárstreymi eignasafns vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga, leiðir til virðis sem er jafngilt virði besta mats á eignasafni vátrygginga- eða endurtryggingaskulda, að teknu tilliti til tímavirðis peninga með áhættulausum grunnvaxtaferli,

b) aðlögun vegna samræmingar á ekki að fela í sér grunnáhættuálag sem endurspeglar áhættunnar sem vátrygginga- eða endurtryggingafélagið bera,

c) þrátt fyrir a-lið skal auka grunnáhættuálagið ef nauðsyn krefur til að tryggja að aðlögun vegna samræmingar fyrir eignir af minni útlánagæðum en fjárfestingarflokkurinn fari ekki umfram aðlaganir vegna samræmingar fyrir eignir af útlánagæðum fjárfestingarflokks og með sömu tímalengd og í sama eignaflokki,

d) notkun á utanaðkomandi lánshæfismati í útreikningi á aðlögun vegna samræmingar skal fylgja ákvæðum n-liðar 1. mgr. 111. gr.

2. Að því er varðar b-lið 1. mgr. skal grunnáhættuálag vera:

a) jafngilt summu eftirfarandi:

- i. áhættuálagi sem samsvarar líkum á greiðslufalli eigna,
- ii. áhættuálagi sem samsvarar lækkun á lánshæfismati eigna,

b) fyrir áhættuskuldbindingar gagnvart aðildarríki og seðlabanka í aðildarríki, skal álagið ekki vera lægra en 30% af langtíma meðalálagi á áhættulausa vexti eigna með sama líftíma, útlánagæði og eignaflokkun samkvæmt fjármála-mörkuðum,

- c) fyrir aðrar eignir en áhættuskuldbindingar ríkisstjórna og seðlabanka aðildarríkjanna skal álagið ekki vera lægra en 35% af langtíma meðal áhættuálagi á áhættulausum vaxtaferli eigna með sama líftíma, útlánagæði og eignaflokkun samkvæmt fjármálamörkuðum,

Líkur á greiðslufalli sem um getur í i. lið a-liðar fyrstu undirgreinar skulu byggja á langtíma vanskilalíkum sem eru viðeigandi fyrir tilgreint eignasafn að því er varðar líftíma þess, útlánagæði og eignaflokkun.

Þar sem ekki er hægt að finna áreiðanlegt áhættuálag út frá tölum um vanskil sem um getur í annarri undirgrein skal grunnáhættuálagið vera jafnt hlutfalli langtímameðaltals áhættuálagsins á áhættulausa vexti eins og sett er fram í b- og c-lið.

77. gr. d

Aðlögun á viðeigandi áhættulausan vaxtaferil vegna óstöðugleika

1. Aðildarríki geta krafist fyrirframsamþykkis eftirlitsyfirvalda til að váttrygginga- og endurtryggingafélög geti beitt aðlögun á viðeigandi áhættulausan vaxtaferil vegna óstöðugleika til að reikna út besta mat sem um getur í 2. mgr. 77. gr.

2. Fyrir hvern viðkomandi gjaldmiðil skal aðlögun á áhættulausa vaxtaferilinn vegna óstöðugleika byggjast á muninum á þeirri ávöxtun sem hægt væri að fá á eignir í viðmiðunareignasafni vegna þess gjaldmiðils og áhættulausum vöxtum þess sama gjaldmiðils.

Viðmiðunareignasafn viðkomandi gjaldmiðils skal endurspegla eignir sem váttrygginga- og endurtryggingafélög hafa fjárfest í og hafa tilgreint markaðsvirði í þeim gjaldmiðli, til að ná yfir besta mat fyrir váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga í þeim gjaldmiðli.

3. Aðlögun áhættulausa vaxtaferilsins vegna óstöðugleika skal samsvara 65% af leiðréttu áhættuálagi fyrir viðkomandi gjaldmiðil.

Leiðrétt áhættuálag gjaldmiðilsins skal reiknað sem mismunur á milli áhættuálags sem um getur í 2. mgr. og þess hluta mismunarins sem rekja má til raunhæfs mats á væntu tapi, óvæntri kröfuáhættu eða annarrar áhættu sem tengist eignunum.

Óstöðugleikaaðlögun áhættulausa vaxtaferilsins skal einungis ná til þess hluta ferilsins sem ekki er fenginn vegna framreiknings í samræmi við 77. gr. a. Framreikningur áhættulausa vaxtaferilsins skal byggja á þessum leiðréttu áhættulausu vöxtum.

4. Áður en 65% áhættustuðli er beitt fyrir tiltekið ríki sbr. 3. mgr. skal aðlögun áhættulausa vaxtaferilsins vegna óstöðugleika hækkuð með mismuninum á leiðréttu áhættuálagi ríkisins og tvöföldu leiðréttu áhættuálagi viðkomandi gjaldmiðils, í öllum tilvikum þar sem munurinn er jákvæður og leiðrétt áhættuálag gjaldmiðils er yfir 100 punktum. Bæta skal aukningunni á aðlöguninni vegna óstöðugleika við besta mat váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga afurða sem seldar eru á váttryggingamarkaði viðkomandi ríkis. Leiðrétt áhættuálag ríkis (e. *risk-corrected country spread*) er reiknað á samsvarandi hátt og leiðrétt áhættuálag gjaldmiðils (e. *risk-corrected currency spread*) fyrir sama ríki, en byggist á viðmiðunareignasafni sem er dæmigert fyrir þær eignir sem váttrygginga- og endurtryggingafélög fjárfesta í til að mæta besta mati váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga afurða sem seldar eru á tryggingamarkaði viðkomandi ríkis og eru útgefnar í gjaldmiðli ríkisins.

5. Ekki skal nota aðlögun áhættulausa vaxtaferilsins vegna óstöðugleika á váttryggingaskuldbindingar þar sem aðlögun vegna samræmingar hefur verið bætt við áhættulausa vaxtaferilinn við útreikning besta mats skuldbindinga, samanber 77. gr. b.

6. Þrátt fyrir ákvæði 101. gr. skal gjaldþolskrafan ekki fela í sér hættu á lækun kjarnagjaldþols, sem verður vegna breytinga á aðlögun vegna óstöðugleika.

*77. gr. e***Tæknilegar upplýsingar frá Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni**

1. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gefa út eftirfarandi tæknilegar upplýsingar fyrir viðeigandi gjaldmiðla að minnsta kosti ársfjórðungslega:

- a) áhættulausan vaxtaferil til að reikna út besta mat váttryggingaskuldar skv. 2. mgr. 77. gr., án aðlagana vegna samræmingar eða óstöðugleika,
- b) grunnáhættuálag til að reikna út aðlögun vegna samræmingar sem um getur í b-lið 1. mgr. 77. gr. c, fyrir hvern viðeigandi líftíma, flokk útlánagæða og eignaflokk,
- c) aðlögun að áhættulausum vaxtaferli vegna óstöðugleika sem um getur í 1. mgr. 77. gr. d, fyrir hvern viðeigandi landsbundinn tryggingamarkað.

2. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir útreikningi á váttryggingaskuldum og kjarnagjaldþoli getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir þar sem settar eru fram, fyrir hvern viðkomandi gjaldmiðil, þær tæknilegu upplýsingar sem um getur í 1. mgr. Í þessum framkvæmdargerðum skulu upplýsingarnar nýttar.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 301. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum varðandi tiltækileika viðkomandi áhættulauss vaxtaferils, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist tafarlaust gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem vísað er til í 3. mgr. 301. gr.

3. Ef framkvæmdastjórnin samþykkir, í samræmi við 2. mgr., tæknilegu upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu váttrygginga- og endurtryggingafélög nota þær tæknilegu upplýsingar við útreikning á besta mati í samræmi við 77. gr., aðlögun vegna samræmingar í samræmi við 77. gr. c og aðlögun vegna óstöðugleika í samræmi við 77. gr. d.

Að því er varðar gjaldmiðla og landsbundna markaði þar sem aðlögunin sem um getur í c-lið 1. mgr. er ekki sett fram í framkvæmdargerðunum sem um getur í 2. mgr., skal ekki beita aðlögun vegna óstöðugleika á viðkomandi áhættulausan vaxtaferil til að reikna út besta mat.

*77. gr. f***Endurskoðun ráðstafana hvað varðar langtímaábyrgðir og hlutabréfaáhættu**

1. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, á ársgrundvelli til 1. janúar 2021, gefa Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni skýrslu um áhrif beitingar 77. gr. a til 77. gr. e, 106. gr., 4. mgr. 138. gr., 304. gr., 308. gr. c og 308. gr. d., þ.m.t. framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þeim.

Eftirlitsyfirvöld skulu, á ársgrundvelli á þessu tímabili, veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni upplýsingar um eftirfarandi:

- a) tiltækileika langtímaábyrgða í váttryggingaafurðum á landsbundnum mörkuðum eftirlitsyfirvalda og atferli váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem langtímafjárfesta,
- b) fjölda váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem beita aðlögun vegna samræmingar, aðlögun vegna óstöðugleika, framlengingu endurreisnartímabilsins í samræmi við 4. mgr. 138. gr., gildistíma undireininga hlutabréfaáhættu og umbreytingarákvæðum sem sett eru fram í 308. gr. c og 308. gr. d,
- c) áhrif á fjárhagsstöðu váttrygginga- og endurtryggingafélaga hvað varðar aðlögun vegna samræmingar, aðlögun vegna óstöðugleika, samhverfu aðlögunina vegna hlutabréfaáhættu, gildistíma undireininga hlutabréfaáhættu og umbreytingarákvæði sem sett eru fram í 308. gr. c og 308. gr. d, á landsvísu og nafnlaust fyrir hvert félag,
- d) áhrif aðlögunar vegna samræmingar, aðlögunar vegna óstöðugleika, samhverfar aðlögunar vegna hlutabréfaáhættu og undireiningar hlutabréfaáhættu sem byggist á líftíma, á fjárfestingaraðferðir váttrygginga- og endurtryggingafélaga og hvort þau veita ástæðulaust svigrúm á gjaldþoli,

- e) áhrif framlengingar endurreisnartímabilsins í samræmi við 4. mgr. 138. gr. á þá viðleitni váttrygginga- og endurtryggingafélaga að koma hæfu gjaldþoli aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna eða til að lækka áhættusniðið til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu,
- f) ef váttrygginga- og endurtryggingafélög beita umbreytingarráðstöfununum sem settar eru fram í 308. gr. c og d, hvort þau fara að þeim áætlunum um innleiðingu sem um getur í 308. gr. e og líkur á að þau verði óháðari þessum umbreytingarráðstöfunum, þ.m.t. ráðstöfunum sem félögin og eftirlitsyfirvöldin hafa gert eða reiknað er með að þau geri, með tilliti til reglugerðarumhverfis hlutaðeigandi aðildarríkis.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, eftir því sem við á eftir að hafa haft samráð við Evrópska kerfisáhætturáðið og að höfðu samráði við almenning, gefa framkvæmdastjórninni álit á mati á beitingu 77. gr. a til 77. gr. e, 106. gr., 138. gr. (4. mgr.), 304. gr., 308. gr. c og 308. gr. d., þ.m.t. framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þeim. Matið skal gert með tilliti til tiltækileika langtímaábyrgða í váttryggingaafurðum, atferlis váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem langtímafjárfesta og, í víðara samhengi, fjármálastöðugleika.

3. Á grundvelli álits Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, sem um getur í 2. mgr., skal framkvæmdastjórnin leggja fram skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins eigi síðar en 1. janúar 2021, eða fyrr eftir því sem við á. Skýrslan skal einkum beinast að áhrifum á:

- a) vernd váttryggingartaka,
- b) starfsemi og stöðugleika evrópskra tryggingamarkaða,
- c) innri markaðinn og einkum samkeppni og jöfn samkeppnisskilyrði á evrópskum tryggingamörkuðum,
- d) að hve miklu leyti váttrygginga- og endurtryggingafélög halda áfram að starfa sem langtímafjárfestar,
- e) tiltækileika og verðlagningu á lífeyristryggingum,
- f) tiltækileika og verðlagningu á samkeppnistryggingum,
- g) stefnumörkun váttryggingafélaga hvað varðar langtímafjárfestingar í tengslum við afurðir sem 77. gr. b og 77. gr. c eiga við um, í samræmi við þau sem tengjast öðrum langtímaábyrgðum,
- h) val neytenda og vitund þeirra um áhættu,
- i) stig fjölbreytni tryggingafélaga og eignasafn váttrygginga- og endurtryggingafélaga,
- j) fjármálastöðugleika.

Að auki skal skýrslan byggjast á eftirlitsreynslu að því er varðar beitingu 77. gr. a til 77. gr. e, 106. gr., 138. gr. (4. mgr.), 304. gr., 308. gr. c og 308. gr. d, þ.m.t. framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt henni.

4. Skýrslu framkvæmdastjórnarinnar skulu fylgja tillögur um lagabreytingar, ef nauðsyn krefur.“

24) Í stað 86. gr. kemur eftirfarandi:

„86. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlits- og framkvæmdastaðlar

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að mæla fyrir um eftirfarandi:

- a) tryggingafræðilega og tölfræðilega aðferðafræði til að reikna út besta matið sem um getur í 2. mgr. 77. gr.,
- b) aðferðafræði, meginreglur og tækni til að ákvarða viðeigandi áhættulausan vaxtaferil sem nota skal til að reikna út besta matið sem um getur í 2. mgr. 77. gr.,

- c) þau tilvik þar sem váttryggingaskuldir skulu reiknaðar í heild, eða sem samanlögð fjárhæð besta mats og vikmörk áhættu, og þær aðferðir sem nota skal þegar váttryggingaskuldir eru reiknaðar út í heild, eins og um getur í 4. mgr. 77. gr.,
- d) þær aðferðir og forsendur sem nota skal við útreikning á vikmörkum áhættu, þ.m.t. að ákvarða fjárhæð hæfs gjaldþols sem nauðsynleg er til að standa undir skuldbindingum á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, og kvörðun vaxta fjármagnskostnaðar, eins og um getur í 5. mgr. 77. gr.,
- e) atvinnugreinar sem liggja til grundvallar niðurhlutun skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, við útreikning á váttryggingaskuldum sem um getur í 80. gr.,
- f) staðla, sem þarf að uppfylla til að tryggja að gögnin sem notuð eru við útreikning á váttryggingaskuldum séu viðeigandi, heilleg og nákvæm, og þær sérstöku aðstæður þar sem viðeigandi væri að beita nálgunum, þ.m.t. skoðun á hverju tilviki fyrir sig, til að reikna út besta matið, eins og um getur í 82. gr.,
- g) nákvæma skilgreiningu að því er varðar kröfurnar sem settar eru fram í 1. mgr. 77. gr. b, þ.m.t. aðferðirnar, forsendurnar og stöðluðu breyturnar sem nota skal við útreikning á áhrifum álags á dánaráhættu sem um getur í e-lið 1. mgr. 77. gr. b,
- h) nákvæmar skilgreiningar að því er varðar kröfurnar sem settar eru fram í 77. gr. c, þ.m.t. forsendur og aðferðir sem beita skal við útreikning á aðlögun vegna samræmingar og grunnáhættuálagi,
- i) aðferðir og forsendur fyrir útreikningi á aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d, þ.m.t. formúlu til að reikna út álag, sem um getur í 2. mgr., þeirrar málsgreinar.

2. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við aðferðir við útreikning á váttryggingaskuldum skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

- a) aðferðafræðina sem beita skal við útreikning á vanskilaaðlögun mótaðila sem um getur í 81. gr. og er til þess gerð að ná yfir vænt tap vegna vanskila mótaðila,
- b) einfaldaðar aðferðir og tækni, ef nauðsyn krefur, við útreikning á váttryggingaskuldum, til að sjá til þess að þær tryggingafræðilegu og tölfræðilegu aðferðir sem um getur í a- og d-lið séu í samræmi við eðli og umfang og það hversu flóknar áhættur eru, sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, standa undir, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 77. gr. b, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málmeðferðarreglur fyrir samþykki beitingar aðlögunar vegna samræmingar sem um getur í 1. mgr. 77. gr. b.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

25) Ákvæðum 92. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað fyriragnarinnar kemur eftirfarandi:

„Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlits- og framkvæmdastaðlar“

- b) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við ákvörðun á gjaldþoli, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina viðmiðanir fyrir veitingu samþykkis eftirlitsyfirvalda á viðbótargjaldþoli í samræmi við 90. gr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

1a. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a, til að tilgreina hvernig farið skal með hlutdeild í skilningi 3. undirgreinar 2. mgr. 212. gr. í fjármála- og lánastofnunum, að því er varðar ákvörðun um gjaldþol.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 90. gr., semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir samþykki eftirlitsyfirvalda á notkun viðbótargjaldþols.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

26) Í stað 97. gr. kemur eftirfarandi:

„97. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlitsstaðlar

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem mælir fyrir um skrá yfir gjaldþolsliði, þ.m.t. þá sem um getur í 96. gr. og teljast uppfylla viðmiðanir, sem um getur í 94. gr. og innihalda nákvæma lýsingu, fyrir hvern gjaldþolslið, á þeim einkennum sem réðu flokkuninni.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við ákvörðun gjaldþol, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina aðferðirnar sem eftirlitsyfirvöld skulu nota við samþykki á mati og flokkun gjaldþolliða sem ekki falla undir skrána sem um getur í 1. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða reglulega og uppfæra, eftir því sem við á, skrána sem um getur í 1. mgr., í ljósi markaðspróunar.“

27) Í stað 99. gr. kemur eftirfarandi:

„99. gr.

Framseldar gerðir um hæfi gjaldþols

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að mæla fyrir um:

- a) magntakmarkanir sem um getur í 1. og 2. mgr. 98. gr.,
- b) aðlaganir sem gera skal til að endurspeglar skort á framsalshæfi þessara gjaldþolsliða sem aðeins er hægt að nota til að mæta tapi vegna sérstakra skuldaþátta eða vegna sérstakra áhættna (sjóðir sem haldið er aðgreindum).“

28) Eftirfarandi grein bætist við:

„109. gr. a

Samræmd tæknileg aðföng staðlaðrar formúlu

1. Að því er varðar útreikning á gjaldþolskröfunni í samræmi við stöðluðu formúluna skulu evrópsku eftirlitsstofnanirnar, með aðstoð sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um úthlutun lánshæfismats utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja á hlutlægum kvarða þrepa útlánagæða, og beita þrepunum í samræmi við n-lið 1. mgr. 111. gr.

Sameiginleg nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna skal þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

2. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, og í þeim tilgangi að greiða fyrir útreikningi á markaðsáhættueiningunni sem um getur í 5. mgr. 105. gr., útreikningi á mótaðilaáhættueiningunni, sem um getur í 6. mgr. 105. gr., og til að meta mildun áhættu sem um getur í 5. mgr. 101. gr., og til að reikna út váttryggingaskuldir skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um:

- a) skrár yfir héraðsstjórnir og staðaryfirvöld, en fara skal með áhættuskuldbindingar þeirra sem áhættuskuldbindingar gagnvart ríkisstjórninni sem hefur lögsögu þar sem þau eru, að því tilskildu að enginn munur sé á áhættu slíkra áhættuskuldbindinga vegna sérstakra skattheimtuheimilda þeirra fyrrnefndu og ef fyrir hendi eru sérstakar ráðstafanir sem eiga að draga úr hættu á vanefndum,
- b) hlutabréfavísitöluna sem um getur í 2. mgr. 106. gr. í samræmi við ítarlegar viðmiðanir sem komið er á skv. c- og o-lið 1. mgr. 111. gr.,
- c) leiðréttingar sem á að gera vegna gjaldmiðla sem eru bundnir evru í undireiningu gjaldmiðilsáhættu, sem um getur í 5. mgr. 105. gr., í samræmi við ítarlegar viðmiðanir fyrir leiðréttingar á gjaldmiðlum sem eru bundnir evru í þeim tilgangi að auðvelda útreikning á undireiningu gjaldmiðilsáhættu, eins og kveðið er á um í p-lið 1. mgr. 111. gr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta tæknilegar upplýsingar, þ.m.t. upplýsingar sem varða hina samhverfu aðlögun sem um getur í 106. gr., að minnsta kosti á ársfjórðungsgrundvelli.

4. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, og í þeim tilgangi að greiða fyrir útreikningi á áhættueiningu heilsutrygginga, sem um getur í 4. mgr. 105. gr., skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, með tilliti til útreikninga eftirlitsyfirvalda í hlutað-eigandi aðildarríkjum, um staðalfrávik í tengslum við tilgreindar ráðstafanir aðildarríkja um innlenda löggjöf, sem leyfa að greiðslum krafna varðandi heilbrigðisáhættu sé skipt milli váttrygginga- og endurtryggingafélaga og sem uppfylla viðmiðanirnar í 5. gr. og allar viðbótarviðmiðanir sem settar eru með framseldum gerðum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

5. Tæknilegu framkvæmdarstaðlarnir sem um getur í 4. mgr. skulu aðeins gilda um ráðstafanir aðildarríkja um innlenda löggjöf, sem heimila að greiðslum krafna varðandi heilbrigðisáhættu sé skipt milli váttrygginga- og endurtryggingafélaga og sem uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

- a) tilhögun þar sem deiling krafna er gagnsæ og að fullu tilgreind áður en árlega tímabilið, sem hún á við um, hefst,
- b) tilhögun um deilingu krafna, fjölda váttryggingafélaga sem taka þátt í jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga (e. *health risk equalisation system* (HRES)) og áhættueinkenni starfseminnar sem fellur undir jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga tryggi að fyrir hvert fyrirtæki sem tekur þátt í jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga dragi úr flökti árlegs taps í starfseminni sem fellur undir jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga marktækt fyrir tilstilli jöfnunarkerfis vegna heilsutrygginga, bæði með tilliti til iðgjalda og varasjóðsáhættu,

- c) sjúkratryggingu sem fellur undir jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga er skyldubundin og er valkostur, að hluta eða að öllu leyti, við hið lögboðna almannatryggingakerfi,
- d) ef vanskil verða hjá váttryggingafélögum sem taka þátt í jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga ábyrgjast ríkisstjórnir í einu eða fleiri aðildarríkjum að uppfylla kröfur váttryggingartaka á þann váttryggingarekstur sem jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga ábyrgist, að fullu.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem settar eru fram viðbótarviðmiðanir sem innlendar lagagerðir eiga að uppfylla, og aðferðafræði og kröfur um útreikning á staðalfrávikum sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar.“

29) Í stað 111. gr. kemur eftirfarandi:

„111. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlits- og framkvæmdarstaðlar að því er varðar 103. –109. gr.

- 1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að kveða á um eftirfarandi:
 - a) staðlaða formúlu í samræmi við 101. gr. og 103. –109. gr.,
 - b) allar undireiningar, sem eru nauðsynlegar eða ná á nákvæmari hátt yfir áhættur sem falla undir viðkomandi áhættueiningar sem um getur í 104 gr., sem og allar síðari uppfærslur,
 - c) aðferðir, forsendur og staðalbreytur sem kvarða skal að öryggisstiginu sem um getur í 3. mgr. 101. gr. og nota við útreikning á áhættueiningum eða undireiningum grunngjaldþolskröfunnar sem mælt er fyrir um í 104., 105. og 304. gr., samhverft aðlögunarfyrirkomulag og viðeigandi tímabil í mánuðum eins og um getur í 106. gr., og viðeigandi nálgun til að fella aðferðina sem um getur í 304. gr. inn í gjaldþolskröfuna eins og hún er reiknuð út í samræmi við stöðluðu formúluna,
 - d) samsvörunarbreytur, þ.m.t. ef nauðsyn krefur, þær sem settar eru fram í IV. viðauka, og verklagsreglur til að uppfæra þessar breytur,
 - e) ef váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, nota aðferðir til að draga úr áhættu, aðferðir þær og forsendur sem nota skal til að meta breytingarnar á áhættusniði viðkomandi félags og leiðréttu útreikninginn á gjaldþolskröfunni,
 - f) eigindleg viðmið, sem aðferðirnar til að draga úr áhættu sem um getur í e-lið, verða að uppfylla til að sjá til þess að áhættan hafi í raun verið flutt yfir á þriðja aðila,
 - fa) aðferð og breytur sem nota skal við mat á gjaldþolskröfu hvað varðar vanskilaáhættu mótaðila ef um er að ræða áhættuskuldbindingu gagnvart fullgildum, miðlægum mótaðila, sem og breytur sem tryggja samræmi við meðhöndlun slíkra áhættuskuldbindinga ef um er að ræða lána- og fjármálastofnanir í skilningi 1. liðar og 26. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - g) aðferðir og breytur, sem nota skal við mat á gjaldþolskröfu fyrir rekstraráhættu eins og sett er fram í 107. gr., þ.m.t. hlutfallið sem um getur í 3. mgr. 107. gr.,
 - h) aðferðir og leiðréttingar, sem nota skal til að endurspegla minnkað gildissvið vegna áhættudreifingar váttrygginga- og endurtryggingafélaga, í tengslum við sjóði sem haldið er aðgreindum,
 - i) aðferðina, sem nota skal til að reikna út breytingu á getu váttryggingaskulda eða frestaðra skatta til að taka á sig tap, eins og mælt er fyrir um í 108. gr.,
 - j) hlutmengi staðalbreyta í áhættueiningum líftrygginga, skaðatrygginga og heilsutrygginga sem hægt er að skipta út fyrir breytur sem eiga við tiltekið félag eins og sett er fram í 7. mgr. 104. gr.,

- k) staðalaðferðir sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið skal nota til að reikna út breytur sem eiga við tiltekið félag, sem um getur í j-lið, og allar viðmiðanir með tilliti til þess að gögnin sem notuð eru séu fullnægjandi, nákvæm og viðeigandi, áður en eftirlitsyfirvöld gefa samþykki sitt, ásamt verklagsreglum sem nota skal fyrir slíkt samþykki,
- l) einfaldaða útreikninga sem nota má á tiltekna undireiningar og áhættueiningar, sem og viðmiðanir sem váttryggingafélög og endurtryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög og bundin endurtryggingafélög, verða að uppfylla til að fá heimild til að nota þessar einfaldanir eins og sett er fram í 109. gr.,
- m) nálgun sem beita skal gagnvart tengdum félögum, í skilningi 212. gr. við útreikning á gjaldþolskröfunni, einkum útreikning á undireiningu hlutabréfaáhættu sem um getur í 5. mgr. 105. gr., að teknu tilliti til líkindanna á minnkandi óstöðugleika í virði þessara tengdu félaga sem stafa af stefnumarkandi eðli þessara fjárfestinga og áhrifunum sem þátttökufélagið hefur á þessi tengdu félög,
- n) hvernig nota skal lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja við útreikning á gjaldþolskröfu í samræmi við hina stöðluðu formúlu og úthlutun utanaðkomandi lánshæfismats á mismunandi þrep útlánagæða sem um getur í 1. mgr. 109. gr. a, og skal hún vera í samræmi við utanaðkomandi lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki við útreikning fyrir lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og fyrir lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 26. lið 1. mgr. 4. gr.,
- o) ítarlegar viðmiðanir fyrir hlutabréfavísitöluna sem um getur í c-lið 2. mgr. 109. gr. a,
- p) ítarlegar viðmiðanir fyrir leiðréttingar hvað varðar gjaldmiðla sem eru bundnir evru í þeim tilgangi að auðvelda útreikning á undireiningu gjaldmiðilsáhættu sem um getur í d-lið 2. mgr. 109. gr. a,
- q) skilyrði fyrir flokkun héraðsstjórna og staðaryfirvalda sem um getur í a-lið 2. mgr. 109. gr. a.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir samþykki eftirlitsyfirvalda á breytum sem eiga við tiltekið fyrirtæki sem um getur í k-lið 1. mgr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Eigi síðar en 31. desember 2020 skal framkvæmdastjórnin meta hversu viðeigandi þær aðferðir, forsendur og staðalbreytur eru sem notaðar eru við útreikning á hinni stöðluðu formúlu gjaldþolskröfunnar. Matið skal einkum taka tillit til árangurs allra eignaflokka og fjármálagerninga, atferlis fjárfesta í þessum eignum og fjármálagerningum, sem og þróun í setningu alþjóðlegra staðla í fjármálaþjónustu. Endurskoðun tiltekinna eignaflokka má flokka í forgangsörð. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, auk tillagna um breytingu þessarar tilskipunar, eða framseldra gerða eða framkvæmdargerða, eftir því sem við á, sem samþykktar eru í kjölfar þeirra.

4. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við gjaldþolskröfuna skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina magntakmarkanir og hæfisviðmiðanir ef undireiningin nær ekki nægjanlega yfir þessar áhættur.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Þessir tæknilegu eftirlitsstaðlar skulu gilda um fjármuni sem ná yfir váttryggingaskuldir, að undanskildum fjármunum sem haldið er vegna líftryggingarsamninga ef váttryggingatakar bera fjárfestingaráhættuna. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þá í ljósi þróunar stöðluðu formúlunnar og fjármálamarkaða.“

30) Í stað 114. gr. kemur eftirfarandi:

„114. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir framkvæmdarstaðlar viðvíkjandi eigin líkönum gjaldþolskröfunnar

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að tilgreina eftirfarandi:
 - a) breytingarnar, sem gera skal á stöðlunum sem settir eru fram í 120.–125. gr., í ljósi takmarkaðs gildissviðs eigin hlutalíkans,
 - b) á hvern hátt á að fella eigið hlutalíkan til fulls inn í hina stöðluðu formúlu gjaldþolskröfunnar sem um getur í c-lið 1. mgr. 113. gr. og kröfunar um notkun annars konar aðlögunartækni.
2. Til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu þessarar greinar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða- eftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur um:
 - a) samþykki eigin líkans í samræmi við 112. gr. og
 - b) samþykki verulegra breytinga á eigin líkani og breytingar á stefnu til að breyta eigin líkani sem um getur í 115. gr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

31) Í stað 127. gr. kemur eftirfarandi:

„127. gr.

Framseldar gerðir varðandi 120.–126. gr.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a að því er tekur til 120.–126. gr. til að meta betur áhættusnið og stjórnun váttryggingafélaga, þ.m.t. váttryggingafélaga að því er varðar notkun eigin líkana alls staðar í Sambandinu.“

32) Ákvæðum 129. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað i., ii. og iii. liðar d-liðar 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„i. hvað varðar skaðatryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, 2 500 000 evrur, nema í þeim tilvikum þegar allar eða hluti af áhættunum er innifalinn í einhverjum flokka 10–15 sem skráðir eru í A-hluta I. viðauka, og skal þá ekki vera lægri en 3 700 000 evrur,

ii. hvað varðar líftryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, 3 700 000 evrur,

iii. hvað varðar endurtryggingafélög, 3 600 000 evrur, nema ef um bundin endurtryggingafélög er að ræða og skal lágmarksgjaldþol þá ekki vera undir 1 200 000 evrum.“

- b) Í stað annarrar undirgreinar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„Á tímabili sem lýkur eigi síðar en 31. desember 2017 skulu aðildarríki veita eftirlitsyfirvöldum leyfi til að krefjast þess að váttryggingafélag eða endurtryggingafélag beiti hlutföllunum sem um getur í 1. undirlið eingöngu á gjaldþolskröfu félagsins, í samræmi við 2. undirbátt 4. þáttar VI. kafla.“

- c) Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir fyrstu undirgrein 4. mgr.:

„Í þeim tilgangi að reikna út mörkin sem um getur í 3. mgr. skulu fyrirtæki ekki krefin um útreikning á gjaldþolskröfunni á ársfjórðungsgrundvelli.“,

d) Í stað fyrstu undirgreinar 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið fyrir 31. desember 2020 um reglur aðildarríkjanna og starfsreglur eftirlitsyfirvalda samkvæmt 1.–4. mgr.“

33) Í stað 130. gr. kemur eftirfarandi:

„130. gr.

Framseldar gerðir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem tilgreint er hvernig útreikningi á lágmarksgjaldþoli skal háttað, eins og um getur í 128. gr. og 129. gr.“

34) Í fyrstu málsgrein 131. gr. komi dagsetningarnar 31. desember 2015 og 31. desember 2016 í stað dagsetninganna 31. október 2012 og 31. október 2013, í þeirri röð.

35) Í stað 135. gr. kemur eftirfarandi:

„135. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlitsstaðlar varðandi eigindlegar kröfur

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina eigindlegar kröfur á eftirfarandi sviðum:

- a) greiningu, mælingu, vöktun og stýringu vegna áhættan sem stafar af fjárfestingum í tengslum við fyrstu undirgrein 2. mgr. 132. gr.,
- b) greiningu, mælingu, vöktun og stýringu vegna sérstakra áhættu sem stafa af fjárfestingum í afleiðugerningum og eignum sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr. 132. gr. og að hvaða marki notkun slíkra eigna uppfylli skilyrði þess að draga úr áhættu eða sé skilvirk stýring eignasafns eins og um getur í þriðju undirgrein 4. mgr. 132. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að mæla fyrir um:

- a) kröfurnar sem fyrirtæki, sem „endurpakka“ útlán í seljanleg verðbréf og aðra fjármálagerninga (útgefanda eða umsýsluaðila), þurfa að uppfylla til þess að tryggja að váttrygginga- eða endurtryggingafélagi sé heimilt að fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum eftir 1. janúar 2011, þ.m.t. kröfur sem tryggja að útgefandi, umsýsluaðili eða upphaflegur lánveitandi haldi ávallt eftir umtalsverðri, hreinni fjárhagslegri hlutdeild sem skal, í hverju tilviki fyrir sig, ekki vera minni en 5%,
- b) eigindlegar kröfur sem váttrygginga- eða endurtryggingafélög, sem fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum, skulu uppfylla,
- c) forskriftir um þær aðstæður þegar heimilt er að koma á hlutfallslegu viðbótarlántökugjaldi þegar brotið hefur verið gegn kröfunum, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið þessarar málsgreinar, með fyrirvara um 3. mgr. 101. gr.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við c-lið 2. gr., í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina aðferðafræðina við útreikning á hlutfallslegu viðbótarlántökugjaldi sem þar um getur.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

36) Í stað 4. mgr. 138. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Ef um er að ræða óhagstæð undantekningartilvik sem hafa áhrif á váttrygginga- og endurtryggingafélög sem eru verulegur hluti markaðarins eða viðskiptasvið þar sem áhrifa gætir, sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin gefur upp og, eftir því sem við á, að höfðu samráði við Evrópska kerfisáðættaráðið, geta eftirlitsyfirvöld framlengt tímabilið, að því er varðar fyrirtæki þar sem áhrifa gætir, sem sett er fram í annarri undirgrein 3. mgr. um sjö ár í mesta lagi, með tilliti til allra viðeigandi þátta, þ.m.t. meðalgildistíma váttryggingaskuldanna.

Með fyrirvara um valdheimildir Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar skv. 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, að því er varðar þessa málsgrein skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, í samræmi við beiðni viðkomandi eftirlitsyfirvalds, lýsa því yfir að um óhagstæð undantekningartilvik sé að ræða. Viðkomandi eftirlitsyfirvald getur sett fram beiðni ef ólíkleg er að váttrygginga- eða endurtryggingafélög sem eru verulegur hluti markaðarins, eða þeirra viðskiptasviða þar sem áhrifa gætir, standist kröfurnar sem settar eru fram í 3. mgr. Um óhagstæð undantekningartilvik er að ræða ef fjárhagsstaða váttrygginga- eða endurtryggingafélaganna sem mynda verulegan hluti markaðarins, eða þeirra viðskiptasviða þar sem áhrifa gætir, hefur orðið fyrir alvarlegum eða neikvæðum áhrifum eins eða fleiri eftirfarandi skilyrða:

- a) ófyrirséð, verulegt og skyndilegt hrun á fjármálamörkuðum,
- b) viðvarandi lágvaxtaumhverfi,
- c) áhrifamikið stóráfall.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, í samvinnu við hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald, meta reglulega hvort skilyrðin, sem um getur í annari undirgrein, séu enn í gildi. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, í samstarfi við hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald, lýsa því yfir þegar ekki er lengur um að ræða óhagstæð undantekningartilvik.

Hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag skal, á þriggja mánaða fresti, leggja fram framvinduskýrslu til eftirlitsyfirvalda sinna þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gerðar eru og framvinda við að koma hæfu gjaldþoli aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða til að lækka áhættusnið til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu.

Framlengingin, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal afturkölluð ef framvinduskýrsla sýnir fram á að engin marktæk framvinda hafi átt sér stað til að koma hæfu gjaldþoli aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða lækkun áhættusniðs til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfur, frá þeim degi sem kom í ljós að ekki var farið að ákvæðum um gjaldþolskröfur og til þess dags þegar framvinduskýrslan er lögð fram.“

- 37) Í stað 143. gr. kemur eftirfarandi:

„143. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlitsstaðlar að því er varðar 4. mgr. 138. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldir gerðir í samræmi við 301. gr. a, bæta við gerðir óhagstæðra undantekningartilvika og tilgreina þá þætti og viðmiðanir sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal taka tillit til þegar hún lýsir yfir að um óhagstæð undantekningartilvik sé að ræða, og eftirlitsyfirvöld þegar þau ákvarða framlengingu endurreisnartímabilsins í samræmi við 4. mgr. 138. gr.

2. Til að tryggja samræmda samhæfingu með tilliti til 2. mgr. 138. gr., 2. mgr. 139. gr. og 141. gr. skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina endurreisnaráætlunina sem um getur í 2. mgr. 138. gr. og fjárhagsáætlunina sem um getur í 2. mgr. 139. gr. og með tilliti til ákvæða 141. gr., og gæta þess vel að forðast sveifluaukandi áhrif.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

- 38) Í stað 149. gr. kemur eftirfarandi:

„149. gr.

Breytingar á eðli áhættu eða skuldbindinga

Málsmeðferðin í 147. gr. og 148. gr. gildir um allar breytingar sem váttryggingafélagið áformar að gera á upplýsingunum sem um getur í 147. gr.“

39) Ákvæðum 155. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir fyrstu undirgrein 3. mgr.:

„Að auki getur lögbært yfirvald í heimaaðildar- eða gístiaðildarríkinu vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.“

b) Í stað 9. mgr. kemur eftirfarandi:

„9. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um fjölda og tegundir tilvika sem leiða til synjunar skv. 146. gr. og 148. gr., eða þar sem ráðstafanir hafa verið gerðar skv. 3. mgr. og 4. mgr. þessarar greinar.“

40) Eftirfarandi undirliður bætist við á eftir fyrsta undirlið 2. mgr. 158. gr.:

Að auki getur lögbært yfirvald í heimaaðildar- eða gístiaðildarríkinu vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.“

41) Í stað 159. gr. kemur eftirfarandi:

„159. gr.

Tölfræðilegar upplýsingar um starfsemi sem nær yfir landamæri

Váttryggingafélög skulu, sundurliðað eftir því hvort um er að ræða viðskipti sem eru stunduð á grundvelli staðfesturéttar eða viðskipti sem stunduð eru á grundvelli frelsis til að veita þjónustu, skýra lögbæru eftirlitsyfirvaldi í heimaaðildarríkinu frá fjárhæð iðgjalda, krafna og þóknana áður en endurtryggingariðgjöld eru dregin frá, fyrir hvert aðildarríki og á eftirfarandi hátt:

a) að því er varðar skaðatryggingar, eftir atvinnugreinum í samræmi við viðeigandi framselda gerð,

b) að því er varðar líftryggingar, eftir atvinnugreinum í samræmi við viðeigandi framselda gerð.

Að því er varðar 10. flokk A-hluta I. viðauka, að undanskilinni ábyrgð vegna flutninga, skal hlutaðeigandi félag einnig upplýsa það eftirlitsyfirvald um tíðni og meðalkostnað krafna.

Eftirlitsyfirvald í heimaaðildarríki skal leggja fram upplýsingar, sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein, innan hæfilegs frests og í samanteknu formi til eftirlitsyfirvalda í hlutaðeigandi aðildarríkjum, óski þau eftir því.“

42) Í stað 172. gr. kemur eftirfarandi:

„172. gr.

Jafngildi með tilliti til endurtryggingafélaga

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina viðmið til að meta hvort gjaldþolsreglur þriðja lands, sem beitt er á endurtryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu í því þriðja landi, jafngildi þeim sem mælt er fyrir um í I. bálki.

2. Ef viðmiðanirnar sem samþykktar eru í samræmi við 1. mgr. hafa verið uppfylltar af hálfu þriðja lands getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir sem ákvarða að gjaldþolsreglur þess þriðja lands, sem gilda um váttryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu í því þriðja landi, séu jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í I. bálki þessarar tilskipunar.

Þessar framseldu gerðir skal endurskoða reglulega til að taka tillit til allra mikilvægra breytinga á eftirlitsreglunum sem mælt var fyrir um í I. bálki og eftirlitsreglunum í þriðja landi.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlið.

3. Ef gjaldþolsreglur þriðja lands teljast jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, í samræmi við 2. mgr., skal farið með endurtryggingarsamninga, sem gerðir eru við félög sem hafa aðalskrifstofu í því þriðja landi, með sama hætti og endurtryggingarsamninga sem gerðir eru við félög sem hafa starfsleyfi í samræmi við þessa tilskipun.

4. Þrátt fyrir 2. mgr., og jafnvel þó að viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í samræmi við 1. mgr. hafi ekki verið uppfylltar, getur framkvæmdastjórnin, í takmarkaðan tíma, í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir sem tilgreina að gjaldþolsreglur þriðja lands sem gilda um váttryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu í því þriðja landi séu tímabundið jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í I. bálki ef það þriðja land hefur a.m.k. uppfyllt eftirfarandi viðmiðanir:

- a) það hefur skuldbundið sig gagnvart framkvæmdastjórninni til að samþykkja og beita gjaldþolsreglum, sem hægt er að meta jafngildar í samræmi við 2. mgr., fyrir lok þessa takmarkaða tímabils og að hefja matsferli jafngildisins,
- b) það hefur komið á starfsáætlun til að uppfylla skuldbindinguna sem um getur í a-lið,
- c) það hefur úthlutað nægilegum tekjum til að uppfylla skuldbindinguna sem um getur í a-lið,
- d) það er með áhættutengdar gjaldþolsreglur og innleiðir megindlegar og eigindlegar gjaldþolskröfur og kröfur sem varða skýrslugjöf vegna eftirlits og gagnsæis,
- e) það hefur komist að skriflegu samkomulagi við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld um samstarf og skipti á trúnaðarupplýsingum sem varða eftirlit,
- f) það býr yfir óháðu eftirlitskerfi og
- g) það hefur innleitt þagnarskyldu fyrir alla aðila sem koma fram fyrir hönd eftirlitsyfirvalda þess, einkum hvað varðar upplýsingaskipti við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld.

Allar framseldar gerðir um tímabundið jafngildi skulu taka tillit til skýrslna framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 177. gr. Þessar framseldu gerðir skulu endurskoðaðar reglulega á grundvelli framvinduskýrslna viðkomandi þriðja lands, lagðar fyrir framkvæmdastjórnina og metnar af henni árlega. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða framkvæmdastjórnina við mat á þessum framvinduskýrslum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlið.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina skilyrðin sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein.

5. Því takmarkaða tímabili sem um getur í fyrstu undirgrein 4. mgr. skal ljúka 31. desember 2020 eða þann dag sem, í samræmi við 2. mgr., eftirlitsreglur þess þriðja lands teljast jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í I. bálki, eftir því hvort er á undan.

Þetta tímabil má framlengja um allt að ár ef nauðsyn krefur fyrir Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og framkvæmdastjórnina til að framkvæma mat sitt á jafngildi að því er varðar 2. mgr.

6. Endurtryggingasamningar, sem gerðir eru við félög sem eru með aðalskrifstofur í þriðja landi, þar sem eftirlitsreglur þess þriðja lands teljast tímabundið jafngildar í samræmi við 4. mgr., skulu fá sömu meðferð og þá sem sett er fram í 3. mgr. Ákvæði 173. gr. skulu einnig gilda um endurtryggingafélög með aðalskrifstofur í þriðja landi, þar sem eftirlitsreglur þess teljast tímabundið jafngildar í samræmi við 4. mgr.“

43) Í stað 176. gr. kemur eftirfarandi:

„176. gr.

Upplýsingar frá aðildarríkjum til framkvæmdastjórnarinnar og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar

Eftirlitsyfirvöld aðildarríkjanna skulu upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld annarra aðildarríkja um öll starfsleyfi sem veitt eru beinu eða óbeinu dótturfélagi, ef eitt eða fleiri móðurfélaga þeirra heyrir undir löggjöf þriðja lands.

Í þeim tilvikum skal einnig upplýsa um skipulag viðkomandi samstæðu.

Ef félag sem heyrir undir löggjöf þriðja lands yfirtekur eignarhlutdeild í váttrygginga- eða endurtryggingafélagi með starfsleyfi í Sambandinu, sem myndi breyta því váttrygginga- eða endurtryggingafélagi í dótturfélag þess félags frá þriðja landi, skulu eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld annarra aðildarríkja.“

44) Í stað 1. mgr. 177. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni um alla erfiðleika almenns eðlis sem váttrygginga- eða endurtryggingafélög þeirra lenda í við að öðlast staðfestu og við rekstur í þriðja landi eða þegar þau stunda starfsemi sína í þriðja landi.“

45) Í stað 2. mgr. 210. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina nánar ákvæðin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, með tilliti til vöktunar, stjórnunar og stýringar áhættu sem leiða af takmarkaðri endurtryggingastarfsemi.“

46) Í stað 2. og 3. mgr. 211. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina eftirfarandi viðmiðanir um samþykki eftirlitsyfirvalda:

- a) gildissvið starfsleyfis,
- b) lögboðin skilyrði sem skulu vera í öllum útgefnum samningum,
- c) kröfur sem um getur í 42. gr. um hæfni og áreiðanleika þeirra sem starfrækja félög með sérstakan tilgang,
- d) kröfur um hæfni og áreiðanleika hluthafa eða aðila með virka eignarhlutdeild í félagi með sérstakan tilgang,
- e) traustar stjórnunar- og bókhaldsaðferðir, fullnægjandi innra eftirlitskerfi og kröfur um áhættustýringu,
- f) kröfur um reikningsskil, varfærnisupplýsingar og tölfraðilegar upplýsingar,
- g) gjaldþolskröfur.

2a. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 1. og 2. mgr. 211. gr. skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir samþykki eftirlitsyfirvalda um að stofna félag með sérstakan tilgang, og um eyðublöð og mát sem nota á að því er varðar f-lið 2. mgr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

2b. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu á 1. og 2. mgr. 211. gr. getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin samið drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur um samstarf og upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda, ef félagi með sérstakan tilgang, sem yfirtekur áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, er komið á fót í aðildarríki sem er ekki aðildarríkið þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið er með starfsleyfi.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Félög með sérstakan tilgang, sem fá starfsleyfi fyrir 31. desember 2015, skulu falla undir lög þess aðildarríkis sem veitti starfsleyfi fyrir slíkt félag. Samt sem áður skal öll starfsemi sem hefst hjá slíku félagi með sérstakan tilgang eftir þá dagsetningu falla undir ákvæði 1. og 2. mgr. og 2. gr. a.“

47) Í stað e-liðar 1. mgr. 212. gr. kemur eftirfarandi:

„e) „samstarfshópur eftirlitsaðila“: varanlegt en sveigjanlegt skipulag fyrir samvinnu, samræmingu og það að greiða fyrir ákvarðanatöku að því er varðar eftirlit með samstæðu.“

48) Ákvæðum 216. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgreinar bætist við í 1. mgr.:

„Í slíku tilviki skal eftirlitsyfirvald útskýra ákvörðun sína gagnvart bæði eftirlitsaðila samstæðu og endanlegu móðurfélagi á vettvangi Sambandsins. Eftirlitsaðili samstæðu skal upplýsa samstarfshóp eftirlitsaðila í samræmi við a-lið 1. mgr. 248. gr.

Ákvæðum 218.–258. gr. skal beita að breyttu breytanda, með fyrirvara um 2.–6. mgr. þessarar greinar.“

b) Í stað þriðju undirgreinar 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„Eftirlitsyfirvald skal útskýra slíkar ákvarðanir bæði gagnvart félaginu og eftirlitsaðila samstæðunnar. Eftirlitsaðili samstæðu skal upplýsa samstarfshóp eftirlitsaðila í samræmi við a-lið 1. mgr. 248. gr.“

c) Í stað 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„7. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina við hvaða kringumstæður er hægt að taka ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.“

49) Ákvæðum 217. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 1. mgr.:

„Í slíku tilviki skulu eftirlitsyfirvöld útskýra samkomulag sitt gagnvart bæði eftirlitsaðila samstæðu og endanlegu móðurfélagi á vettvangi Sambandsins. Eftirlitsaðili samstæðu skal upplýsa samstarfshóp eftirlitsaðila í samræmi við a-lið 1. mgr. 248. gr.“

b) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina undir hvaða kringumstæðum er hægt að taka ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.“

50) Í stað 227. gr. kemur eftirfarandi:

„227. gr.

Jafngildi hvað varðar tengd váttrygginga- og endurtryggingafélög þriðja lands

1. Við útreikning á gjaldþoli samstæðu váttrygginga- eða endurtryggingafélags, sem er hluteignarfélag á váttrygginga- eða endurtryggingasviði í þriðja landi, í samræmi við ákvæði 233. gr., skal farið með váttrygginga- eða endurtryggingafélagið frá þriðja landi, einungis að því er varðar útreikninginn, á hliðstæðan hátt og tengt váttryggingafélag eða tengt endurtryggingafélag.

Sé þess hins vegar krafist í þriðja landi, þar sem þetta félag hefur aðalskrifstofu, að það hafi starfsleyfi, auk þess sem gjaldþolsreglur gilda um það sem eru a.m.k. sambærilegar þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bóls, geta aðildarríkin kveðið á um að í útreikningnum sé tekið tillit til gjaldþolskröfunnar og þess eiginfjárgrunns sem hæfir til að fullnægja þeirri kröfu eins og mælt er fyrir um af viðkomandi þriðja landi, að því er varðar það félag.

2. Ef engin framseld gerð hefur verið samþykkt í samræmi við 4. eða 5. mgr. þessarar greinar skal sannprófun á því hvort regla um þriðju lönd sé a.m.k. jafngild, framkvæmd af eftirlitsaðila samstæðu að beiðni hluteignarfélags eða að eigin frumkvæði. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við 2. mgr. 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Eftirlitsaðili samstæðu skal, með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, hafa samráð við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld áður en ákvörðun um jafngildi er tekin. Þá ákvörðun ber að taka í samræmi við samþykkt skilyrði í samræmi við 3. mgr. Eftirlitsaðili samstæðu skal ekki taka neina ákvörðun í tengslum við þriðja land sem stangast á við fyrri ákvörðun gagnvart því þriðja landi nema þegar nauðsynlegt er að taka tillit til verulegra breytinga á eftirlitsreglum sem settar eru fram í VI. kafla I. bóls, og gagnvart eftirlitsreglum í þriðja landinu.

Ef eftirlitsyfirvöld eru ósammála ákvörðuninni sem tekin er í samræmi við 2. undirgrein geta þau vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, innan þriggja mánaða eftir tilkynningu eftirlitsaðila samstæðu um ákvörðunina. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina viðmið til að meta hvort gjaldþolsreglur þriðja lands jafngilda þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla, I. bóls.

4. Ef viðmiðanirnar sem samþykktar eru í samræmi við 2. mgr. hafa verið uppfylltar af þriðja landi getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir til ákvörðunar á því að eftirlitsreglur þess þriðja lands séu jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bóls.

Þessar framseldu gerðir skal endurskoða reglulega með tilliti til breytinga á eftirlitsreglum sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bóls og eftirlitsreglna þriðja lands.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlit.

5. Þrátt fyrir 4. mgr., og jafnvel þó að viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í samræmi við 3. mgr. hafi ekki verið uppfylltar, getur framkvæmdastjórnin, fyrir það tímabil sem um getur í 6. mgr., í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir sem ákvarða að gjaldþolsreglur þriðja lands sem gilda um félög með aðalskrifstofu í því þriðja landi séu til bráðabirgða jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bóls ef:

- a) unnt er að sýna fram á að gjaldþolsreglur sem hægt er að meta jafngildar í samræmi við 4. mgr. séu nú í gildi eða að þriðja landið geti samþykkt þær og beitt þeim,
- b) þriðja landið er með áhættutengdar gjaldþolsreglur og innleiðir meginlegar og eigindlegar gjaldþolskröfur og kröfur sem varða skýrslugjöf vegna eftirlits og gagnsæis,
- c) ef lög þriðja lands leyfa, að meginreglu til, samstarf við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og skipti á trúnaðarupplýsingum sem varða eftirlit,
- d) þriðja landið býr yfir óháðu eftirlitskerfi og
- e) þriðja landið hefur innleitt þagnarskyldu fyrir alla aðila sem koma fram fyrir hönd eftirlitsyfirvalda þess.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlit.

6. Upphafstímabil jafngildis til bráðabirgða sem um getur í 5. mgr. skal vera 10 ár, nema annaðhvort eftirfarandi atriða komi til áður en tímabilinu lýkur:

- a) framselda gerðin hefur verið afturkölluð eða
- b) framseld gerð hefur verið samþykkt í samræmi við 4. mgr., þess efnis að eftirlitsreglur þess þriðja lands teljist jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bóls.

Jafngildi til bráðabirgða skal vera með fyrirvara um endurnýjun fyrir tíu ára viðbótartímabil ef viðmiðanirnar sem um getur í 5. málsgrein eru enn uppfylltar. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja allar slíkar framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a og með stuðningi Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Allar framseldar gerðir um jafngildi til bráðabirgða skulu taka tillit til skýrslna framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 177. gr. Slíkar framseldar gerðir ber framkvæmdastjórninni að endurskoða reglulega. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða framkvæmdastjórnina við mat á þessum ákvörðunum. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa þingið um allar endurskoðanir sem eiga sér stað og upplýsa Evrópuþingið um niðurstöður sínar.

7. Ef framseld gerð hefur verið samþykkt, í samræmi við 5. málsgrein, um að eftirlitsreglur þriðja lands séu jafngildar til bráðabirgða skal það þriðja land teljast jafngilt að því er tekur til annarrar undirgreinar 1. mgr.“

51) Í stað 231. gr. kemur eftirfarandi:

„231. gr.

Eigið líkan samstæðu

1. Leggi váttryggingafélög eða endurtryggingafélög og félög tengd þeim fram umsókn um heimild til að reikna út gjaldþolskröfu samstæðu, sem og gjaldþolskröfu váttryggingafélaga og endurtryggingafélaga samstæðunnar, á grunni innra líkans, eða ef umsókn er lögð fram sameiginlega af tengdum félögum eignarhaldsfélags á váttryggingasviði, skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa með sér samstarf til ákveða hvort veita eigi þá heimild eða ekki og til að ákvarða hugsanleg skilyrði fyrir slíkri heimild.

Leggja skal fram umsókn, eins og um getur í fyrstu undirgrein, til eftirlitsaðila samstæðu.

Eftirlitsaðili samstæðu skal án tafar upplýsa aðra meðlimi samstarfshóps eftirlitsaðila og framsenda þeim fullgerðar umsóknir.

2. Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um umsóknina innan sex mánaða frá viðtökudegi fullgerðrar umsóknar til eftirlitsaðila samstæðu.

3. Ef eitthvert hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda hefur, innan sex mánaða tímabilsins sem um getur í 2. mgr., vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, skal eftirlitsaðili samstæðu fresta ákvörðun sinni og biðja ákvörðunar Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og skal taka ákvörðun í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skal beita henni af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok sex mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin.

Ef kærunefndin hafnar tillögunni sem lögð er fram í samræmi við 2. mgr. og 3. mgr. 41. gr. og 3. mgr. 1. gr. 44. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 skal eftirlitsaðili samstæðu taka lokaákvörðun. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skal beita henni af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum. Sex mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

4. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er heimilt að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu sameiginlega ákvörðunarferlisins sem um getur í 2. mgr. að því er varðar umsóknir um leyfi sem um getur í 1. mgr., með það í huga að greiða fyrir sameiginlegum ákvörðunum.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

5. Ef hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa tekið sameiginlega ákvörðun, sem um getur í 2. mgr., skal eftirlitsaðili samstæðu leggja fram skjal til umsækjandans með góðum rökstuðningi.

6. Liggi sameiginleg ákvörðun samstæðunnar ekki fyrir innan sex mánaða frá viðtökudegi hinnar fullgerðu umsóknar skal eftirlitsaðili samstæðu taka eigin ákvörðun varðandi umsóknina.

Eftirlitsaðili samstæðu skal taka tilhlýðilegt tillit til allra álita og fyrirvara hinna hlutaðeigandi eftirlitsyfirvaldanna sem þau veita á þessu sex mánaða tímabili.

Eftirlitsaðili samstæðu skal láta umsækjanda og hinum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldunum í té skjal þar sem hann setur fram vel rökstudd ákvörðun.

Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

7. Þegar einhver af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum telur áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélags undir sínu eftirliti víkja verulega frá forsendunum sem liggja til grundvallar innra líkans sem samþykkt er á samstæðustigi, og svo fremi sem það félag hefur ekki fundið viðeigandi lausn á þeim vanda sem eftirlitsyfirvöld hafa bent á, getur yfirvaldið, í samræmi við 37. gr. lagt viðbótargjaldpolskröfu á gjaldpolskröfu þess váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem reiknuð er út á grundvelli slíks innra líkans.

Í undantekningartilvikum, þar sem slík viðbótargjaldpolskrafa væri ekki viðeigandi, getur eftirlitsyfirvaldið kafið hlutaðeigandi félag um útreikning á gjaldpolskröfu sinni á grunni staðlaðrar formúlu sem um getur í 1. og 2. undirþætti 4. þáttar VI. kafla I. bóls. Í samræmi við a- og c-lið 1. mgr. 37. gr. getur eftirlitsyfirvaldið lagt viðbótargjaldpolskröfu á gjaldpolskröfu þess váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem reiknuð er út á grundvelli stöðluðu formúlunnar.

Eftirlitsyfirvaldið skal útskýra sérhverja ákvörðun sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein bæði fyrir váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu og öðrum aðilum samstarfshóps eftirlitsaðila.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur gefið út leiðbeiningar til að tryggja samræmda og samfellda beitingu þessarar málsgreinar.“

52) Í stað inngangshlutans í fyrstu undirgrein 232. gr. kemur eftirfarandi:

„Við ákvörðun á því hvort gjaldpolskrafa samstæðu endurspeglar áhættusnið samstæðu á viðeigandi hátt skal eftirlitsaðili samstæðu huga sérstaklega að sérhverju tilviki þar sem aðstæður sem um getur í a- til d-lið 1. mgr. 37. gr. geta komið fram á samstæðustigi, einkum þar sem:“

53) Í 232. gr. kemur eftirfarandi í stað þriðju málsgreinar:

„Beita skal ákvæðum 1.–5. mgr. 37. gr., ásamt framseldum gerðum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum í samræmi við 6., 7. og 8. mgr. 37. gr. að breyttu breytanda.“

54) Í stað þriðju undirgreinar 6. mgr. 233. gr. kemur eftirfarandi:

„Beita skal ákvæðum 1.–5. mgr. 37. gr., ásamt framseldum gerðum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum í samræmi við 6., 7. og 8. mgr. 37. gr. að breyttu breytanda.“

55) Í stað 234. gr. kemur eftirfarandi:

„234. gr.

Framseldar gerðir viðvíkjandi 220.–229. gr. og 230.–233. gr.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina tæknilegar meginreglur og aðferðir sem eru settar fram í 220.–229. gr. og beitingu ákvæða 230.–233. gr. til að endurspegla efnahagslega eiginleika tiltekinna rekstrarforma að lögum.“

56) Í stað 237. gr. kemur eftirfarandi:

„237. gr.

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: ákvörðun um umsókn

1. Þegar um er að ræða umsóknir um heimild til að falla undir reglurnar sem kveðið er á um í 238. gr. og 239. gr. skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld vinna saman innan samstarfshóps eftirlitsaðila í fullri einingu til að ákvarða hvort heimild sem sótt er um verði veitt eða ekki og til að ákvarða önnur hugsanleg skilyrði fyrir slíkri heimild.

Einungis skal leggja fram umsókn, eins og um getur í fyrstu undirgrein, til eftirlitsyfirvalda sem hafa veitt dótturfélaginu starfsleyfi. Þetta eftirlitsyfirvald skal upplýsa aðra meðlimi samstarfshóps eftirlitsaðila og áframsenda þeim fullgerðu umsóknina án tafar.

2. Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um umsóknina innan þriggja mánaða frá viðtökudegi fullgerðrar umsóknar til allra eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila.

3. Ef eitthvert hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda hefur, innan þriggja mánaða tímabilsins sem um getur í 2. mgr., vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 1094/2010, skal eftirlitsaðili samstæðu fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og skal taka ákvörðun í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok þriggja mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin.

Ef kærunefndin hafnar tillögunni sem lögð er fram í samræmi við 2. mgr. og 3. mgr. 41. gr. og 3. mgr. 1. gr. 44. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 skal eftirlitsaðili samstæðu taka lokaákvörðun. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni. Þriggja mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

4. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er heimilt að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu sameiginlega ákvörðunarferlisins, sem um getur í 2. mgr., að því er varðar umsóknir um heimild sem um getur í 1. mgr., með það í huga að greiða fyrir sameiginlegum ákvörðunum.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

5. Ef hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa tekið sameiginlega ákvörðun sem um getur í 2. mgr. skal eftirlitsyfirvaldið sem hefur veitt dótturfélaginu starfsleyfi leggja ákvörðunina fram til umsækjandans með góðum rökstuðningi. Sameiginlega ákvörðunin telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

6. Komist hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld ekki að sameiginlegri niðurstöðu á því þriggja mánaða tímabili sem sett er fram í 2. mgr. skal eftirlitsaðili samstæðu taka eigin ákvörðun að því er varðar umsóknina.

Á því tímabili skal eftirlitsaðili samstæðu á viðeigandi hátt taka eftirfarandi til athugunar:

- a) skoðanir og fyrirvara hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda,
- b) fyrirvara annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila.

Í ákvörðuninni skulu tilgreindar allar ástæður og skal hún innihalda útskýringu á sérhverju umtalsverðu fráviki frá fyrirvörum annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda. Eftirlitsaðili samstæðu skal veita umsækjanda og öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum afrit af ákvörðuninni. Ákvörðunin telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

57) Í stað 4. mgr. 238. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Samstarfshópur eftirlitsaðila skal gera allt sem í hans valdi stendur til að komast að samkomulagi um tillögu eftirlitsyfirvaldsins sem veitti dótturfélaginu starfsleyfi eða um aðrar hugsanlegar ráðstafanir.

Það samkomulag telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita því.“

58) Í stað 5. mgr. 238. gr. kemur eftirfarandi:

„5. Rísi ágreiningur á milli eftirlitsyfirvalds og eftirlitsaðila samstæðu getur hvor eftirlitsaðili um sig, innan mánaðar frá tillögu eftirlitsyfirvalds, vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein og skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá slíkri vísun. Eins mánaðar tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok eins mánaðar tímabilsins sem um getur í þessari undirgrein, eða eftir að samkomulag hefur náðst innan samstarfshópsins í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar.

Eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu starfsleyfi skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 19. gr. þeirrar reglugerðar, og skal taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar.

Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

Í ákvörðuninni skal tilgreina allar ástæður sem liggja henni til grundvallar.

Senda skal ákvörðunina til dótturfélagsins og samstarfshóps eftirlitsaðila.“

59) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 239. gr.:

„4. Eftirlitsyfirvald eða eftirlitsaðili samstæðu geta vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, ef aðilar eru ósammála um annaðhvort eftirfarandi atriða:

- a) samþykki endurreisnaráætlunarinnar, þ.m.t. framlenging á afturbatatímabilinu, innan fjögurra mánaða tímabilsins sem um getur í 1. mgr. eða
- b) samþykki fyrirhugaðra ráðstafana, innan eins mánaðar tímabilsins sem um getur í 2. mgr.

Í þessum tilvikum getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein og skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá slíkri vísun.

Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar:

- a) eftir lok fjögurra mánaða tímabilsins og eins mánaðar tímabilsins sem um getur í fyrstu undirgrein,
- b) eftir að samkomulagi hefur verið náð innan samstarfshópsins í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. eða aðra undirgrein 2. mgr.,
- c) er um neyðarástand er að ræða eins og um getur í 2. mgr.

Fjögurra mánaða tímabilið eða eins mánaðar tímabilið skulu teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

Eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu starfsleyfi skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar, og skal taka lokaákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

Í ákvörðuninni skal tilgreina allar ástæður sem liggja henni til grundvallar.

Senda skal ákvörðunina til dótturfélagsins og samstarfshóps eftirlitsaðila.“

60) Í stað 241. gr. kemur eftirfarandi:

„241. gr.

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: framseldar gerðir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina:

- a) viðmiðanir við mat á því hvort skilyrðin sem talin eru upp í 236. gr. eru uppfyllt,
- b) viðmiðanir við mat á því hvað skal teljast neyðarástand skv. 2. mgr. 239. gr. og
- c) málsmæðferðarreglur sem eftirlitsyfirvöld eiga að fylgja við upplýsingaskipti, til að leita réttar síns og til að uppfylla skyldur sínar í samræmi við 237.–240. gr.“

61) Í stað 1. mgr. 242. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal fyrir 31. desember 2017 leggja mat á beitingu III. bóls, einkum að því er varðar samvinnu eftirlitsyfirvalda, og virkni, innan samstarfshóps eftirlitsaðila og eftirlitsstarfsemi varðandi ákvörðun viðbótargjaldþolskrafna og skal hún leggja fram skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins, ásamt tillögum að breytingu þessarar tilskipunar, eftir því sem við á.“

62) Í 2. mgr. 242. gr. komi dagsetningin „31. desember 2018“ í stað „31. október 2015“,

63) Í stað 4. mgr. 244. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a að því er varðar skilgreiningu á umtalsverðri áhættusamþjöppun að því er varðar 2. og 3. mgr. þessarar greinar.

5. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við eftirlit með áhættusamþjöppun skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina sanngreiningu á umtalsverðri áhættusamþjöppun og til að ákvarða viðeigandi viðmiðunarmörk að því er varðar 3. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

6. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um form og sniðmát fyrir skýrslugjöf um slíka áhættusamþjöppun að því er varðar 2. mgr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

64) Í stað 4. mgr. 245. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a að því er varðar skilgreiningu umtalsverðra viðskipta innan samstæðu að því er varðar 2. mgr. og 3. mgr. þessarar greinar.

5. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við eftirlit með viðskiptum innan samstæðu getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin samið drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina sanngreiningu á umtalsverðum viðskiptum innan samstæðu að því er varðar 3. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

6. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, samið drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur, mát og sniðmát fyrir skýrslugjöf um slík viðskipti innan samstæðu að því er varðar 2. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“,

65) Í stað 3.–7. mgr. 247. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Í sérstökum tilvikum geta hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, að beiðni einhverra hinna eftirlitsyfirvaldanna, tekið sameiginlega ákvörðun um að víkja frá viðmiðununum sem settar eru fram í 2. mgr. þar sem beiting þeirra væri óviðeigandi, með tilliti til uppbyggingar samstæðunnar og hlutfallslegs mikilvægis starfsemi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í mismunandi löndum og tilnefnt annað eftirlitsyfirvald sem eftirlitsaðila samstæðu.

Í því skyni getur eitthvert hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda farið fram á að fjallað sé um hvort viðmiðunin sem um getur í 2. mgr. sé viðeigandi. Slík umfjöllun skal ekki fara fram oftari en árlega.

Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um val á eftirlitsaðila samstæðu innan þriggja mánaða frá beiðninni um umfjöllun. Áður en hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld taka ákvörðun skulu þau gefa samstæðunni tækifæri á að veita álit sitt.

Hinn tilnefndi eftirlitsaðili samstæðu skal leggja sameiginlegu ákvörðunina fyrir samstæðuna og tilgreina allar ástæður.

4. Ef einhver hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda hafa, innan þriggja mánaða tímabilsins sem um getur í þriðju undirgrein 3. mgr., vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld fresta sameiginlegri ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar, og skal taka sameiginlegu ákvörðunina í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Sú sameiginlega ákvörðun skal viðurkennd sem ákvarðandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni. Þriggja mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

5. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá vísun skv. 4. mgr. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok þriggja mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Hinn tilnefndi eftirlitsaðili samstæðu skal leggja sameiginlegu ákvörðunina fyrir samstæðuna og samstarfshóp eftirlitsaðila og tilgreina allar ástæður.

6. Ef ekki er komist að sameiginlegri ákvörðun skal verkefni eftirlitsaðila samstæðu framkvæmt af auðkenndu eftirlitsyfirvaldi í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar.

7. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal upplýsa Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina um veruleg vandkvæði varðandi beitingu 2., 3. og 6. mgr., a.m.k. á ársgrundvelli.

Komi upp veruleg vandkvæði vegna beitingar framsettra viðmiðana í 2. og 3. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina þessar viðmiðanir frekar.“

66) Ákvæðum 248. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 2. mgr.:

„Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum er heimilt, ef eftirlitsaðila samstæðu tekst ekki að framkvæma verkefni sem um getur í 1. mgr., eða ef meðlimir samstarfshóps eftirlitsaðila sinna ekki samstarfi að því marki sem krafist er í þessari málsgrein, að vísa málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og fara fram á aðstoð í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við það valdsvið sem henni er veitt samkvæmt þeirri grein.“

b) Í stað fyrstu undirgreinar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Aðild að samstarfshópi eftirlitsaðila skal ná yfir eftirlitsaðila samstæðu, eftirlitsyfirvöld allra aðildarríkjanna þar sem aðalskrifstofur allra dótturfélaga eru og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

c) Í stað annarrar undirgreinar 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„Komi upp skiptar skoðanir varðandi samræmingarfyrirkomulag getur hver og einn aðili að samstarfshópi eftirlitsaðila vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein. Eftirlitsaðili samstæðu skal taka lokaákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Eftirlitsaðili samstæðu skal senda ákvörðunina til annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda.“

d) Í stað annars málslíðar 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„Með fyrirvara um réttindi og skyldur sem úthlutað er til eftirlitsaðila samstæðu og til annarra eftirlitsyfirvalda með þessari tilskipun getur samræmingarfyrirkomulagið haft í för með sér viðbótarverkefni til handa eftirlitsaðila samstæðu, annarra eftirlitsyfirvalda eða Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar þar sem þetta gæti leitt til skilvirkara eftirlits með samstæðunni og myndi ekki skerða eftirlitsstarfsemi aðila að samstarfshópi eftirlitsaðila að því er varðar einstaklingsábyrgð.“

e) Í stað 6. mgr. og 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur fyrir rekstrarþætti samstarfshóps eftirlitsaðila á grunni ítarlegrar endurskoðunar á vinnu þeirra til að meta stig samleitni á milli þeirra. Slík endurskoðun skal að lágmarki fara fram á þriggja ára fresti. Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirlitsaðili samstæðu sendi upplýsingar til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar um rekstur samstarfshóps eftirlitsaðila og um alla erfiðleika sem koma í ljós sem skipta máli vegna þessarar endurskoðunar.“

Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við samræmingu milli eftirlitsyfirvalda getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin samið drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina rekstrarhlutverk samstarfshópa eftirlitsaðila á grunni viðmiðunarreglnanna sem um getur í fyrstu undirgrein.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í annarri undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

7. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við samræmingu milli eftirlitsyfirvalda skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, skv. 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina samræmingu í samstæðueftirliti að því er varðar 1.–6. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

8. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, að því er við kemur skilgreiningunni „mikilvægt útibú“.

67) Ákvæðum 249. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað annarrar undirgreinar 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„Með það að markmiði að tryggja að eftirlitsyfirvöld, þ.m.t. eftirlitsaðili samstæðu, búi yfir sömu upplýsingum sem skipta máli, með fyrirvara um viðkomandi ábyrgð þeirra, og án tillits til staðfestu þeirra í sama aðildarríki, skulu þau veita hvert öðru slíkar upplýsingar til að heimila og greiða fyrir beitingu eftirlitsverkefna annarra yfirvalda samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar. Með það fyrir augum skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og eftirlitsaðili samstæðu tilkynna hvert öðru án tafar allar upplýsingar sem skipta máli, jafnskjótt og þær eru fánlegar eða skiptast á upplýsingum ef um þær er beðið. Upplýsingarnar sem um getur í þessari undirgrein ná yfir, en eru ekki afmarkaðar við, upplýsingar um aðgerðir samstæðunnar og eftirlitsyfirvalda og upplýsingar sem samstæðan hefur veitt.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Ef eftirlitsyfirvald hefur ekki tilkynnt viðeigandi upplýsingar eða beiðni um samstarf, einkum með tilliti til skipta á viðeigandi upplýsingum, hefur verið hafnað eða ekki brugðist við henni innan tveggja vikna, geta eftirlitsyfirvöld vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur, ef málinu er vísað til stofnunarinnar, með fyrirvara um 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar með 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

c) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við samræmingu og upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

- a) hvaða upplýsingum eftirlitsaðili samstæðu skal safna á kerfisbundinn hátt og miðla til annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda eða sem önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu senda eftirlitsaðila samstæðu,
- b) þær upplýsingar sem eru mikilvægar eða viðeigandi fyrir eftirlit á samstæðustigi með það í huga að bæta samleitni skýrslugjafar eftirlitsaðila.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

4. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði beitingar í tengslum við samræmingu og upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir verklagsreglur og sniðmát að því er varðar framlagningu upplýsinga fyrir samstæðueftirlitsaðila, sem og verklagsreglur um samstarf og upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

68) Ákvæðum 250. gr. er breytt sem hér segir:

„250. gr.

Samráð eftirlitsfirvalda

1. Með fyrirvara um 248. gr. skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, áður en mikilvæg ákvörðun varðandi eftirlitsverkefni annarra eftirlitsfirvalda er tekin, hafa samráð sín á milli innan samstarfshóps eftirlitsaðila um eftirfarandi:

- a) breytingar á hluthafafyrirkomulagi, stjórnskipulagi eða stjórnunarfyrrkomulagi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í samstæðu sem þarfnast samþykkis eða leyfis eftirlitsfirvalda,
- b) ákvörðun um framlengingu endurreisnartímabilsins skv. 3. og 4. mgr. 138. gr.,
- c) ströng viðurlög eða sérstakar neyðarráðstafanir sem eftirlitsyfirvöld grípa til, þ.m.t. álagning viðbótargjaldþolskröfu á gjaldþolskröfunna, skv. 37. gr. og álagningu takmarkana á notkun eigin líkans við útreikning á gjaldþolskröfunni skv. 3. undirþætti, 4. þáttar, VI. kafla, I. bálks.

Að því er varðar b- og c-lið fyrsta undirliðar skal ávallt hafa samráð við eftirlitsaðila samstæðu.

Þar að auki skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa samráð sín á milli fyrir ákvarðanatöku, ef ákvörðun er byggð á upplýsingum frá öðrum eftirlitsyfirvöldum.

2. Með fyrirvara um 248. gr. getur eftirlitsyfirvald ákveðið að hafa ekki samráð við önnur eftirlitsyfirvöld í málum sem þola enga bið eða þegar slíkt samráð getur teft skilvirkni ákvörðunar í tvísýnu. Í því tilviki skal eftirlitsyfirvaldið án tafar tilkynna öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum um það.“

69) Í stað fyrstu undirgreinar 2. mgr. 254. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Aðildarríki skulu kveða á um að yfirvöld þeirra sem bera ábyrgð á framkvæmd samstæðueftirlits skuli hafa aðgang að öllum upplýsingum, sem skipta máli að því er varðar það eftirlit, án tillits til tegundar hlutaðeigandi félags. Ákvæði 1.–5. mgr. 35. gr. gilda að breyttu breytanda.

Eftirlitsaðili samstæðu getur takmarkað reglulega eftirlitsskýrslugjöf með tíðni sem er styttri en eitt ár á samstæðustigi ef öll váttrygginga- eða endurtryggingafélög innan samstæðunnar njóta góðs af takmörkuninni í samræmi við 6. mgr. 35. gr., með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi samstæðunnar.

Eftirlitsaðili samstæðu getur veitt undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið á samstæðustigi ef öll váttrygginga- eða endurtryggingafélög innan samstæðunnar njóta góðs af undanþágunni í samræmi við 7. mgr. 35. gr., með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi samstæðunnar og markmiðinu með fjármála-stöðugleika.“

70) Eftirfarandi undirgreinar bætast við 2. mgr. 255. gr.:

„Ef ekki hefur verið brugðist við beiðni til annars eftirlitsyfirvalds um að láta framkvæma sannprófun í samræmi við þessa málsgrein innan tveggja vikna, eða ef eftirlitsyfirvaldið getur í raun ekki beitt þátttökurétti sínum í samræmi við þriðju undirgrein, getur yfirvaldið sem leggur fram beiðni vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð stofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal hafa rétt til, í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, að taka þátt í vettvangsskoðunum þegar þær eru framkvæmdar sameiginlega á vegum tveggja eða fleiri eftirlitsfirvalda.“

71) Ákvæðum 256. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina nánar þær upplýsingar sem verður að birta og fresti fyrir árlega birtingu upplýsinga að því er varðar eina skýrslu um gjaldþol og fjárhagsstöðu í samræmi við 2. mgr. og skýrsluna um gjaldþol og fjárhagsstöðu á samstæðustigi í samræmi við 1. mgr.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu í tengslum við skýrsluna um gjaldþol, samstæðugjaldþol og fjárhagsstöðu skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur og sniðmát fyrir, og aðferðir við, birtingu skýrslunnar um gjaldþol, samstæðugjaldþol og fjárhagsstöðu eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

72) Eftirfarandi grein bætist við:

„256. gr. a

Skipulag samstæðu

Aðildarríki skulu krefjast þess að váttrygginga- og endurtryggingafélög, eignarhaldsfélög á váttryggingasviði og blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði birti opinberlega, á ársgrundvelli og á samstæðustigi, rekstrarform að lögum, stjórnunarhætti og stjórnskipulag. þ.m.t. lýsingu á öllum dótturfélögum, mikilvægum tengdum fyrirtækjum og mikilvægum útibúum sem tilheyra samstæðunni.“

73) Í stað 3. mgr. 258. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, vegna samræmingar á ráðstöfunum til framfylgdar sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar.“

74) Í stað 259. gr. kemur eftirfarandi:

„259. gr.

Skýrslugjöf Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar

1. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gefa Evrópuþinginu árlega skýrslu í samræmi við 50. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal m.a. gefa skýrslu um alla viðkomandi og mikilvæga reynslu af eftirlitsstarfsemi og samstarfi milli eftirlitsaðila innan ramma III. bálks og einkum:

- a) ferlið við útnefningu eftirlitsaðila samstæðu, fjölda eftirlitsaðila samstæðu og landfræðilega dreifingu þeirra,
- b) starfsemi samstarfshóps eftirlitsaðila, einkum þátttöku og skuldbindingu eftirlitsyfirvalda ef þau eru ekki eftirlitsaðili samstæðu.

3. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er einnig heimilt, að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar, að gefa skýrslu um helstu reynslu sem draga má af endurskoðuninni sem um getur í 6. mgr. 248. gr., eftir því sem við á.“

75) Í stað 260. gr. kemur eftirfarandi:

„260. gr.

Móðurfélög utan Sambandsins: sannprófun á jafngildi

1. Í því tilviki sem um getur í c-lið 2. mgr. 213. gr., skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld sannprófa hvort váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem hafa móðurfélag sem hefur aðalskrifstofu utan Sambandsins, falli undir eftirlit eftirlitsyfirvalds þriðja lands, sem er jafngilt því sem kveðið er á um í þessum bálki um eftirlit á samstæðustigi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, sem um getur í a- og b-lið 2. mgr. 213. gr.

Ef engin framseld gerð hefur verið samþykkt í samræmi við 2., 3. eða 5. mgr. þessarar greinar skal sannprófunin, að beiðni móðurfélagsins eða einhvers váttrygginga- og endurtryggingafélaganna sem eru með starfsleyfi í Sambandinu eða starfa að eigin frumkvæði, framkvæmd af eftirlitsyfirvaldi því sem væri eftirlitsaðili samstæðu ef viðmiðanirnar sem settar eru fram í 2. mgr. 247. gr. giltu („settur eftirlitsaðili samstæðu“). Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða settan eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við 2. mgr. 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Í því sambandi skal settur eftirlitsaðili samstæðu, með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, hafa samráð við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld áður ákvörðun um jafngildi er tekin. Þá ákvörðun skal taka í samræmi við viðmiðanirnar sem samþykktar eru í samræmi við 2. mgr. Settur eftirlitsaðili samstæðu skal ekki taka neina ákvörðun í tengslum við þriðja land, sem er í andstöðu við fyrri ákvarðanir sem teknar eru gagnvart því þriðja landi, nema þegar nauðsynlegt er að taka tillit til mikilvægra breytinga á eftirlitsreglunum sem mælt er fyrir um í I. bálki og eftirlitsreglunum í þriðja landinu.

Ef eftirlitsyfirvöld eru ósammála ákvörðuninni sem tekin er í samræmi við þriðju undirgrein geta þau vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, innan þriggja mánaða frá tilkynningu setts eftirlitsaðila samstæðu um ákvörðunina. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina viðmiðanir vegna mats á jafngildi varfærnisfyrirkomulags þriðja lands við það sem mælt er fyrir um í þessum bálki.

3. Ef viðmiðanirnar sem samþykktar eru í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar hafa verið uppfylltar af þriðja landi getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir til ákvörðunar á að varfærnisfyrirkomulag þess þriðja lands sé jafngilt því sem mælt er fyrir um í þessum bálki.

Slík framseld gerð skal endurskoðuð reglulega til að taka tillit til breytinga á varfærnisfyrirkomulagi við eftirlit með samstæðum, sem mælt er fyrir um í þessum bálki, og breytinga á varfærnisfyrirkomulagi í þriðja landi við eftirlit með samstæðum og allar aðrar breytingar á reglugerðum sem gætu haft áhrif á ákvörðun um jafngildi.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlíð.

4. Liggi ekki fyrir framseld gerð sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt í samræmi við 3. eða 5. mgr. þessarar greinar, gildir 262. gr.

5. Þrátt fyrir 3. mgr., jafnvel þó að viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í 2. málsgrein hafi ekki verið uppfylltar, getur framkvæmdastjórnin, í takmarkaðan tíma og í samræmi við 301. gr. a, og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir sem ákvarða að varfærnisfyrirkomulag þriðja lands sem beitt er á félög sem eru með móðurfélag með aðalskrifstofu utan Sambandsins 1. janúar 2014 sé tímabundið jafngilt því sem mælt er fyrir um í I. bálki, ef það þriðja land hefur a.m.k. farið að eftirfarandi viðmiðunum:

- a) það hefur skuldbundið sig gagnvart Sambandinu að samþykkja og beita varfærnisfyrirkomulagi sem meta má jafngilt í samræmi við 3. mgr., fyrir lok þess takmarkaða tíma, og að taka þátt í matsferli jafngildingarinnar,
- b) það hefur komið á starfsáætlun til að uppfylla skuldbindinguna samkvæmt a-lið,
- c) það hefur úthlutað nægilegum tekjum til að uppfylla skuldbindinguna samkvæmt a-lið,
- d) það er með varfærnisfyrirkomulag sem er áhættumiðað og kemur á eigindlegum og meginindlegum gjaldþolskröfum, og kröfum sem varða skýrslugjöf vegna eftirlits og gagnsæis, og sem tengjast eftirliti með samstæðum,
- e) það hefur komist að skriflegu samkomulagi um samstarf og skipti á trúnaðarupplýsingum sem varða eftirlit við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og upplýsingayfirvöld eins og skilgreint er í 10. mgr. 13. gr.,

f) það býr yfir óháðu eftirlitskerfi,

g) það hefur komið á þagnarskyldu fyrir alla sem starfa fyrir hönd eftirlitsyfirvalda þess, einkum hvað varðar upplýsingaskipti við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld eins og skilgreint er í 10. mgr. 13. gr.

Allar framseldar gerðir um tímabundið jafngildi skulu taka tillit til skýrslna framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 177. gr. Þessar framseldu gerðir skulu endurskoðaðar reglulega, á grunni framvinduskýrslna hlutaðeigandi þriðja lands, lagðar árlega fyrir framkvæmdastjórnina og metnar af henni. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða framkvæmdastjórnina við mat á þessum framvinduskýrslum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlið.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, og tilgreint frekar skilyrðin sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein. Framseldar gerðir geta einnig náð yfir valdheimildir eftirlitsyfirvalda til að leggja á viðbótarkröfur um skýrslugjöf um eftirlit á tímabili tímabundins jafngildis.

6. Því takmarkaða tímabili sem um getur í 5. mgr. skal ljúka 31. desember 2020 eða daginn sem, í samræmi við 3. mgr., varfærniseftirlit þess þriðja lands telst jafngilt því sem mælt er fyrir um í þessum bálki, hvort heldur ber fyrir að.

Það tímabil má framlengja um ár í viðbót í mesta lagi, ef Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og framkvæmdastjórnin þurfa á þeim tíma að halda til að framkvæma mat á jafngildi, að því er varðar 3. mgr.

7. Þegar framseld gerð, sem ákvarðar að varfærnistímabil þriðja lands sé tímabundið jafngilt, er samþykkt í samræmi við 5. mgr. skulu aðildarríki beita 261. gr., nema váttrygginga- eða endurtryggingafélag sé í aðildarríki með niðurstöðutölu efnahagsreiknings sem fer yfir niðurstöðutölu efnahagsreiknings móðurfélagsins sem er utan Sambandsins. Í því tilviki skal settur eftirlitsaðili samstæðu annast verkefni eftirlitsaðila samstæðu.“

76) Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. 262. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Ef ekki er um jafngilt eftirlit að ræða eins og um getur í 260. gr., eða ef aðildarríki beitir ekki 261. gr. þegar um er að ræða tímabundið jafngildi í samræmi við 7. mgr. 260. gr., skal það aðildarríki beita öðru tveggja á váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög:

a) ákvæðum 218. gr.–235. gr. og 244. gr.–258. gr. að breyttu breytanda,

b) einni af aðferðunum sem eru settar fram í 2. mgr.“

77) Í stað fyrstu málsgreinar 300. gr. kemur eftirfarandi:

„Endurskoða skal fjárhæðir sem eru tilgreindar í evrum í þessari tilskipun á fimm ára fresti og hækka grunnfjárhæðina í evrum í hlutfalli við breytingu á samræmdum vísitölum neysluverðs allra aðildarríkja sem framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) gefur út frá 31. desember 2015 til endurskoðunardags og námunda að margfeldi af 100 000 evrum.“

78) Í stað 301. gr. kemur eftirfarandi:

„301. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar Evrópunefndar um váttryggingar og starfstengdar lífeyrisgreiðslur, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/9/EB (*). Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 í tengslum við 4. gr. hennar.

301. gr. a

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framsal valds sem um getur í 17. gr., 31. gr., 35. gr., 37. gr., 50. gr., 56. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 99. gr., 109. gr. a, 111. gr., 114. gr., 127. gr., 130. gr., 135. gr., 143. gr., 172. gr., 210. gr., 211. gr., 216. gr., 217. gr., 227. gr., 234. gr., 241. gr., 244. gr., 245. gr., 247. gr., 248. gr., 256. gr., 258. gr., 260. gr. og 308. gr. b er falið framkvæmdastjórninni í fjögur ár frá 23. maí 2014.

Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu að því er varðar framsal valds sex mánuðum fyrir lok fjögurra ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 17. gr., 31. gr., 35. gr., 37. gr., 50. gr., 56. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 99. gr., 109. gr. a, 111. gr., 114. gr., 127. gr., 130. gr., 135. gr., 143. gr., 172. gr., 210. gr., 211. gr., 216. gr., 217. gr., 227. gr., 234. gr., 241. gr., 244. gr., 245. gr., 247. gr., 248. gr., 256. gr., 258. gr., 260. gr. og 308. gr. b.

Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 17. gr., 31. gr., 35. gr., 37. gr., 50. gr., 56. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 99. gr., 109. gr. a, 111. gr., 114. gr., 127. gr., 130. gr., 135. gr., 143. gr., 172. gr., 210. gr., 211. gr., 216. gr., 217. gr., 227. gr., 234. gr., 241. gr., 244. gr., 245. gr., 247. gr., 248. gr., 256. gr., 258. gr., 260. gr. og 308. gr. b skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

301. gr. b

Upphafsaðkvæði fyrir tæknilega eftirlitsstaðla

1. Fram til 24. maí 2016 skal framkvæmdastjórnin fylgja málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 301. gr. a þegar hún samþykkir í fyrsta skipti tæknilegu eftirlitsstaðlana sem kveðið er á um í 50. gr., 58. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 111. gr., 135. gr., 143. gr., 244. gr., 245. gr., 248. gr. og 249. gr. Samþykkja skal allar breytingar á slíkum framseldum gerðum eða, eftir að umbreytingartímabilinu er lokið, alla nýja tæknilega eftirlitsstaðla í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

2. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 1. mgr. í samræmi við 12. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur fyrir 24. maí 2016 lagt fram drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina til að aðlagja að tæknipróun á fjármálamörkuðum framseldu gerðirnar sem kveðið er á um í 17. gr., 31. gr., 35. gr., 37. gr., 50. gr., 56. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 99. gr., 109. gr. a, 111. gr., 114. gr., 127. gr., 130. gr., 135. gr., 143. gr., 172. gr., 210. gr., 211. gr., 216. gr., 217. gr., 227. gr., 234. gr., 241. gr., 244. gr., 245. gr., 247. gr., 248. gr., 256. gr., 258. gr. og 260. gr. og 308. gr. b.

Þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum skal takmarka við tæknilega þætti framseldra gerða sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

(*) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 5. nóvember 2003 um að koma á fót nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum (Stj.íð. ESB L 3, 7.1.2004. bls. 34).“

79) Í stað 2. mgr. 304. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu fyrir 31. desember 2020 um beitingu aðferðarinnar, sem er sett fram í 1. mgr., og þær starfsreglur eftirlitsyfirvalda sem samþykkt hefur verið að taka upp skv. 1. mgr., ásamt viðeigandi tillögum, eftir því sem við á. Í þeirri skýrslu skal einkum fjallað um áhrif yfir landamæri af beitingu þeirrar aðferðar til að koma í veg fyrir eftirlitshögnun (e. *regulatory arbitrage*) váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, vegna breytilegs regluumhverfis landa.“

80) Eftirfarandi þætti er bætt við I. kafla í VI. bálki:

§3. ÞÁTTUR

VÁTRYGGINGAR OG ENDURTRYGGINGAR

308. gr. a

Innleiðing

1. Frá 1. apríl 2015 skulu aðildarríki tryggja að eftirlitsyfirvöld hafi vald til að taka ákvörðun um að samþykkja:

- a) viðbótareiginfjárliðir í samræmi við 90. gr.,
- b) flokkun liða eiginfjárgrunns sem um getur í 3. mgr. 95. gr.,
- c) tilgreindar kennistærðir fyrirtækja í samræmi við 7. mgr. 104. gr.,
- d) alhliða líkan eða hlutalíkan í samræmi við 112. gr. og 113. gr.,
- e) félög með sérstakan tilgang sem komið skal á fót á yfirráðasvæði þeirra í samræmi við 211. gr.,
- f) viðbótareiginfjárliði eignarhaldsfélags á váttryggingasviði sem er milliliður í samræmi við 2. mgr. 226. gr.,
- g) innra líkan samstæðu í samræmi við 230. gr., 231. gr. og 5. mgr. 233. gr.,
- h) notkun undireiningar hlutabréfaáættu sem samsvarar gildistíma í samræmi við 304. gr.,
- i) notkun aðlögunar vegna samræmingar á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli í samræmi við 77. gr. b og 77. gr. c,
- j) notkun aðlögunar vegna óstöðugleika, ef aðildarríki krefjast þess, á viðeigandi áhættulausu vaxtaferli í samræmi við 77. gr. d,
- k) notkun umbreytingarráðstafana á áhættulausa vexti í samræmi við 308. gr. c,
- l) notkun umbreytingarráðstafana á váttryggingaskuldir í samræmi við 308. gr. d.

2. Frá 1. apríl 2015 skulu aðildarríki tryggja að eftirlitsyfirvöld hafi vald til að:

- a) ákvarða stig og gildissvið samstæðueftirlits í samræmi við 2. og 3. þátt I. kafla III. bóls,
- b) auðkenna eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við 247. gr.,
- c) koma á fót samstarfshópi eftirlitsaðila í samræmi við 248. gr.

3. Frá 1. júlí 2015 skulu aðildarríki tryggja að eftirlitsyfirvöld hafi vald til að:

- a) ákveða að draga alla hlutdeild frá í samræmi við aðra undirgrein 228. gr.,
- b) ákvarða val á aðferð til að reikna út gjaldþol samstæðu í samræmi við 220. gr.,
- c) taka ákvörðun um jafngildi, eftir því sem við á, í samræmi við 227. gr. og 260. gr.,

- d) heimila að váttrygginga- og endurtryggingafélög falli undir 238. gr. og 239. gr., í samræmi við 236. gr.,
 - e) taka þær ákvarðanir sem um getur í 262. gr. og 263. gr.,
 - f) ákvarða, eftir því sem við á, beitingu umbreytingarráðstafana í samræmi við 308. gr. b.
4. Aðildarríki skulu skylda hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld til að taka til athugunar umsóknir sem váttrygginga- og endurtryggingafélög leggja inn til samþykktar eða leyfis í samræmi við 2. og 3. mgr. Ákvarðanir eftirlitsyfirvalda um umsóknir til samþykktar eða leyfis skulu ekki koma til framkvæmda fyrir 1. janúar 2016.

Ákvæði 308. gr. b

Umbreytingarráðstafanir

1. Með fyrirvara um 12. gr. skulu váttrygginga- eða endurtryggingafélög, sem hætta að gera nýja váttrygginga- eða endurtryggingarsamninga fyrir 1. janúar 2016 og stjórna fyrirbyggjandi eignasafni sínu eingöngu, ekki falla undir I., II. eða III. bálk þessarar tilskipunar fram að þeim dagsetningum sem settar eru fram í 2. mgr., þar sem annaðhvort:

- a) félagið hefur fullvissað eftirlitsyfirvaldið um að það hætti starfsemi sinni fyrir 1. janúar 2019 eða
- b) félagið er með fyrirvara um endurskipulagningarráðstafanir sem settar eru fram í II. kafla IV. bóls og stjórnandi hefur verið tilnefndur.

2. Váttrygginga- eða endurtryggingafélög sem falla undir:

- a) ákvæði a-liðar 1. mgr. skulu vera með fyrirvara um I., II. og III. bálk þessarar tilskipunar frá 1. janúar 2019 eða fyrr ef eftirlitsyfirvaldið er ekki ánægt með þann árangur sem náðst hefur við að slíta starfsemi félagsins,
- b) ákvæði b-liðar 1. mgr. skulu vera með fyrirvara um I., II. og III. bálk þessarar tilskipunar frá 1. janúar 2021 eða fyrr ef eftirlitsyfirvaldið er ekki ánægt með þann árangur sem náðst hefur við að slíta starfsemi félagsins.

3. Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu aðeins vera með fyrirvara um umbreytingarráðstafanirnar í 1. og 2. mgr. ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) félagið er ekki hluti af samstæðu eða, ef það er það, öll félög sem eru hluti af samstæðunni hætta að gera nýja váttrygginga- eða endurtryggingarsamninga,
- b) félagið skal gefa eftirlitsyfirvaldi sínu ársskýrslu þar sem fram kemur hvaða árangur hefur náðst við að slíta starfsemi félagsins,
- c) félagið hefur tilkynnt eftirlitsyfirvaldi sínu að það beiti umbreytingarráðstöfununum.

Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að neitt félag starfi í samræmi við I., II. og III. bálk þessarar tilskipunar.

4. Aðildarríkin skulu gera skrá yfir viðkomandi váttrygginga- og endurtryggingafélög og senda hana öllum hinum aðildarríkjunum.

5. Aðildarríki skulu tryggja að, á tímabili sem varir ekki lengur en í fjögur ár frá 1. janúar 2016, skuli frestur váttrygginga- og endurtryggingafélaga til að leggja fram upplýsingarnar sem um getur í 1.–4. mgr. 35. gr. á ársgrundvelli eða sjaldnar, styttest um tvær vikur á hverju fjárhagsári, frá því í síðasta lagi 20 vikum eftir lok fjárhagsárs félagsins í tengslum við fjárhagsár þess sem lýkur 30. júní 2016 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2017, en eigi síðar en 14 vikum eftir lok fjárhagsárs félagsins í tengslum við fjárhagsár þess sem lýkur 30. júní 2019 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2020.

6. Á tímabili sem varir ekki lengur en í fjögur ár frá 1. janúar 2016 skal frestur váttrygginga- og endurtryggingafélaga til að birta upplýsingarnar sem um getur í 51. gr. styttest um tvær vikur á hverju fjárhagsári, frá því í síðasta lagi 20 vikum eftir lok fjárhagsárs félagsins í tengslum við fjárhagsár þess sem lýkur 30. júní 2016 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2017, en eigi síðar en 14 vikum eftir lok fjárhagsárs félagsins í tengslum við fjárhagsár þess sem lýkur 30. júní 2019 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2020.

7. Á tímabili sem varir ekki lengur en í fjögur ár frá 1. janúar 2016 skal frestur váttrygginga- og endurtryggingafélaga til að leggja fram upplýsingarnar sem um getur í 1.–4. mgr. 35. gr. á ársfjórðungsgrundvelli styttað um eina viku á hverju fjárhagsár, frá því í mesta lagi 8 vikur í tengslum við ársfjórðung sem lýkur 1. janúar 2016 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2017, til fimm vikur í tengslum við ársfjórðung sem lýkur 1. janúar 2019 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2020.

8. Aðildarríki skulu tryggja að 5., 6. og 7. mgr. þessarar greinar sé beitt, að breyttu breytanda, á hluteignarfélög á váttrygginga- eða endurtryggingasviði, eignarhaldsfélög á váttryggingasviði og blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði á stigi samstæðunnar samkvæmt 254. gr. og 256. gr., og samkvæmt því skulu frestimir sem um getur í 5., 6. og 7. mgr. framlengdir um 6 vikur, eftir því sem við á.

9. Þrátt fyrir 94. gr. skulu kjarnaefinfjárliðir taldir með kjarnaefinfjárliða eiginfjárþáttar A í allt að 10 ár eftir 1. janúar 2016, að því tilskildu að:

- a) þessir liðir hafi verið gefnir út fyrir 1. janúar 2016 eða fyrir gildistökuðag framseldu gerðarinnar sem um getur í 97. gr., eftir því hvort kemur fyrir,
- b) hægt sé að nota þessa liði 31. desember 2015 til að mæta 50% af raunverulegu gjaldþoli samkvæmt þeim lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt eru skv. 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 73/239/EBE, 1. gr. tilskipunar 2002/13/EB, 3. mgr. 27. gr. tilskipunar 2002/83/EB og 3. mgr. 36. gr. tilskipunar 2005/68/EB,
- c) þessir liðir væru annars ekki flokkaðir með eiginfjárþætti A eða B í samræmi við 94. gr.

10. Þrátt fyrir 94. gr. skulu kjarnaefinfjárliðir teljast til kjarnaefinfjárliða í eiginfjárþætti B í allt að 10 ár eftir 1. janúar 2016, að því tilskildu:

- a) að þessir liðir hafi verið gefnir út fyrir 1. janúar 2016 eða fyrir gildistökuðag framseldu gerðarinnar sem um getur í 97. gr., eftir því hvort kemur fyrir,
- b) að hægt sé að nota þessa liði 31. desember 2015 til að mæta 25% af raunverulegu gjaldþoli samkvæmt þeim lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt eru skv. 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 73/239/EBE, 1. gr. tilskipunar 2002/13/EB, 3. mgr. 27. gr. tilskipunar 2002/83/EB og 3. mgr. 36. gr. tilskipunar 2005/68/EB.

11. Að því er varðar váttrygginga- og endurtryggingafélög sem fjárfesta í seljanlegum verðbréfum eða öðrum fjármálagerningum sem byggjast á „endurpökkuðum“ útlánum sem gefin voru út fyrir 1. janúar 2011 skulu kröfurnar sem um getur í 2. mgr. 135. gr. aðeins gilda við aðstæður þar sem nýjum undirliggjandi áhættuskuldbindingum var bætt við eða skipt út eftir 31. desember 2014.

12. Þrátt fyrir 100. gr., 3. mgr. 101. gr. og 104. gr. skal eftirfarandi gilda:

- a) til 31. desember 2017 skulu staðalbreytur sem nota skal við útreikning á undireiningu samþjöppunaráhættu og undireiningu áhættudreifingar, í samræmi við staðlaða formúlu, vera hinar sömu í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða aðildarríkis sem er, og þær sem yrðu notaðar á slíkar áhættuskuldbindingar tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli ríkis þeirra,
- b) á árinu 2018 skulu staðalbreyturnar sem nota skal við útreikning á undireiningu samþjöppunaráhættu og undireiningu áhættudreifingar, í samræmi við hina stöðluðu formúlu, lækkaðar um 80% í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða annars aðildarríkis sem er,
- c) á árinu 2019 skulu staðalbreyturnar sem nota skal við útreikning á undireiningu samþjöppunaráhættu og undireiningu áhættudreifingar, í samræmi við hina stöðluðu formúlu, lækkaðar um 50% í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða annars aðildarríkis sem er,
- d) frá 1. janúar 2020 skulu staðalbreyturnar sem nota skal við útreikning á undireiningu samþjöppunaráhættu og undireiningu áhættudreifingar, í samræmi við hina stöðluðu formúlu, ekki lækkaðar í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða annars aðildarríkis sem er.

13. Þrátt fyrir 100. gr., 3. mgr. 101. gr. og 104. gr. skulu staðalbreyturnar sem nota skal á hlutabréf sem félagið keypti 1. janúar 2016 eða fyrr, þegar undireining hlutabréfaáhættu er reiknuð út í samræmi við hina stöðluðu formúlu án valkostsins sem settur er fram í 304. gr., reiknaðar sem vengið meðaltal af:

- a) staðalbreytunni sem nota skal þegar undireining hlutabréfaáhættu er reiknuð út í samræmi við 304. gr. og
- b) staðalbreytunni sem nota skal þegar undireining hlutabréfaáhættu er reiknuð út í samræmi við hina stöðluðu formúlu, án valkostsins sem settur er fram í 304. gr.

Vægið fyrir breytuna sem sýnd er í b-lið fyrstu undirgreinar skal aukast a.m.k. línulega í lok hvers árs, úr 0% árið sem hefst 1. janúar 2016 í 100% 1. janúar 2023.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a og tilgreina frekar viðmiðanirnar sem uppfylla skal, þ.m.t. hlutabréfin sem kunna að vera með fyrirvara um umbreytingartímabilið.

Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þess umbreytingartímabils skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða- eftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til beitingar þessarar málsgreinar.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða- eftirlitsstofnunin skal þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í annarri undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

14. Ef váttrygginga- og endurtryggingafélög fara að ákvæðum um lágmarksgjaldþol sem um getur í 16. gr. a í tilskipun 73/239/EBE, 28. gr. í tilskipun 2002/83, EB eða 37. gr., 38. gr., eða 39. gr. tilskipunar 2005/68/EB, eftir því sem við á, samkvæmt gildandi lögum aðildarríkisins daginn áður en þessar tilskipanir eru felldar niður skv. 310. gr. þessarar tilskipunar, en fara ekki að ákvæðum um gjaldþolskröfuna fyrsta árið sem þessari tilskipun er beitt, skal eftirlitsyfirvaldið krefjast þess, þrátt fyrir 3. mgr. 138. gr. og án þess að hafa áhrif á 4. mgr. þeirrar greinar, að hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag geri viðeigandi ráðstafanir til að koma hæfum eiginfjárgrunni aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna eða lækkun á áhættusniði þess til að tryggja farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfuna eigi síðar en 31. desember 2017.

Hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag skal, á þriggja mánaða fresti, leggja fram framvinduskýrslu til eftirlitsyfirvalda sinna þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gerðar eru og framvinda við að koma hæfu gjaldþoli í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða til að lækka áhættusnið til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu.

Framlengingin sem um getur í fyrstu undirgrein skal afturkölluð ef framvinduskýrsla sýnir fram á að engin marktæk framvinda hafi átt sér stað til að koma hæfum eiginfjárgrunni aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða lækkun áhættusniðs til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfur, frá þeim degi sem kom í ljós að ekki var farið að ákvæðum um gjaldþolskröfur og þeim degi sem framvinduskýrslan er lögð fram.

15. Ef heimaaðildarríki hafa 23. maí 2014 beitt ákvæðum sem um getur í 4. mgr. tilskipunar 2003/41/EB geta heimaaðildarríki áfram beitt lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem þau hafa samþykkt í því skyni að fara að 1.–19. gr., 27.–30. gr., 32.–35. gr. og 37.–67. gr. tilskipunar 2002/83/EB í þeirri útgáfu sem var í gildi síðasta dag beitingar tilskipunar 2002/83/EB til 31. desember 2019.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir sem breyta umbreytingartímabilinu í þessari málsgrein ef breytingar á 17.–17. gr. c tilskipunar 2003/41/EB hafa verið samþykktar fyrir dagsetninguna sem tilgreind er í þessari málsgrein.

16. Aðildarríki geta gefið endanlegu móðurfélagi váttrygginga- eða endurtryggingafélags, á tímabilinu til 31. mars 2022, leyfi til að sækja um samþykki fyrir innra líkan samstæðu sem við á um hluta samstæðu ef félagið og endanlega móðurfélagið eru bæði í sama aðildarríkinu, og ef þessi hluti er sérstakur hluti með áhættusnið sem er verulega frábrugðið öðrum hlutum samstæðunnar.

17. Þrátt fyrir 2. og 3. mgr. 218. gr. skulu umbreytingarákvæðin eins og um getur í 8.–12. mgr. og 15. mgr. þessarar greinar, og 308. gr. c, 308. gr. d. og 308. gr. e gilda að breyttu breytanda á samstæðustigi.

Þrátt fyrir 2., 3. og 4. mgr. 218. gr. skulu umbreytingarákvæðin, eins og um getur í 14. mgr. þessarar greinar, gilda að breyttu breytanda á samstæðustigi og ef hluteignarfélög á váttrygginga- eða endurtryggingasviði í samstæðu fara að aðlöguðu gjaldþoli eins og um getur í 9. gr. tilskipunar 98/78/EB en fara ekki að gjaldþolskröfu samstæðunnar.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem settar eru fram breytingar í gjaldþoli samstæðu ef umbreytingarákvæðin sem um getur í 13. mgr. þessarar greinar eiga við og tengjast:

- a) niðurfellingu á tvöfaldri notkun hæfs eiginfjárgrunns og á fjármögnun innan samstæðu sem sett er fram í 222. gr. og 223. gr.,
- b) mati á eignum og skuldum sem sett er fram í 224. gr.,
- c) beitingu útreikningsaðferða á tengd váttrygginga- og endurtryggingafélög sem sett er fram í 225. gr.,
- d) beitingu útreikningsaðferða á tengd eignarhaldsfélög á váttryggingasviði sem eru milliliðir sem sett er fram í 226. gr.,
- e) aðferðum við að reikna út gjaldþol samstæðunnar sem sett er fram í 230. gr. og 233. gr.,
- f) útreikningi á gjaldþolskröfu samstæðunnar sem sett er fram í 231. gr.,
- g) ákvörðun á eignum og skuldum sem sett er fram í 232. gr.,
- h) meginreglunum við útreikning á gjaldþoli samstæðu eignarhaldsfélag á váttryggingasviði eins og sett er fram í 235. gr.

308. gr. c

Umbreytingarráðstafanir að því er varðar áhættulausa vexti

1. Váttrygginga- og endurtryggingafélög geta, með fyrirvara um samþykki eftirlitsyfirvalda sinna, beitt umbreytingaraðlögun á viðeigandi áhættulausan vaxtaferil að því er varðar fullnægjandi skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga.

2. Fyrir hvern gjaldmiðil skal aðlögunin reiknuð sem hluti af mismuninum á:

- a) vöxtum sem váttrygginga- eða endurtryggingafélög ákvarða í samræmi við lög og stjórnarsýslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt 20. gr. tilskipunar 2002/83/EB síðasta daginn þegar sú tilskipun kemur til framkvæmda,
- b) virkum ársvöxtum, sem reiknaðir eru út sem eini afvöxtunarstuðullinn sem, þegar honum er beitt á fjárstreymi eignasafns fullnægjandi skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, kemur út sem gildi sem er jafnt gildi besta mats eignasafns fullnægjandi skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, þar sem tekið er tillit til tímavirðis peninga með því að nota viðeigandi áhættulausan vaxtaferil eins og um getur í 2. mgr. 77. gr.

Ef aðildarríki hafa samþykkt lög og stjórnarsýslufyrirmæli samkvæmt ii. lið a-liðar B-liðar 1. mgr. 20. gr. tilskipunar 2002/83/EB skulu vextirnir, sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, ákvarðaðir með því að nota aðferðirnar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélögin notuðu síðasta daginn sem tilskipun 2002/83/EB var beitt.

Hlutinn sem um getur í fyrstu undirgrein skal minnka línulega í lok hvers árs, úr 100% árið sem hefst 1. janúar 2016 í 0% 1. janúar 2032.

Þegar váttrygginga- og endurtryggingafélög beita aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d, skal viðeigandi áhættulaus vaxtaferill sem um getur í b-lið aðlagður viðeigandi áhættulausum vaxtaferli sem settur er fram í 77. gr. d.

3. Leyfilegar skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, skulu aðeins samanstanda af skuldbindingum á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga sem uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) samningunum sem leiddu til skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, var lokið fyrir fyrsta daginn þegar þessi tilskipun kom til framkvæmda, að undanskildum endurnýjun samninga þann dag eða síðar,
- b) váttryggingaskuldir fyrir skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, til síðasta dags beitingar tilskipunar 2002/83/EB, hafa verið ákvarðaðar í samræmi við lög og stjórnslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt 20. gr. þeirrar tilskipunar, á síðasta degi beitingar tilskipunarinnar,
- c) ákvæðum 77. gr. b er ekki beitt á skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga.

4. Váttrygginga- og endurtryggingafélög sem beita 1. mgr. skulu:

- a) ekki hafa leyfilegar skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, með í útreikningi á aðlögun vegna óstöðugleika sem sett er fram í 77. gr. d,
- b) ekki beita 308. gr. d,
- c) birta opinberlega, sem hluta af skýrslu um eigið gjaldþol og fjárhagsstöðu sem um getur í 51. gr., að þau beiti tímabundið áhættulausum vaxtaferli, og mælingu áhrifa þess að beita ekki þessum umbreytingarráðstöfunum á fjárhagsstöðu þeirra.

308. gr. d

Umbreytingarráðstafanir á váttryggingaskuldir

1. Váttrygginga- og endurtryggingafélög geta, með fyrirvara um fyrirframsamþykki eftirlitsyfirvalda þeirra, beitt umbreytingarfrádrætti á váttryggingaskuldir. Þeim frádrætti má beita á stigi einsleitra áhættuhópa sem um getur í 80. gr.

2. Umbreytingarfrádrátturinn skal samsvara hluta af mismuninum á eftirfarandi tveimur upphæðum:

- a) váttryggingaskuldum að fráðregnum endurheimtanlegum fjárhæðum frá endurtryggingarsamningum og félögum með sérstakan tilgang, sem reiknaðar eru út í samræmi við 76. gr. á fyrsta degi þegar þessi tilskipun kemur til framkvæmda,
- b) váttryggingaskuldum að fráðregnum endurheimtanlegum fjárhæðum frá endurtryggingarsamningum sem reiknaðar eru út í samræmi við lög og stjórnslufyrirmæli sem samþykkt eru skv. 15. gr. tilskipunar 73/239/EBE, 20. gr. tilskipunar 2002/83/EB og 32. gr. tilskipunar 2005/68/EB, daginn áður en þessar tilskipanir eru felldar úr gildi skv. 310. gr. þessarar tilskipunar.

Hámarkshluti sem frádráttarþær er, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal minnka línulega í lok hvers árs, úr 100% árið sem hefst 1. janúar 2016 í 0% 1. janúar 2032.

Ef váttrygginga- og endurtryggingafélög beita, fyrsta daginn þegar þessi tilskipun kemur til framkvæmda, þeirri aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur 77. gr. d skal fjárhæðin sem um getur í a-lið reiknuð út með aðlögun vegna óstöðugleika á þeim degi.

3. Með fyrirvara um fyrirframsamþykki eftirlitsyfirvaldsins eða að frumkvæði þess má endurreikna fjárhæðir váttryggingaskulda, þ.m.t. eftir atvikum fjárhæð aðlögunar vegna óstöðugleika sem notuð er til að reikna út umbreytingarfrádráttinn sem um getur í a- og b-lið 2. mgr., á 24 mánaða fresti eða oftar ef áhættusnið félagsins hefur breyst verulega.

4. Eftirlitsyfirvaldið getur takmarkað frádráttinn sem um getur í 2. mgr. ef beiting hans gæti orðið til að draga úr kröfum um fjármagn sem gilda um félagið í samanburði við þær sem reiknaðar eru út í samræmi við lög og stjórnslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt tilskipun 73/239/EBE, tilskipun 2002/83/EB og tilskipun 2005/68/EB, daginn áður en þessar tilskipanir eru felldar úr gildi samkvæmt 310. gr. þessarar tilskipunar.

5. Vátrygginga- og endurtryggingafélög sem beita 1. mgr. skulu:

- a) ekki beita 308. gr. c,
- b) þegar þau færu ekki að gjaldþolskröfunni án þess að beita umbreytingarfrádrættinum, gefa eftirlitsyfirvaldi sínu skýrslu árlega um ráðstafanir sem teknar eru og árangur sem næst, í lok umbreytingartímabilsins sem sett er fram í 2. mgr., við að koma hæfum eiginfjárgrunni aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða til að lækka áhættusnið þeirra til að koma því aftur á að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu,
- c) birta opinberlega, sem hluta af skýrslu um eigið gjaldþol og fjárhagsstöðu sem um getur í 51. gr., að þau beiti tímabundið umbreytingarfrádrætti á vátryggingaskuldir, og mælingu áhrifa þess að beita ekki þessum umbreytingarfrádrætti á fjárhagsstöðu þeirra.

308. gr. e

Innleiðingaráætlun um umbreytingarráðstafanir um áhættulausa vexti og vátryggingaskuldir

Vátrygginga- og endurtryggingafélög sem beita umbreytingarráðstöfununum sem settar eru fram í 308. gr. c eða 308. gr. d skulu tilkynna eftirlitsyfirvaldinu um leið og þeim er ljóst að þau færu ekki að gjaldþolskröfunni án þess að beita þessum umbreytingarráðstöfunum. Eftirlitsyfirvöld skulu krefjast þess að hlutaðeigandi vátrygginga- eða endurtryggingafélag gripi til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að farið sé að gjaldþolskröfunni í lok umbreytingartímabilsins.

Innan tveggja mánaða frá því að kemur í ljós að ekki er farið að gjaldþolskröfu án þess að beita þessum umbreytingarráðstöfunum skulu hlutaðeigandi vátrygginga- eða endurtryggingafélög senda eftirlitsyfirvöldum innleiðingaráætlun þar sem settar eru fram skipulagðar ráðstafanir til að koma hæfum eiginfjárgrunni aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna eða til að lækka áhættusnið þess til að tryggja að farið sé að gjaldþolskröfunni við lok umbreytingartímabilsins. Hlutaðeigandi vátrygginga- eða endurtryggingafélög geta uppfært innleiðingaráætlunina meðan á umbreytingartímabilinu stendur.

Vátrygginga- og endurtryggingafélög skulu senda eftirlitsyfirvöldum sínum skýrslu árlega og setja fram ráðstafanir sem gripið hefur verið til og árangur sem náðst hefur til að tryggja að farið hafi verið að gjaldþolskröfunum við lok umbreytingartímabilsins. Eftirlitsyfirvöld skulu afturkalla samþykki fyrir beitingu umbreytingarráðstafananna ef sú framvinduskýrsla sýnir að óraunhæft sé að farið sé að gjaldþolskröfunni við lok umbreytingartímabilsins.“

81) Ákvæðum 1. mgr. 309. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrstu undirgreinar kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að 4. gr., 10. gr., 13. gr., 14. gr., 18. gr., 23. gr., 26.–32. gr., 34.–49. gr., 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 og 304 og III. og IV. viðauka eigi síðar en 31. mars 2015. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.“

b) Eftirfarandi undirliður bætist við:

„Þrátt fyrir aðra undirgrein skulu aðildarríkin beita nauðsynlegum lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að fara að 308. gr. a eigi síðar en 1. apríl 2015.“

82) Eftirfarandi grein bætist við:

„310. gr. a

Starfsfólk og tilföng Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar

Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal meta þarfir fyrir starfslið og tilföng, sem framkvæmd valdheimilda og skyldna þess í samræmi við þessa tilskipun útheimtir, og skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina sem þessu tengist.“

83) Í stað 311. gr. kemur eftirfarandi:

„311. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 308. gr. a gilda frá 1. apríl 2015.

Ákvæði 1. gr., 2. gr., 3 gr., 5.–9. gr., 11. gr., 12. gr., 15. gr., 16. gr., 17. gr., 19.–22. gr., 24. gr., 25. gr., 33. gr., 57.–66. gr., 69. gr., 70. gr., 73. gr., 145. gr., 147. gr., 149.–161. gr., 168.–171. gr., 174.–177. gr., 179.–184. gr., 186.–189. gr., 191. gr., 193.–209. gr., 267.–300. gr., 302. gr., 305.–308. gr., 308. gr. b og I., II., V., VI. og VII. viðauka skulu gilda frá 1. janúar 2016.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir og tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla fyrir dagsetninguna sem um getur í þriðju málsgrein.“

84) Í A-hluta III. viðauka kemur eftirfarandi í stað 28. liðar:

„28) í öllum tilvikum og sem annan kost en þau félagsform skaðatryggingafélaga sem tilgreind eru í 1.–27. lið og 29. lið getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001 (1),

29) að því marki sem hlutaðeigandi aðildarríki geri kleift að lagalegt form samvinnufélags geti hafið starfsemi skaðatrygginga og, sem valkostur við félagsform skaðatryggingafélags sem talin eru upp í 1.–28. lið, félagsform evrópsks samvinnufélags í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 (*).

(*) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 frá 22. júlí 2003 um samþykktir fyrir Evrópusamvinnufélög (SCE) (Stjtið. ESB. L 207, 18.8.2003, bls. 1).“

85) Í B-hluta III. viðauka kemur eftirfarandi í stað 28. liðar:

„28) í öllum tilvikum og sem annan kost en þau félagsform líftryggingafélaga sem tilgreind eru í 1.–27. lið og 29. lið getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001,

29) að því marki sem hlutaðeigandi aðildarríki gerir kleift að lagalegt form samvinnufélags geti hafið starfsemi líftrygginga og sem valkostur við félagsform líftryggingafélaga sem talin eru upp í 1.–28. lið, félagsform evrópsks samvinnufélags í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003.“

86) Í C-hluta III. viðauka kemur eftirfarandi í stað 28. liðar:

„28) í öllum tilvikum og sem annan kost en þau félagsform endurtryggingafélaga sem tilgreind eru í 1.–27. lið og 29. lið getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001,

29) að því marki sem hlutaðeigandi aðildarríki geri kleift að lagalegt form samvinnufélags geti hafið starfsemi endurtrygginga og sem valkostur við félagsform endurtryggingafélaga sem talin eru upp í 1.–28. lið, félagsform evrópsks samvinnufélags í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003.“

87) Í dalkinn „Þessi tilskipun“ í samsvörunartöflunni í VII. viðauka bætist 27. mgr. 13. gr. við en hún samsvarar d-lið 5. gr. í tilskipun 73/239/EEB.

3. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1060/2009

Í reglugerð (EB) nr. 1060/2009 falli 3. mgr. 2. gr. brott.

4. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 1094/2010

Reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 1. mgr. 13. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Evrópuþingið eða ráðið geta andmælt tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi um að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt tæknilega eftirlitsstaðalinn. Framlengja skal þetta tímabil um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, sem er sams konar og drögin að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem stofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til að andmæla. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins. Þetta tímabil má framlengja frekar um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

2) Í stað annarrar undirgreinar 2. mgr. 17. gr. kemur eftirfarandi:

„Lögbæra yfirvaldið skal, með fyrirvara um valdsviðin sem mælt er fyrir um í 35. gr., veita stofnuninni tafarlaust allar þær upplýsingar sem hún álítur nauðsynlegar fyrir rannsóknina, þ.m.t. hvernig gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. er beitt í samræmi við lög Sambandsins.“

5. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 1095/2010

Reglugerð (ESB) nr. 1095/2010 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 1. mgr. 13. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Evrópuþingið eða ráðið geta andmælt tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi um að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt tæknilega eftirlitsstaðalinn. Framlengja skal tímabil þetta um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, sem er sams konar og drögin að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem stofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til andmæla. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins. Þetta tímabil má framlengja frekar um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

2) Í stað annarrar undirgreinar 2. mgr. 17. gr. kemur eftirfarandi:

„Lögbæra yfirvaldið skal, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 35. gr., veita stofnuninni tafarlaust allar þær upplýsingar sem hún álítur nauðsynlegar fyrir rannsóknina, þ.m.t. með tilliti til hvernig gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. er beitt í samræmi við lög Sambandsins.“

6. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2017 og árlega þaðan í frá, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið og tilgreina hvort evrópsku eftirlitsstofnanirnar hafa lagt fram drögin að tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem kveðið er á um í tilskipunum 2003/71/EB og 2009/138/EB, hvort sem framlagning slíkra draga að tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum er skyldubundin eða valkvæð, ásamt tillögum eftir því sem við á.

*7. gr.***Lögleiðing**

1. Aðildarríki skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að 1. gr. (1. mgr.) og 2. gr. (1. mgr., 3. mgr., 6.–11. mgr., 13. mgr., 14. mgr., 17.–23. mgr., 32. mgr., 34. mgr., 36. mgr., 38.–44. mgr., 46.–54. mgr., 56.–59. mgr., 65.–70. mgr., 72. mgr., 75. mgr., 76. mgr., 80. mgr., 81. mgr., 84. mgr., 85. mgr. og 86. mgr.) fyrir 31. mars 2015. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þeirra ráðstafana.

2. Frá og með 1. janúar 2016 skulu þau beita þeim ráðstöfunum sem um getur í fyrstu málsgrein.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

*8. gr.***Gildistaka**

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 25. mgr., 43. mgr. og 82. mgr. 2. gr. gilda frá 31. mars 2015.

*9. gr.***Viðtakendur**

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 16. apríl 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. KOURKOULAS

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/1369**2019/EES/101/02****frá 4. júlí 2017****um setningu ramma fyrir orkumerkingar og um niðurfellingu tilskipunar 2010/30/ESB (*)**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 194. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sambandið hefur einsett sér að byggja upp orkusamband með framsýna umhverfisstefnu. Orkunýtni er mikilvægur hluti af loftslags- og orkurammanum sem gildir fram til ársins 2030 og er lykilatriði í því að takmarka eftirspurn eftir orku.
- 2) Orkumerkingar gera viðskiptavinum kleift að taka upplýstar ákvarðanir á grunni orkunotkunar orkutengdra vara. Upplýsingar um orkunýtnar og sjálfbærar orkutengdar vörur eru umtalsvert framlag til orkusparnaðar og við að lækka orkureikninga, samhliða því að ýta undir nýsköpun og fjárfestingu í framleiðslu á orkunýtnari vörum. Umbætur á orkunýtni orkutengdra vara með upplýstu vali neytenda og samræmingu tengdra krafna á sviði Sambandsins er einnig til hagræðis fyrir framleiðendur, iðnaðinn og efnahag Sambandsins í heild.
- 3) Framkvæmdastjórnin kannaði skilvirkni tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB ⁽³⁾ og greindi þörf fyrir að uppfæra rammann um orkumerkingar til að bæta skilvirkni hans.
- 4) Rétt þykir að í stað tilskipunar 2010/30/ESB komi reglugerð sem í meginatriðum hefur sama gildissvið en breytir og eykur við sum af ákvæðunum til að skýra og uppfæra innihald þeirra, með tilliti til þeirra tækniframfara í orkunýtni vara sem náðst hafa á undanförunum árum. Þar eða orkunotkun flutningatækja fyrir menn eða vörur er reglubundin með beinum og óbeinum hætti í annarri löggjöf og stefnu Sambandsins þykir rétt að halda áfram að undanþiggja þau frá gildissviði

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 198, 28.7.2017, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 82, 3.3.2016, bls. 6.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 13. júní 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 26. júní 2017.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB frá 19. maí 2010 um merkingar og staðlaðar vörulýsingar á orkutengdum vörum er greina frá notkun þeirra á orku og öðrum aðföngum (Stjtið ESB L 153, 18.6.2010, bls. 1).

Þessarar reglugerðar, þ.m.t. flutningatæki með hreyfli sem haldast á sama stað á meðan á notkun stendur, s.s. lyftur, rúllustigar og færíbönd.

- 5) Rétt þykir að skýrt komi fram að allar vörur sem settar eru á markað Sambandsins í fyrsta skipti, þ.m.t. notaðar innfluttar vörur, ættu að falla undir gildissvið þessarar reglugerðar. Hins vegar ættu vörur, sem eru boðnar fram á markaði Sambandsins í annað sinn eða oftár, ekki að teljast með.
- 6) Reglugerð er viðeigandi lagagerningur það eð hún leggur á skýrar og nákvæmar reglur sem fyrirbyggja sundurleitni í lögleiðingu aðildarríkjanna og tryggir þannig meiri samræmingu í Sambandinu öllu. Samræmdur reglurammí á vettvangi Sambandsins frekar en aðildarríkjanna dregur úr kostnaði fyrir framleiðendur, tryggir jöfn samkeppnisskilyrði og tryggir frjálsa vöruflutninga á innri markaðnum.
- 7) Takmörkun á eftirspurn eftir orku er viðurkennd sem lykilaðgerð í Evrópsku stefnuáætluninni um orkuöryggi sem sett er fram í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 28. maí 2014. Í rammaskipulagi orkusambandsins sem sett er fram í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 25. febrúar 2015 er enn fremur lögð áhersla á meginregluna um orkunýtni og þörfina á að framkvæma að fullu núgildandi orkulög Sambandsins. Vegvísir fyrir rammaskipulag orkusambandsins sem settur er fram í þeirri orðsendingu kvað á um endurskoðun rammaskipulags fyrir orkunýtni vara árið 2015. Þessi reglugerð bætir laga- og framkvæmdarramma fyrir orkumerkingar.
- 8) Að bæta nýtni orkutengdra vara í gegnum upplýsta ákvörðun viðskiptavina er ávinningur fyrir hagkerfi Sambandsins, dregur úr orkuþörf og sparar viðskiptavinum fjárútlát vegna orkureikninga, stuðlar að nýsköpun og fjárfestingu í orkunýtni og gerir atvinnugreinum kleift að þróa og framleiða skilvirkustu vörurnar til að öðlast samkeppnisyfirburði. Þetta stuðlar einnig að því að markmið Sambandsins um orkunýtni fyrir 2020 og 2030 náist, auk markmiða Sambandsins um umhverfis- og loftslagsbreytingar. Með bættri skilvirkni er enn fremur stefnt að jákvæðum áhrifum á umhverfisárangur orkutengdra vara og hluta þeirra, þ.m.t. notkun annarra auðlinda en orku.
- 9) Með þessari reglugerð er stuðlað að þróun, viðurkenningar af hálfu viðskiptavina og markaðssetningu orkusnjallra vara sem hægt er að virkja til að hafa samskipti við önnur tæki og kerfi, þ.m.t. orkudreifikerfi, í því skyni að bæta orkunýtni eða upptöku endurnýjanlegrar orku, draga úr orkunotkun og stuðla að nýsköpun á sviði iðnaðar í Sambandinu.
- 10) Ef veittar eru nákvæmar, viðeigandi og samanburðarhæfar upplýsingar um sértæka orkunotkun orkutengdra vara ætti það að verða til þess að viðskiptavinir kjósi frekar vörur sem nota minni orku og önnur mikilvæg aðföng. Staðlaður lögbodinn merkimiði fyrir orkutengdar vörur er skilvirk aðferð til að koma samanburðarhæfum upplýsingum um orkunýtni orkutengdra vara til mögulegra viðskiptavina. Vöruupplýsingablað skal fylgja með merkimiðanum. Merkimiðinn skal vera auðþekktanlegur, einfaldur og hnitmiðaður. Í því skyni skal núverandi litakvarða merkimiðans, frá dökkgrænum yfir í rauðan, viðhaldið sem grunni til að upplýsa viðskiptavini um orkunýtni vara. Til þess að merkimiðinn nýtist í raun þeim viðskiptavinum sem sækjast eftir orkusparnaði og kostnaðarlækkun, ættu þrep kvarðans að samsvara verulegum orkusparnaði og kostnaðarlækkun fyrir viðskiptavini. Fyrir meirihluta vöruflokkanna ætti merkimiðinn, þar sem við á, auk kvarðans einnig að gefa til kynna heildarorkunotkun til þess að gera viðskiptavinum kleift að sjá fyrir hvaða beinu áhrif val þeirra hefur á orkureikninga þeirra. Þó er ekki mögulegt að veita sömu upplýsingar að því er varðar orkutengdar vörur sem sjálfar nota ekki orku.
- 11) Sýnt hefur verið fram á að flokkun með bókstöfum frá A til G er kostnaðarhagkvæm fyrir viðskiptavini. Ætlunin er að samræmd beiting flokkunarinnar þvert á vöruflokkanna auki gagnsæi og skilning á meðal viðskiptavina. Við aðstæður þar sem ekki er hægt að flokka vörur í flokka „E“, „F“ eða „G“ vegna ráðstafana í tengslum við visthönnun samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB ⁽¹⁾, skulu þessir flokkar engu að síður sýndir á merkimiðanum í gráum lit. Í sérstökum undantekningartilvikum og í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum, t.d. ef sparnaður er ófullnægjandi yfir allt svið flokkanna sjö, ættu að geta verið færri flokkar á merkimiðanum en vanalegi kvarðinn frá A til G. Í þessum tilvikum ætti að halda litakvarða merkimiðans, frá dökkgrænum yfir í rauðan, fyrir þá flokka sem eftir eru og skal hann eingöngu gilda um nýjar vörur sem settar eru á markað eða teknar í notkun.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB frá 21. október 2009 um ramma til að setja fram kröfur varðandi visthönnun að því er varðar orkutengdar vörur (Stjtið. ESB L 285, 31.10.2009, bls. 10).

- 12) Þegar birgir setur vöru á markað ætti að fylgja hverri vörueiningu merkimiði úr pappír sem uppfyllir kröfurnar í viðkomandi framseldri gerð. Í viðeigandi framseldri gerð ætti að setja fram árangursríkustu leiðina við framsetningu merkimiðanna, með hliðsjón af því hvað hún felur í sér fyrir viðskiptavini, birgja og seljendur, og þar má kveða á um að merkimiðinn sé prentaður á umbúðir vörunnar. Seljandinn ætti að birta merkimiðann sem fylgir með vörueiningu, staðsettan eins og krafist er í viðkomandi framseldri gerð. Merkimiðinn ætti að vera auðsýnilegur og auðgreinanlegur sem merkimiðinn sem tilheyrir vörunni sem um er að ræða án þess að það þurfi að lesa tegundarheiti og tegundarnúmer á merkimiðanum og hann ætti einnig að vekja athygli viðskiptavinar sem skoðar vöruna.
- 13) Án þess að það hafi áhrif á skyldu birgis til að leggja fram prentaðan merkimiða með hverri vörueiningu, kunna framfarir í stafrænni tækni að gera það kleift að nota rafræna merkimiða til viðbótar við prentaða orkumerkimiðann. Seljandi ætti einnig að geta halað vöruupplýsingablaðinu niður úr vörugagnagrunninum.
- 14) Þar sem ekki er gerlegt að sýna orkumerkimiða, t.d. í ákveðnum tegundum fjarsölu, sjónrænum auglýsingum og tæknilegu kynningarefni, ætti a.m.k. að veita mögulegum viðskiptavinum upplýsingar um orkuflokk vörunnar og þá orkunýtniflokka sem finna má á merkimiðanum.
- 15) Framleiðendur bregðast við orkumerkimiðanum með því að þróa og setja á markað sífellt orkunýtnari vörur. Samhliða hafa þeir tilhneigingu til að hætta framleiðslu á vörum með verri orkunýtni með hvatningu frá lögum Sambandsins varðandi visthönnun. Þessi tækniþróun leiðir til þess að meirihluti vörutegunda tilheyrir hæstu flokkum á orkumerkimiðanum. Frekari vöruaðgreining getur reynst nauðsynleg til að gera viðskiptavinum kleift að gera tilhlýðilegan samanburð á vörum, sem leiðir til þess að breyta þarf kvarða merkimiða. Í þessari reglugerð ætti því að mæla fyrir um ítarlegt fyrirkomulag við breytingu á kvarða í því skyni að hámarka réttarvissu birgja og seljenda.
- 16) Að því er varðar nokkra merkimiða sem komið var á fót með framseldum gerðum sem voru samþykktar í samræmi við tilskipun 2010/30/ESB eru vörur eingöngu eða að mestu fánlegar í efstu flokkunum. Þetta dregur úr árangri merkimiðanna. Flokkar á fyrirliggjandi merkimiðum hafa mismunandi kvarða eftir vöruflokkum, þar sem hæsti flokkurinn getur verið einhvers staðar á milli flokks A og A+++. Þegar viðskiptavinir bera saman merkimiða mismunandi vöruflokka gætu þeir því leiðst til að halda að betri orkuflokkar séu til fyrir tiltekinn merkimiða en þeir sem eru til sýnis. Til að koma í veg fyrir hugsanlegan rugling af því tagi þykir rétt í fyrstu að breyta kvarða fyrirliggjandi merkimiða í því skyni að tryggja einsleitan kvarða frá A til G fyrir þrjá vöruflokka samkvæmt þessari reglugerð.
- 17) Orkumerkingar á vörur til rýmis- og vatnshitunar voru einungis nýlega teknar upp og tækniframfarir í þessum vöruflokki ganga tiltölulega hægt fyrir sig. Með núverandi merkingarkerfi er gerður skýr greinarmunur á tækni sem notast við hefðbundið jarðefnaeldsneyti og er í besta falli í flokki A, og tækni sem notast við endurnýjanlega orku sem er oft umtalsvert dýrari, og flokkar A+, A++ og A+++ eru fráteknir fyrir. Umtalsverður orkusparnaður næst nú þegar með skilvirkustu tækni á sviði jarðefnaeldsneytis, sem myndi gera það við hæfi að kynna hana áfram sem tækni í flokki A. Í ljósi þess að markaður fyrir vörur til rýmis- og vatnshitunar er líklegur til að þökast hægt í átt að endurnýjanlegri orkugjöfum er viðeigandi að breyta kvarða orkumerkimiða fyrir þessar vörur seinna.
- 18) Þegar upphaflegri breytingu á kvarða er lokið ætti að ákvarða tíðni frekari breytinga með vísun í hundraðshluta seldra vara sem eru í hæstu flokkunum. Við frekari breytingu á kvarða ætti að taka tillit til þess hversu hratt tækniframförum vindur fram og nauðsynjar þess að komast hjá of miklu álagi á birgja og seljendur, einkum lítil fyrirtæki. Því væri æskilegt að tíðni breytingar á kvarða væri u.þ.b. 10 ár. Á merkimiða með breyttum kvarða ætti að skilja reitinn fyrir hæsta flokk eftir auðan til að hvetja til tækniframfara, viðhalda stöðugleika við reglusetningu, takmarka tíðni breytinga á kvarða og til að stuðla að þróun og viðurkenningu á orkunýtnari vörum. Í undantekningartilvikum þar sem búast má við örari tækniþróun ættu engar vörur að falla í hæstu tvo flokkana á sama tíma og merkimiði með nýjum kvarða er settur í umferð.
- 19) Áður en breyting á kvarða er gerð ætti framkvæmdastjórnin að framkvæma viðeigandi undirbúningsrannsókn.
- 20) Þegar kvarða merkimiða vöruflokks er breytt ætti að forðast rugling af hálfu viðskiptavina með því að skipta út merkimiðum á viðkomandi vörum sem eru til sýnis í verslunum á skömmum tíma, og með því að skipuleggja upplýsingaherferðir fyrir neytendur þar sem skýrt kemur fram að ný útgáfa merkimiða hafi verið tekin í notkun.

- 21) Ef um er að ræða merkimiða með breyttum kvarða ættu birgjar að láta seljendum í té bæði fyrirbyggjandi merkimiða og merkimiða með breyttum kvarða í tiltekinn tíma. Skipta ætti út fyrirbyggjandi merkimiðum á vörum sem eru til sýnis, m.a. á Netinu, með merkimiðum með breyttum kvarða eins fljótt og unnt er eftir útskiptingardagsetninguna sem tilgreind er í framseldu gerðinni um merkimiða með breyttan kvarða. Seljendur ættu ekki að birta merkimiða með breyttum kvarða fyrir útskiptingardagsetningu.
- 22) Nauðsynlegt er að kveða á um skýra og hóflega dreifingu skuldbindinga sem samsvara hlutverki hvers rekstraraðila í aðfanga- og dreifingarferlinu. Rekstraraðilar ættu að bera ábyrgð á reglufylgni í tengslum við það hlutverk sem hver þeirra gegnir í aðfangakeðjunni og ættu að tryggja að þeir bjóði aðeins fram á markaði vörur sem eru í samræmi við þessa reglugerð og framseldar gerðir sem eru samþykktar samkvæmt henni.
- 23) Í því skyni að viðskiptavinir viðhaldi tiltrú á orkumerkimiðanum, ætti ekki að leyfa notkun annarra merkimiða sem líkja eftir orkumerkimiðanum á orkutengdar vörur og vörur sem ekki eru orkutengdar. Þegar orkutengdar vörur falla ekki undir framseldar gerðir ættu aðildarríki að viðhalda eða koma á nýju landsbundnu fyrirkomulagi fyrir merkingu slíkra vara. Af sömu ástæðu ætti ekki að leyfa viðbótarkerkimiða, merkingar, tákn eða áletranir á viðkomandi vörur sem eru líklegar til að vera villandi eða misvísandi fyrir viðskiptavinum að því er varðar orkunotkun. Merkimiðar sem kveðið er á um samkvæmt lögum Sambandsins, s.s. merking hjólbarða að því er varðar eldsneytisnýtingu og aðra umhverfisþætti, auk merkimiða á borð við Orkustjórnu Evrópusambandsins og umhverfismerki ESB ættu ekki að teljast villandi eða misvísandi.
- 24) Viðskiptavinum er í auknum mæli boðið upp á uppfærslu hugbúnaðar og fastbúnaðar fyrir vörur sínar eftir þær hafa verið settar á markað og teknar í notkun. Þótt slíkum uppfærslum sé vanalega ætlað að bæta afköst vöru geta þær einnig haft áhrif á orkunýtni og aðra mæliþætti vöru sem tilgreindir eru á orkumerkimiðanum. Ef þessar breytingar eru á skjön við það sem tilgreint er á merkimiðanum ætti að upplýsa viðskiptavinum um þessar breytingar og þeim gefinn kostur á að samþykkja eða hafna uppfærslunni.
- 25) Til þess að tryggja réttarvissu er nauðsynlegt að skýra að reglurnar um markaðseftirlit Sambandsins og eftirlit með vörum, sem koma inn á markað Sambandsins, sem kveðið er á um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 ⁽¹⁾, gildi um orkutengdar vörur. Í ljósi meginreglunnar um frjálsa vöruflutninga er áriðandi að markaðseftirlitsyfirlönd aðildarríkjanna eigi skilvirka samvinnu hvort með öðru. Slíka samvinnu um orkumerkingar ætti að efla með stuðningi framkvæmdastjórnarinnar við samstarfshópa á sviði stjórnsýslu (AdCos) í tengslum við vishönnun og orkumerkingar.
- 26) Tillaga framkvæmdastjórnarinnar um nýtt markaðseftirlit með vörum felur í sér samþættingu ákvæða reglugerðar (EB) nr. 765/2008, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB ⁽²⁾ og nokkrum geirabundnum gerðum samhfæingarlaggjafar Sambandsins. Tillagan felur í sér verndarákvæði sem er að finna í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB ⁽³⁾, sem myndi gilda um allar samhfæingarlagagerðir Sambandsins. Á meðan nýja reglugerðin er enn til umfjöllunar hjá þeim aðilum sem samábyrgir eru um löggjöfina þykir rétt að vísa til reglugerðar (EB) nr. 765/2008 og bæta verndarákvæðum við þessa reglugerð.
- 27) Markaðseftirlit sem fellur undir reglugerð (EB) nr. 765/2008 beinist ekki eingöngu að því að vernda heilbrigði og öryggi heldur einnig að framfylgd laga Sambandsins sem miðast við að standa vörð um aðra hagsmuni almennings, þ.m.t. orkunýtni. Í samræmi við orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar undir yfirskriftinni „20 aðgerðir í Evrópu fyrir öruggari vörur sem uppfylla kröfur: aðgerðaáætlun til marga ára um eftirlit með vörum í ESB“ frá 13. febrúar 2013, hefur almenn aðferðafræði Sambandsins varðandi áhættumat verið uppfærð til að hún taki til allrar áhættu, þ.m.t. í tengslum við orkumerkingar.
- 28) Samfelld og kostnaðarhagkvæmt markaðseftirlit alls staðar í Sambandinu krefst einnig vel skipulagðrar vistunar og miðlunar allra viðeigandi upplýsinga um aðgerðir í aðildarríkjum í þessu samhengi, þ.m.t. tilvísun í tilkynningar sem krafist er með þessari reglugerð. Gagnagrunnur upplýsinga- og fjarskiptakerfis fyrir markaðseftirlit, sem framkvæmdastjórnin kom

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum og um niðurfellingu reglugerðar (EBE) nr. 339/93 (Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB frá 3. desember 2001 um öryggi vöru (Stjtið. EB L 11, 15.1.2002, bls. 4).

(3) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB frá 9. júlí 2008 um sameiginlegan ramma um markaðssetningu á vörum og um niðurfellingu á ákvörðun ráðsins 93/465/EBE (Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 82).

á fót, er vel til þess fallinn að mynda heildstæðan gagnabanka með upplýsingum úr markaðseftirliti og ætti því að eindregið að hvetja til notkunar hans.

- 29) Í því skyni að koma á gagnlegri leið fyrir neytendur, til að gera seljendum kleift að fara aðrar leiðir við móttöku vöruupplýsingablaða, auðvelda samræmis eftirlit og til að leggja fram uppfærð markaðsgögn í tengslum við reglu-setningarferli við endurskoðun vörusértækra merkimiða og upplýsingablaða, ætti framkvæmdastjórnin að koma á og viðhalda gagnagrunni sem samanstendur af opnum hluta og hluta er varðar reglufylgni, og er aðgengilegur í gegnum vefgátt.
- 30) Með fyrirvara um skyldur aðildarríkja í tengslum við markaðseftirlit og skyldur birgja til að ganga úr skugga um samræmi vöru, ættu birgjar að gera tilskyldar samræmisupplýsingar vöru tiltækar á rafrænu formi í vörugagnagrunninum. Þær upplýsingar sem skipta máli fyrir neytendur og seljendur ættu að vera aðgengilegar öllum í opnum hluta vörugagnagrunnsins. Þessar upplýsingar ætti að gera aðgengilegar sem opin gögn til að gera hönnuðum farsíma-hugbúnaðar og annarra samræmingarverkfæra kleift að nota upplýsingarnar. Greiða ætti fyrir auðveldum beinum aðgangi að opna hluta vörugagnagrunnsins með notendamiðuðum hjálpargögnum, s.s. QR-kóða, prentuðum á merkimiðann.
- 31) Sá hluti vörugagnagrunnsins er varðar reglufylgni ætti að falla undir strangar reglur um gagnavernd. Tiltæknir skyldubundnir hlutar tæknigagna í hlutanum er varðar reglufylgni skulu gerðir aðgengilegir bæði markaðseftirlits-yfirvöldum og framkvæmdastjórninni. Ef einhverjar tæknilegar upplýsingar eru svo viðkvæmar að það væri óheppilegt að bæta þeim í flokk tæknigagna eins og tilgreint er í framseldu gerðunum sem samþykktar hafa verið samkvæmt þessari reglugerð, ættu markaðseftirlitsyfirvöld að viðhalda rétti til að nálgast þær upplýsingar þegar nauðsyn krefur í samræmi við samstarfsskyldu birgja eða ef birgjar hala upp viðbótarhlutum tæknigagna í vörugagnagrunninn að eigin frumkvæði.
- 32) Í því skyni að vörugagnagrunnurinn komist í gagnið eins fljótt og auðið er ætti skráning allra tegunda eininga sem settar eru á markað að vera skyldubundin frá og með gildistökudegi þessarar reglugerðar. Að því er varðar tegundir, þar sem einingar eru settar á markað fyrir gildistökudag þessarar reglugerðar og eru ekki lengur settar á markað, ætti skráning að vera valkvæð. Að því er varðar þróun gagnagrunnsins og til að gera birgjum kleift að uppfylla skráningarskyldur ætti að kveða á um viðeigandi umbreytingartímabil. Þegar breytingar sem skipta máli fyrir merkimiðann og vöruupplýsingablaðið eru gerðar á vöru sem þegar er á markaði skal varan teljast ný tegund og ættu birgir að skrá hana í vörugagnagrunninn. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins ætti, í samvinnu við markaðseftirlitsyfirvöld og birgja, að gefa umbreytingarferlinu sérstakan gaum fram að fullri innleiðingu opna hluta vörugagnagrunnsins og þess hluta hans er varðar reglufylgni.
- 33) Viðurlögin, sem gilda um brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt henni, ættu að vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.
- 34) Til þess að stuðla að orkunýtni, mildun loftslagsbreytinga og umhverfisvernd, ættu aðildarríki að geta hvatt til notkunar á orkunýtnum vörum. Aðildarríkjum er frjálst að ákveða hvernig slíkri hvatningu er háttað. Slík hvatning skal vera í samræmi við reglur Evrópusambandsins um ríkisaðstoð og ætti ekki að fela í sér ósanngjarnar markaðshindranir. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á niðurstöðu meðferðar ríkisaðstoðarmála í framtíðinni sem framkvæmd er í samræmi við 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar slíka hvata.
- 35) Mæla skal orkunotkun, árangur og aðrar upplýsingar varðandi þær vörur sem falla undir sértækar kröfur samkvæmt þessari reglugerð með því að nota áreiðanlegar, nákvæmar og samanburðarnákvæmar aðferðir sem taka tillit til almennt viðurkenndra aðferða sem byggjast á nýjustu og fullkomnustu mælingar- og reikniaðferðum. Í þágu eðlilegrar starfsemi innri markaðarins ætti að samhæfa staðla á vettvangi Bandalagsins. Slíkar aðferðir og staðlar ættu, að því marki sem er mögulegt, að taka tillit til raunverulegrar notkunar tiltekinnar vöru, endurspegla hegðun meðalneytanda og vera traustar í því skyni að koma í veg fyrir vísvitandi eða óvísvitandi sniðgöngu. Orkumerkimiðar ættu að endurspegla samanburðar-frammistöðu vöru við raunverulega notkun, innan þeirra takmarka sem stafa af þörf fyrir áreiðanlegri og samanburðar-nákvæmri prófun á rannsóknarstofu. Birgjum ætti því ekki að vera heimilt að nota hugbúnað eða vélbúnað sem breytir frammistöðu vöru við prófunarskilyrði. Ef útgefni staðlar liggja ekki fyrir þegar sértækum kröfum er beitt fyrir vörur, ætti framkvæmdastjórnin að birta í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins umbreytingarráðstafanir og reikniaðferðir í

tengslum við þessar sértæku kröfur fyrir vörur. Þegar tilvísun í slíka staðla hefur verið birt ætti samræmi við þá að teljast fyrirframætlað samræmi við mæliaðferðir fyrir þessar sértæku kröfur fyrir vörur sem samþykktar voru á grundvelli þessarar reglugerðar.

- 36) Framkvæmdastjórnin ætti að leggja fram vinnuáætlun til langs tíma vegna endurskoðunar merkimiða fyrir tiltekna orkutengdar vörur og þ.m.t. viðmiðunarskrá yfir frekari orkutengdar vörur sem unnt væri að setja orkumerkimiða á. Vinnuáætlun skal hrint í framkvæmd með tækni-, umhverfis- og efnahagsgreiningu á viðkomandi vöruflokkum. Með greiningunni ætti einnig að beina sjónum að viðbótarupplýsingum, m.a. Möguleika á og kostnaði við að veita neytendum upplýsingar um afköst orkutengdrar vöru, s.s. orkunotkun, endingu eða umhverfisárangur, í samræmi við markmiðið að stuðla að hringrásarhagkerfi. Slíkar viðbótarupplýsingar ættu að gera miðann skiljanlegri og skilvirkari fyrir neytendur og ættu ekki að hafa neikvæð áhrif á þá.
- 37) Birgjar vara sem settar eru á markað í samræmi við tilskipun 2010/30/ESB fyrir gildistöku þessarar reglugerðar ættu áfram að vera skuldbundnir til að veita aðgang að rafrænni útgáfu tæknigagnanna fyrir viðkomandi vörur að beiðni markaðseftirlitsyfirlvalda. Viðeigandi umbreytingarráðstafanir ættu að tryggja réttarvissu og samfelldni í þessu tilliti.
- 38) Til að tryggja snurðalaus umskipti yfir í þessa reglugerð, ættu gildandi kröfur, sem mælt er fyrir um í framseldum gerðum sem samþykktar eru skv. 10. gr. tilskipunar 2010/30/ESB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/60/EB⁽¹⁾, enn fremur að gilda áfram um viðkomandi vöruflokka þar til þær eru felldar niður eða skipt út fyrir framseldar gerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð. Beiting þessara gildandi krafna er með fyrirvara um framkvæmd skuldbindinga samkvæmt þessari reglugerð.
- 39) Í því skyni að ákvarða sérstaka vöruflokka orkutengdra vara í samræmi við tiltekna viðmiðanir og í því skyni að koma á sértækum merkimiðum og upplýsingablöðum fyrir vörur, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana frá 13. apríl 2016 um betri lagasetningu⁽²⁾. Til að tryggja einkum jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða, skulu Evrópuþingið og ráðið taka við öllum skjölum á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkja og sérfræðingar þeirra hafa kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnar sem hafa umsjón með undirbúningi framseldra gerða.
- 40) Til að tryggja samræmd skilyrði við framkvæmd þessarar reglugerðar ætti samkvæmt verndarráðstafanameðferð Sambandsins að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að ákvarða hvort landsbundin ráðstöfun sé réttlætanager eða ekki og til að ákvarða ítarlegar kröfur varðandi rekstrarleg atriði í tengslum við vörugagnagrunninn. Þessu valdi ætti beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011⁽³⁾.
- 41) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að gera viðskiptavinum kleift að velja orkunýtnari vörur með því veita viðeigandi upplýsingar, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins með frekari þróun á samræmdum regluramma og með því að tryggja jöfn samkeppnis-skilyrði, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 42) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti þeirra til að lögleiða tilskipun 2010/30/ESB í landslög og dagsetningarnar beita henni.
- 43) Því ætti að fella tilskipun 2010/30/ESB úr gildi.

(1) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/60/EB frá 19. september 1996 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EEB að því er varðar orkumerkingar sambyggðra þvottavéla og þurrkara til heimilisnota (Stj.útd. EB L 266, 18.10.1996, bls. 1).

(2) Stj.útd. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stj.útd. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um ramma sem gildir um orkutengdar vörur („vörur“) sem settar eru á markað eða teknar í notkun. Reglugerðin kveður á um merkingu þessara vara og veitingu staðlaðra vöruupplýsinga varðandi orkunýtni vara, notkun þeirra á orku og öðrum aðföngum þegar þær eru í notkun og viðbótarupplýsingar um vörur, og gerir þannig viðskiptavinum kleift að velja orkunýtnari vörur í því skyni að draga úr orkunotkun sinni.

2. Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) notaðar vörur, nema þær séu fluttar inn frá þriðja landi,
- b) farartæki til farþega- eða vöruflutninga.

2. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „orkutengd vara“ eða „vara“: vara eða kerfi sem hefur áhrif á orkunotkun meðan á notkun stendur og sett er á markað eða tekin í notkun, þ.m.t. hlutir sem hafa áhrif á orkunotkun meðan á notkun stendur sem settir eru á markað eða teknir eru í notkun fyrir viðskiptavinum og hlutir sem ætlunin er að setja í vörur,
- 2) „vöruflokkur“: flokkur vara sem hefur sömu aðalvirkni,
- 3) „kerfi“: samsetning nokkurra vara sem sameiginlega gegna tilteknu hlutverki í væntu umhverfi og þar sem hægt er að ákvarða orkunýtni þeirra sem einnar heildar,
- 4) „tegund“: útgáfa af vöru þar sem allar einingar deila sömu tæknilegu eiginleikum sem skipta máli hvað varðar merkimiðann og vöruupplýsingablaðið og hafa sömu tegundarauðkenni,
- 5) „tegundarauðkenni“: þ.e. kóði, venjulega alstafa, sem greinir tiltekna vörutegund frá öðrum tegundum með sama vörumerki eða nafni birgis,
- 6) „sambærileg tegund“: tegund með sömu tæknilegu eiginleika sem máli skipta hvað varðar merkimiðann og vöruupplýsingablaðið, en er sett á markað eða tekin í notkun af sama birgi sem önnur tegund með annað tegundarauðkenni,
- 7) „að bjóða fram á markaði“ öll afhending vöru til dreifingar eða til notkunar á markaði Sambandsins á meðan á viðskiptastarfsemi stendur, hvort sem það er gegn greiðslu eða án endurgjalds,
- 8) „setning á markað“: það að vara er boðin fram í fyrsta sinn á markaði Sambandsins,
- 9) „að taka í notkun“: fyrsta notkun í Sambandinu á vöru í samræmi við tilætlaða notkun,
- 10) „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir vöru eða lætur hanna eða framleiða vöru og setur vöruna á markað undir sínu nafni eða vörumerki,
- 11) „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem hefur skriflegt umboð frá framleiðandanum til að koma fram fyrir hans hönd í tengslum við tilgreind verkefni,
- 12) „innflytjandi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem setur vöru frá þriðja landi á markað Sambandsins,
- 13) „seljandi“: smásali eða annar einstaklingur eða lögaðili sem býður til sölu, leigu eða kaupleigu, eða sýnir viðskiptavinum eða þeim sem annast uppsetningu, vörur, meðan á viðskiptastarfsemi stendur, hvort sem það er gegn greiðslu eða ekki,

- 14) „birgir“: framleiðandi sem er með staðfestu í Sambandinu, viðurkenndur fulltrúi framleiðanda sem er ekki með staðfestu í Sambandinu, eða innflytjandi, sem setur vöru á markað Sambandsins,
- 15) „fjarsala“: sala, leiga eða kaupleiga í gegnum póstpöntun, verðlista, Netið, með símasölu eða með öðrum hætti sem leiðir af sér að ekki sé hægt að gera ráð fyrir að hugsanlegur endanlegur notandi hafi séð vöruna í útstillingu,
- 16) „viðskiptavinur“: einstaklingur eða lögaðili sem kaupir, leigir eða tekur við vöru til eigin nota hvort sem hann starfar að markmiðum sem liggja utan við atvinnugrein, fyrirtæki, iðn eða sérgrein hans eða ekki,
- 17) „orkunýtni“: hlutfallið á milli afkasta-, þjónustu-, vöru- eða orkuframleiðslu og orkuílags sem til þarf,
- 18) „samhæfður staðall“: staðall eins og hann er skilgreindur í c-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾,
- 19) „merkimiði“: myndraen skýringarmynd, annaðhvort á prentuðu eða rafrænu formi, með föstum kvarða þar sem eingöngu er notast við bókstafi frá A til G, hver bókstafur stendur fyrir flokk og hver flokkur samsvarar orkusparnaði, í sjö mismunandi litum frá dökkgrænum að rauðum, með þann tilgang að upplýsa viðskiptavini um orkunýtni og orkunotkun. Þar eru með taldir merkimiðar með breyttum kvarða og merkimiðar með færri flokkum og litum í samræmi við 10. og 11. mgr. 11. gr.,
- 20) „breyting á kvarða“: setning strangari krafna til að ná upp í orkuflokk á merkimiða fyrir tiltekinn vöruflokk,
- 21) „merkimiði með breyttum kvarða“: merkimiði fyrir tiltekinn vöruflokk með breyttum kvarða sem er aðgreinanlegur frá merkimiðum fyrir breytingu en viðheldur þó sjónrænu og sjáanlegu samræmi allra merkimiða,
- 22) „vöruupplýsingablað“: staðlað skjal sem inniheldur upplýsingar sem varða vöru, á prentuðu eða rafrænu formi,
- 23) „tæknigögn“: fullnægjandi gögn til að gera markaðseftirlitsyfirvöldum kleift að meta nákvæmni merkimiða og vöruupplýsingablaðs fyrir vöru, þ.m.t. prófunarskýrslur eða áþekk tæknileg gögn,
- 24) „viðbótarupplýsingar“: upplýsingar, sem tilgreindar eru í framseldri gerð, um virkni og umhverfisárangur vöru,
- 25) „vörugagnagrunnur“: safn gagna um vörur sem er sett saman á kerfisbundinn hátt og samanstendur af opnum hluta sem miðast við þarfir neytanda þar sem upplýsingar varðandi einstaka mælipætti vöru eru aðgengilegar með rafrænum hætti, og vefgátt fyrir aðgengi og hluta er varðar reglufylgni þar sem kröfur um aðgengi og öryggi eru tilgreindar með skýrum hætti,
- 26) „vikmörk við sannprófun“: leyfileg hámarksfrávik mælingar og niðurstaðna útreikninga við sannprófun sem framkvæmd er af, eða fyrir hönd markaðseftirlitsyfirvalda, borin saman við uppgæfna eða birta mælipætti, og sem endurspeglar frávik sem eru til komin vegna mismunar milli rannsóknarstofa.

3. gr.

Almennar skyldur birgja

1. Birgir skal tryggja að með hverri einingu vöru sem sett er á markað fylgi, án endurgjalds, ítarlegir prentaðir merkimiðar og vöruupplýsingablað í samræmi við þessa reglugerð og viðeigandi framseldar gerðir.

Í stað þess að afhenda vöruupplýsingablað með vörunni, er heimilt að kveða á um í framseldum gerðum sem um getur í h-lið 3. mgr. 16. gr., að nægilegt sé að birgir skrái breyturnar af vöruupplýsingablaðinu inn í vörugagnagrunninn. Í slíku tilviki skal birgir afhenda seljanda prentað vöruupplýsingablað sé þess óskað.

Í framseldum gerðum er heimilt að kveða á um að merkimiði sé prentaður á umbúðir vörunnar.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 frá 25. október 2012 um evrópska stöðlun og breytingu á tilskipunum ráðsins 89/686/EBE og 93/15/EBE og tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB og 2009/105/EB og niðurfellingu á ákvörðun ráðsins 87/95/EBE og ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1673/2006/EB (Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12).

2. Birgir skal þegar í stað og a.m.k. innan tveggja virkra daga frá beiðni seljanda senda, án endurgjalds, prentaða merkimiða, þ.m.t. merkimiða með breyttum kvarða í samræmi við 13. mgr. 11. gr., og vöruupplýsingablöð.
3. Birgir skal tryggja að merkimiðar og vöruupplýsingablöð sem hann leggur fram séu nákvæm og skal hann leggja fram fullnægjandi tæknigögn til að mögulegt sé að meta nákvæmni upplýsinganna.
4. Þegar eining tegundar er komin í umferð skal birgir óska eftir skýlausu samþykki frá viðskiptavini að því er varðar allar fyrirhugaðar breytingar með uppfærslum sem kunna að vera gerðar á einingunni og sem gætu haft óheppileg áhrif á mælipætti merkimiða sem tilgreinir orkunýtni þeirrar einingar, eins og sett er fram í viðeigandi framseldri gerð. Birgir skal tilkynna viðskiptavini um markmið uppfærslunnar og breytingar á mælipáttum, þ.m.t. breytingar á flokk merkimiða. Í tímabil sem er í réttu hlutfalli við líftíma vöru skal birgir gefa viðskiptavini kost á að hafna uppfærslunni án þess að fyrirjáanlegt tap á virkni eigi sér stað.
5. Birgir skal ekki setja á markað vörur sem eru þannig hannaðar að afköst tegundar breytist sjálfkrafa við prófunarskilyrði með það markmið að ná hagstæðri stigum fyrir einhvern þeirra mælipátta sem eru tilgreindir í viðkomandi framseldri gerð eða í einhverjum þeim gögnum sem fylgja með vörunni.

4. gr.

Skyldur birgja í tengslum við vörugagnagrunninn

1. Áður en ný tegund einingar sem fellur undir framselda gerð er sett á markað skal birgir, frá og með 1. janúar 2019, skrá upplýsingar um tegundina í opinn hluta vörugagnagrunnsins og þann hluta hans er varðar reglufylgni, eins og fram kemur í I. viðauka.
 2. Ef einingar af tegund sem falla undir framselda gerð eru settar á markað milli 1. ágúst 2017 og 1. janúar 2019 skal birgir, fyrir 30. júní 2018, skrá í vörugagnagrunninn upplýsingarnar sem eru settar fram í I. viðauka í tengslum við þessar tegundir.
- Fram að skráningu gagna í vörugagnagrunninn skal birgir veita aðgang að rafrænni útgáfu tæknigagnanna til skoðunar innan tíu daga frá því að beiðni berst frá markaðseftirlitsyfirvöldum eða framkvæmdastjórninni.
3. Birgi er heimilt að skrá í vörugagnagrunninn upplýsingar að því er varðar tegundir, eins og fram kemur í I. viðauka, þar sem einingar voru einungis settar á markað fyrir 1. ágúst 2017.
 4. Ef breytingar eru gerðar á vöru sem skipta máli fyrir merkimiða eða vöruupplýsingablað skal hún teljast ný tegund. Birgir skal tilgreina það í gagnagrunninum þegar hann hættir að setja einingar tegundar á markað.
 5. Skuldbindingarnar sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar skulu ekki gilda um pakka með hiturum sem um getur í framseldum reglugerðum framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 811/2013 ⁽¹⁾, (ESB) nr. 812/2013 ⁽²⁾ og (ESB) 2015/1187 ⁽³⁾, þar sem það er alfarið á ábyrgð seljanda að útvega merkimiða á þessa pakka.
 6. Eftir að síðasta eining tegundar er sett á markað skal birgirinn varðveita upplýsingar varðandi tegundina í þeim hluta vörugagnagrunnsins er varðar reglufylgni í a.m.k. 15 ár. Eftir því sem við á, í tengslum við meðalendingartíma vörunnar, má kveða á um styttri varðveislutíma samkvæmt q-lið 3. mgr. 16. gr. Upplýsingum í opnum hluta gagnagrunnsins skal ekki eytt.

(1) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 811/2013 frá 18. febrúar 2013 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar hitara fyrir rými, sambyggðra hitara, pakka með hitara fyrir rými, hitastýringu og búnaði sem nýtir sólarorku og pakka með sambyggðum hitara, hitastýringu og búnaði sem nýtir sólarorku (Stjtið. ESB L 239, 6.9.2013, bls. 1).

(2) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 812/2013 frá 18. febrúar 2013 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar vatnshitara, geymslutanka fyrir heitt vatn og pakka með vatnshitara og búnaði sem nýtir sólarorku (Stjtið. ESB L 239, 6.9.2013, bls. 83).

(3) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1187 frá 27. apríl 2015 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar katla fyrir eldsneyti í föstu formi og pakka með kötlum fyrir eldsneyti í föstu formi, viðbótarhiturum, hitastýringu og búnaði sem nýtir sólarorku (Stjtið. ESB L 193, 21.7.2015, bls. 43).

*5. gr.***Skyldur seljenda**

1. Seljandi skal:

- a) með sýnilegum hætti, þ.m.t. við fjarsölu á Netinu, sýna þann merkimiða sem birgirinn lætur í té eða sem gerður er aðgengilegur í samræmi við 2. mgr. að því er varðar einingar af tegund sem fellur undir viðeigandi framselda gerð og
- b) veita viðskiptavinum aðgang að vöruupplýsingablaðinu, þ.m.t. á efnislegu formi á sölustað, sé óskað eftir því.

2. Ef seljandi er ekki með merkimiða þá skal hann, þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr., óska eftir merkimiða frá birginum í samræmi við 2. mgr. 3. gr.

3. Ef seljandi er ekki með vöruupplýsingablað þá skal hann, þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr., óska eftir slíku blaði frá birginum í samræmi við 2. mgr. 3. gr., eða, ef hann svo kys, prenta út eða hlaða niður eintaki frá vörugagnagrunninum til að sýna það rafrænt, ef slíkt er í boði fyrir viðeigandi vöru.

*6. gr.***Aðrar skyldur birgja og seljenda**

Birgirinn og seljandinn skulu:

- a) með sjónrænum auglýsingum og tæknilegu kynningarefni vísa í orkunýtniflokk vöru og þau svið orkunýtniflokka sem fáanleg eru fyrir tiltekna tegund í samræmi við viðeigandi framselda gerð,
- b) starfa með markaðseftirlitsfyrirvöldum og grípa þegar í stað til aðgerða til að ráða bót á í tilvikum, sem eru á ábyrgð þeirra, þar sem ekki hefur verið farið að kröfunum í þessari reglugerð og viðeigandi framseldum gerðum, að eigin frumkvæði eða þegar markaðseftirlitsfyrirvöld krefjast þess,
- c) að banna að aðrir merkimiðar, tákn eða áletranir séu sýndar sem uppfylla ekki kröfur þessarar tilskipunar og viðeigandi framseldra gerða, að því er varðar vörur sem falla undir þessa tilskipun, ef slík sýning er líkleg til að vera villandi eða misvísandi fyrir endanlega notendur hvað varðar notkun orku eða, ef við á, annarra mikilvægra aðfanga meðan á notkun stendur,
- d) ekki veita eða sýna merkimiða fyrir vörur, sem falla ekki undir framseldar gerðir, sem líkja eftir merkimiðum sem veittir eru samkvæmt þessari reglugerð og öðrum viðeigandi framseldum gerðum,
- e) ekki veita eða sýna merkimiða fyrir vörur, sem eru ekki orkutengdar vörur, sem líkja eftir merkimiðum sem veittir eru samkvæmt þessari reglugerð eða framseldum gerðum.

Liður d í fyrstu undirgrein hefur ekki áhrif á merkimiðana sem kveðið er á um í landslögum nema kveðið sé á um þessa merkimiða í framseldum gerðum.

*7. gr.***Skyldur aðildarríkjanna**

- 1. Aðildarríkjunum er óheimilt að hindra að vörur, sem fullnægja ákvæðum reglugerðar þessarar og viðeigandi framseldra gerða, verði settar á markað og/eða teknar í notkun á yfirráðasvæði þeirra.
- 2. Þegar aðildarríki veita hvata fyrir vöru sem er tilgreind í framseldri gerð, skal hvatinn miðast við tvo hæstu orkunýtniflokkana sem eru í notkun, eða við hærri flokka, sem mælt er fyrir um í framseldu gerðinni.
- 3. Aðildarríki skulu tryggja að samhliða innleiðingu merkimiða og breytingu á kvarða merkimiða fari fram fræðslu- og kynningarátak og upplýsingaherferðir um orkumerkingar, ef við á í samvinnu við birgja og seljendur. Framkvæmdastjórnin skal styðja við samvinnu og miðlun bestu starfsvenja í tengslum við þessar herferðir, þ.m.t. með miðlun sameiginlegra lykilskilaboða.

4. Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög og fullnustuleiðir sem gilda um brot gegn þessari reglugerð og framseldum gerðum, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif. Reglur, sem uppfylla kröfur 15. gr. tilskipunar 2010/30/ESB, skulu teljast uppfylla kröfur þessarar málsgreinar með tilliti til viðurlaga.

Fyrir 1. ágúst 2017 skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um þær reglur í fyrstu undirgrein, sem hafa ekki verið tilkynntar framkvæmdastjórninni áður, og skulu tilkynna framkvæmdastjórninni tafarlaust um hvers kyns síðari breytingar sem hafa áhrif á þær.

8. gr.

Markaðseftirlit Evrópusambandsins og eftirlit með vörum sem koma inn á markað Sambandsins

1. Ákvæði 16. til 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 gilda um vörur sem falla undir þessa reglugerð og viðeigandi framseldar gerðir.

2. Framkvæmdastjórnin skal hvetja til og styðja við samstarf og upplýsingaskipti um markaðseftirlit varðandi merkingu vara milli landsbundinna yfirvalda þeirra aðildarríkja sem bera ábyrgð á markaðseftirliti eða þeirra sem annast eftirlit með vörum sem koma inn á markað Sambandsins, og milli þeirra og framkvæmdastjórnarinnar, m.a. með meiri þátttöku samstarfshópa á sviði stjórnsýslu (AdCos) í tengslum við visthönnun og orkumerkingar.

Slík upplýsingaskipti skulu einnig fara fram þegar prófunarniðurstöður gefa til kynna að varan uppfylli kröfur þessarar reglugerðar og viðeigandi framseldrar gerðar.

3. Almennar markaðseftirlitsáætlanir aðildarríkjanna eða sértækar atvinnugreinaáætlanir þeirra, sem komið er á skv. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, skulu innihalda aðgerðir til að tryggja skilvirka framkvæmd þessarar reglugerðar.

4. Framkvæmdastjórnin skal, í samstarfi við samstarfshópana á sviði stjórnsýslu í tengslum við visthönnun og orkumerkingar, útfæra viðmiðunarreglur fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar, einkum að því er varðar bestu starfsvenjur varðandi vöruprófanir og upplýsingaskipti milli landsbundinna markaðseftirlitsyfirvalda og framkvæmdastjórnarinnar.

5. Ef ekki er farið að ákvæðum þessarar reglugerðar eða viðeigandi framseldum gerðum eiga markaðseftirlitsyfirvöld rétt á að endurheimta kostnað frá birgi vegna skjalaskoðunar og framkvæmd raunverulegra prófana á vörum.

9. gr.

Málsmeðferð innan aðildarríkjanna vegna vara sem hætta stafar af

1. Ef markaðseftirlitsyfirvöld í einu aðildarríki hafa nægilegar ástæður til að ætla að vara sem fellur undir þessa tilskipun hafi í för með sér alvarlega áhættu fyrir þætti sem varða verndun hagsmuna almennings, sem falla undir þessa reglugerð, s.s. þætti sem varða umhverfis- og neytendavernd, skulu þau framkvæma mat á viðkomandi tæki sem tekur til allra krafna um orkumerkingar sem tengjast áhættunni og mælt er fyrir um í þessari reglugerð eða viðeigandi framseldri gerð. Birgjar og seljendur skulu í þessum tilgangi hafa samvinnu við markaðseftirlitsyfirvöld eins og nauðsyn krefur fyrir það mat.

2. Ef markaðseftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu á meðan matið, sem um getur í 1. málsgrein, fer fram að vara uppfyllir ekki kröfurnar, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð eða viðeigandi framseldri gerð, skulu þau, án tafar, krefjast þess að birgir eða, eftir því sem við á, seljandi grípi til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta til að varan uppfylli þessar kröfur, taki vöruna af markaði eftir því sem við á eða innkalli hana innan hæfilegs frests, sem yfirvöld mæla fyrir um miðað við eðli áhættunnar.

Ákvæði 21. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 skulu gilda að því er varðar þær ráðstafanir sem um getur í þessari málsgrein.

3. Ef markaðseftirlitsyfirvöld telja að þau tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum eins og um getur í 2. mgr. einskorðist ekki við þeirra yfirráðasvæði skulu þau upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um niðurstöður matsins og um aðgerðina sem þau hafa krafist að birgir eða seljandi grípi til.

4. Birgir eða, eftir því sem við á, seljandi skal tryggja að í samræmi við ákvæði 2. mgr. sé gripið til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta eða takmarkandi ráðstafana að því er varðar allar viðkomandi vörur sem hann hefur boðið fram á markaði í gervöllu Sambandinu.
5. Ef birgir eða, eftir því sem við á, seljandi grípur ekki til fullnægjandi aðgerða til úrbóta innan þess frests sem um getur í annarri málsgrein skulu markaðseftirlitsyfirvöld gera allar viðeigandi bráðabirgðaráðstafanir til að banna eða takmarka að varan sé boðin fram á markaði í heimalandi þeirra, taka vöruna af þeim markaði eða innkalla hana.
6. Markaðseftirlitsyfirvöld skulu án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um ráðstafanirnar sem eru teknar skv. 5. mgr. Í þessum upplýsingum skulu koma fram öll tiltæk atriði, einkum:
 - a) nauðsynleg gögn til að sanngreina vöruna sem ekki uppfyllir kröfurnar,
 - b) uppruni vöru,
 - c) eðli meintra tilvika þar sem ekki var farið að ákvæðum og áhættunnar sem því fylgir,
 - d) eðli og gildistíma landsbundinna ráðstafana sem gerðar hafa verið, ásamt rökstuðningi birgis eða, eftir því sem við á, seljanda.

Markaðseftirlitsyfirvöld skulu einkum tilgreina hvort ósamræmið sé sökum þess að vara uppfyllir ekki kröfur varðandi hagsmuni almennings sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð eða sökum annmarka á samhæfðu stöðlunum sem um getur í 13. gr. sem eru grundvöllur fyrir fyrirframætluðu samræmi.

7. Aðildarríki, önnur en það aðildarríki sem hefur frumkvæði að málsmeðferðinni, skulu án tafar upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um allar samþykktar ráðstafanir og allar viðbótarupplýsingar sem þau hafa yfir að ráða að því er varðar viðkomandi vöru sem ekki uppfyllir kröfur og, komi upp ágreiningur um tilkynnta ráðstöfun aðildarríkis, um andmæli sín.
8. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin hafa ekki hreyft andmælum innan 60 daga frá viðtöku upplýsinganna sem um getur í 6. mgr. að því er varðar bráðabirgðaráðstöfun sem aðildarríki hefur gert skal sú ráðstöfun teljast réttlæt看leg.
9. Aðildarríki skulu tryggja að viðeigandi takmarkandi ráðstafanir að því er varðar viðkomandi vöru, t.d. að taka vöruna af markaði sína, séu gerðar án tafar.

10. gr.

Verndarráðstafanameðferð Sambandsins

1. Ef við lok málsmeðferðarinnar, sem sett er fram í 4. og 5. mgr. 9. gr., andmælum er hreyft við ráðstöfun, sem aðildarríki gerir, eða ef framkvæmdastjórnin telur að ráðstöfun aðildarríkis stríði gegn löggjöf Sambandsins skal framkvæmdastjórnin, án tafar, hafa samráð við aðildarríkið og birgi eða, eftir því sem við á, seljanda og leggja mat á ráðstöfun aðildarríkis.

Á grundvelli niðurstaðna þessa mats skal framkvæmdastjórnin ákveða með framkvæmdargerð hvort ráðstöfun aðildarríkis er réttlæt看leg eða ekki og getur lagt til viðeigandi ráðstöfun. Sú framkvæmdargerð skal samþykkt í samræmi við rannsóknar-meðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi birgi eða seljanda upplýsingar þar um.
3. Teljist ráðstöfun aðildarríkis réttlæt看leg skulu öll aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vara, sem ekki uppfyllir kröfurnar, sé tekin af markaði þeirra og tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Teljist ráðstöfun aðildarríkis ekki réttlæt看leg skal hlutaðeigandi aðildarríki afturkalla ráðstöfunina.
4. Ef ráðstöfun aðildarríkis telst réttlæt看leg og varan telst ekki uppfylla kröfur sökum annmarka í samhæfðu stöðlunum, sem um getur í 6. mgr. 9. gr. þessarar reglugerðar, skal framkvæmdastjórnin beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012.
5. Ráðstafanir til úrbóta eða takmarkandi ráðstafanir skv. 2., 4., 5. eða 9. mgr. 9. gr. eða 3. mgr. 10. gr., skulu rýmkaðar þannig að þær nái til allra eininga tegundar, sem ekki uppfyllir kröfur, sem og til sambærilegra tegunda, að undanskildum þeim einingum sem birgirinn hefur sýnt fram á að uppfylli kröfur.

11. gr.

Málsmeðferð í tengslum við innleiðingu og breytingu á kvarða merkimiða

1. Að því er varðar þá vöruflokka sem um getur í 4. og 5. mgr. þá skal framkvæmdastjórnin breyta kvarða merkimiða, sem voru í gildi 1. ágúst 2017, með fyrirvara um 4. og 5. mgr. og 8.-12. mgr.

Þrátt fyrir kröfuna um verulegan orkusparnað og kostnaðarlækkun, sem sett er fram í b-lið 3. mgr. 16. gr., skal framkvæmdastjórnin, ef breyting á kvarða dugar ekki til að ná fram slíkum sparnaði/lækkun, a.m.k. tryggja einsleitan kvarða frá A til G.

2. Ef ekki er til merkimiði fyrir vöruflokk þann 1. ágúst 2017 þá má framkvæmdastjórnin taka merkimiða í notkun, með fyrirvara um ákvæði 8.-12. mgr.

3. Framkvæmdastjórninni er heimilt að breyta aftur kvarða merkimiða, sem búið er að breyta kvarðanum á í samræmi við 1. mgr., eða taka í notkun í samræmi við 2. mgr., ef skilyrðin í a- eða b-lið eru uppfyllt og með fyrirvara um ákvæði 8.-12. mgr.

4. Til að tryggja einsleitan kvarða á bilinu A til G skal framkvæmdastjórnin samþykkja, fyrir 2. ágúst 2023, framseldar gerðir skv. 16. gr. þessarar reglugerðar, í því skyni að bæta við þessa reglugerð með því að innleiða merkimiða með breytan kvarða á bilinu A til G fyrir vöruflokka sem falla undir framseldar gerðir, sem samþykktar eru samkvæmt tilskipun 2010/30/ESB, í því skyni að sýna merkimiðann með breyttum kvarða í búðum og á Netinu 18 mánuðum eftir gildistökudag framseldu gerðanna, sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.

Þegar framkvæmdastjórnin ákvarðar þá röð vöruflokka sem breyta á kvarða fyrir skal hún taka tillit til hlutfalls vara í hæstu flokkunum.

5. Þrátt fyrir ákvæði 4. mgr. skal framkvæmdastjórnin:

a) eigi síðar en 2. ágúst 2025 leggja fram endurskoðun á vöruflokkunum, sem falla undir framseldar reglugerðir (ESB) nr. 811/2013, (ESB) nr. 812/2013 og (ESB) 2015/1187, í því skyni að breyta kvarða þeirra, og skal, ef við á, eigi síðar en 2. ágúst 2026 samþykkja framseldar gerðir skv. 16. gr. þessarar reglugerðar í því skyni að bæta við þessa reglugerð með því að innleiða merkimiða með breytan kvarða á bilinu A til G.

Í öllum tilvikum skulu framseldu gerðirnar, þar sem innleiddir eru merkimiðar með breytan kvarða á bilinu A til G, samþykktar eigi síðar en 2. ágúst 2030,

b) eigi síðar en 2. nóvember 2018 samþykkja framseldar gerðir skv. 16. gr. þessarar reglugerðar í því skyni að bæta við þessa reglugerð með því að innleiða merkimiða með breytan kvarða á bilinu A til G fyrir þá vöruflokka sem falla undir framseldar reglugerðir framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1059/2010 ⁽¹⁾, (ESB) nr. 1060/2010 ⁽²⁾, (ESB) nr. 1061/2010 ⁽³⁾, (ESB) nr. 1062/2010 ⁽⁴⁾ og (ESB) nr. 874/2012 ⁽⁵⁾ og tilskipun 96/60/EB í því skyni að sýna merkimiðann með breyttum kvarða bæði í verslunum og á Netinu 12 mánuðum eftir gildistökudag þeirra.

6. Að því er varðar þær vörur sem framkvæmdastjórnin gæti þurft að gera frekari breytingu á kvarða merkimiða fyrir, í samræmi við 3. mgr., þá skal framkvæmdastjórnin endurskoða merkimiðann með það í huga að breyta kvarðanum ef hún metur það svo:

a) að 30% af einingum tegunda, sem tilheyra vöruflokki, sem seldur er á markaði Sambandsins, falli undir hæsta orkunýtniflokkinn A og að vænta megi frekari tækniþróunar, eða

b) að 50% af einingum tegunda, sem tilheyra vöruflokki, sem seldur er á markaði Sambandsins, falli undir tvo hæstu orkunýtniflokkana, A og B, og að vænta megi frekar tækniþróunar.

⁽¹⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1059/2010 frá 28. september 2010 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar uppþvottavéla til heimilisnota (Stjtið. ESB L 314, 30.11.2010, bls. 1).

⁽²⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1060/2010 frá 28. september 2010 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar kælitækja til heimilisnota (Stjtið. ESB L 314, 30.11.2010, bls. 17).

⁽³⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1061/2010 frá 28. september 2010 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar þvottavéla til heimilisnota (Stjtið. ESB L 314, 30.11.2010, bls. 47).

⁽⁴⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1062/2010 frá 28. september 2010 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar sjónvarpa (Stjtið. ESB L 314, 30.11.2010, bls. 64).

⁽⁵⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 874/2012 frá 12. júlí 2012 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar rafmagnsljósapera og lampa (Stjtið. ESB L 258, 26.9.2012, bls. 1).

7. Framkvæmdastjórnin skal gera rannsókn á endurskoðuninni ef hún hefur metið það svo að skilyrði a- eða b-liðar í 6. mgr. eru uppfyllt.

Ef þessi skilyrði eru ekki uppfyllt, að því er varðar tiltekinn vöruflokk, innan átta ára eftir gildistökudag viðeigandi framseldrar gerðar þá skal framkvæmdastjórnin auðkenna hvaða hindranir, ef einhverjar, hafa komið í veg fyrir að merkimiðinn uppfylli hlutverk sitt.

Ef um er að ræða nýja merkimiða þá skal hún gera undirbúningsrannsókn á grundvelli viðmiðunarskrárinnar yfir vöruflokkana, sem sett er fram í vinnuáætluninni.

Framkvæmdastjórnin skal ljúka við rannsókn sína á endurskoðuninni, kynna niðurstöður sínar og, ef við á, drög að framseldri gerð á samráðsvettvanginum innan 36 mánaða frá því að framkvæmdastjórnin metur það svo að skilyrðin, sem um getur í a- eða b-lið 6. mgr., séu uppfyllt. Á samráðsvettvanginum skal ræða matið og rannsóknina á endurskoðuninni.

8. Þegar merkimiði er tekinn í notkun eða breyting gerð á kvarða merkimiða, þá skal framkvæmdastjórnin tryggja að þess sé ekki vænst að neinar vörur falli undir orkuflokk A á þeim tíma sem merkimiðinn er tekinn í notkun og að áætlaður tími þar sem flestar tegundir muni falla undir þann flokk sé tíu árum síðar hið minnsta.

9. Þrátt fyrir ákvæði 8. mgr., þar sem búast má við örari tækniþróun, skal mælt fyrir um kröfur þannig að þess sé ekki vænst að neinar vörur falli undir orkuflokka A og B á þeim tíma sem merkimiðinn er tekinn í notkun.

10. Ef, að því er varðar tiltekinn vöruflokk, ekki er lengur leyfilegt að setja á markað eða taka í notkun tegundir, sem falla undir orkuflokk E, F eða G, vegna framkvæmdarráðstöfunar um vishönnun sem er samþykkt samkvæmt tilskipun 2009/125/EB, þá skal sýna flokkinn eða flokkana sem um er að ræða á merkimiðanum í gráu, eins og tilgreint er í viðeigandi framseldri gerð. Merkimiðinn með gráum flokkum skal aðeins gilda um nýjar vörueiningar, sem settar eru á markað eða sem teknar eru í notkun.

11. Ef ómögulegt er, af tæknilegum ástæðum, að skilgreina sjö orkuflokka, sem samsvara verulegum orkusparnaði og kostnaðarlækkunum frá sjónarmiði viðskiptavinar, þá má merkimiðinn innihalda færri flokka, þrátt fyrir ákvæði 14. liðar 2. gr. Í slíkum tilvikum þá skal halda litakvarða merkimiðans frá dökkgrænum yfir í rauðan.

12. Framkvæmdastjórnin skal beita þeim heimildum og skyldum sem henni eru faldar með þessari grein í samræmi við 16. gr.

13. Þegar kvarða á merkimiða er breytt, skv. 1. eða 3. mgr., gildir eftirfarandi:

a) Þegar birgirinn setur vöru á markað skal hann láta seljanda í té bæði núverandi merkimiða og merkimiðann með breyttum kvarða sem og vöruupplýsingablaðið á tímabili sem hefst fjórum mánuðum fyrir þá dagsetningu sem hefja á birtingu merkimiðans með breyttum kvarða samkvæmt viðeigandi framseldri gerð.

Ef núverandi merkimiði og merkimiðinn með breyttum kvarða krefjast mismunandi prófunar á tegundinni, þá getur birgirinn valið, þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessa liðar, að gefa ekki út núverandi merkimiða fyrir einingar af tegund, sem settar eru á markað eða teknar eru í notkun á fjögurra mánaða tímabilinu fyrir dagsetninguna þegar hefja á birtingu merkimiðans með breyttum kvarða samkvæmt viðeigandi framseldri gerð, ef einingar af sömu tegund eða sambærilegar tegundir hafa ekki verið settar á markað eða teknar í notkun áður en þetta fjögurra mánaða tímabil hefst. Í því tilviki skal seljandi ekki bjóða þessar einingar til sölu fyrir þá dagsetningu. Birgirinn skal upplýsa viðkomandi seljanda um þessar afleiðingar eins fljótt og auðið er, þ.m.t. hvenær hann væntir þess að bæta slíkum einingum við í tilboð sín til seljenda.

b) Birgirinn skal afhenda merkimiðann með breyttum kvarða fyrir vörur sem settar eru á markað eða sem teknar eru í notkun fyrir þetta fjögurra mánaða tímabil ef seljandi óskar eftir því, í samræmi við 2. mgr. 3. gr., frá upphafi þessa tímabils. Fyrir slíkar vörur skal seljandi fá merkimiða með breyttum kvarða í samræmi við 2. mgr. 5. gr.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessa liðar gildir eftirfarandi:

i. seljanda, sem getur ekki fengið merkimiða með breyttum kvarða, í samræmi við fyrstu undirgrein þessa liðar, fyrir einingar, sem eru þegar til á lager hans, sökum þess að birgirinn hefur hætt starfsemi, skal eingöngu heimilt að selja þær einingar sem eru með merkimiða án breytts kvarða í níu mánuði eftir þá dagsetningu sem hefja á birtingu merkimiðans með breyttum kvarða samkvæmt viðeigandi framseldri gerð eða

- ii. ef merkimiðinn án breytts kvarða og merkimiðinn með breyttum kvarða krefjast mismunandi prófunar á tegundinni þá er birgirinn undanþeginn þeirri skyldu að gefa út merkimiða með breyttum kvarða fyrir einingar sem settar eru á markað eða teknar eru í notkun fyrir þetta fjögurra mánaða tímabil, að því gefnu að einingar af sömu tegund eða sambærilegar tegundir eru ekki settar á markað eða teknar í notkun eftir að þetta fjögurra mánaða tímabil hefst; í því tilviki skal seljanda heimilt að selja einingar, sem eru eingöngu með merkimiða án breytts kvarða, í níu mánuði eftir dagsetninguna sem hefja á birtingu á merkimiðanum með breyttum kvarða samkvæmt viðeigandi framseldri gerð,
- c) seljandi skal skipta út núverandi merkimiðum á vörum í útstillingu, bæði í verslunum og á Netinu, fyrir merkimiða með breyttum kvarða innan 14 vinnudaga eftir þá dagsetningu sem hefja á birtingu merkimiðans með breyttum kvarða, samkvæmt viðeigandi framseldri gerð. Seljandi skal ekki birta merkimiðann með breyttum kvarða fyrir þá dagsetningu.

Þrátt fyrir a-, b- og c-lið þessarar málsgreinar má í framseldum gerðum, sem um getur í e-lið 3. mgr. 16. gr., kveða á um sértækar reglur varðandi orkumerkimiða, sem prentaðir eru á umbúðirnar.

12. gr.

Vörugagnagrunnur

1. Framkvæmdastjórnin skal koma á fót og halda úti vörugagnagrunni sem samanstendur af opnum hluta, hluta varðandi reglufylgni og vefgátt sem veitir aðgang að báðum þessum hlutum.

Vörugagnagrunnurinn skal hvorki koma í staðinn fyrir né breyta ábyrgð markaðseftirlitsyfirvalda.

2. Vörugagnagrunnurinn skal þjóna eftirfarandi tilgangi:

- a) styðja markaðseftirlitsyfirvöld við framkvæmd verkefna sinna samkvæmt þessari reglugerð og viðeigandi framseldum gerðum, þ.m.t. framfylgd þeirra,
- b) veita almenningi upplýsingar um vörur sem settar eru á markað, um orkumerkimiða þeirra og vöruupplýsingablöð,
- c) veita framkvæmdastjórninni uppfærðar upplýsingar um orkunýtni vara í því skyni að endurskoða orkumerkimiða þeirra.

3. Opni hluti gagnagrunnsins og vefgáttin skulu innihalda þær upplýsingar sem settar eru fram annars vegar í 1. lið og hins vegar í 2. lið I. viðauka, sem skulu gerðar aðgengilegar öllum. Opni hluti gagnagrunnsins skal uppfylla þær viðmiðanir sem getið er í 7. málsgrein þessarar greinar og þær starfrænu viðmiðanir sem getið er í 4. lið I. viðauka.

4. Eingöngu markaðseftirlitsyfirvöld og framkvæmdastjórnin skulu hafa aðgang að þeim hluta vörugagnagrunnsins er varðar reglufylgni og skal hann innihalda þær upplýsingar sem settar eru fram í 3. lið I. viðauka, þ.m.t. þeir sértæku hlutar tæknigagnanna sem um getur í 5. lið þessarar greinar. Sá hluti gagnagrunnsins er varðar reglufylgni skal uppfylla þær viðmiðanir sem getið er í 7. og 8. málsgrein þessarar greinar og þær starfrænu viðmiðanir sem getið er í 4. lið I. viðauka.

5. Skyldubundnir, sértækir hlutar tæknigagnanna, sem birgirinn á að færa inn í gagnagrunninn, skulu aðeins gilda um eftirfarandi:

- a) almenna lýsingu á tegundinni, þannig að hana megi sanngreina auðveldlega og án nokkurs vafa,
- b) tilvísanir í þá samræmda staðla sem beitt er eða annarra mælingastaðla sem notaðir eru,
- c) sérstakar varúðarráðstafanir sem gera skal þegar tegundin er sett saman, sett upp, henni haldið við eða hún prófuð,
- d) mælda tæknilega mælipætti tegundarinnar,
- e) útreikningana, sem gerðir eru út frá mældum mælipáttum,
- f) prófunarskilyrði, ef þeim er ekki nægilega vel lýst í b-lið.

Auk þessa má birgirinn að eigin frumkvæði hala upp viðbótarhlutum tæknigagnanna í gagnagrunninn.

6. Þegar gögn, önnur en þau sem tilgreind eru í 5. mgr., eða gögn sem eru ekki aðgengileg í opna hluta gagnagrunnsins, verða nauðsynleg fyrir markaðseftirlitsyfirvöld og/eða framkvæmdastjórnina til að þau geti annast verkefni sín samkvæmt þessari reglugerð þá skulu þau geta fengið þau frá birginum samkvæmt beiðni.

7. Vörugagnagrunninn skal komið á fót í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:
- a) minnkun stjórnsýsluálags á birginn og aðra notendur gagnagrunnsins,
 - b) notendavænleika og kostnaðarhagkvæmni og
 - c) koma sjálfkrafa í veg fyrir óþarfa skráningar.
8. Þeim hluta gagnagrunnsins er varðar reglufylgni skal komið á fót í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:
- a) vernd gegn óráðgerðri notkun og verndun trúnaðarupplýsinga með ströngum öryggisráðstöfunum,
 - b) aðgangsréttur á grundvelli meginreglunnar um vitneskjuþörf,
 - c) vinnsla persónuupplýsinga í samræmi við reglugerð (EB) nr. 45/2001 og tilskipun 95/46/EB, eftir því sem við á,
 - d) takmörkun aðgangs að gögnum til að koma í veg fyrir afritun stærri gagnamengja,
 - e) rekjanlegur aðgangur að gögnum fyrir birginn með tilliti til tæknigagna hans.
9. Meðhöndla skal gögnin í þeim hluta gagnagrunnsins er varðar reglufylgni í samræmi við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB, KBE) 2015/443 ⁽¹⁾. Einkum skulu sértækar netöryggisráðstafanir í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB, KBE) 2017/46 ⁽²⁾ og framkvæmdarreglum hennar gilda. Stig trúnaðarkvaðar skal endurspegla það tjón sem hlýst af ef óviðkomandi aðilar fá aðgang að upplýsingunum.
10. Birgirinn skal hafa aðgang að þeim upplýsingum sem hann setur inn í vörugagnagrunninn skv. 1. og 2. mgr. 4. gr., og geta gert breytingar á þeim. Breytingar skulu skráðar vegna markaðseftirlits og haldið skal utan um dagsetningar hvers kyns breytinga.
11. Viðskiptavinir sem nota opna hluta vörugagnagrunnsins skulu auðveldlega geta greint besta orkuflokkinn fyrir hvern vöruflokk, sem gerir þeim kleift að bera saman eiginleika tegunda og velja vörur með bestu orkunýtnina.
12. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að tilgreina, með framkvæmdargerðum, rekstrarleg atriði varðandi vörugagnagrunninn. Að höfðu samráði við samráðsvettvanginn, sem kveðið er á um í 14. gr., skulu þessar framkvæmdargerðir samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr.

13. gr.

Samhæfðir staðlar

1. Eftir að framkvæmdastjórnin hefur samþykkt framselda gerð skv. 16. gr. þessarar reglugerðar, þar sem settar eru sértækar kröfur um merkingar, þá skal hún, í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1025/2012, birta tilvísanir í samhæfða staðla, sem uppfylla viðeigandi kröfur framseldu gerðarinnar um mælingar og útreikninga í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
2. Þegar slíkum samhæfðum stöðlum er beitt meðan á samræmismati vöru stendur þá skal tegundin teljast samræmast viðeigandi kröfum framseldu gerðarinnar um mælingar og útreikninga.
3. Samhæfðir staðlar skulu miða að því að líkja eftir raunverulegri notkun, að því marki sem hægt er, en viðhalda á sama tíma staðlaðri prófunaraðferð. Prófunaraðferðirnar skulu enn fremur taka tillit til tilheyrandi kostnaðar fyrir atvinnulífið og lítil og meðalstór fyrirtæki.
4. Mæli- og útreikningsaðferðir, sem eru í samhæfðu stöðlunum, skulu vera áreiðanlegar, nákvæmar og samanburðar-nákvæmar, og skulu vera í samræmi við kröfur 4. og 5. mgr. 3. gr.

⁽¹⁾ Ákvörðun ráðsins (ESB, KBE) 2015/443 frá 13. mars 2015 um öryggismál í framkvæmdastjórninni (Stjtið. ESB L 72, 17.3.2015, bls. 41).

⁽²⁾ Ákvörðun ráðsins (ESB, KBE) 2017/46 frá 10. janúar 2017 um öryggi fjarskipta- og upplýsingakerfa í framkvæmdastjórn Evrópu-sambandsins (Stjtið. ESB L 6, 11.1.2017, bls. 40).

14. gr.

Samráðsvettvangur

1. Framkvæmdastjórnin skal gæta að því í störfum sínum samkvæmt þessari reglugerð, að því er varðar hverja framselda gerð, sem samþykkt er skv. 16. gr., og hverja framkvæmdargerð, sem samþykkt er skv. 12. mgr. 12. gr. þessarar reglugerðar, að jafnvægi sé í þátttöku fulltrúa aðildarríkjanna og viðkomandi hagsmunaaðila að því er varðar viðkomandi vöruflokk, s.s. atvinnulífið, þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki og handverksfyrirtæki, stéttarfélög, kaupmenn, smásalar, innflytjendur, umhverfisverndarsamtök og neytendasamtök. Framkvæmdastjórnin skal, í þessum tilgangi, koma á fót samráðsvettvangi þar sem þessir aðilar hittast. Þessi samráðsvettvangur skal sameinaður þeim samráðsvettvangi sem um getur í 18. gr. tilskipunar 2009/125/EB.

2. Eftir því sem við á skal framkvæmdastjórnin, við undirbúning framseldra gerða, prófa hönnun og innihald merkimiðanna fyrir sérstaka vöruflokka á hópa dæmigerðra viðskiptavina í Sambandinu til að tryggja að þeir skilji merkimiðana til hlítar.

15. gr.

Vinnuáætlun

Að höfðu samráði við samráðsvettvanginn, sem um getur í 14. gr., skal framkvæmdastjórnin koma á vinnuáætlun til langs tíma, sem skal gerð aðgengileg öllum. Í vinnuáætluninni skal setja fram viðmiðunarskrá yfir vöruflokka sem teljast hafa forgang við samþykkt framseldra gerða. Í vinnuáætluninni skal einnig setja fram áætlanir fyrir endurskoðun og breytingu á kvarða merkimiða fyrir vöruflokka í samræmi við 4. og 5. mgr. 11. gr., að undanskildum breytingum á kvarða merkimiða sem voru í gildi 1. ágúst 2017 en kveðið er á um breyttan kvarða þeirra í 11. gr. þessarar reglugerðar.

Framkvæmdastjórnin skal uppfæra vinnuáætlunina reglulega að höfðu samráði við samráðsvettvanginn. Vinnuáætlunina má sameina við vinnuáætlunina sem krafist er skv. 16. gr. tilskipunar 2009/125/EB og skal hún endurskoðuð á þriggja ára fresti.

Framkvæmdastjórnin skal með reglulegu millibili gera Evrópuþinginu og ráðinu grein fyrir árangri við framkvæmd vinnuáætlunarinnar.

16. gr.

Framseldar gerðir

1. Framkvæmdastjórnin hefur vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 17. gr. í því skyni að bæta við þessa reglugerð með því að ákvarða ítarlegar kröfur varðandi merkimiða fyrir tiltekna vöruflokka.

2. Framseldu gerðirnar, sem um getur í 1. mgr., skulu tilgreina þá vöruflokka sem uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

- a) vöruflokkurinn skal, samkvæmt nýjustu tiltækum tölum og að teknu tilliti til magnsins sem sett er á markað í Sambandinu, hafa umtalsverða möguleika á orkusparnaði og, þar sem við á, sparnaði á öðrum aðföngum,
- b) innan vöruflokksins skal vera marktækur munur á tegundum með sambærilega virkni varðandi nothæfisstig,
- c) verð og vistferilskostnaður vöruflokksins ekki skal ekki verða fyrir umtalsverðum, neikvæðum áhrifum,
- d) innleiðing krafna um orkumerkingar fyrir vöruflokk skal ekki hafa umtalsverð, neikvæð áhrif á virkni vörunnar við notkun.

3. Í framseldum gerðum sem tengjast tilteknum vöruflokkum skal einkum tilgreina:

- a) skilgreiningu á tilteknum vöruflokki sem fellur undir skilgreininguna á „orkutengdum vörum“ sem sett er fram í 1. Skilgreiningarlið 2. gr. og sem til stendur að verði felldur undir ítarlegar kröfur um merkingar,

- b) hönnun og innihald merkimiðanna, þ.m.t. kvarði sem sýnir orkunotkun frá A til G, sem skulu hafa eins samræmda hönnun fyrir alla vöruflokka og mögulegt er og skulu í öllum tilvikum vera skýrir og læsilegir. Flokkunarþrepin A til G skulu samsvara verulegum orkusparnaði og kostnaðarlækkunum og viðeigandi vöruaðgreiningu út frá sjónarmiði viðskiptavinarins. Þar skal einnig tilgreina hvernig flokkunarþrepin A til G og, ef við á, viðkomandi orkunotkun eru sýnd á áberandi stað á merkimiðanum,
 - c) eftir því sem við á, notkun annarra aðfanga og viðbótarupplýsinga varðandi vöruna, en þá skal lögð áhersla á orkunýtni vörunnar á merkimiðanum. Viðbótarupplýsingar skulu vera ótvíræðar og ekki hafa neikvæð áhrif á skiljanleika og skilvirkni merkimiðans í heild sinni með tilliti til viðskiptavina. Upplýsingarnar byggjast á gögnum um eðliseiginleika vörunnar sem markaðseftirlitsyfirvöld geta mælt og sannprófað,
 - d) eftir því sem við á, tilvísun á merkimiðann sem gerir viðskiptavinum kleift að þekkja orkusnjallar vörur, þ.e.a.s. sem geta sjálfkrafa breytt og hámarkað eigið notkunarmynstur til að bregðast við ytra áreiti (t.d. merkjum frá eða í gegnum miðlægt orkustjórnunarkerfi á heimili, verðteiknum, beinum stjórnunarmerkjum, staðbundnum mælingum) eða geta afhent aðra þjónustu sem eykur orkunýtni og útbreiðslu endurnýjanlegrar orku, í því skyni að bæta umhverfisáhrif af völdum orkunotkunar í öllu orkukerfinu,
 - e) staðsetningar þar sem sýna skal merkimiðann, t.d. festur á vörueininguna þar sem hann verður ekki fyrir hnjaski, prentaður á umbúðirnar, veittur á rafrænu formi eða birtur á Netinu, að teknu tilliti til krafna 1. mgr. 3. gr. og afleiðinga fyrir viðskiptavinum, birgja og seljendur,
 - f) eftir því sem við á, rafrænar aðferðir til að merkja vörur,
 - g) hvernig merkimiðinn og vöruupplýsingablaðið eiga að vera þegar um er að ræða fjarsölu,
 - h) það innihald, sem krafist er, og, eftir því sem við á, snið og önnur atriði varðandi vöruupplýsingablaðið og tæknigögnin, þ.m.t. möguleikann á að færa mæliþætti vöruupplýsingablaðsins inn í gagnagrunninn, í samræmi við 1. mgr. 3. gr.,
 - i) vikmörk sannprófana, sem aðildarríkin eiga að nota þegar þau sannprófa að farið sé að kröfum,
 - j) með hvaða hætti orkuflokkurinn og nýtniflokkarnir, sem koma fram á merkimiðanum, birtast í sjónrænum auglýsingum og tæknilegu kynningarefni, þ.m.t. læsileiki og sýnileiki,
 - k) hvaða mæli- og útreikningsaðferðir, skv. 13. gr., á að nota til að ákvarða hvaða upplýsingar eigi að koma fram á merkimiðanum og vöruupplýsingablaðinu, þ.m.t. skilgreining á orkunýtnistuðlinum (EEI) eða sambærilegum mæliþætti,
 - l) hvort aukinnar orkunýtni sé krafist fyrir stærri tæki til að þau nái tilteknum orkuflokki,
 - m) snið hvers kyns viðbótartilvísana á merkimiðanum sem gerir viðskiptavinum kleift, með rafrænum hætti, að fá aðgang að frekari upplýsingum um orkunýtingu vörunnar sem kemur fram á vöruupplýsingablaðinu. Þessar tilvísanir mega vera í formi veffangs, kviklegs QR-kóða, hlekks á merkimiðum á Netinu eða hvers kyns annarrar viðeigandi aðferðar sem miðast við þarfir viðskiptavina,
 - n) hvernig sýna ætti orkuflokka, sem lýsa orkunotkun vörunnar við notkun, á gagnvirkum skjá vörunnar, eftir því sem við á,
 - o) hvenær fara skal fram mat á framseldu gerðinni og hugsanleg síðari endurskoðun,
 - p) eftir því sem við á, mismunur á orkunýtingu á mismunandi loftslagssvæðum,
 - q) með tilliti til kröfunnar um varðveislu upplýsinga í þeim hluta gagnagrunnsins er varðar reglufylgni í 6. mgr. 4. gr., varðveislutíma sem er styttri en 15 ár, eftir því sem við á í tengslum við meðalendingartíma vörunnar.
4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja sérstaka framselda gerð fyrir hvern tiltekinn vöruflokk. Þegar framkvæmdastjórnin ákveður tímasetningu samþykktar á framseldu gerðinni fyrir tiltekinn vöruflokk þá skal hún ekki seinka samþykkt hennar af ástæðum er varða samþykkt framseldrar gerðar varðandi annan tiltekinn vöruflokk, nema sérstakar aðstæður gefi tilefni til annars.
5. Framkvæmdastjórnin skal halda uppfærða skrá yfir allar viðeigandi framseldar gerðir, sem og yfir ráðstafanir til fyllingar tilskipunar 2009/125/EB, þ.m.t. ítarlegar tilvísanir í alla viðeigandi samhæfða staðla.

*17. gr.***Beiting framsals**

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 4. og 5. mgr. 11. gr. og í 16. gr., í sex ár á tímabili sem hefst 1. ágúst 2017. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu að því er varðar framsal valds eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok sex ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 4. og 5. mgr. 11. gr. og 16. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Framkvæmdastjórnin skal, áður en framseld gerð er samþykkt, hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016. Samráð við sérfræðinga aðildarríkja skal fara fram að loknu samráði skv. 14. gr.
5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 4. og 5. mgr. 11. gr. og 16. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil má framlengja um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

*18. gr.***Nefndarmeðferð**

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið er á fót með 19. gr. tilskipunar 2009/125/EB. Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

*19. gr.***Mat og skýrslugjöf**

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 2. ágúst 2025, meta framkvæmd þessarar tilskipunar og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið. Í þessari skýrslu skal vera mat á því að hve miklu leyti þessi reglugerð og framseldar gerðir og framkvæmdargerðir, sem samþykktar eru samkvæmt henni, hafa gert viðskiptavinum kleift að velja orkunýtnari vörur, að teknu tilliti til áhrifa hennar á fyrirtæki, orkunotkun, losun gróðurhúsalofttegunda, markaðseftirlit og kostnaðinn við að koma á og viðhalda gagnagrunninum.

*20. gr.***Niðurfelling og umbreytingarráðstafanir**

1. Tilskipun 2010/30/ESB er felld úr gildi frá og með 1. ágúst 2017.
2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

3. Að því er varðar tegundir, þar sem einingar voru settar á markað eða teknar í notkun í samræmi við tilskipun 2010/30/ESB fyrir 1. ágúst 2017, skal birgirinn, í fimm ár eftir að síðasta einingin var framleidd, veita aðgang að rafrænni útgáfu af tæknigögnunum til skoðunar innan tíu daga frá því að beiðni berst frá markaðseftirlitsyfirlöndum eða framkvæmdastjórninni.

4. Framseldar gerðir, samþykktar skv. 10. gr. tilskipunar 2010/30/ESB og tilskipun 96/60/EB, skulu gilda áfram uns þær eru niðurfelldar með framseldri gerð, sem samþykkt er skv. 16. gr. þessarar reglugerðar og tekur til viðeigandi vöruflokks.

Skyldur samkvæmt þessari reglugerð gilda að því er varðar vöruflokka sem falla undir framseldar gerðir, sem samþykktar eru skv. 10. gr. tilskipunar 2010/30/EB og tilskipun 96/60/EB.

5. Þegar framkvæmdastjórnin samþykkir framseldar gerðir skv. 16. gr. þessarar reglugerðar þá má sú orkunýtniflokkun, sem komið var á með tilskipun 2010/30/ESB, þrátt fyrir b-lið 3. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar, gilda áfram með tilliti til vöruflokka, sem falla þegar undir framseldar gerðir, sem samþykktar eru skv. 10. gr. tilskipunar 2010/30/ESB eða samkvæmt tilskipun 96/60/EB, fram að þeim degi sem framseldar gerðir um innleiðingu merkimiða með breyttum kvarða, skv. 11. gr. þessarar reglugerðar, koma til framkvæmda.

21. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi á fjóra degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. ágúst 2017.

Þrátt fyrir aðra málsgrein gildir 4. gr. varðandi skyldur birgja í tengslum við vörugagnagrunninn frá 1. janúar 2019.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 4. júlí 2017.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. MAASIKAS

forseti.

I. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM FÆRA Á INN Í VÖRUGAGNAGRUNNINN OG STARFRÆNAR VIÐMIÐANIR FYRIR OPNA HLUTA GAGNAGRUNNSINS

1. Upplýsingar sem birgirinn á að færa inn í opna hluta gagnagrunnsins:
 - a) nafn eða vörumerki birgis, heimilisfang, samskiptaupplýsingar og annað lögmætt auðkenni,
 - b) tegundarauðkenni,
 - c) merkimiðinn á rafrænu formi,
 - d) orkunýtniflokkur/-flokkar og aðrir mæliþættir á merkimiðanum,
 - e) mæliþættir vöruupplýsingablaðsins á rafrænu formi.
2. Upplýsingar sem framkvæmdastjórnin á að færa inn í vefgáttina:
 - a) samskiptaupplýsingar markaðseftirlitsyfirvalda aðildarríkjanna,
 - b) vinnuáætlun skv. 15. gr.,
 - c) fundargerðir samráðsvettvangsins,
 - d) skrá yfir framseldar gerðir og framkvæmdargerðir, bráðabirgða mæli- og útreikningsaðferðir og gildandi samhæfðir staðlar.
3. Upplýsingar sem birgirinn á að færa inn í þann hluta gagnagrunnsins er varðar reglufylgni:
 - a) tegundarauðkenni allra sambærilegra tegunda sem hafa þegar verið settar á markað,
 - b) tæknigögn eins og lýst er í 5. mgr. 12. gr.

Framkvæmdastjórnin skal gefa upp hlekk að upplýsinga- og fjarskiptakerfinu um markaðseftirlit (ICSMS) sem inniheldur niðurstöður úr eftirliti aðildarríkjanna með því að farið sé að kröfum og þær bráðabirgðaráðstafanir sem hafa verið samþykktar.
4. Starfrænar viðmiðanir fyrir opna hluta vörugagnagrunnsins:
 - a) hægt skal vera að sækja hverja vörutegund sem sér færslu,
 - b) ein skrá skal gerð fyrir orkumerkimiða hverrar tegundar, sem hægt er að skoða, hala niður og prenta út, sem og útgáfur á mismunandi tungumálum af vöruupplýsingablaðinu í heild sinni á öllum opinberum tungumálum Sambandsins,
 - c) upplýsingarnar skulu vera á tölvulesanlegu formi, flokkanlegar og leitarbærar og virða opna staðla fyrir gjaldfrjálsa notkun þriðju aðila,
 - d) þjónustuborði á Netinu eða tengilið fyrir birginn skal komið á fót og viðhaldið, og skal þeirra greinilega getið á vefgáttinni.

II. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun ráðsins 2010/30/ESB	Þessi reglugerð
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	—
a- og b-liður 3. mgr. 1. gr.	a- og b-liður 2. mgr. 1. gr.
c-liður 3. mgr. 1. gr.	—
2. gr.	2. gr.
a-liður 2. gr.	1. liður 2. gr.
b-liður 2. gr.	22. liður 2. gr.
c-liður 2. gr.	—
d-liður 2. gr.	—
e-liður 2. gr.	—
f-liður 2. gr.	—
g-liður 2. gr.	13. liður 2. gr.
h-liður 2. gr.	14. liður 2. gr.
i-liður 2. gr.	8. liður 2. gr.
j-liður 2. gr.	9. liður 2. gr.
k-liður 2. gr.	—
3. gr.	7. gr.
a-liður 1. mgr. 3. gr.	3. mgr. 7. gr.
b-liður 1. mgr. 3. gr.	c-liður 6. gr.
c-liður 1. mgr. 3. gr.	3. mgr. 7. gr.
d-liður 1. mgr. 3. gr.	2. mgr. 8. gr.
2. mgr. 3. gr.	b-liður 6. gr. og 9. gr.:
3. mgr. 3. gr.	1. mgr. 8. gr.
4. mgr. 3. gr.	—
a-liður 4. gr.	5. gr.
b-liður 4. gr.	—
c-liður 4. gr.	a-liður 6. gr.
d-liður 4. gr.	a-liður 6. gr.
5. gr.	1. mgr. 3. gr. og 6. gr.
a-liður 5. gr.	a-liður 1. mgr. 3. gr.
i., ii., iii. og iv. liður b-liðar 5. gr.	6. mgr. 4. gr. og I. viðauki
c-liður 5. gr.	6. mgr. 4. gr.
d-liður 5. gr.	1. mgr. 3. gr.
Önnur undirgrein d-liðar 5. gr.	1. mgr. 3. gr.
e-liður 5. gr.	1. mgr. 3. gr.
f-liður 5. gr.	—
g-liður 5. gr.	1. mgr. 3. gr.
h-liður 5. gr.	—
6. gr.	1. mgr. 5. gr. og 6. gr.
a-liður 6. gr.	a-liður 1. mgr. 5. gr.
b-liður 6. gr.	a-liður 1. mgr. 5. gr.

Tilskipun ráðsins 2010/30/ESB	Þessi reglugerð
7. gr.	e- og g- liður 3. mgr. 16. gr.
1. mgr. 8. gr.	1. mgr. 7. gr.
2. mgr. 8. gr.	—
3. mgr. 9. gr.	2. mgr. 7. gr.
4. mgr. 9. gr.	—
1. mgr. 10. gr.	16. gr.
Önnur málsgrein 1. mgr. 10. gr.	2. mgr. 16. gr.
Þriðja málsgrein 1. mgr. 10. gr.	—
Fjórða málsgrein 1. mgr. 10. gr.	c-liður 3. mgr. 16. gr.
a-liður 2. mgr. 10. gr.	a-liður 2. mgr. 16. gr.
b-liður 2. mgr. 10. gr.	b-liður 2. mgr. 16. gr.
c-liður 2. mgr. 10. gr.	—
a-liður 3. mgr. 10. gr.	—
b-liður 3. mgr. 10. gr.	—
c-liður 3. mgr. 10. gr.	14. gr.
d-liður 3. mgr. 10. gr.	—
a-liður 4. mgr. 10. gr.	a-liður 3. mgr. 16. gr.
b-liður 4. mgr. 10. gr.	k-liður 3. mgr. 16. gr.
c-liður 4. mgr. 10. gr.	h-liður 3. mgr. 16. gr.
d-liður 4. mgr. 10. gr.	b-liður 3. mgr. 16. gr.
Önnur málsgrein d-liðar 4. mgr. 10. gr.	—
Þriðja málsgrein d-liðar 4. mgr. 10. gr.	b-liður 3. mgr. 16. gr.
Fjórða málsgrein d-liðar 4. mgr. 10. gr.	3. mgr. 11. gr.
Fimmta málsgrein d-liðar 4. mgr. 10. gr.	11. gr.
e-liður 4. mgr. 10. gr.	e-liður 3. mgr. 16. gr.
f-liður 4. mgr. 10. gr.	h-liður 3. mgr. 16. gr.
g-liður 4. mgr. 10. gr.	j-liður 3. mgr. 16. gr.
h-liður 4. mgr. 10. gr.	3. mgr. 11. gr.
i-liður 4. mgr. 10. gr.	i-liður 3. mgr. 16. gr.
j-liður 4. mgr. 10. gr.	o-liður 3. mgr. 16. gr.
1. mgr. 11. gr.	2. mgr. 17. gr.
2. mgr. 11. gr.	5. mgr. 17. gr.
3. mgr. 11. gr.	1. mgr. 17. gr.
1. mgr. 12. gr.	3. mgr. 17. gr.
2. mgr. 12. gr.	—
3. mgr. 12. gr.	3. mgr. 17. gr.
13. gr.	6. mgr. 17. gr.
14. gr.	19. gr.
15. gr.	4. mgr. 7. gr.
16. gr.	—
17. gr.	20. gr.
18. gr.	21. gr.
19. gr.	21. gr.
I. viðauki	—
—	I. viðauki
II. viðauki	II. viðauki

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2016/943

2019/EES/101/03

frá 8. júní 2016

um verndun trúnaðarupplýsinga um sérþekkingu og viðskiptaupplýsinga (viðskiptaleyndarmál) gegn ólögmati öflun, notkun og birtingu þeirra (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Fyrirtæki og rannsóknarstofnanir, sem eru ekki reknaðar í atvinnuskyni, fjárfesta í öflun, þróun og notkun sérþekkingar og upplýsinga sem eru gjaldmiðill þekkingarhagkerfisins og veita yfirburði í samkeppni. Þessi fjárfesting í framleiðslu og notkun þekkingarverðmæta er ákvarðandi þáttur að því er varðar samkeppnishæfni þeirra og árangur í tengslum við nýsköpun á markaðnum og þar með að af fjárfestingum sem er undirliggjandi hvati til rannsókna og þróunar á sviði viðskipta. Fyrirtæki geta gripið til mismunandi aðferða við að tileinka sér árangur af nýsköpunarstarfsemi sinni þegar opinn aðgangur gerir þeim ekki kleift að nýta fjárfestingar sínar í rannsóknum og nýsköpun til fulls. Notkun hugverkaréttinda, s.s. einkaleyfa, hönnunarréttar eða höfundarréttar, er ein slík aðferð. Önnur aðferð til að tileinka sér árangur af nýsköpun er að vernda aðgang að lítt útbreiddri þekkingu, sem er aðilanum verðmæt, og nýta hana. Lítið er á verðmæta sérþekkingu og viðskiptaupplýsingar, sem eru trúnaðarmál og eiga að vera það áfram, sem viðskiptaleyndarmál.
- 2) Í fyrirtækjum, án tillits til þess hve stór þau eru, eru viðskiptaleyndarmál metin á sama hátt og einkaleyfi og önnur form hugverkaréttinda. Þar er trúnaðarskylda notuð sem tæki til þess að stjórna samkeppnishæfni fyrirtækisins og nýjungum í rannsóknum og í tengslum við margs konar upplýsingar sem ná allt frá tækniþekkingu að viðskiptagögnum, s.s. upplýsingar um viðskiptavini og birgja, viðskiptaáætlanir og markaðsrannsóknir og -áætlanir. Lítil og meðalstór fyrirtæki meta viðskiptaleyndarmál jafnvel enn frekar og reiða sig á þau. Með því að vernda sérþekkingu og viðskiptaupplýsingar á svo

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stj. L 157, 15.6.2016, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 91/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á XVII. viðauka (Hugverkaréttindi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stj. L 226, 16.7.2014, bls. 48.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 14. apríl 2016 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 27. maí 2016.

breiðum grundvelli, hvort heldur þær eru viðbót við hugverkaréttindi eða koma í þeirra stað, gera viðskiptaleyndarmál höfundum og frumkvöðlum kleift að hagnast á nýsköpun sinni eða nýjungum og eru þau því sérstaklega mikilvæg fyrir samkeppnishæfni fyrirtækisins og einnig rannsóknir og þróun, auk árangurs í tengslum við nýsköpun.

- 3) Opin nýsköpun er hvati til að koma fram með nýjar hugmyndir, sem uppfylla þarfir neytenda og taka á samfélagslegum áskorunum, og gerir það mögulegt að þessar hugmyndir nái inn á markaðinn. Slík nýsköpun er mikilvæg lyftistöng fyrir sköpun nýrrar þekkingar og rennir stoðum undir það að fram komi ný og nýstárleg viðskiptalíkön sem byggjast á notkun þekkingar sem fleiri skapa í sameiningu. Rannsóknarsamstarf, þ.m.t. samstarf yfir landamæri, er sérstaklega mikilvægt til að auka rannsóknir og þróun fyrirtækja á innri markaðnum. Miðlun þekkingar og upplýsinga ætti að teljast nauðsynleg til þess að tryggja öflug, jákvæð og jöfn tækifæri til fyrirtækjaþróunar, einkum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki. Á innri markaðnum þar sem hindranir á samstarfi yfir landamæri eru í lágmarki og ekki er röskun á samkeppni ætti sköpun hugverka og nýsköpun að hvetja til fjárfestinga í nýsköpunarferlum, -þjónustu og -vörum. Slíkt umhverfi, sem stuðlar að sköpun hugverka og nýsköpun og þar sem hreyfanleiki í starfi er ekki hindraður, er einnig mikilvægt fyrir fjölgun starfa og til að bæta samkeppnishæfni í atvinnulífi Sambandsins. Viðskiptaleyndarmál gegna mikilvægu hlutverki við að vernda og miðla þekkingu milli fyrirtækja, þ.m.t. einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, og rannsóknarstofnana, bæði innan og handan landamæra innri markaðarins, í tengslum við rannsóknir og þróun og nýsköpun. Viðskiptaleyndarmál eru eitt algengasta form verndar hugverkasköpunar og nýstárlegrar sérþekkingar af hálfu fyrirtækja, en þau njóta jafnframt minnstrar verndar af núgildandi lagaramma Sambandsins gagnvart því að aðrir aðilar afli þeirra, noti eða birti með ólögmætum hætti.
- 4) Nýsköpunarfyrirtæki standa í auknum mæli frammi fyrir óheiðarlegum viðskiptaháttum sem beinast að óréttmætri nýtingu viðskiptaleyndarmála, s.s. þjófnaði, afritun án leyfis, iðnaðarnjósnum eða brotum á trúnaðarskyldu, hvort heldur er innan Sambandsins eða utan. Nýleg þróun, s.s. alþjóðavæðing, aukin útvistun, lengri birgðakeðjur og aukin notkun á upplýsinga- og fjarskiptatækni, stuðlar að því að hætta á þessum viðskiptaháttum aukist. Ólögmæt öflun, notkun eða birting viðskiptaleyndarmála stofnar í hættu þeim möguleika handhafa lögmætra viðskiptaleyndarmála að vera þeir sem fyrstir fá arð á markaðnum af nýsköpunarvinnu sinni. Án skilvirkra og sambærilegra lagalegra úrræða til að vernda viðskiptaleyndarmál alls staðar í Sambandinu er grafið undan því framtaki að taka þátt í nýsköpunarstarfsemi, sem nær yfir landamæri á innri markaðnum, og möguleikar viðskiptaleyndarmála sem drifkraftur í að knýja fram efnahagslegan vöxt og störf nýtast ekki til fulls. Þetta er ekki hvatning til nýsköpunar og skapandi hugvits og dregur úr fjárfestingum, en það hefur áhrif á snurðulausa starfsemi innri markaðarins og grefur undan vaxtarmöguleikum hans.
- 5) Alþjóðlegt átak á vettvangi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar til að taka á þessu vandamáli leiddi til þess að samningur Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um hugverkarétt í viðskiptum (TRIPS-samningurinn) var gerður. TRIPS-samningurinn inniheldur m.a. ákvæði um vernd viðskiptaleyndarmála gegn ólögmætri öflun, notkun eða birtingu af hálfu þriðja aðila, en þau eru sameiginleg alþjóðleg viðmið. Öll aðildarríki ásamt Sambandinu sjálfu eru bundin af þessum samningi sem var samþykktur með ákvörðun ráðsins 94/800/EB ⁽¹⁾.
- 6) Þrátt fyrir TRIPS-samninginn er þýðingarmikill munur á löggjöf aðildarríkjanna er varðar verndun viðskiptaleyndarmála gegn ólögmætri öflun, notkun eða birtingu af hálfu annarra aðila. Ekki hafa t.d. í öllum aðildarríkjum verið samþykktar landsbundnar skilgreiningar á viðskiptaleyndarmáli eða ólögmætri öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls, af þeim sökum er aðgangur að þekkingu á gildissviði verndar ekki greiður og er það gildissvið mismunandi í aðildarríkjunum. Enn fremur er ekkert samræmi að því er varðar tiltæk einkaréttarleg úrræði þegar um er að ræða ólögmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmála, þar sem boð eða bönn eru ekki alltaf fyrir hendi í öllum aðildarríkjum gagnvart þriðju aðilum sem eru ekki samkeppnisaðilar lögmæts handhafa viðskiptaleyndarmálsins. Misræmis gætir einnig í öllum aðildarríkjunum að því er varðar meðhöndlun á þriðja aðila sem hefur aflað sér viðskiptaleyndarmáls í góðri trú en fær síðan að vita, þegar hann notar leyndarmálið, að öflun hans á því má rekja til þess að annar aðili hafi áður aflað þess með ólögmætum hætti.
- 7) Landsreglur eru líka ólíkar með tilliti til þess hvort lögmætum handhöfum viðskiptaleyndarmáls sé heimilt að sækjast eftir því að vörum, sem framleiddar eru af þriðja aðila sem notar viðskiptaleyndarmál með ólögmætum hætti, verði eytt

⁽¹⁾ Ákvörðun ráðsins 94/800/EB frá 22. desember 1994 um samþykki af hálfu Evrópubandalagsins, að því er varðar málefni sem falla undir valdsvið þess, á samningunum sem náðust í Úrúgvælotu marghliða samningaviðræðnanna (1986 til 1994) (Stjóð EB L 336, 23.12.1994, bls. 1).

eða að skjölum, skráum eða efni, sem hafa að geyma eða fela í sér viðskiptaleyndarmál sem er aflað eða eru notuð með ólögmætum hætti, verði skilað eða þeim verði eytt. Enn fremur er ekki alltaf tekið tillit til þess, í gildandi landsreglum um útreikning skaðabóta, hve óáþreifanleg viðskiptaleyndarmál eru og því erfitt að sýna fram á raunverulegt tap á hagnaði eða óréttmæta auðgun brotlegs aðila þegar ekki er hægt að ákvarða markaðsvirði fyrir upplýsingarnar sem um er að ræða. Einungis fáein aðildarríki gera ráð fyrir beitingu óhlutstæðra reglna um útreikning á tjóni, sem byggjast á sanngjörnum réttahafagreiðslum eða gjaldi, sem hefði átt að greiðast ef fyrir hendi væri leyfi til að nota viðskiptaleyndarmálið. Margar landsreglur kveða auk þess ekki á um viðeigandi vernd er varðar trúnaðarskyldu um viðskiptaleyndarmál þegar handhafi viðskiptaleyndarmálsins leggur fram kæru um meinta ólögmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls af hálfu þriðja aðila, sem dregur þar með úr aðdráttarafli gildandi ráðstafana og úrræða og veikir þá vernd sem er í boði.

- 8) Mismunur ákvæða um lögverndun viðskiptaleyndarmála í aðildarríkjunum þýðir að viðskiptaleyndarmál njóta ekki jafn mikillar verndar alls staðar í Sambandinu og stuðlar því að uppskiptingu innri markaðarins á þessu svæði og veikir varnaðaráhrif viðkomandi reglna í heild. Innri markaðurinn verður fyrir áhrifum að svo miklu leyti sem slíkur mismunur dregur úr tilhneigingu fyrirtækja til að reka nýsköpunartengda atvinnustarfsemi yfir landamæri, þ.m.t. samvinnu við rannsóknir eða framleiðslu við samstarfsaðila, útvistun eða fjárfestingu í öðrum aðildarríkjum, sem byggist á notkun upplýsinga sem njóta verndar sem viðskiptaleyndarmál. Nettengdar rannsóknir og þróun yfir landamæri, sem og nýsköpunartengd starfsemi, þ.m.t. tengd framleiðsla og viðskipti yfir landamæri í kjölfarið eru gerð minna aðlaðandi og erfiðari innan Sambandsins, og leiðir þannig einnig til óskilvirkni í tengslum við nýsköpun í gervöllu Sambandinu.
- 9) Auk þess er meiri áhætta fyrir fyrirtæki í aðildarríkjum með tiltölulega minni vernd af þeirri ástæðu að viðskiptaleyndarmálum kann að vera stolið eða auðveldara er að afla þeirra á annan ólögmætan hátt. Þetta leiðir til óskilvirkrar ráðstöfunar á fjármagni til nýsköpunar sem stuðlar að vexti á innri markaðnum, vegna hærri útgjalda til verndarráðstafana til að bæta upp ófullnægjandi lögverndun í sumum aðildarríkjum. Þetta styður einnig starfsemi óheiðarlegra samkeppnisaðila sem, eftir að hafa aflað viðskiptaleyndarmála með ólögmætum hætti, gætu dreift vörum um allan innri markaðinn í kjölfar slíkrar öflunar. Mismunandi löggjöf auðveldar einnig innflutning vara frá þriðju löndum til Sambandsins um komustaði þar sem verndun er veikari, þegar hönnun, framleiðsla eða markaðssetning þessara vara byggist á viðskiptaleyndarmálum sem hefur verið stolið eða aflað með öðrum ólögmætum hætti. Á heildina litið hindrar slíkur mismunur eðlilega starfsemi innri markaðarins.
- 10) Rétt þykir að kveða á um reglur á vettvangi Sambandsins til að samræma lög aðildarríkjanna til þess að tryggja að fyrir hendi séu fullnægjandi og samkvæm einkaréttarleg úrræði á innri markaðnum þegar um er að ræða ólögmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls. Þessar reglur ættu að vera með fyrirvara um þann möguleika aðildarríkja að veita víðtækari vernd gegn ólögmætri öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmála svo fremi að verndar-ráðstafanirnar, sem skýrt er kveðið á um í þessari tilskipun til að vernda hagsmuni annarra aðila, séu virtar.
- 11) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á beitingu Sambandsreglna eða landsreglna þar sem krafist er að upplýsingar, þ.m.t. viðskiptaleyndarmál, séu birtar almenningi eða opinberum yfirvöldum. Hún ætti ekki heldur að hafa áhrif á beitingu reglna sem heimila opinberum yfirvöldum að safna upplýsingum við skyldustörf sín eða reglna sem heimila eða krefjast þess að þessi opinberu yfirvöld birti almenningi viðkomandi upplýsingar síðar. Í slíkum reglum felast einkum reglur um birtingu stofnana og aðila Sambandsins eða landsbundinna opinberra yfirvalda á viðskiptatengdum upplýsingum sem þau hafa undir höndum samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1367/2006 ⁽²⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/4/EB ⁽³⁾ eða samkvæmt öðrum reglum um opinberan aðgang að skjölum eða um gagnsæisskyldu landsbundinna opinberra yfirvalda.
- 12) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á rétt aðila vinnumarkaðarins til að gera kjarasamninga, þar sem kveðið er á um slíkan rétt í vinnulöggjöf, að því er varðar skuldbindingu um að birta ekki viðskiptaleyndarmál eða takmarka notkun

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar (Stjtið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1367/2006 frá 6. september 2006 um beitingu ákvæða Árósasamningsins um aðgang að upplýsingum, þátttöku almennings í ákvarðanatöku og aðgang að réttlátri málsmeðferð í umhverfismálum hjá stofnunum og aðilum Bandalagsins (Stjtið. ESB L 264, 25.9.2006, bls. 13).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/4/EB frá 28. janúar 2003 um almennan aðgang að upplýsingum um umhverfismál og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 90/313/EBE (Stjtið. ESB L 41, 14.2.2003, bls. 26).

þess, og afleiðingar þess ef aðili að honum brýtur í bága við þá skuldbindingu. Þetta ætti að vera með því skilyrði að slíkur kjarasamningur takmarki ekki undantekningarnar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, þegar synjað verður beiðni um ráðstafanir, meðferð eða úrræði, sem kveðið er á um í þessari tilskipun vegna meintrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmáls.

- 13) Þessa tilskipun ætti ekki að skilja svo að hún takmarki staðfesturétt, frjálsa för launþega eða hreyfanleika launafólks eins og kveðið er á um í Sambandslögum. Ekki er heldur ætlunin að hún hafi áhrif á möguleika á því að gera samninga um bann við samkeppni milli vinnuveitenda og starfsmanna, í samræmi við gildandi lög.
- 14) Mikilvægt er að ákvarða einsleita skilgreiningu á viðskiptaleyndarmáli án þess að takmarka viðfangsefnið sem á að vernda gegn óréttmætri nýtingu. Slíka skilgreiningu ætti því að setja saman með þeim hætti að hún taki til sérþekkingar, viðskiptaupplýsinga og tækniupplýsinga í tilvikum þar sem bæði lögmætir hagsmunir og lögmætar væntingar eru um að trúnaður sé um þær og að slík trúnaðarskylda sé virt. Enn fremur ætti slík sérþekking eða upplýsingar að hafa viðskiptalegt gildi, hvort heldur er raunverulegt eða hugsanlegt. Líta ber á að slík sérþekking eða upplýsingar hafi viðskiptalegt gildi, t.d. þegar ólögmæt öflun, notkun eða birting er líkleg til að skaða hagsmuni þess aðila sem hefur lögleg yfirráð yfir þeim, að því leyti að það grafi undan vísindalegum og tæknilegum möguleikum þess aðila, viðskiptahagsmunum eða fjárhagslegum hagsmunum hans, mikilvægri stöðu eða getu til samkeppni. Í skilgreiningu á viðskiptaleyndarmáli eru undanskildar smávægilegar upplýsingar og sú reynsla og færni sem starfsmenn hafa hlotið í venjubundnu starfi sínu, einnig eru undanskildar upplýsingar sem almennt eru þekktar, eða auðvelt er að nálgast, meðal aðila í hópum sem venjulega fjalla um þess konar upplýsingar.
- 15) Einnig er mikilvægt að greina þær aðstæður þar sem lögverndun viðskiptaleyndarmála er réttlætanagerleg. Af þessum sökum er nauðsynlegt að ákvarða hvaða framferði og venjur beri að líta á sem ólögmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls.
- 16) Í þágu nýsköpunar og til að ýta undir samkeppni ættu ákvæði þessarar tilskipunar ekki að skapa einkarétt á sérþekkingu eða upplýsingum sem njóta verndar sem viðskiptaleyndarmál. Þannig ætti sjálfstæð uppgötvun sömu sérþekkingar eða upplýsinga að vera möguleg áfram. Vendismíði vöru sem er aflað með löglegum hætti ætti að teljast lögleg leið til að afla upplýsinga nema gert hafi verið samningsbundið samkomulag um annað. Frelsi til slíks samningsbundins fyrirkomulags getur þó takmarkast af lögum.
- 17) Í sumum atvinnugreinum þar sem höfundar og frumkvöðlar geta ekki notið góðs af einkarétti og þar sem nýsköpun hefur venju samkvæmt treyst á viðskiptaleyndarmál, er auðvelt nú á tímum að vendismíða framleiðsluvörur þegar þær eru komnar á markaðinn. Í slíkum tilvikum geta þessir höfundar og frumkvöðlar verið fórnarlömb iðju á borð við óheimilar endurgerðir eða ófrumlegar eftirlíkingar þar sem aðilar nýta sér ókeypis orðspor þeirra og nýsköpunarstarf. Í sumum landslögum um óréttmæta samkeppni er fjallað um þessa iðju. Enda þótt þessi tilskipun beinist ekki að því að bæta eða samræma lög um ósanngjarna samkeppni almennt væri rétt að framkvæmdastjórnin skoðaði vandlega þörf á að Sambandið grípi til aðgerða á því sviði.
- 18) Enn fremur ætti að líta svo á að öflun, notkun eða birting viðskiptaleyndarmála sé lögmæt að því er varðar þessa tilskipun þegar lögin krefjast þess eða heimila það. Þetta tengist einkum öflun og birtingu viðskiptaleyndarmála í tengslum við að fulltrúar launþega neyti þess réttar að fá upplýsingar, hafa samráð og taka þátt, í samræmi við lög Sambandsins og landslög og venjur, og sameiginlega verndun hagsmuna launþega og vinnuveitenda, þ.m.t. sameiginlega ákvarðanatöku, ásamt öflun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls í sambandi við lögböðna endurskoðun sem framkvæmd er í samræmi við lög Sambandsins eða landslög. En þegar öflun viðskiptaleyndarmáls er talin lögmæt ætti það að vera með fyrirvara um trúnaðarskyldu að því er varðar viðskiptaleyndarmálið eða hvers konar takmörkun á notkun þess sem lög Sambandsins eða landslög leggja á viðtakandann eða þann sem aflar upplýsinganna. Einkum ætti þessi tilskipun ekki að leysa opinber yfirvöld undan trúnaðarskyldum með tilliti til upplýsinga sem fengnar eru frá handhöfum viðskiptaleyndarmála, óháð því hvort mælt er fyrir um þessar skyldur í lögum Sambandsins eða í landslögum. Slíkar trúnaðarkvaðir fela m.a. í sér skyldur að því er varðar upplýsingar sem sendar eru áfram til

samningsyfirvalda í tengslum við innkaupaferli, eins og mælt er fyrir um t.d. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB ⁽¹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB ⁽²⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB ⁽³⁾.

- 19) Þótt þessi tilskipun kveði á um ráðstafanir og úrræði sem geta falist í að hindra birtingu upplýsinga í því skyni að vernda trúnaðarskyldu um viðskiptaleyndarmál er mikilvægt að réttur til tjáningarfrelsis og upplýsinga sem tekur til frelsis og fjölræðis í fjölmiðlum, eins og fram kemur í 11. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi („sáttmálanum“), sé ekki takmarkaður, einkum með tilliti til rannsóknarblaðamennsku og verndunar heimilda blaðamanna.
- 20) Ráðstafanir, verklagsreglur og úrræði sem kveðið er á um í þessari tilskipun ættu ekki að takmarka starfsemi uppljóstrara. Verndun viðskiptaleyndarmála ætti því ekki að taka til tilvika þar sem birting viðskiptaleyndarmáls er í þágu almannahagsmuna, að svo miklu leyti sem misferli, brot eða ólögmæt starfsemi, sem beinlínis á við, er afhjúpað. Þetta ætti ekki að koma í veg fyrir að lögbær dómseyfirvöld leyfi undantekningu frá því að beita ráðstöfunum, verklagsreglum og úrræðum í tilvikum þar sem stefndi hafði ástæðu til að ætla í góðri trú að framferði hans uppfyllti viðkomandi viðmiðanir sem settar eru fram í þessari tilskipun.
- 21) Í samræmi við meginregluna um meðalhóf ættu ráðstafanir, verklagsreglur og úrræði sem eiga að vernda viðskiptaleyndarmál að vera sniðin að því að uppfylla markmið um snurðulausa starfsemi innri markaðarins er varðar rannsóknir og nýsköpun, einkum með því að fyrirbyggja ólögmæta öflun, notkun og birtingu viðskiptaleyndarmáls. Slík aðlögun ráðstafana, verklagsreglna og úrræða ætti ekki að stofna í hættu eða grafa undan grundvallarréttindum og frelsi eða almannahagsmunum, s.s. almannaoðryggi, neytendavernd, lýðheilsu og umhverfisvernd, og ætti því ekki að hafa áhrif á hreyfanleika launafólks. Hvað þetta varðar miðast ráðstafanir, verklagsreglur og úrræði sem kveðið er á um í þessari tilskipun við að tryggja að lögbær dómseyfirvöld taki tillit til þátta eins og verðmætis viðskiptaleyndarmáls, hve alvarlegt framferðið er sem leiddi til ólögmætrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmálsins og áhrifanna af slíku framferði. Einnig ætti að tryggja að lögbærum dómseyfirvöldum sé heimilt að meta hagsmuni aðila að dómsmálinu ásamt hagsmunum þriðja aðila, þ.m.t., eftir því sem við á, neytenda.
- 22) Grafið yrði undan snurðalausri starfsemi innri markaðarins ef ráðstafanir, verklagsreglur og úrræði sem kveðið er á um væru notuð í ólöglegu augnamiði sem samræmist ekki markmiðum þessarar tilskipunar. Því er mikilvægt að veita dómseyfirvöldum heimild til að samþykkja viðeigandi ráðstafanir að því er varðar kærendur sem aðhafast á óviðeigandi hátt eða gegn betri vitund og leggja fram órökstuddar kærur, t.d. í þeim tilgangi að tefja með ósanngjörnum hætti eða takmarka aðgang stefnda að markaðnum eða á annan hátt hótta hinum stefnda eða hrella hann.
- 23) Í þágu réttarvissu og með tilliti til þess að til þess er ætlast að lögmætir handhafar viðskiptaleyndarmála framfylgi varúðarskyldu að því er varðar varðveislu trúnaðar vegna verðmætra viðskiptaleyndarmála og eftirlit með notkun þeirra, er rétt að takmarka tímabundið efnislegar kröfur eða möguleikann á að hefja aðgerðir til verndar viðskiptaleyndarmálum. Í landslögum ætti einnig að tilgreina, á skýran og ótvíræðan hátt, hvenær þetta tímabil hefst og við hvaða aðstæður má rjúfa það eða fresta því.
- 24) Líkurnar á að viðskiptaleyndarmál verði opinbert meðan á dómsmáli stendur aftrar oft löglegum handhöfum viðskiptaleyndarmála frá því að hefja dómsmál til að verja viðskiptaleyndarmál sín og stofnar þar með fyrirhuguðum ráðstöfunum, verklagsreglum og úrræðum í hættu. Af þessum sökum er nauðsynlegt, með fyrirvara um viðeigandi verndarráðstafanir sem tryggja réttinn til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns og réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi, að setja sérstakar kröfur sem beinast að því að vernda trúnað vegna viðskiptaleyndarmálsins sem vefengt er í málaferlum sem eru hafin því til varnar. Slík vernd ætti að gilda áfram eftir að dómsmálinu lýkur og svo lengi sem upplýsingarnar sem viðskiptaleyndarmálið hefur að geyma eru ekki almenningseign.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB frá 26. febrúar 2014 um gerð sérleyfissamninga (Stjtið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 1).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB frá 26. febrúar 2014 um opinber innkaup og niðurfellingu tilskipunar 2004/18/EB (Stjtið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 65).

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB frá 26. febrúar 2014 um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu og um niðurfellingu tilskipunar 2004/17/EB (Stjtið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 243).

- 25) Slíkar kvaðir ættu a.m.k. að taka til þess möguleika að takmarka þann hóp aðila sem eiga rétt á aðgangi að sönnunargögnum eða skýrslugjöf, með það í huga að þær trúnaðarkvaðir sem eru settar fram í þessari tilskipun ættu að taka til allra slíkra aðila, og að birta einungis þá þætti dómsniðurstaðna sem ekki eru trúnaðarmál. Í þessu samhengi, með tilliti til þess að mat á eðli upplýsinganna sem eru tilefni deilunnar er einn megintilgangur dómsmálsins, er einkum mikilvægt að tryggja skilvirka vernd trúnaðar vegna viðskiptaleyndarmála og virðingu fyrir rétti aðila að þessum málaferlum til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns og réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi. Í þessum takmarkaða hópi aðila ætti því að vera a.m.k. einn einstaklingur frá hverjum málsaðila auk lögfræðinga þeirra hvers um sig og, eftir því sem við á, aðrir fulltrúar með tilskilin réttindi í samræmi við landslög til þess að verja, vera í fyrirsvari fyrir eða þjóna hagsmunum málsaðila í dómsmáli sem þessi tilskipun tekur til, og sem allir ættu að hafa fullan aðgang að slíkum sönnunargögnum eða skýrslugjöf. Í því tilviki að einn aðilinn er lögaðili ætti sá að geta komið með tillögu um einstakling eða einstaklinga sem ættu að vera í aðilahópnum til þess að tryggja rétt fyrirvar þessa lögaðila, með fyrirvara um viðeigandi eftirlit dómstóla til að koma í veg fyrir að grafið verði undan markmiðinu um takmarkaðan aðgang að sönnunargögnum og skýrslugjöf. Ekki ber að skilja slíkar verndarráðstafanir á þann veg að krafa sé um að lögfræðingur eða annar fulltrúi sé í fyrirsvari fyrir málsaðilana þegar ekki er krafa um slíkt fyrirvar í landslögum. Ekki ætti heldur að skilja þær á þann veg að þær takmarki valdheimild dómstólanna til að ákvarða, í samræmi við gildandi reglur og starfsvenjur hlutaðeigandi aðildarríkis, hvort og að hvaða marki viðkomandi embættismenn dómstólsins ættu einnig að hafa fullan aðgang að sönnunargögnum og skýrslugjöf til að geta sinnt skyldum sínum.
- 26) Ólögmat öflun, notkun eða birting viðskiptaleyndarmáls af hendi þriðja aðila gæti haft skaðleg áhrif á lögmætan handhafa viðskiptaleyndarmálsins því að þegar það hefur verið birt opinberlega væri ógjörningur fyrir handhafann að hverfa aftur til þeirrar stöðu sem var áður en viðskiptaleyndarmálið var gert opinbert. Þar af leiðandi er nauðsynlegt að kveða á um skjótar, skilvirkar og aðgengilegar bráðabirgðaráðstafanir til tafarlausrar stöðvunar á ólögmatrí öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls, þ.m.t. þegar það er notað til að veita þjónustu. Nauðsynlegt er að slík aðstoð sé tiltæk án þess að bíða þurfi úrskurðar um tilefni kæru en að teknu tilhlýðilegu tilliti til réttar til varnar og meginreglunnar um meðalhóf og með hliðsjón af málavöxtum. Í vissum tilvikum ætti að vera mögulegt að leyfa meintum brotlegum aðila, með fyrirvara um að lögð sé fram ein ábyrgð eða fleiri, að halda áfram að nota viðskiptaleyndarmálið, einkum þegar lítil hættu er á að það verði almenningseign. Einnig ætti að vera mögulegt að nægar tryggingar fáið til að þær taki til kostnaðar og tjóns sem stefndi verður fyrir vegna órökstuddrar kæru, einkum þegar hvers konar töf mundi valda löglegum handhafa viðskiptaleyndarmálsins óbætanlegu tjóni.
- 27) Af sömu ástæðum er einnig mikilvægt að kveða á um endanlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir ólögmatu notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls, þ.m.t. þegar það er notað við þjónustustarfsemi. Svo að slíkar ráðstafanir séu skilvirkar og í réttu hlutfalli við brot ættu þær, þegar aðstæður krefjast tímatakmörkunar, að vara nægilega lengi til að útiloka viðskiptalegan ávinning sem þriðji aðilinn gæti hafa fengið vegna ólögmatrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmálsins. Aldrei ætti að vera hægt að fylgja eftir þess konar ráðstöfunum ef upplýsingarnar sem féllu upphaflega undir viðskiptaleyndarmálið eru almenningseign af ástæðum sem ekki er hægt að rekja til stefnda.
- 28) Mögulegt er að viðskiptaleyndarmál séu notuð með ólögmatum hætti til að hanna, framleiða eða markaðssetja vörur eða íhluti þeirra, sem gætu dreifst um allan innri markaðinn og þannig haft áhrif á viðskiptahagsmunum handhafa viðskiptaleyndarmálsins og starfsemi innri markaðarins. Í þeim tilvikum og þegar viðskiptaleyndarmálið sem um er að ræða hefur veruleg áhrif á gæði, verðmæti eða verð varanna, sem skapast af þessari ólögmatu notkun, eða á lækkun kostnaðar, eða greiðir fyrir eða flýttir framleiðslu- eða markaðssetningarferli, er mikilvægt að veita dómsyfirvöldum vald til að fyrirskipa skilvirkar og viðeigandi ráðstafanir í því skyni að tryggja að þessar vörur verði ekki settar á markaðinn eða afturkallaðar. Að teknu tilliti til þess að viðskipti teygja sig um allan heim er einnig nauðsynlegt að slíkar ráðstafanir feli í sér bann við innflutningi þessara vara til Sambandsins eða að þær séu geymdar í því skyni að bjóða þær til sölu eða setja þær á markað. Með hliðsjón af meginreglunni um meðalhóf ættu ráðstafanir til úrbóta ekki endilega að hafa í för með sér að vörum sé eytt ef aðrir vænlegir kostir eru fyrir hendi, s.s. að fjarlægja þá eiginleika vörunnar sem brjóta í bága við reglur, eða ráðstafa vörunum utan markaðarins, t.d. með framlögum til göðgerðarstofnana.
- 29) Aðili gæti upphaflega hafa aflað sér viðskiptaleyndarmáls í góðri trú og ekki orðið ljóst fyrr en síðar, m.a. með tilkynningu frá upphaflegum handhafa viðskiptaleyndarmálsins, að vitneskja hans um viðkomandi viðskiptaleyndarmál á rætur að rekja til þess að það var notað eða birt á ólögmatan hátt. Til þess að koma í veg fyrir, við þessar aðstæður, að ráðstafanir til úrbóta eða lögbönn sem kveðið er á um valdi þessum aðila óhóflegum skaða, ættu aðildarríki að kveða á um þann möguleika, í viðeigandi tilvikum, að annað úrræði væri að veita tjónþola fébætur. Slíkar bætur ættu þó ekki að vera hærri fjárhæð en réttfagreiðslur eða gjöld sem hefðu komið til ef viðkomandi aðili hefði fengið heimild til að

nota viðskiptaleyndarmálið, sem um er að ræða, á tímabili sem upprunalegur handhafi viðskiptaleyndarmálsins hefði getað komið í veg fyrir notkun þess. Ef ólögmæt notkun viðskiptaleyndarmálsins myndi teljast brot á lögum að öðru leyti en því sem kveðið er á um í þessari tilskipun eða myndi líklega skaða neytendur, ætti samt sem áður ekki að leyfa slíka ólögmæta notkun.

- 30) Til þess að komast hjá því að aðili sem vísvitandi, eða ef gild ástæða er til að ætla að svo hafi verið, öðlast, notar eða birtir viðskiptaleyndarmál með ólögmætum hætti og getur notið góðs af slíku framferði, og til að tryggja að handhafi viðskiptaleyndarmálsins, sem ber tjónið, sé, að svo miklu leyti sem hægt er, í sömu stöðu og hann hefði verið í hefði slíkt framferði ekki viðgengist, er nauðsynlegt að kveða á um fullnægjandi bætur fyrir það tjón sem þetta ólögmæta framferði olli honum. Þegar handhafa viðskiptaleyndarmáls, sem verður fyrir tjóni, eru veittar bætur ætti að taka til greina alla viðeigandi þætti, s.s. tekjutap handhafa viðskiptaleyndarmálsins eða óréttmætan hagnað hins brotlega aðila og, eftir því sem við á, hvers konar tjón af siðferðilegum toga sem handhafi viðskiptaleyndarmálsins verður fyrir. Annar valkostur, t.d. ef erfitt gæti reynst að ákvarða fjárhæð réttmætra skaðabóta, að teknu tilliti til óáþreifanlegra eiginleika viðskiptaleyndarmála, væri að tengja fjárhæðir við þætti eins og rétthafagreiðslur eða gjöld sem komið hefðu til greiðslu hefði brotlegur aðili óskað eftir heimild til að nota viðkomandi viðskiptaleyndarmál. Markmiðið með þessum valkosti er ekki að innleiða skuldbindingu til að kveða á um refsibætur heldur að tryggja bætur sem byggðar eru á hlutlægri viðmiðun jafnframt því að taka tillit til útgjalda sem handhafi viðskiptaleyndarmálsins varð fyrir, t.d. kostnaðar vegna auðkenningar og rannsókna. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki kveði á um í landslögum sínum að bótaábyrgð starfsmanna vegna tjóna sé takmörkuð í tilvikum þar sem þeir hafa ekki valdið þeim að yfirlögðu ráði.
- 31) Sem fyrirbyggjandi fælandi viðbót fyrir brotlega aðila í framtíðinni og til að stuðla að því að vekja allan almenning til vitundar er gagnlegt að birta ákvarðanir, þ.m.t., eftir því sem við á, með áberandi auglýsingum, í tilvikum er varða ólögmæta öflun, notkun, eða birtingu viðskiptaleyndarmála, með því skilyrði að slík auglýsing leiði ekki til birtingar viðskiptaleyndarmálsins eða hafi óeðlileg áhrif á einkalíf og orðstír einstaklings.
- 32) Dregið gæti úr skilvirkni ráðstafana, verklagsreglna og úrræða, sem eru tiltæk handhöfum viðskiptaleyndarmála, ef ekki er farið að viðeigandi ákvörðunum sem eru samþykktar af lögbærum dómsyfirvöldum. Af þessum sökum er nauðsynlegt að tryggja að þessi yfirvöld hafi viðeigandi valdheimildir til að beita viðurlögum.
- 33) Í því skyni að auðvelda samræmda beitingu ráðstafana, verklagsreglna og úrræða sem kveðið er á um í þessari tilskipun er viðeigandi að búa til kerfi fyrir samstarf og upplýsingaskipti meðal aðildarríkjanna annars vegar og á milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar hins vegar, einkum með því að búa til net fulltrúa sem aðildarríki tilnefna. Auk þess ætti framkvæmdastjórnin, með aðstoð Hugverkastofu Evrópusambandsins, eins og við á, að rannsaka beitingu þessarar tilskipunar og skilvirkni þeirra landsráðstafana sem eru gerðar til þess að endurskoða hvort ráðstafanirnar uppfylli sett markmið.
- 34) Í þessari tilskipun eru þau grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, sem eru viðurkennd, einkum í sáttmálanum, þ.m.t. friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, réttur til verndar persónuupplýsinga, réttur til tjáningarfrelsis og upplýsinga, frelsi til að velja sér starfsgrein og réttur til að stunda vinnu, frelsi til að reka fyrirtæki, eignaréttur, réttur til góðrar stjórnsýslu og einkum aðgangur að skránni en virða jafnframt viðskiptaleynd, réttur til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns og til réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi og réttur til varnar.
- 35) Mikilvægt er að virða friðhelgi einkalífs og fjölskyldu og vernd persónuupplýsinga um hvern þann einstakling, sem handhafa viðskiptaleyndarmáls er heimilt að vinna persónuupplýsingar um þegar hann gerir ráðstafanir til að vernda viðskiptaleyndarmál, eða um hvern þann einstakling sem á hlut í dómsmáli um ólögmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmála samkvæmt þessari tilskipun og persónuupplýsingar um eru í vinnslu. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽¹⁾ gildir um vinnslu persónuupplýsinga í aðildarríkjunum í tengslum við þessa tilskipun og undir eftirliti lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna, einkum þeirra opinberu óháðu yfirvalda sem aðildarríkin tilnefna. Þessi tilskipun ætti því ekki að hafa áhrif á réttindi og skuldbindingar sem mælt er fyrir um í tilskipun 95/46/EB, einkum

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

réttindi skráðs aðila um aðgang að persónuupplýsingum sínum sem eru í vinnslu og að upplýsingarnar séu leiðréttar, þeim sé eytt eða settar á þær aðgangshindranir ef þær eru ófullnægjandi eða ónákvæmar og, eftir því sem við á, þá skuldbindingu að vinna viðkvæm gögn í samræmi við 5. mgr. 8. gr. tilskipunar 95/46/EB.

- 36) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð markmiði þessarar tilskipunar nægilega vel, þ.e. að skapa vel starfhæfan innri markað með því að koma á fullnægjandi og sambærilegum úrlausnum á vettvangi innri markaðarins þegar um er að ræða ólögsmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þess og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.
- 37) Með tilskipun þessari er ekki stefnt að því að koma á fót samræmdum reglum um dómsmálasamstarf, lögsögu, viðurkenningu og framfylgd úrskurða í einka- og viðskiptamálum eða takast á við gildandi lög. Aðrir gerningar Sambandsins sem gilda almennt um slík mál ættu að meginreglu til að eiga jafnt við á því sviði sem þessi tilskipun tekur til.
- 38) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á beitingu reglna samkeppnislaga, einkum 101. og 102. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Ráðstafanir, verklagsreglur og úrræði sem kveðið er á um í tilskipun þessari, ætti ekki að nota til að hamla samkeppni með óréttmætum hætti í andstöðu við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.
- 39) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á beitingu annarra viðkomandi laga á öðrum sviðum, þ.m.t. laga um hugverkaréttindi og samningalaga. Hins vegar þegar gildissvið tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/48/EB ⁽¹⁾ og gildissvið þessarar tilskipunar skarast skal þessi tilskipun ganga framar sem sérlög.
- 40) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ⁽²⁾ og skilaði hún álit 12. mars 2014.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Efni og gildissvið

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um reglur um vernd gegn ólögsmætri öflun, notkun og birtingu viðskiptaleyndarmála.

Aðildarríki geta, í samræmi við ákvæði sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, veitt víðtækari vernd gegn ólögsmætri öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmála en krafist er í þessari tilskipun, svo fremi að tryggt sé að farið sé að 3., 5., 6. gr., 7. gr. (1. mgr.), 8. gr., 9. gr. (annarri undirgr. 1. mgr.), 9. gr. (3. og 4. mgr.), 10. gr. (2. mgr.), 11. gr., 13. gr. og 15. gr. (3. mgr.).

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/48/EB frá 29. apríl 2004 um framfylgd hugverkaréttinda (Stjtið. EB L 157, 30.4.2004, bls. 45).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

2. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á:

- a) rétt til tjáningarfrelsis og upplýsinga eins og hann er settur fram í sáttmálanum, þ.m.t. að frelsi og fjölræði fjölmiðla sé virt,
- b) beitingu Sambands- eða landsreglna þar sem krafist er að handhafar viðskiptaleyndarmála birti, í þágu almannahagsmuna, upplýsingar, þ.m.t. viðskiptaleyndarmál, almenningi eða stjórnvöldum eða dómsyfirvöldum fyrir framkvæmd skyldustarfa þessara yfirvalda,
- c) beitingu Sambands- eða landsreglna þar sem þess er krafist eða leyft að stofnanir og aðilar Sambandsins eða landsbundin opinber yfirvöld birti upplýsingar sem fyrirtæki leggja fram og sem þessar stofnanir, aðilar eða yfirvöld hafa undir höndum samkvæmt og í samræmi við skuldbindingar og heimildir sem eru settar fram í lögum Sambandsins eða landslögum,
- d) sjálfstæði aðila vinnumarkaðarins og rétt þeirra til að gera kjarasamninga, í samræmi við lög Sambandsins eða landslög og venjur.

3. Ekkert í þessari tilskipun skal skilja svo að tilefni sé til að takmarka hreyfanleika starfsmanna. Einkum ætti þessi tilskipun, í tengslum við að nýta slíkan hreyfanleika, ekki að gefa tilefni til:

- a) að takmarka notkun starfsmanna á upplýsingum sem ekki fela í sér viðskiptaleyndarmál eins og skilgreint er í 1. lið 2. gr.,
- b) að takmarka notkun starfsmanna á reynslu og færni sem þeir hafa öðlast með heiðarlegum hætti í daglegum störfum sínum,
- c) að setja hvers konar viðbótartakmarkanir á starfsmenn í ráðningarsamninga aðrar en takmarkanir sem eru settar í samræmi við lög Sambandsins eða landslög.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „viðskiptaleyndarmál“: upplýsingar sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) það er leyndarmál í þeim skilningi að það er ekki, sem heild eða í samskiptum og samsetningu einstakra hluta þess, almennt þekkt eða auðvelt að nálgast meðal aðila í hópum sem venjulega fjalla um þá tegund upplýsinga sem um er að ræða,
- b) í því felst viðskiptalegt gildi vegna þess að það er leyndarmál,
- c) sá einstaklingur sem löglega ræður yfir upplýsingunum hefur gert eðlilegar ráðstafanir eftir aðstæðum til að halda þeim leyndum,

2) „handhafi viðskiptaleyndarmáls“: einstaklingur eða lögaðili sem ræður yfir viðskiptaleyndarmáli með löglegum hætti,

3) „brotlegur aðili“: einstaklingur eða lögaðili sem hefur öðlast, notað eða birt viðskiptaleyndarmál með ólöglegum hætti,

4) „brotlegur varningur“: varningur, sem í krafti hönnunar, eiginleika, virkni, framleiðsluferlis eða markaðssetningar hans hlýst verulegur ávinningur af vegna ólögðrætrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmála.

II. KAFLI

Öflun, notkun og birting viðskiptaleyndarmála

3. gr.

Lögmæt öflun, notkun og birting viðskiptaleyndarmála

1. Öflun viðskiptaleyndarmáls telst lögmæt þegar viðskiptaleyndarmálið er fengið eftir einhverri af eftirfarandi leiðum:
 - a) sjálfstæð uppgötvun eða sköpun,
 - b) athugun, rannsókn, sundurhlutun eða prófun vöru eða hlutar, sem hefur verið gerður aðgengilegur almenningi eða er lögleg eign þess sem fær upplýsingarnar og er ekki lagalega skuldbundinn til að takmarka öflun viðskiptaleyndarmálsins,
 - c) nýting réttar launafólks eða fulltrúa þess til upplýsinga og samráðs í samræmi við lög Sambandsins og landslög og venjur,
 - d) hvers konar aðrar starfsvenjur sem, við viðkomandi aðstæður, eru í samræmi við heiðarlega viðskiptahætti.
2. Telja skal öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls löglega að svo miklu leyti sem í lögum Sambandsins eða landslögum er krafist slíkrar öflunar, notkunar eða birtingar eða hún er leyfð.

4. gr.

Ólögmæt öflun, notkun og birting viðskiptaleyndarmála

1. Aðildarríki skulu tryggja að handhafar viðskiptaleyndarmála hafi rétt til að óska eftir að gerðar séu ráðstafanir, verklagsreglur og úrræði sem kveðið er á um í þessari tilskipun í því skyni að koma í veg fyrir eða rétta hlut sinn varðandi ólögmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls síns.
2. Öflun viðskiptaleyndarmáls án samþykkis handhafa leyndarmálsins skal ætíð teljast ólögmæt þegar hún fer fram með:
 - a) óheimilum aðgangi að, töku eða afritun á skjölum, hlutum, efni eða rafrænum skráum, sem handhafi viðskiptaleyndarmálsins ræður löglega yfir, og sem fela í sér viðskiptaleyndarmálið eða að hægt sé að draga ályktanir um leyndarmálið af þeim,
 - b) hvers konar öðru framferði sem, við viðkomandi aðstæður, teljast vera í andstöðu við heiðarlega viðskiptahætti.
3. Notkun eða birting viðskiptaleyndarmáls skal teljast ólögmæt þegar einstaklingur sem telst uppfylla eitthvert eftirfarandi skilyrði stundar hana án samþykkis handhafa viðskiptaleyndarmálsins:
 - a) hann komst yfir viðskiptaleyndarmálið með ólögmætum hætti,
 - b) hann brýtur gegn trúnaðarsamkomulagi eða öðrum skyldum um að birta ekki viðskiptaleyndarmálið,
 - c) hann brýtur gegn samningi eða öðrum skyldum um að takmarka notkun viðskiptaleyndarmálsins.
4. Öflun, notkun eða birting viðskiptaleyndarmáls skal einnig teljast ólögmæt þegar einstaklingur vissi eða hefði, eftir aðstæðum, átt að vita á þeim tíma þegar hann aflaði, notaði eða birti leyndarmálið, að viðskiptaleyndarmálið var fengið beint eða óbeint frá öðrum einstaklingi sem notaði eða birti það með ólögmætum hætti í skilningi 3. mgr.

5. Framleiðsla, söluboð eða innflutningur, útflutningur eða geymsla brotlegs varnings í þessu skyni skal einnig teljast ólöglegt notkun viðskiptaleyndarmáls þegar einstaklingurinn sem framkvæmir slíkt vissi, eða ætti að hafa vitað, eftir aðstæðum, að viðskiptaleyndarmálið var notað með ólöglegum hætti í skilningi 3. mgr.

5. gr.

Undanþágur

Aðildarríki skulu tryggja að beiðni um beitingu ráðstafana, verklagsreglna og úrræða sem kveðið er á um í þessari tilskipun verði vísað frá þegar meint öflun, notkun eða birting viðskiptaleyndarmálsins fór fram í einhverjum eftirfarandi tilvikum:

- a) til að neyta réttar til tjáningarfrelsis og upplýsinga eins og sett er fram í sáttmálanum, þ.m.t. að frelsi og fjölræði fjölmiðlanna sé virt,
- b) til að sýna fram á misferli, brot eða ólöglega starfsemi, svo fremi að stefndi hafi gert það í því skyni að vernda almannahagsmuni,
- c) þegar launþegar afhenda fulltrúum sínum viðskiptaleyndarmál, og er liður í því að viðkomandi fulltrúar inni störf sín af hendi með löglegum hætti, í samræmi við lög Sambandsins eða landslög, svo fremi að afhendingin hafi verið nauðsynleg í þeim tilgangi,
- d) til að vernda lögmæta hagsmuni sem eru viðurkenndir í lögum Sambandsins eða landslögum.

III. KAFLI

Ráðstafanir, verklagsreglur og úrræði

1. þáttur

Almenn ákvæði

6. gr.

Almennar skyldur

1. Aðildarríki skulu sjá fyrir ráðstöfunum, verklagsreglum og úrræðum sem eru nauðsynleg til að tryggja aðgengi að einkaréttarlegum úrræðum gegn ólöglegri öflun, notkun og birtingu viðskiptaleyndarmála.
2. Ráðstafanir, verklagsreglur og úrræði sem um getur í 1. mgr. skulu:
 - a) vera sanngjörn og réttmæt,
 - b) ekki vera óþarflega flókin eða kostnaðarsöm, hafa í för með sér óhóflega fresti eða óréttmætar tafir og
 - c) vera skilvirk og hafa varnaðaráhrif.

7. gr.

Meðalhóf og misnotkun málsóknar

1. Ráðstöfunum, verklagsreglum og úrræðum sem kveðið er á um í þessari tilskipun skal beitt með þeim hætti:
 - a) að þau séu í réttu hlutfalli við brot,
 - b) að ekki skapist hindranir í löglegum viðskiptum á innri markaðnum og
 - c) að kveðið sé á um verndarráðstafanir gegn misnotkun þeirra.

2. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær dómsyfirvöld geti, að beiðni stefnda, beitt viðeigandi ráðstöfunum eins og landslög kveða á um, þegar kæra varðandi ólögsmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls er augljóslega tilefnislaus og í ljós kemur að kærandinn hefur hafið dómsmál með ótilhlýðilegum hætti eða í vondri trú. Slíkar ráðstafanir geta, eins og við á, falið í sér að stefnda eru dæmdar skaðabætur, kærandi er beittur viðurlögum eða fyrirmæli eru gefin um miðlun upplýsinga um úrskurð eins og um getur í 15. gr.

Aðildarríki geta ákveðið að ráðstafanir, eins og um getur í fyrstu undirgrein, verði viðfangsefni í aðskildu dómsmáli.

8. gr.

Fyrningarfrestur

1. Aðildarríki skulu, í samræmi við þessa grein, mæla fyrir um reglur um fyrningarfresti sem gilda um efnislegar kröfur og aðgerðir fyrir beitingu ráðstafana, verklagsreglna og úrræða sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

Með reglunum sem um getur í fyrstu undirgrein skal ákvarðað hvenær fyrningarfrestur hefst, hve langur hann er og aðstæður sem valda því að hann er rofinn eða felldur niður tímabundið.

2. Fyrningarfrestur skal ekki vera lengri en sex ár.

9. gr.

Varðveisla trúnaðarskyldu um viðskiptaleyndarmál meðan á málarekstri stendur

1. Aðildarríki skulu tryggja að málssaðilar, lögmenn þeirra eða aðrir fulltrúar, embættismenn dómstóla, vitni, sérfræðingar og sérhver annar einstaklingur, sem tekur þátt í dómsmáli er varðar ólögsmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls eða sem hefur aðgang að skjölum sem eru hluti af viðkomandi dómsmáli, hafi ekki heimild til að nota eða birta nokkurt viðskiptaleyndarmál eða meint viðskiptaleyndarmál sem lögbær dómsyfirvöld hafa, á grundvelli tilhlýðilega rökstuddrar kæru hagsmunaaðila, auðkennt sem trúnaðarmál og þessir aðilar hafa fengið að vita um vegna slíkrar þátttöku eða slíks aðgangs. Að því er þetta varðar geta aðildarríki einnig heimilað lögbærum dómsyfirvöldum að gera ráðstafanir að eigin frumkvæði.

Skyldan sem um getur í fyrstu undirgrein skal gilda áfram eftir að dómsmálinu lýkur. Slík skylda er þó ekki lengur fyrir hendi við eftirfarandi aðstæður:

- þegar lítið er svo á, samkvæmt lokaákvörðun, að meint viðskiptaleyndarmál uppfylli ekki kröfurnar sem settar eru fram í 1. lið 2. gr. eða
- þegar upplýsingarnar sem um er að ræða verða almennt þekktar með tímanum meðal einstaklinga innan hópa sem venjulega fást við þess konar upplýsingar eða eiga greiðan aðgang að þeim.

2. Aðildarríki skulu einnig tryggja að lögbær dómsyfirvöld geti, með tilhlýðilega rökstuddri kæru frá málssaðila, gert sérstakar nauðsynlegar ráðstafanir til að varðveita trúnaðarskyldu um hvers konar viðskiptaleyndarmál eða meint viðskiptaleyndarmál sem er notað eða vísað til í dómsmáli er varðar ólögsmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls. Aðildarríki geta einnig heimilað lögbærum dómsyfirvöldum að grípa til slíkra ráðstafana að eigin frumkvæði.

Ráðstafanirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu a.m.k. taka til eftirfarandi möguleika á:

- að takmarka aðgang að hverju því skjali sem hefur að geyma viðskiptaleyndarmál eða meint viðskiptaleyndarmál sem málssaðilar eða þriðju aðilar leggja fyrir takmarkaðan fjölda einstaklinga, í heild eða að hluta,

- b) að takmarka aðgang að réttarhöldum þar sem viðskiptaleyndarmál eða meint viðskiptaleyndarmál kunna að vera upplýst, einnig aðgang að samsvarandi skrá eða umriti réttarhaldanna við takmarkaðan fjölda einstaklinga,
- c) að veita hverjum þeim einstaklingi, öðrum en þeim sem telst til þess takmarkaða fjölda einstaklinga sem um getur í a- og b-lið, aðgang að útgáfu dómsniðurstöðu sem ekki er háð trúnaðarkvöð, þar sem kaflar sem hafa að geyma viðskiptaleyndarmál hafa verið fjarlægðir eða ritskoðaðir.

Einstaklingarnir, sem um getur í a- og b-lið annarrar undirgreinar, skulu ekki vera fleiri en nauðsyn krefur til þess að tryggja að rétti aðila að dómsmálinu til að fá skilvirkt úrræði og réttláta málsmeðferð, sé framfylgt og í þeim hópi skal vera a.m.k. einn einstaklingur frá hvorum málsaðila og lögmenn þeirra eða aðrir fulltrúar þessara málsaðila.

3. Þegar ráðstafanirnar, sem um getur í 2. mgr., eru ákvarðaðar og metið er hvort þær eru í réttu hlutfalli við brot skulu lögbær dómsyfirvöld taka tillit til nauðsynjar þess að tryggja réttinn til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns og réttlátrar málsmeðferðar, lögmætra hagsmuna málsaðilanna og, eftir því sem við á, þriðju aðila, og hugsanlegs tjóns, sem verður þegar slíkar ráðstafanir eru samþykktar eða þeim er hafnað, fyrir annan hvorn málsaðila, og, eftir því sem við á, fyrir þriðju aðila.

4. Hvers konar vinnsla persónuupplýsinga skv. 1., 2. eða 3. mgr. skal fara fram í samræmi við tilskipun 95/46/EB.

2. þáttur

Bráðabirgða- og varúðarráðstafanir

10. gr.

Bráðabirgða- og varúðarráðstafanir

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær dómsyfirvöld geti, að beiðni handhafa viðskiptaleyndarmálsins, fyrirskipað einhverja af eftirfarandi bráðabirgða- og varúðarráðstöfunum gegn meintum brotlegum aðila:

- a) stöðvun eða, eftir atvikum, bann við notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmálsins í atvinnuskyni,
- b) bann við framleiðslu, söluboði, markaðssetningu eða notkun brotlegs varnings eða innflutningi, útflutningi eða geymslu slíks varnings í þessu skyni,
- c) haldlagningu eða afhendingu á varningi sem grunur leikur á að sé brotlegur, þ.m.t. innfluttur varningur, til að koma í veg fyrir að hann sé settur á markað eða fari þar í umferð.

2. Aðildarríki skulu tryggja að dómsyfirvöld geti, sem valkostur við ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr., leyft áframhald á meintri ólögmætri notkun viðskiptaleyndarmáls ef lagðar eru fram ábyrgðir sem eiga að tryggja handhafa viðskiptaleyndarmálsins bætur. Ekki skal heimilt að birta viðskiptaleyndarmál gegn því að ábyrgðir séu lagðar fram.

11. gr.

Skilyrði fyrir kærui og verndarráðstafanir

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær dómsyfirvöld hafi, að því er varðar ráðstafanirnar sem um getur í 10. gr., vald til að krefja kæranda um að veita sönnunargögn sem hægt er að nálgast með góðu móti til þess að geta gengið úr skugga um með nægilegri fullvissu að:

- a) viðskiptaleyndarmál sé fyrir hendi,

- b) kærandinn sé handhafi viðskiptaleyndarmálsins og
- c) viðskiptaleyndarmálsins hafi verið aflað með ólögmætum hætti, það sé notað eða birt með ólögmætum hætti, eða ólögmæt öflun, notkun eða birting viðskiptaleyndarmálsins sé yfirvofandi.

2. Aðildarríki skulu tryggja að þegar ákveðið er hvort kæran verður samþykkt eða henni verður synjað og metið hvort hún sé í réttu hlutfalli við brot skulu lögbær dómsyfirvöld þurfa að taka tillit til sérstakra aðstæðna, þ.m.t., eftir því sem við á:

- a) verðmæti og önnur séreinkenni viðskiptaleyndarmálsins,
- b) ráðstafanirnar sem gerðar eru til að vernda viðskiptaleyndarmálið,
- c) framferði stefnda við öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmálsins,
- d) áhrifin af ólögmætri notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmálsins,
- e) lögmætir hagsmunir málsaðilanna og áhrifin sem það gæti haft á þá hvort ráðstafanirnar verða samþykktar eða þeim verði hafna,
- f) lögmætir hagsmunir þriðju aðila,
- g) almannahagsmunir og
- h) verndun grundvallarréttinda.

3. Aðildarríki skulu tryggja að ráðstafanirnar sem um getur í 10. gr. verði afturkallaðar eða hætti að hafa áhrif með öðrum hætti, að beiðni stefnda, ef:

- a) kærandi höfðar ekki dómsmál sem leiðir til ákvörðunar um málsástæður fyrir lögbæru dómsyfirvaldi, innan sanngjarns tímafrests sem dómsyfirvaldið, er skipaði fyrir um ráðstafanirnar, ákvarðaði, ef lög aðildarríkis heimila svo, eða, þegar slík ákvörðun liggur ekki fyrir, innan tímabils sem fer ekki yfir 20 virka daga eða 31 almanaksdag, eftir því hvort er lengra, eða
- b) upplýsingarnar sem um er að ræða uppfylla ekki lengur kröfurnar í 1. lið 2. gr. af ástæðum sem ekki er hægt að rekja til stefnda.

4. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær dómsyfirvöld geti gripið til ráðstafananna, sem um getur í 10. gr., með því skilyrði að kærandi leggi fram fullnægjandi tryggingu eða jafngildi hennar til að tryggja bætur fyrir hvern þann skaða sem stefndi og, eftir því sem við á, einhver annar einstaklingur sem ráðstafanirnar höfðu áhrif á, verður fyrir.

5. Ef ráðstafanirnar sem um getur í 10. gr. eru afturkallaðar á grundvelli a-liðar 3. mgr. þessarar greinar, ef þær falla niður vegna aðgerðar eða aðgerðarleysis kæranda eða ef síðar kemur í ljós að ekki er um ólögmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmálsins að ræða eða hættu á slíku framferði, skulu lögbær dómsyfirvöld hafa vald til að fyrirskipa kæranda, að beiðni stefnda eða þriðja aðila sem varð fyrir tjóninu, að greiða stefnda eða umræddum þriðja aðila hæfilegar bætur vegna tjóns sem ráðstafanirnar hafa haft í för með sér.

Aðildarríki geta ákveðið að krafa um bætur sem um getur í fyrstu undirgrein, verði viðfangsefni í aðskildu dómsmáli.

3. þáttur

Ráðstafanir sem hljóta af ákvörðun um málsástæður

12. gr.

Lögbönn og ráðstafanir til úrbóta

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær dómsyfirvöld geti, þegar niðurstaða dómsúrskurðar um málsástæður er að um hafi verið að ræða ólögmæta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmáls, fyrirskipað eina eða fleiri eftirfarandi ráðstafanir gegn hinum brotlega:

- a) stöðvun eða, eftir atvikum, bann við notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmálsins,
- b) bann við framleiðslu, söluboði, markaðssetningu eða notkun brotlegs varnings eða innflutningi, útflutningi eða geymslu slíks varnings í þessu skyni,
- c) samþykkt viðeigandi ráðstafana til úrbóta með tilliti til hins brotlega varnings,
- d) eyðingu, í heild eða að hluta, skjals, hlutar, efnis eða rafrænnar skrár sem hefur að geyma eða felur í sér viðskiptaleyndarmálið eða, eftir því sem við á, að afhenda kærandanum þessi skjöl, hluti, efni eða rafrænu skrár, í heild eða að hluta.

2. Ráðstafanir til úrbóta sem um getur í c-lið 1. mgr. skulu taka til þess:

- a) að innkalla brotlegan varning af markaði,
- b) að fjarlægja þá eiginleika brotlegs varnings sem gerir hann brotlegan,
- c) að eyða brotlega varningnum eða, eftir því sem við á, að fjarlægja hann af markaði, svo fremi að það grafi ekki undan verndun viðkomandi viðskiptaleyndarmáls.

3. Þegar aðildarríki fyrirskipa að brotlegur varningur verði fjarlægður af markaði geta þau ákveðið að dómsyfirvöldum sé heimilt að gefa fyrirmæli um, að beiðni handhafa viðskiptaleyndarmálsins, að varningurinn verði afhentur handhafanum eða góðgerðarstofnunum.

4. Lögbær dómsyfirvöld skulu gefa fyrirmæli um að ráðstafanirnar, sem um getur í c- og d-lið 1. mgr., verði framkvæmdar á kostnað hins brotlega nema sérstakar ástæður séu til þess að gera það ekki. Þessar ráðstafanir skulu vera með fyrirvara um hvert það tjón sem handhafi viðskiptaleyndarmálsins kann að verða fyrir af völdum ólögmætrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmálsins.

13. gr.

Skilyrði fyrir kæru, verndarráðstafanir og aðrar ráðstafanir

1. Aðildarríki skulu tryggja, þegar þau taka fyrir beiðni um samþykkt lögbanna og ráðstafana til úrbóta, sem kveðið er á um í 12. gr., og meta hvort þau séu í réttu hlutfall við brot, að lögbær dómsyfirvöld verði að taka tillit til sérstakra aðstæðna í málinu, þ.m.t., eftir því sem við á:

- a) verðmæti eða önnur séreinkenni viðskiptaleyndarmálsins,
- b) ráðstafanirnar sem gerðar eru til að varðveita viðskiptaleyndarmálið,

- c) framferði brotlegs aðila við að afla, nota eða birta viðskiptaleyndarmálið,
- d) áhrifin af ólögmætri notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmálsins,
- e) lögmætir hagsmunir málsaðila og áhrif sem samþykkt eða synjun ráðstafananna gæti haft á málsaðila,
- f) lögmætir hagsmunir þriðju aðila,
- g) almannahagsmunir og
- h) verndun grundvallarréttinda.

Ef lögbær dómsyfirvöld takmarka gildistíma ráðstafananna, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 12. gr., skal gildistíminn vera nægur til að útiloka hvers kyns viðskiptalegan eða efnahagslegan ávinning sem brotlegur aðili gæti hafa fengið af ólögmætri öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmálsins.

2. Aðildarríki skulu tryggja að ráðstafanirnar, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 12. gr., séu afturkallaðar eða hætti að hafa áhrif með öðrum hætti, að beiðni stefnda, ef viðkomandi upplýsingar uppfylla ekki lengur kröfur 1. liðar 2. gr. af ástæðum sem ekki er hægt að rekja til stefnda beint eða óbeint.

3. Aðildarríki skulu ákveða að lögbærum dómsyfirvöldum sé heimilt, að beiðni þess sem sæta mun þeim ráðstöfunum sem kveðið er á um í 12. gr., að fyrirskipa fébætur í stað þess að beita þessum ráðstöfunum ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) hlutaðeigandi einstaklingur hvorki vissi né hefði mátt vita, við þessar aðstæður, á þeim tíma sem notkun eða birting fór fram, að viðskiptaleyndarmálið var fengið frá öðrum einstaklingi sem notaði eða birti viðskiptaleyndarmálið með ólögmætum hætti,
- b) framkvæmd viðkomandi ráðstafana mundi valda þeim einstaklingi óhóflegum skaða og
- c) fébætur til tjónþola virðast tiltölulega viðunandi.

Ef dæmdar eru fébætur í stað ráðstafananna, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 12. gr., skulu þær ekki vera hærri en réttfaggreiðslur eða gjöld sem komið hefðu til greiðslu hefði sá aðili óskað eftir heimild til að nota viðkomandi viðskiptaleyndarmál, fyrir tímabilið sem hefði verið hægt að banna notkun viðskiptaleyndarmálsins.

14. gr.

Skaðabætur

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær dómsyfirvöld fyrirskipi, að beiðni brotþolans, hinum brotlega sem vissi eða hefði mátt vita að hann hafði með ólögmætum hætti aflað, notað eða birt viðskiptaleyndarmál, að greiða handhafa viðskiptaleyndarmálsins viðeigandi skaðabætur vegna raunverulegs tjóns af völdum ólögmætrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmálsins.

Aðildarríkin geta takmarkað tjónaábyrgð starfsmanna gagnvart vinnuveitendum sínum vegna ólögmætrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmáls vinnuveitandans þegar það er ekki gert að yfirlögðu ráði.

2. Þegar lögbær dómsyfirvöld fastsetja skaðabæturnar sem um getur í 1. mgr. skulu þau taka tillit til allra viðeigandi þátta, t.d. neikvæðra efnahagslegra afleiðinga, þ.m.t. glataður hagnaður sem brotþólinn varð fyrir, ósanngjarn hagnaður hins brotlega og, í viðeigandi málum, önnur atriði en efnahagslegir þættir, s.s. siðferðilegt tjón, sem handhafi viðskiptaleyndarmálsins varð fyrir vegna ólögmætrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmálsins.

Að öðrum kosti geta lögbær dómsyfirvöld, í viðeigandi málum, ákveðið eingreiðslu skaðabóta á grundvelli þátta á borð við lágmarksfjárhæð réttfaggreiðslna eða gjalda sem komið hefðu til greiðslu ef hinn brotlegi hefði óskað heimildar fyrir notkun á viðkomandi viðskiptaleyndarmáli.

15. gr.

Birting dómsniðurstaðna

1. Aðildarríkin skulu tryggja, í dómsmálum sem koma til vegna ólögmatrar öflunar, notkunar eða birtingar viðskiptaleyndarmáls, að lögbær dómsyfirvöld geti gefið fyrirmæli um viðeigandi ráðstafanir, að beiðni kæranda og á kostnað hins brotlega, til að miðla upplýsingum um dómsniðurstöðuna, þ.m.t. að birta hana í fullri lengd eða að hluta.
2. Með hverjum þeim ráðstöfunum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skal varðveita trúnaðarskyldu um viðskiptaleyndarmál sem kveðið er á um í 9. gr.
3. Við ákvörðun á því hvort gefa eigi fyrirmæli um ráðstöfun, sem um getur í 1. mgr., og þegar metið er hvort hún sé í réttu hlutfalli við brot skulu lögbær dómsyfirvöld taka tillit til, eftir því sem við á, verðmætis leyndarmálsins, framferðis brotlegs aðila við að afla, nota eða birta viðskiptaleyndarmálið, áhrifa af ólögmatrí notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmálsins og hve líklegt er að hinn brotlegi noti frekar eða birti viðskiptaleyndarmálið með ólögmatum hætti.

Lögbær dómsyfirvöld skulu einnig taka tillit til þess hvort upplýsingarnar um brotlegan aðila séu þess eðlis að hægt sé að bera kennsl á einstakling og, ef svo er, hvort birting þeirra upplýsinga væri réttlæt看leg, einkum í ljósi hugsanlegs tjóns sem slík ráðstöfun gæti valdið hinum brotlega hvað varðar einkalíf hans og orðspor.

IV. KAFLI

Viðurlög, skýrslugjöf og lokaákvæði

16. gr.

Viðurlög við því að fara ekki að þessari tilskipun

Aðildarríki skulu tryggja að lögbær dómsyfirvöld geti lagt viðurlög á hvern þann einstakling sem hlítir ekki eða neitar að hlíta hvers konar ráðstöfun sem er samþykkt skv. 9., 10. og 12. gr.

Viðurlögin sem kveðið er á um skulu fela í sér þann möguleika að endurteknum sektum verði beitt í tilvikum þegar ráðstöfun, sem er samþykkt skv. 10. og 12. gr., er ekki hlítt.

Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

17. gr.

Skipti á upplýsingum og samskiptafulltrúar

Í því skyni að efla samstarf, þ.m.t. upplýsingaskipti, meðal aðildarríkjanna og á milli þeirra og framkvæmdastjórnarinnar skal hvert aðildarríki tilnefna einn eða fleiri innlendan samskiptafulltrúa um hvert það álitamál er snýr að framkvæmd þeirra ráðstafana sem tilskipun þessi kveður á um. Það skal veita hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni upplýsingar um innlenda samskiptafulltrúa sína, einn eða fleiri.

18. gr.

Skýrslur

1. Hugverkastofa Evrópusambandsins skal, eigi síðar en 9. júní 2021, með tilliti til starfsemi Evrópsku athugunarstöðvarinnar um brot á hugverkaréttindum, undirbúa framskýrslu um þróun málssókna er varða ólögmeta öflun, notkun eða birtingu viðskiptaleyndarmála samkvæmt beitingu þessarar tilskipunar.
2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 9. júní 2022, semja áfangaskýrslu um beitingu þessarar tilskipunar og leggja hana fyrir Evrópuþingið og ráðið. Í þeirri skýrslu skal taka tilhlýðilegt tillit til skýrslunnar sem um getur í 1. mgr.

Í áfangaskýrslunni skulu einkum skoðuð hugsanleg áhrif af beitingu þessarar tilskipunar á rannsóknir og nýsköpun, hreyfanleika starfsmanna og réttar til tjáningarfrelsis og upplýsinga.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 9. júní 2026, framkvæma mat á áhrifum þessarar tilskipunar og skila skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins.

19. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 9. júní 2018. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þegar aðildarríki samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða í landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

20. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

21. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 8. júní 2016.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A.G. KOENDERS

forseti.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/806****2019/EES/101/04****frá 22. maí 2015****um forskriftir fyrir traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 23. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í reglugerð (ESB) nr. 910/2014 er kveðið á um að fullgildir traustþjónustuveitendur megi nota traustmerki fyrir fullgilda traustþjónustu til að efla traust og auka hagkvæmni fyrir notendur. Slíkt traustmerki aðgreinir fullgilda traustþjónustu með skýrum hætti frá annarri traustþjónustu og stuðlar þannig að gagnsæi á markaðinum og ýtir undir tiltrú á nettengdri þjónustu og hagkvæmni hennar, sem skiptir sköpum til að notendur njóti fulls hagræðis af rafrænni þjónustu og treysti meðvitað á hana.
- 2) Framkvæmdastjórnin efndi til samkeppni meðal list- og hönnunarnema í aðildarríkjunum í því skyni að safna tillögum að nýju kennimerki. Dómnefnd skipuð sérfræðingum valdi þrjár bestu tillögurnar á grundvelli viðmiðana sem tilgreindar voru í tækni- og hönnunarforskriftum fyrir „e-mark U Trust“-samkeppnina. Þær voru birtar á Netinu til umsagnar frá 14. október til 14. nóvember 2014. Tillöguna að kennimerki, sem meirihluti gesta vefsetursins valdi á því tímabili og samþykkt var með lokaákvörðun dómnefndar, þarf nú að samþykkja sem hið nýja traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu.
- 3) Í því skyni að hægt sé að taka kennimerkið í notkun um leið og notkun þess tekur gildi í samræmi við löggjöf Sambandsins og til að tryggja skilvirka starfsemi innri markaðarins, tryggja sanngjarna samkeppni og vernda hagsmuni neytenda var hið nýja traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu skráð sem félagamerki hjá Hugverkaréttindastofu Bretlands og er þar af leiðandi gilt, nothæft og verndað. Kennimerkið verður einnig skráð innan Sambandsins og í alþjóðlegar skrár.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 48. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu skal vera í þeirri mynd sem fram kemur í I. og II. viðauka, sbr. þó ákvæði 2. gr.

2. gr.

1. Viðmiðunarlitirnir fyrir traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu eru Pantone nr. 654 og 116; eða blár (100% blár + 78% blárauður + 25% gulur + 9% svartur) og gulur (19% blárauður + 95% gulur) ef fjögurra lita prentun er notuð; ef RGB-litir eru notaðir skulu viðmiðunarlitirnir vera blár (43 rauður + 67 grænn + 117 blár) og gulur (243 rauður + 202 grænn + 18 blár).
2. Traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu má aðeins nota í svarthvítu, eins og sýnt er í II. viðauka, í þeim tilvikum þar sem ekki er hentugt að nota lit.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 128, 23.5.2015, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2019 frá 13. júní 2019 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 257, 28.8. 2014, bls. 73.

3. Ef traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu er notað á dökkum bakgrunni má nota það negatíft með sama bakgrunnslit, eins og sýnt er í I. og II. viðauka.

4. Ef traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu er notað í lit á lituðum bakgrunni, sem gerir það að verkum að erfitt er að sjá það, er heimilt að nota afmarkandi línu utan um merkið til að auka andstæðu við bakgrunnslitina.

3. gr.

Lágmarksstærð traustmerkis ESB fyrir fullgilda traustþjónustu skal tryggja að sjónrænir eiginleikar og helstu form merkisins haldi sér og skal hún ekki vera minni en 64 x 85 myndeindir með upplausn að lágmarki 150 dpi.

4. gr.

Traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu skal nota þannig að glöggst megi sjá hvaða fullgildu þjónustu traustmerkið á við um. Traustmerkið má nota í tengslum við mynd- eða textaeyningar sem vísa greinilega til þeirrar fullgildu traustþjónustu sem það á við um, með því skilyrði að þær valdi ekki breytingum á merkinu né breyti tenglinum við viðeigandi traustlista sem um getur í 2. mgr. 23. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. maí 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

*I. VIÐAUKI***Traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu í lit***II. VIÐAUKI***Traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu í svarthvítu**

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1505****2019/EES/101/05****frá 8. september 2015****um tækniforskriftir og snið fyrir traustlista skv. 5. mgr. 22. gr. reglugerðar Evrópuþingsins
og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn
viðskipti á innri markaðinum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 22. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Traustlistar eru nauðsynlegir til að byggja upp traust á milli markaðsaðila þar sem þeir sýna fram á stöðu þjónustu-veitanda þegar eftirlit fór fram.
- 2) Notkun rafrænna undirskrifa yfir landamæri hefur verið auðvelduð með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/767/EB ⁽²⁾ sem lagði þá skyldu á aðildarríkin að semja, viðhalda og birta traustlista (e. trusted lists) með upplýsingum um þá vottunaraðila sem gefa út fullgild vottorð til handa almenningi í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB ⁽³⁾ og sem aðildarríkin hafa eftirlit með og veita faggildingu.
- 3) Með 22. gr. reglugerðar (EB) nr. 910/2014/ESB er sú skylda lögð á aðildarríkin að koma á, viðhalda og birta, með öruggum hætti, rafrænt undirritaða eða innsiglaða traustlista á formi sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu og að tilkynna framkvæmdastjórninni um þá aðila sem bera ábyrgð á að koma landsbundnu traustlistunum á.
- 4) Líta ætti svo á að traustþjónustuveitandi og traustþjónustan sem hann veitir séu fullgild ef veitandinn hefur fullgilda stöðu á traustlistanum. Til þess að tryggja að þjónustuveitendur geti auðveldlega uppfyllt aðrar skyldur sem leiðir af reglugerð (ESB) nr. 910/2014, einkum þær sem settar eru fram í 27. og 37. gr., með fjarmiðlun og með rafrænum hætti, og til að uppfylla réttmætar væntingar annarra vottunaraðila, sem ekki gefa út fullgild vottorð en láta í té þjónustu í tengslum við rafrænar undirskriftir samkvæmt tilskipun 1999/93/EB og eru á skrá þann 30. júní 2016, ættu aðildarríkin að hafa þann möguleika að bæta annarri traustþjónustu en bara fullgildri inn á traustlista sína, kjósi þau það, að því tilskildu að það komi skýrt fram að hún sé ekki fullgild samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 910/2014.
- 5) Í samræmi við 25. forsendu reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 er aðildarríkjunum heimilt að bæta við öðrum tegundum traustþjónustu, sem skilgreindar eru sem slíkar á landsvísu, en þeim sem skilgreindar eru í 16. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 að því tilskildu að það komi skýrt fram að þær séu ekki fullgildar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 910/2014.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 48. gr. reglugerðar (EB) nr. 910/2014.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin skulu taka saman, birta og viðhalda traustlistum með upplýsingum um fullgilda traustþjónustuveitendur sem þau hafa eftirlit með, ásamt upplýsingum um fullgilda traustþjónustu sem þeir veita. Listarnir skulu vera í samræmi við tækniforskriftirnar sem settar eru fram í I. viðauka.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 235, 9.9.2015, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2019 frá 13. júní 2019 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 73.

(2) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/767/EB frá 16. október 2009 um ráðstafanir sem greiða fyrir notkun rafrænnar málsmeðferðar með upplýsinga- og þjónustumiðstöðvum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB um þjónustu á innri markaðnum (Stjtið. ESB L 274, 20.10.2009, bls. 36).

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB frá 13. desember 1999 um ramma Bandalagsins varðandi rafrænar undirskriftir (Stjtið. EB L 13, 19.1.2000, bls. 12).

2. gr.

Aðildarríkjunum er heimilt að bæta við traustlistana upplýsingum um traustþjónustuveitendur sem eru ekki fullgildir, ásamt upplýsingum um traustþjónustuna sem þeir veita og sem ekki er fullgild. Í listanum skal koma skýrt fram hvaða traustþjónustuveitendur og traustþjónusta, sem þeir veita, eru ekki fullgild.

3. gr.

1) Skv. 2. mgr. 22. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 skulu aðildarríkin undirrita eða innsigla rafrænt traustlista sinn á formi sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu, í samræmi við tækniforskriftirnar í I. viðauka.

2) Ef aðildarríki birtir rafrænt útgáfu af traustlistanum sem er læsileg mönnum skal það tryggja að sú útgáfa traustlistans innihaldi sömu upplýsingar og útgáfan fyrir sjálfvirka vinnslu og undirrita hana eða innsigla rafrænt í samræmi við tækniforskriftirnar í I. viðauka.

4. gr.

1) Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni upplýsingarnar, sem um getur í 3. mgr. 22. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 og nota til þess sniðmátið í II. viðauka.

2) Upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu innihalda tvenn eða fleiri dreifilyklaskilríki rekstraraðila kerfisins, með gildistíma sem eru hliðraðir um a.m.k. þrjá mánuði og sem samsvara einkalyklunum sem nota má til að undirrita eða innsigla rafrænt útgáfu traustlistans sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu og útgáfu hans sem er læsileg mönnum þegar þær eru birtar.

3) Skv. 4. mgr. 22. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 skal framkvæmdastjórnin gera upplýsingarnar, sem um getur í 1. og 2. mgr. og aðildarríkin hafa veitt, aðgengilegar almenningi um örugga tengingu við sannvottaðan vefþjón, í undirritaðri eða innsiglaðri útgáfu sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu.

4) Framkvæmdastjórninni er heimilt að gera upplýsingarnar, sem um getur í 1. og 2. mgr. og aðildarríkin hafa veitt, aðgengilegar almenningi um örugga tengingu við sannvottaðan vefþjón, í undirritaðri eða innsiglaðri útgáfu sem er læsileg mönnum.

5. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. september 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VIÐAUKI

TÆKNIFORSKRIFTIR FYRIR SAMEIGINLEGT SNIÐMÁT FYRIR TRAUSTLISTA

I. KAFLI

ALMENNAR KRÖFUR

Traustlistar skulu innihalda bæði gildandi upplýsingar og allar eldri upplýsingar um stöðu traustþjónustu á listunum, allt frá því að traustþjónustuveitandanum var bætt á listann.

Hugtökin „samþykktur“, „faggiltur“ og/eða „eftirlitsskyldur“ í þessum forskriftum ná einnig yfir landsbundin samþykktarkerfi en aðildarríki munu veita viðbótarupplýsingar um eðli slíkra landsbundinna kerfa í traustlista sínum, þ.m.t. skýringu á því í hverju þau kunna að vera frábrugðin eftirlitskerfum sem gilda um fullgilda traustþjónustuveitendur og þá fullgildu traustþjónustu sem þeir veita.

Upplýsingarnar, sem veittar eru í traustlistanum, miða fyrst og fremst að því að styðja við staðfestingu á fullgildum traustþjónustutökum, þ.e. hlutrænum eða tvíundar- (röklegum) hlutum, sem verða til eða eru sendir sem afrakstur fullgildrar traustþjónustu, svo sem t.d. fullgildar rafrænar undirskriftir/innsigli, útfærðar rafrænar undirskriftir/innsigli studd fullgildu vottorði, fullgildir tímastimplar, fullgild rafræn sönnunargögn um afhendingu, o.s.frv.

II. KAFLI

ÍTARLEGAR FORSKRIFTIR FYRIR SAMEIGINLEGT SNIÐMÁT FYRIR TRAUSTLISTANA

Forskriftir þessar byggjast á forskriftunum og kröfunum sem tilgreindar eru í tækniforskriftum Fjarskiptastaðlastofnunar Evrópu ETSI TS 119 612 v2.1.1. (hér á eftir nefndar ETSI TS 119 612).

Ef engin sértæk krafa er tilgreind í þessum forskriftum skulu kröfurnar í 5. og 6. lið ETSI TS 119 612 gilda í heild sinni. Ef sértækar kröfur eru settar fram í þessum forskriftum skulu þær ganga framarsamsvarandi kröfum í ETSI TS 119 612. Komi misræmi í ljós milli forskrifa þessara og forskriftanna í ETSI TS 119 612 skulu þessar forskriftir ganga framars.

Scheme name (liður 5.3.6)

Þetta svæði skal vera til staðar og skal vera í samræmi við forskriftirnar í lið 5.3.6 í TS 119 612 þar sem nota skal eftirfarandi heiti fyrir kerfið:

„EN_name_value“ = „Traustlisti með upplýsingum um fullgilda traustþjónustuveitendur sem eru eftirlitsskyldir í útgáfu-aðildarríkinu ásamt upplýsingum um fullgilda traustþjónustu sem þeir veita, í samræmi við viðeigandi ákvæði sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB.“

Scheme information URI (liður 5.3.7)

Þetta svæði skal vera til staðar og skal vera í samræmi við forskriftirnar í lið 5.3.7 í TS 119 612 þar sem „viðeigandi upplýsingar um kerfið“ skulu innihalda að lágmarki:

- Inngangsupplýsingar sem eru sameiginlegar fyrir öll aðildarríki að því er varðar gildissvið og samhengi traustlistans, undirliggjandi eftirlitskerfi og, ef við á, gildandi landsbundið/landsbundin samþykktar- (þ.e. faggildingar-)kerfi. Sameiginlegi textinn sem nota skal er sá sem fer hér á eftir, þar sem heiti viðkomandi aðildarríkis skal koma í stað stafastrengsins „(heiti viðeigandi aðildarríkis)“:

„Þessi listi er traustlisti með upplýsingum um fullgilda traustþjónustuveitendur sem eru eftirlitsskyldir í (heiti viðeigandi aðildarríkis) ásamt upplýsingum um fullgilda traustþjónustu sem þeir veita, í samræmi við viðeigandi ákvæði sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB.“

Notkun rafrænna undirskrifa yfir landamæri hefur verið auðvelduð með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/767/EB frá 16. október 2009 sem lagði þá skyldu á aðildarríkin að semja, viðhalda og birta traustlista með upplýsingum um þá vottunaraðila sem gefa út fullgild vottorð til handa almenningi í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB frá 13. desember 1999 um ramma Bandalagsins fyrir rafrænar undirskriftir og sem aðildarríkin hafa eftirlit með eða veita faggildingu. Traustlisti þessi er framhald af traustlistanum sem komið var á með ákvörðun 2009/767/EB.“

Traustlistar eru mikilvægur þáttur í því að byggja upp traust á milli rafrænna markaðsaðila því þeir gera notendum kleift að ákvarða fullgilda stöðu traustþjónustuveitenda og þjónustu þeirra og sögu þeirra að því er varðar stöðu.

Í traustlistum aðildarríkjanna koma fram, að lágmarki, upplýsingarnar sem tilgreindar eru í 1. og 2. gr. framkvæmdar-ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1505.

Aðildarríkjunum er heimilt að bæta við traustlistana upplýsingum um traustþjónustuveitendur sem eru ekki fullgildir, ásamt upplýsingum um traustþjónustuna sem þeir veita og sem ekki er fullgild. Það skal koma skýrt fram að þeir séu ekki fullgildir samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 910/2014.

Aðildarríkjunum er heimilt að bæta við á traustlistana upplýsingum um traustþjónustu, sem skilgreind er sem slík á landsvísu en er annarrar tegundar en sú sem skilgreind er í 16. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014. Það skal koma skýrt fram að hún sé ekki fullgild samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 910/2014.

b) Sérstækar upplýsingar um undirliggjandi eftirlitskerfi og, ef við á, gildandi landsbundið/landsbundin samþykktar- (þ.e. faggildingar-)kerfi, einkum ⁽¹⁾:

- 1) Upplýsingar um landsbundna eftirlitskerfið sem fullgildir traustþjónustuveitendur og traustþjónustuveitendur sem ekki eru fullgildir heyra undir, sem og fullgild traustþjónusta og traustþjónusta, sem ekki er fullgild, sem þeir veita í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 910/2014.
- 2) Upplýsingar, eftir atvikum, um landsbundin valfrjáls faggildingarkerfi sem gilda um vottunaraðila sem gefið hafa út fullgild vottorð samkvæmt tilskipun 1999/93/EB.

Eftirfarandi skal a.m.k. vera í þessum sértæku upplýsingum fyrir hvert undirliggjandi kerfi sem er talið upp hér að framan:

- 1) Almenn lýsing.
- 2) Upplýsingar um ferlið sem fylgt er innan landsbundna eftirlitskerfisins og, ef við á, við samþykki samkvæmt landsbundna samþykkiskerfinu.
- 3) Upplýsingar um viðmiðanir sem notaðar eru við eftirlit með traustþjónustuveitendum eða, eftir atvikum, þegar þeir eru samþykktir.
- 4) Upplýsingar um viðmiðanir og reglur sem eru notaðar við val á eftirlits-/úttektaraðilum og til að skilgreina hvernig þeir meta traustþjónustuveitendur og traustþjónustuna sem þeir veita.
- 5) Ef við á, aðrar samskiptaupplýsingar og almennar upplýsingar sem varða starfrækslu kerfisins.

Scheme type/community/rules (liður 5.3.9)

Þetta svæði skal vera til staðar og skal vera í samræmi við forskriftirnar í lið 5.3.9. í TS 119 612.

Það skal aðeins innihalda vefföng á breskri ensku.

⁽¹⁾ Þessar upplýsingar hafa afgerandi þýðingu til að treystendur geti metið gæða- og öryggisstig slíkra kerfa. Veita skal þessar upplýsingar á vettvangi traustlistans með því að nota fyrirliggjandi „Scheme information URI“ (liður 5.3.7 — upplýsingar sem aðildarríkin veita), „Scheme type/community/rules“ (liður 5.3.9 — með því að nota texta sem er sameiginlegur fyrir öll aðildarríkin) og „TSL policy/legal notice“ (liður 5.3.11 — texti sem er sameiginlegur fyrir öll aðildarríki, jafnframt því sem hvert aðildarríki getur bætt við texta/tilvísunum sem eru sérstækar fyrir það ríki). Frekari upplýsingar um slík kerfi fyrir traustþjónustu sem er ekki fullgild og traustþjónustu sem er skilgreind sem slík á landsvísu (fullgild) má veita á þjónustustiginu þegar við á og þörf er á (t.d. til að greina á milli nokkurra mismunandi gæða-/öryggisstiga) með því að nota „Scheme service definition URI“ (liður 5.5.6).

Það skal a.m.k. innihalda tvö vefföng:

- 1) sameiginlegt veffang fyrir traustlista allra aðildarríkja, sem vísar á lýsandi texta sem skal gilda um alla traustlista, sem hér segir:

Veffang: <http://uri.etsi.org/TrstSvc/TrustedList/schemerules/EUcommon>

Lýsandi texti:

„Participation in a scheme

Each Member State must create a trusted list including information related to the qualified trust service providers that are under supervision, together with information related to the qualified trust services provided by them, in accordance with the relevant provisions laid down in Regulation (EU) No 910/2014 of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on electronic identification and trust services for electronic transactions in the internal market and repealing Directive 1999/93/EC.

The present implementation of such trusted lists is also to be referred to in the list of links (pointers) towards each Member State's trusted list, compiled by the European Commission.

Policy/rules for the assessment of the listed services

Member States must supervise qualified trust service providers established in the territory of the designating Member State as laid down in Chapter III of Regulation (EU) No 910/2014 to ensure that those qualified trust service providers and the qualified trust services that they provide meet the requirements laid down in the Regulation.

The trusted lists of Member States include, as a minimum, information specified in Articles 1 and 2 of Commission Implementing Decision (EU) 2015/1505.

The trusted lists include both current and historical information about the status of listed trust services.

Each Member State's trusted list must provide information on the national supervisory scheme and where applicable, national approval (e.g. accreditation) scheme(s) under which the trust service providers and the trust services that they provide are listed.

Interpretation of the Trusted List

The general user guidelines for applications, services or products relying on a trusted list published in accordance with Regulation (EU) No 910/2014 are as follows:

The “qualified” status of a trust service is indicated by the combination of the “Service type identifier” (“Sti”) value in a service entry and the status according to the “Service current status” field value as from the date indicated in the “Current status starting date and time”. Historical information about such a qualified status is similarly provided when applicable.

Regarding qualified trust service providers issuing qualified certificates for electronic signatures, for electronic seals and/or for website authentication:

A “CA/QC” “Service type identifier” (“Sti”) entry (possibly further qualified as being a “RootCA-QC” through the use of the appropriate “Service information extension” (“Sie”) additionalServiceInformation Extension)

- indicates that any end-entity certificate issued by or under the CA represented by the “Service digital identifier” (“Sdi”) CA's public key and CA's name (both CA data to be considered as trust anchor input), is a qualified certificate (QC) provided that it includes at least one of the following:
 - the id-etsi-qcs-QcCompliance ETSI defined statement (id-etsi-qcs 1),
 - the 0.4.0.1456.1.1 (QCP+) ETSI defined certificate policy OID,

— the 0.4.0.1456.1.2 (QCP) ETSI defined certificate policy OID,

and provided this is ensured by the Member State Supervisory Body through a valid service status (i.e. “under-supervision”, “supervisionincessation”, “accredited” or “granted”) for that entry.

- **and IF** “Sie” “Qualifications Extension” information is present, then in addition to the above default rule, those certificates that are identified through the use of “Sie” “Qualifications Extension” information, constructed as a sequence of filters further identifying a set of certificates, must be considered according to the associated qualifiers providing additional information regarding their qualified status, the “SSCD support” and/or “Legal person as subject” (e.g. certificates containing a specific OID in the Certificate Policy extension, and/or having a specific “Key usage” pattern, and/or filtered through the use of a specific value to appear in one specific certificate field or extension, etc.). These qualifiers are part of the following set of “Qualifiers” used to compensate for the lack of information in the corresponding certificate content, and that are used respectively:

— to indicate the qualified certificate nature:

- “QCStatement” meaning the identified certificate(s) is(are) qualified under Directive 1999/93/EC;
- “QCForESig” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), is(are) qualified certificate(s) for electronic signature under Regulation (EU) No 910/2014;
- “QCForESeal” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), is(are) qualified certificate(s) for electronic seal under Regulation (EU) No 910/2014;
- “QCForWSA” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), is(are) qualified certificate(s) for web site authentication under Regulation (EU) No 910/2014.

— to indicate that the certificate is not to be considered as qualified:

- “NotQualified” meaning the identified certificate(s) is(are) not to be considered as qualified; and/or

— to indicate the nature of the SSCD support:

- “QCWithSSCD” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), have their private key residing in an SSCD, or
- “QCNoSSCD” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), have not their private key residing in an SSCD, or
- “QCSSCDStatusAsInCert” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), does(do) contain proper machine processable information about whether or not their private key residing in an SSCD;

— to indicate the nature of the QSCD support:

- “QCWithQSCD” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), have their private key residing in a QSCD, or
- “QCNoQSCD” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), have not their private key residing in a QSCD, or
- “QCQSCDStatusAsInCert” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), does(do) contain proper machine processable information about whether or not their private key is residing in a QSCD;
- “QCQSCDManagedOnBehalf” indicating that all certificates identified by the applicable list of criteria, when they are claimed or stated as qualified, have their private key is residing in a QSCD for which the generation and management of that private key is done by a qualified TSP on behalf of the entity whose identity is certified in the certificate; and/or

— to indicate issuance to Legal Person:

- “QCForLegalPerson” meaning the identified certificate(s), when claimed or stated as qualified certificate(s), are issued to a Legal Person under Directive 1999/93/EC.

Note: The information provided in the trusted list is to be considered as accurate meaning that:

- if none of the id-etsi-qcs 1 statement, QCP OID or QCP + OID information is included in an end-entity certificate, and
- if no “Sie” “Qualifications Extension” information is present for the trust anchor CA/QC corresponding service entry to qualify the certificate with a “QCStatement” qualifier, or
- an “Sie” “Qualifications Extension” information is present for the trust anchor CA/QC corresponding service entry to qualify the certificate with a “NotQualified” qualifier,

then the certificate is not to be considered as qualified.

“Service digital identifiers” are to be used as Trust Anchors in the context of validating electronic signatures or seals for which signer's or seal creator's certificate is to be validated against TL information, hence only the public key and the associated subject name are needed as Trust Anchor information. When more than one certificate are representing the public key identifying the service, they are to be considered as Trust Anchor certificates conveying identical information with regard to the information strictly required as Trust Anchor information.

The general rule for interpretation of any other “Sti” type entry is that, for that “Sti” identified service type, the listed service named according to the “Service name” field value and uniquely identified by the “Service digital identity” field value has the current qualified or approval status according to the “Service current status” field value as from the date indicated in the “Current status starting date and time”.

Specific interpretation rules for any additional information with regard to a listed service (e.g. “Service information extensions” field) may be found, when applicable, in the Member State specific URI as part of the present “Scheme type/community/rules” field.

Please refer to the applicable secondary legislation pursuant to Regulation (EU) No 910/2014 for further details on the fields, description and meaning for the Member States' trusted lists.“

2) Sérþækt veffang fyrir traustlista hvers aðildarríkis, sem vísar á lýsandi texta sem skal gilda um traustlista þess aðildarríkis:

<http://uri.etsi.org/TrstSvc/TrustedList/schemerules/CC> þar sem CC = ISO 3166-1 ⁽¹⁾ alpha-2 landskóðinn sem notaður er í „Scheme territory“-svæðinu (liður 5.3.10)

- þar sem notendur geta nálgast sértæka stefnu/reglur aðildarríkisins sem vísað er til, sem leggja skal til grundvallar mati á traustþjónustu á listanum í samræmi við viðeigandi eftirlitskerfi og, eftir atvikum, samþykktarkerfi aðildarríkisins,
- þar sem notendur geta nálgast sértæka lýsingu aðildarríkisins sem vísað er til á því hvernig skuli nota og túlka innihald traustlistans með tilliti til traustþjónustu sem ekki er fullgild og/eða traustþjónustu sem skilgreind er sem slík á landsvísi, sem eru á listanum. Þetta má nota til að tilgreina hugsanlegan sundurgreinaleika (e. granularity) í landsbundna samþykktarkerfinu að því er varðar vottunaraðila sem gefa ekki út fullgild vottorð og hvernig svæðin fyrir „Scheme service definition URI“ (liður 5.5.6) og „Service information extension“ (liður 5.5.9) eru notuð í þessum tilgangi.

Aðildarríki MEGA skilgreina og nota fleiri vefköng til viðbótar út frá fyrrgreinda veffanginu sem er sérþækt fyrir aðildarríkið (t.d. vefköng sem eru skilgreind út frá þessu stigveldissértæka veffangi).

TSL policy/legal notice (liður 5.3.11)

Þetta svæði skal vera til staðar og skal vera í samræmi við forskriftirnar í lið 5.3.11 í TS 119 612, þar sem stefnan/lagatilkynningin um réttarstöðu kerfisins eða lagaskilyrði sem kerfið uppfyllir innan þeirrar lögsögu sem það heyrir undir og/eða hvers konar takmarkanir á og skilyrði fyrir viðhaldi og birtingu traustlistans skal vera runa margmála stafastrengja (sjá

⁽¹⁾ ISO 3166-1:2006: ‘Codes for the representation of names of countries and their subdivisions – Part 1: Country codes’.

lið 5.1.4) með raunverulegum texta slíkrar stefnu eða tilkynningar sem skylt er að hafa á breskri ensku og má hafa á einni eða fleiri þjóðtungum, uppbyggt sem hér segir:

- 1) Fyrst er skyldubundinn hluti, sem er sameiginlegur fyrir traustlista allra aðildarríkja þar sem tilgreindur er gildandi lagarammi og sem hljóðar svo á ensku:

The applicable legal framework for the present trusted list is Regulation (EU) No 910/2014 of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on electronic identification and trust services for electronic transactions in the internal market and repealing Directive 1999/93/EC.

Texti á einni eða fleiri þjóðtungum aðildarríkis:

Gildandi lagarammi fyrir traustlista þennan er reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB.

- 2) Annar hluti, sem er valkvæður, er sértækur fyrir hvern traustlista með tilvísunum í tiltekna gildandi lagaramma einstakra aðildarríkja.

Service current status (liður 5.5.4)

Þetta svæði skal vera til staðar og skal vera í samræmi við forskriftirnar í lið 5.5.4. í TS 119 612.

Flutningur á „Service current status“-gildi þjónustu, sem er að finna á traustlista aðildarríkja Evrópusambandsins daginn fyrir þann dag sem reglugerð (ESB) nr. 910/2014 kemur til framkvæmda (þ.e. 30. júní 2016), skal fara fram á þeim degi sem reglugerðin kemur til framkvæmda (þ.e. 1. júlí 2016) eins og tilgreint er í viðauka J við ETSI TS 119 612.

III. KAFLI

SAMFELLA TRAUSTLISTA

Skilríki sem tilkynna á framkvæmdastjórninni um samkvæmt 2. mgr. 4. gr. þessarar ákvörðunar skulu uppfylla kröfur liðar 5.7.1 í ETSI TS 119 612 og skulu gefin út þannig að:

- minnst þrír mánuðir séu á milli síðasta gildisdags þeirra („ekki eftir“),
- þau séu gerð á nýjum lyklapörum. Ekki má endurvotta áður notuð lyklapör.

Ef ein af dreifilyklaskilríkjunum, sem mætti nota til að staðfesta undirskrift eða innsigli traustlistans og sem hafa verið tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar og birt í miðlægum tenglaskrá framkvæmdastjórnarinnar, eru útrunnin skulu aðildarríkin:

- endurútgefa án tafar nýjan traustlista, sem er undirritaður eða innsiglaður með einkalykli þar sem dreifilyklaskilríkin eru ekki útrunnin, hafi fyrirbyggjandi traustlisti verið undirritaður eða innsiglaður með einkalykli og dreifilyklaskilríki hans eru útrunnin,
- búa til, ef þörf er á, ný lyklapör sem má nota til að undirrita eða innsigla traustlistann og útbúa samsvarandi dreifilyklaskilríki þeirra,
- tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um nýja listann yfir dreifilyklaskilríki sem samsvara einkalyklunum sem mætti nota til að undirrita eða innsigla traustlistann.

Ef einn af einkalyklunum sem samsvara einum af dreifilyklaskilríkjunum, sem mætti nota til að staðfesta undirskrift eða innsigli traustlistans og sem hafa verið tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar og birt í miðlægum tenglaskrá framkvæmdastjórnarinnar, hefur verið ranglega notaður eða ónýttur skulu aðildarríkin:

- endurútgefa án tafar nýjan traustlista, sem er undirritaður eða innsiglaður með einkalykli sem hefur ekki verið ranglega notaður, hafi útgefni traustlistinn verið undirritaður eða innsiglaður með einkalykli sem hefur verið ranglega notaður eða ónýttur,

- búa til, ef þörf er á, ný lyklapör sem má nota til að undirrita eða innsigla traustlistann og útbúa samsvarandi dreifilyklaskilríki þeirra,
- tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um nýja listann yfir dreifilyklaskilríki sem samsvara einkalyklunum sem mætti nota til að undirrita eða innsigla traustlistann.

Ef allir einkalyklarnir sem samsvara dreifilyklaskilríkjunum, sem mætti nota til að staðfesta undirskrift traustlistans og sem hafa verið tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar og birt í miðlægum tenglaskráum framkvæmdastjórnarinnar, hafa verið ranglega notaðir eða ónýttir skulu aðildarríkin:

- búa til ný lyklapör sem má nota til að undirrita eða innsigla traustlistann og útbúa samsvarandi dreifilyklaskilríki þeirra,
- endurútgefa án tafar nýjan traustlista, sem er undirritaður eða innsiglaður með einum þessara nýju einkalykla og tilkynna samsvarandi dreifilyklaskilríki,
- tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um nýja listann yfir dreifilyklaskilríki sem samsvara einkalyklunum sem mætti nota til að undirrita eða innsigla traustlistann.

IV. KAFLI

FORSKRIFTIR FYRIR ÚTGÁFU TRAUSTLISTANS SEM ER LÆSILEG MÖNNUM

Ef tekin er saman og birt útgáfa af traustlistanum sem er læsileg mönnum skal hún að vera á PDF-skjalsniði samkvæmt ISO 32000 ⁽¹⁾ sem skal vera í samræmi við PDF/A-snið samkvæmt ISO 19005 ⁽²⁾.

Innihald traustlistans í útgáfu sem er læsileg mönnum og byggð á PDF/A-skjalsniði skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

- Skipan útgáfunnar sem er læsileg mönnum skal endurspeglar röklegu fyrirmyndina sem lýst er í TS 119 612.
- Sérhvert fyrirbyggjandi gagnasvæði skal sjást og þar skal koma fram:
 - heiti svæðisins (t.d. „*Service type identifier*“),
 - gildið fyrir svæðið (t.d. „<http://uri.etsi.org/TrstSvc/Svctype/CA/QC>“),
 - merking (lýsing) gildisins fyrir svæðið, ef við á (t.d. „*Þjónusta við gerð vottorða sem býr til og undirritar fullgild vottorð á grundvelli kennsla og annarra eiginda sem viðkomandi skráningarþjónusta staðfestir.*“),
 - fleiri útgáfur á náttúrulegum tungumálum (e. natural languages) eins og gert er ráð fyrir í traustlistanum, ef við á.
- Eftirfarandi svæði og samsvarandi gildi fyrir stafrænu vottorðin ⁽³⁾ sem er að finna á „Service digital identity“-svæðinu skulu að lágmarki að vera sýnileg í útgáfunni sem er læsileg mönnum:
 - Útgáfa (Version)
 - Raðnúmer vottorðs (Certificate serial number)
 - Algrím fyrir undirskrift (Signature algorithm)
 - Útgefandi (Issuer) – öll sérstök nafnasvæði sem við eiga
 - Gildistími (Validity period)
 - Vottorðshafi (Subject) – öll sérstök nafnasvæði sem við eiga

⁽¹⁾ ISO 32000-1:2008: Document management — Portable document format — Part 1: PDF 1.7

⁽²⁾ ISO 19005-2:2011: Document management — Electronic document file format for long-term preservation — Part 2: Use of ISO 32000-1 (PDF/A-2)

⁽³⁾ Recommendation ITU-T X.509 | ISO/IEC 9594-8: Information technology — Open systems interconnection — The Directory: Public-key and attribute certificate frameworks (see <http://www.itu.int/ITU-T/recommendations/rec.aspx?rec=X.509>)

- Dreifilykill (Public key)
 - Lykilauðkenni vottunarstöðvar (Authority Key Identifier)
 - Lykilauðkenni vottorðshafa (Subject Key Identifier)
 - Notkun lykilsins (Key Usage)
 - Aukin notkun lykils (Extended key usage)
 - Vottunarstefnur (Certificate Policies) – öll kennimerki stefnu og sérgreinar stefnu
 - Vörpun við stefnur (Policy mappings)
 - Annað heiti vottorðshafa (Subject alternative name)
 - Skráningareiginir vottorðshafa (Subject directory attributes)
 - Grundvallartakmarkanir (Basic constraints)
 - Stefnutakmarkanir (Policy constraints)
 - Dreifingarstaðir fyrir afturköllunarlista (CRL Distribution Points) ⁽¹⁾
 - Aðgangur vottunarstöðvar að upplýsingum (Authority Information Access)
 - Aðgangur vottorðshafa að upplýsingum (Subject Information Access)
 - Yfirlýsingar vegna fullgildra vottorða (Qualified Certificate Statements) ⁽²⁾
 - Tætialgrím (Hash algorithm)
 - Tætigildi vottorðs (Hash value of certificate).
- Útgáfan sem er læsileg mönnum skal vera auðprentanleg.
- Útgáfan sem er læsileg mönnum skal undirrituð eða innsigluð af rekstraraðila kerfisins samkvæmt útfærðri PDF-undirskrift sem tilgreind er í 1. og 3. gr. framkvæmdarákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/15015.
-

⁽¹⁾ RFC 5280: internet X.509 PKI Certificate and CRL Profile

⁽²⁾ RFC 3739: internet X.509 PKI: Qualified Certificates Profile

II. VIÐAUKI

SNIÐMÁT FYRIR TILKYNNINGAR AÐILDARRÍKJANNA

Upplýsingarnar sem aðildarríkjunum ber að tilkynna um skv. 1. mgr. 4. gr. þessarar ákvörðunar skulu innihalda eftirfarandi gögn og allar breytingar á þeim:

- 1) Aðildarríki, nota skal ISO 3166-1 ⁽¹⁾ alpha-2 kóða með eftirfarandi undantekningum:
 - a) Landskóðinn fyrir Bretland skal vera „UK“.
 - b) Landskóðinn fyrir Grikkland skal vera „EL“.
- 2) Þann eða þá aðila sem bera ábyrgð á því að taka saman, viðhalda og birta útgáfu traustlistanna sem hentar til sjálfvirkar vinnslu og útgáfu þeirra sem er læsileg mönnum:
 - a) Heiti rekstraraðila kerfisins: upplýsingar sem veittar eru verða að vera nákvæmlega eins – há-/lágstafir skipta máli – og gildið í „Scheme operator name“ sem fram kemur í traustlistanum og á jafnmörgum tungumálum og þar eru notuð.
 - b) Valkvæðar upplýsingar fyrir framkvæmdastjórnina til eigin nota eingöngu í því tilviki að hafa þurfi samband við viðkomandi aðila (upplýsingarnar verða ekki birtar á samantekinni skrá framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins yfir traustlista):
 - heimilisfang rekstraraðila kerfisins,
 - samskiptaupplýsingar ábyrgs eða ábyrgra aðila (nafn, símanúmer, netfang).
- 3) Staðurinn þar sem útgáfa traustlistans sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu er birt (*birtingarstaður gildandi traustlista*).
- 4) Ef við á, staðurinn þar sem traustlistinn sem er læsilegur mönnum er birtur (*birtingarstaður gildandi traustlista*). Ef traustlisti, sem er læsilegur mönnum, er ekki lengur birtur skal það koma fram.
- 5) Dreifilyklaskilríki sem samsvara einkalyklunum sem má nota til að undirrita eða innsigla rafrænt útgáfu traustlistanna sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu og útgáfu þeirra sem er læsileg mönnum: þessi skilríki skulu látin í té sem DER-skilríki kóðuð í Base64 með Privacy Enhanced Mail-sniði. Viðbótarupplýsingar þegar um er að ræða tilkynningar um breytingu ef ný skilríki eiga að koma í stað sérstakra skilríkja á skrá framkvæmdastjórnarinnar og ef bæta á tilkynntu skilríkjunum við þau sem fyrir eru án þess að þau komi í stað annarra.
- 6) Dagsetning framlagningar gagnanna sem tilkynnt er um í 1.–5. lið.

Gögn sem tilkynnt er um skv. 1. lið, 2. lið (a-lið), 3. lið, 4. lið og 5. lið skulu færð inn í samantekna skrá framkvæmdastjórnar Evrópu yfir traustlista í stað áður tilkynnta upplýsinga í þeirri samanteknu skrá.

⁽¹⁾ ISO 3166-1: 'Codes for the representation of names of countries and their subdivisions — Part 1: Country codes'.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1506****2019/EES/101/06****frá 8. september 2015**

**um forskriftir fyrir snið útfærðra rafrænna undirskrifa og útfærðra innsigla sem opinberir aðilar skulu
viðurkenna skv. 5. mgr. 27. gr. og 5. mgr. 37. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014
um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 27. gr. og 5. mgr. 37. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríki þurfa að koma á nauðsynlegum tæknilegum úrræðum sem gera þeim kleift að meðhöndla skjöl, sem eru undirrituð rafrænt, sem krafist er við notkun á nettengdri þjónustu sem opinber aðili veitir eða veitt er fyrir hönd opinbers aðila.
- 2) Reglugerð (ESB) nr. 910/2014 skuldbindur aðildarríki sem fara fram á útfærða rafræna undirskrift eða innsigli vegna notkunar á nettengdri þjónustu, sem opinber aðili veitir eða veitt er fyrir hönd opinbers aðila, til að viðurkenna útfærðar rafrænar undirskriftir og innsigli, útfærðar rafrænar undirskriftir og innsigli sem eru studd fullgildu vottorði og fullgildar rafrænar undirskriftir og innsigli með sérstökum sniðum eða öðrum sniðum sem staðfest eru samkvæmt sérstökum viðmiðunaraðferðum.
- 3) Við skilgreiningu sérstöku sniðanna og viðmiðunaraðferðanna ætti að taka tillit til gildandi starfsvenja, staðla og réttargerða Sambandsins.
- 4) Í framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/148/ESB ⁽²⁾ eru skilgreind nokkur algengustu snið útfærðra rafrænna undirskrifa sem aðildarríkin eiga að geta stutt tæknilega þar sem útfærðra rafrænna undirskrifa er krafist í tengslum við stjórnsýslumeðferð á Netinu. Viðmiðunarsniðunum er ætlað að auðvelda staðfestingu rafrænna undirskrifa yfir landamæri og bæta samvirkni rafrænna málsmeðferða yfir landamæri.
- 5) Staðlamir sem taldir eru upp í viðaukanum við þessa ákvörðun eru gildandi staðlar fyrir snið útfærðra rafrænna undirskrifa. Vegna yfirstandandi endurskoðunar staðlastofnana á langtímavarðveisluformum viðmiðunarsniðanna eru staðlar um langtímavarðveislu undanskildir gildissviði þessarar ákvörðunar. Þegar ný útgáfa viðmiðunarstaðlanna liggur fyrir verða tilvísanir til staðla og ákvæði um langtímavarðveislu endurskoðuð.
- 6) Útfærðar rafrænar undirskriftir og útfærð rafræn innsigli eru sambærileg út frá tæknilegu sjónarmiði. Því ættu staðlar fyrir snið útfærðra rafrænna undirskrifa að gilda að breyttu breytanda um snið fyrir útfærð rafræn innsigli.
- 7) Ef önnur snið rafrænna undirskrifa eða innsigla en þau sem eru almennt tæknilega studd eru notuð til undirritunar eða innsiglnar ætti að sjá fyrir staðfestingarleiðum til að gera kleift að staðfesta rafrænu undirskriftirnar eða innsiglin yfir landamæri. Til að gera viðtökuaðildarríkjum kleift að treysta slíkum staðfestingaraðferðum annars aðildarríkis er nauðsynlegt að veita aðgengilegar upplýsingar um þessar staðfestingaraðferðir með því að bæta upplýsingunum við rafrænu skjölin, rafrænu undirskriftirnar eða umlykjur rafrænu skjalanna (e. electronic document containers).

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 235, 09.09.2015, bls. 37. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2019 frá 15. júní 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 73.

⁽²⁾ Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/148/ESB frá 17. mars 2014 um breytingu á ákvörðun 2011/130/ESB um að setja lágmarkskröfur um vinnslu skjala yfir landamæri sem undirrituð eru rafrænt af lögbærum yfirvöldum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB um þjónustu á innri markaðnum (Stjtið. ESB L 80, 19.3.2014, bls. 7).

- 8) Ef staðfestingarmöguleikar fyrir rafrænar undirskriftir eða innsigli sem henta fyrir sjálfvirka vinnslu eru tiltækir innan opinberrar þjónustu aðildarríkis, ætti að gera slíka staðfestingarmöguleika aðgengilega og láta viðtökuaðildarríkinu þá í té. Engu að síður ætti þessi ákvörðun ekki að hindra beitingu 1. og 2. mgr. 27. gr. og 1. og 2. mgr. 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 þegar sjálfvirkri vinnslu á staðfestingarmöguleikum fyrir aðrar aðferðir verður ekki komið við.
- 9) Til að tryggja að kröfur vegna staðfestingar séu sambærilegar og til að auka traust á staðfestingarmöguleikum, sem aðildarríkin láta í té fyrir önnur snið rafrænna undirskrifa eða innsigla en þau sem almennt eru studd, eru kröfurnar sem settar eru fram í þessari ákvörðun varðandi staðfestingaraðferðir byggðar á kröfunum vegna staðfestingar á gildi fullgilda rafrænna undirskrifa og innsigla sem um getur í 32. og 40. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 48. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríki sem fara fram á útfærða rafræna undirskrift eða útfærða rafræna undirskrift sem er studd fullgildu vottorði, eins og kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014, skulu viðurkenna útfærðar rafrænar XLM-, CMS- eða PDF-undirskriftir sem eru á samkvæmnisstigi B, T eða LT eða nota tengda undirskriftarumlykju (e. associated signature container) þegar þessar undirskriftir eru í samræmi við þær tækniforskriftir sem settar eru fram í viðaukanum.

2. gr.

1. Aðildarríki sem fara fram á útfærða rafræna undirskrift eða útfærða rafræna undirskrift sem er studd fullgildu vottorði, eins og kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014, skulu viðurkenna önnur snið rafrænna undirskrifa en þau sem um getur í 1. gr. þessarar ákvörðunar að því tilskildu að aðildarríkið, þar sem traustþjónustuveitandinn sem undirritandi notar hefur staðfestu, bjóði öðrum aðildarríkjum staðfestingarmöguleika fyrir undirskriftir sem henta, ef unnt er, fyrir sjálfvirka vinnslu.

2. Staðfestingarmöguleikar fyrir undirskriftir skulu:

- a) gera öðrum aðildarríkjum kleift að staðfesta mótteknar rafrænar undirskriftir á Netinu, án endurgjalds og þannig að það sé skiljanlegt þeim sem hafa annað móðurmál,
- b) tilgreindir í undirritaða skjalinu, í rafrænu undirskriftinni eða í umlykju rafræna skjalsins og
- c) staðfesta gildi útfærðrar rafrænnar undirskriftar að því tilskildu að:
 - 1) vottorðið, sem útfærða rafræna undirskriftin byggist á, hafi verið í gildi á þeim tíma sem undirskriftin átti sér stað og ef útfærð rafræn undirskrift er studd fullgildu vottorði hafi fullgilda vottorðið sem útfærða rafræna undirskriftin byggist á, þegar undirritunin fór fram, verið fullgilt vottorð fyrir rafræna undirskrift í samræmi við I. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 910/2014 og að það hafi verið gefið út af fullgildum traustþjónustuveitanda,
 - 2) staðfestingargögn undirskriftarinnar séu í samræmi við gögnin sem treystanda voru lätin í té,
 - 3) einkvæmu gögnin sem standa fyrir undirritanda séu afhent treystandanum með réttum hætti,
 - 4) treystandanum sé gefið til kynna með skýrum hætti notkun gervinafns ef gervinafn var notað við undirritun,

- 5) þegar útfærð rafræn undirskrift er búin til með fullgildum, rafrænum undirskriftarbúnaði sé treystandanum skýrt gefið til kynna að slíkur búnaður hafi verið notaður,
- 6) heilleika undirrituðu gagnanna hafi ekki verið stefnt í hættu,
- 7) kröfunum sem kveðið er á um í 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 hafi verið fullnægt við undirritun,
- 8) kerfið sem notað er til að staðfesta útfærða rafræna undirskrift gefi treystanda rétta niðurstöðu úr staðfestingarferlinu og geri treystanda kleift að greina hvers konar öryggistengd vandamál.

3. gr.

Aðildarríki sem fara fram á útfært rafrænt innsigli eða útfært rafrænt innsigli sem er stutt fullgildu vottorði, eins og kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014, skulu viðurkenna útfærð rafræn XLM-, CMS- eða PDF-innsigli sem eru á samkvæmnisstigi B, T eða LT eða nota tengda innsiglisumlykju (e. associated seal container) þegar þau eru í samræmi við þær tækniforskriftir sem settar eru fram í viðaukanum.

4. gr.

1. Aðildarríki sem fara fram á útfært rafrænt innsigli eða útfært rafrænt innsigli sem er stutt fullgildu vottorði, eins og kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014, skulu viðurkenna önnur sníð rafrænna innsigla en þau sem um getur í 3. gr. þessarar ákvörðunar að því tilskildu að aðildarríkið, þar sem traustþjónustuveitandinn, sem aðilinn sem innsiglar notar, hefur staðfestu, bjóði öðrum aðildarríkjum staðfestingarmöguleika fyrir innsigli sem henta, ef unnt er, fyrir sjálfvirka vinnslu.

2. Staðfestingarmöguleikar fyrir innsigli skulu:

- a) gera öðrum aðildarríkjum kleift að staðfesta móttækin rafræn innsigli á Netinu, án endurgjalds og þannig að það sé skiljanlegt þeim sem hafa annað móðurmál,
- b) tilgreindir í innsiglaða skjalinu, í rafræna innsiglinu eða í umlykju rafræna skjalsins,
- c) staðfesta gildi útfærðs rafræns innsiglis að því tilskildu að:
 - 1) vottorðið, sem útfærða rafræna innsiglið byggist á, hafi verið í gildi á þeim tíma sem innsiglunin átti sér stað og ef útfært rafrænt innsigli er stutt fullgildu vottorði hafi fullgilda vottorðið sem útfærða rafræna innsiglið byggist á, þegar innsiglunin fór fram, verið fullgilt vottorð fyrir rafrænt innsigli í samræmi við III. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 910/2014 og að það hafi verið gefið út af fullgildum traustþjónustuveitanda,
 - 2) staðfestingargögn innsiglisins séu í samræmi við gögnin sem treystanda voru látin í té,
 - 3) einkvæmu gögnin sem standa fyrir aðilann sem innsiglar séu afhent treystandanum með réttum hætti,
 - 4) treystandanum sé gefið til kynna með skýrum hætti notkun gervinafns ef gervinafn var notað við innsiglun,
 - 5) þegar útfært rafrænt innsigli er myndað með fullgildum, rafrænum innsiglisbúnaði sé treystandanum skýrt gefið til kynna að slíkur búnaður hafi verið notaður,
 - 6) heilleika innsigluðu gagnanna hafi ekki verið stefnt í hættu,
 - 7) kröfunum sem kveðið er á um í 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 hafi verið fullnægt við innsiglun,
 - 8) kerfið sem notað er til að staðfesta útfært rafrænt innsigli gefi treystanda rétta niðurstöðu úr staðfestingarferlinu og geri treystanda kleift að greina hvers konar öryggistengd vandamál.

5. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvörðun þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. september 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Skrá yfir tækniforskriftir fyrir útfærðar rafrænar XML-, CMS- eða PDF-undirskriftir og tengda undirskriftarumlykju

Útfærðar rafrænar undirskriftir, sem getið er í 1. gr. ákvörðunarinnar, verða að uppfylla eina af eftirtöldum tækniforskriftum Fjarskiptastaðlastofnunar Evrópu að undanskildum 9. lið hennar:

XAdES Baseline Profile	ETSI TS 103171 v.2.1.1. ⁽¹⁾
CAdES Baseline Profile	ETSI TS 103173 v.2.2.1. ⁽²⁾
PAdES Baseline Profile	ETSI TS 103172 v.2.2.2. ⁽³⁾

⁽¹⁾ http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/103100_103199/103171/02.01.01_60/ts_103171v020101p.pdf

⁽²⁾ http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/103100_103199/103173/02.02.01_60/ts_103173v020201p.pdf

⁽³⁾ http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/103100_103199/103172/02.02.02_60/ts_103172v020202p.pdf

Tengd undirskriftarumlykja, sem um getur í 1. gr. ákvörðunarinnar, verður að uppfylla eftirfarandi tækniforskriftir Fjarskiptastaðlastofnunar Evrópu:

Associated Signature Container Baseline Profile	ETSI TS 103174 v.2.2.1 ⁽¹⁾
---	---------------------------------------

⁽¹⁾ http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/103100_103199/103174/02.02.01_60/ts_103174v020201p.pdf

Skrá yfir tækniforskriftir fyrir útfærð rafræn XML-, CMS- eða PDF-innsigli og tengda innsigliumlykju

Útfærð rafræn innsigli, sem getið er í 3. gr. ákvörðunarinnar, verða að uppfylla eina af eftirtöldum tækniforskriftum Fjarskiptastaðlastofnunar Evrópu að undanskildum 9. lið hennar:

XAdES Baseline Profile	ETSI TS 103171 v.2.1.1
CAdES Baseline Profile	ETSI TS 103173 v.2.2.1
PAdES Baseline Profile	ETSI TS 103172 v.2.2.2

Tengd innsigliumlykja, sem um getur í 3. gr. ákvörðunarinnar, verður að uppfylla eftirfarandi tækniforskriftir Fjarskiptastaðlastofnunar Evrópu:

Associated Seal Container Baseline Profile	ETSI TS 103174 v.2.2.1
--	------------------------

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2016/650****2019/EES/101/07****frá 25. apríl 2016**

um staðla fyrir öryggismat fullgilds undirskriftar- og innsiglisbúnaðar skv. 3. mgr. 30. gr. og 2. mgr. 39. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 30. gr. og 2. mgr. 39. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 910/2014 eru settar fram kröfur til fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar og fullgilds rafræns innsiglisbúnaðar.
- 2) Þar til bærar stofnanir á sviði stöðlunar annast það verkefni að semja tækniforskriftir, sem eru nauðsynlegar fyrir framleiðslu og setningu vara á markað, að teknu tilliti til tæknistigs á hverjum tíma.
- 3) Alþjóðlegu staðlasamtökin (ISO)/Alþjóðaraftækninefndin (IEC) fastsetja almenn hugtök og meginreglur um öryggi í upplýsingatækni og tilgreina almennt matslíkan sem leggja á til grundvallar mati á öryggiseiginleikum upplýsingatæknivara.
- 4) Staðlasamtök Evrópu (CEN) hafa, samkvæmt stöðlunarumboði M/460 frá framkvæmdastjórninni, þróað staðla fyrir fullgildan rafrænan undirskriftar- og innsiglisbúnað, þar sem rafrænu undirskriftargögnin eða rafrænu innsiglisgögnin eru geymd í umhverfi sem er að fullu, en ekki endilega eingöngu, stjórnað af notanda. Þessir staðlar teljast hentugir til að meta hvort slíkur búnaður sé í samræmi við viðeigandi kröfur sem settar eru fram í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 910/2014.
- 5) Í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 910/2014 er kveðið á um að aðeins fullgildur traustþjónustuveitandi megi stjórna rafrænum undirskriftargögnum fyrir hönd undirritanda. Öryggiskröfur og vottunarforskriftir vegna þeirra eru mismunandi eftir því hvort undirritandi hefur vöru í vörslu sinni eða fullgildur traustþjónustuveitandi er að verki fyrir hönd undirritanda. Til að taka á báðum aðstæðum og einnig til að ýta undir að með tímanum verði þróaðar vörur og matsstaðlar, sem henta fyrir tiltekna þarfir, ætti að tilgreina í viðaukanum við þessa ákvörðun staðla sem taka til beggja aðstæðna.
- 6) Þegar þessi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar er samþykkt bjóða nokkrir traustþjónustuveitendur þegar upp á lausnir til að stjórna rafrænum undirskriftargögnum fyrir hönd viðskiptavina sinna. Vottun vara er sem stendur takmörkuð við varbúnað (e. hardware security modules) sem vottaður er samkvæmt ólíkum stöðlum en er ekki enn sérstaklega vottaður með tilliti til krafna til fullgilds undirskriftar- og innsiglisbúnaðar. Enn eru þó ekki til útgefnir staðlar, eins og EN 419 211 (sem gildir um rafræna undirskrift myndaða í umhverfi sem er að fullu, en ekki endilega eingöngu, stjórnað af notanda), fyrir jafnmikilvægan markað vottaðra fjarvara (e. remote products). Þar eð verið er að þróa staðla, sem gætu átt við í þessum tilgangi, mun framkvæmdastjórnin bæta við þessa ákvörðun þegar slíkir staðlar eru tiltækir og teljast uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 910/2014. Þangað til skrá yfir slíka staðla er komið á fót er hægt að nota annað ferli við samræmismat slíkra vara með þeim skilyrðum sem kveðið er á um í b-lið 3 mgr. 30. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.
- 7) Í viðaukanum er tilgreindur staðallinn EN 419 211 sem samanstendur af mismunandi hlutum (1–6) sem taka til mismunandi aðstæðna. Í hluta 5 og 6 í EN 419 211 eru viðbætur sem tengjast umhverfi fyrir fullgildan undirskriftarbúnað, s.s. tengingu við traustan undirskriftarbúnað. Vöruframleiðendum er frjálst að nota slíkar viðbætur.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 109, 26.4.2016, bls. 40. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2019 frá 13. júní 2019 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 73.

Samkvæmt 56. forsendu reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 takmarkast umfang vottunar skv. 30. og 39. gr. þeirrar reglugerðar við verndun undirskriftargagna og tekur ekki til hugbúnaðar sem myndar undirskrift.

- 8) Til að tryggja að rafrænar undirskriftir eða innsigli, mynduð með fullgildum undirskriftar- eða innsiglisbúnaði, séu varin gegn fölsun með áreiðanlegum hætti, eins og krafist er í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 910/2014, eru hentug dulkóðunarreiknirit, lykjalengdir og tætiföll forsenda fyrir öryggi vottuðu vörunnar. Þar sem þetta mál hefur ekki verið samræmt á evrópskum vettvangi ættu aðildarríki að vinna saman að því að ná samkomulagi um dulkóðunarreiknirit, lykjalengdir og tætiföll til notkunar á sviði rafrænna undirskrifa og innsigla.
- 9) Samþykkt þessarar ákvörðunar úreldir ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/511/EB ⁽¹⁾. Því ber að fella hana úr gildi.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 48. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Í viðaukanum við þessa ákvörðun eru taldir upp staðlar fyrir öryggismat upplýsingatæknivara, sem gilda um vottun fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar eða fullgilds rafræns innsiglisbúnaðar skv. a-lið 3. mgr. 30. gr. eða 2. mgr. 39. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014, þar sem rafrænu undirskriftargögnin eða rafrænu innsiglisgögnin eru geymd í umhverfi sem er að fullu en ekki endilega eingöngu stjórnað af notanda.

2. Þar til framkvæmdastjórnin hefur tekið saman skrá yfir staðla fyrir öryggismat á upplýsingatæknivörum, sem gilda um vottun fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar eða fullgilds rafræns innsiglisbúnaðar, þar sem fullgildur traustþjónustuveitandi stjórnar rafrænu undirskriftargögnunum eða rafrænu innsiglisgögnunum fyrir hönd undirritanda eða aðila sem innsiglar, skal vottun slíkra vara byggjast á ferli sem, skv. b-lið 3. mgr. 30. gr., felur í sér öryggisstig sambærileg við þau sem krafist er í a-lið 3. mgr. 30. gr. og sem opinbera stofnunin eða einkaaðilinn, sem um getur í 1. mgr. 30. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014, hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni um.

2. gr.

Ákvörðun 2003/511/EB er hér með felld úr gildi.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 25. apríl 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

⁽¹⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/511/EB frá 14. júlí 2003 um birtingu tilvísunarnúmera almennt viðurkenndra staðla fyrir vörur til rafrænna undirskrifa í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB (Stjtið. ESB L 175, 15.7.2003, bls. 45).

VIÐAUKI

SKRÁ YFIR STAÐLA SEM UM GETUR Í 1. MGR. 1. GR.

- ISO/IEC 15408 — *Information technology — Security techniques — Evaluation criteria for IT security, Parts 1 to 3*, eins og talið er upp hér á eftir:
 - ISO/IEC 15408-1:2009 — *Information technology — Security techniques — Evaluation criteria for IT security — Part 1*. ISO, 2009.
 - ISO/IEC 15408-2:2008 — *Information technology — Security techniques — Evaluation criteria for IT security — Part 2*. ISO, 2008.
 - ISO/IEC 15408-3:2008 — *Information technology — Security techniques — Evaluation criteria for IT security — Part 3*. ISO, 2008,
 - og
 - ISO/IEC 18045: 2008: *Information technology — Security techniques — Methodology for IT security evaluation*,
 - og
 - ÍST EN 419 211 — Verndarsnið fyrir öruggan undirskriftarbúnað, hlutar 1–6 (Protection profiles for secure signature creation device, Parts 1 to 6), eftir því sem við á, eins og talið er upp hér á eftir:
 - ÍST EN 419211-1:2014 — Verndarsnið fyrir öruggan undirskriftarbúnað — Hluti 1: Yfirlit (Protection profiles for secure signature creation device — Part 1: Overview)
 - ÍST EN 419211-2:2013 — Verndarsnið fyrir öruggan undirskriftarbúnað — Hluti 2: Búnaður sem styðst við lyklamyndun (Protection Profile for Secure signature creation device — Part 2: Device with key generation)
 - ÍST EN 419211-3:2013 — Verndarsnið fyrir öruggan undirskriftarbúnað — Hluti 3: Búnaður sem styðst við lykklainnflutning (Protection Profile for Secure signature creation device — Part 2: Device with key generation)
 - ÍST EN 419211-4:2013 — Verndarsnið fyrir öruggan undirskriftarbúnað — Hluti 4: Viðbætur við tæki með lyklamyndun og trausta tengingu við skilríkjamyndunarbúnað (Protection profiles for secure signature creation device — Part 4: Extension for device with key generation and trusted channel to certificate generation application)
 - ÍST EN 419211-5:2013 — Verndarsnið fyrir öruggan undirskriftarbúnað — Hluti 5: Viðbætur við tæki með lyklamyndun og trausta tengingu við undirskriftarbúnað (Protection profiles for secure signature creation device — Part 5: Extension for device with key generation and trusted channel to signature creation application)
 - ÍST EN 419211-6:2014 — Verndarsnið fyrir öruggan undirskriftarbúnað — Hluti 6: Viðbætur við tæki með lykklainnflutning og trausta tengingu við undirskriftarbúnað (Protection profiles for secure signature creation device — Part 6: Extension for device with key import and trusted channel to signature creation application)
-

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1501****2019/EES/101/08****frá 8. september 2015****um umgjörð samvirkni skv. 8. mgr. 12. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB ⁽¹⁾, einkum 8. mgr. 12. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í 2. mgr. 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 er kveðið á um að koma skuli á umgjörð samvirkni í þeim tilgangi að landsbundnar rafrænar auðkenningarskipanir, sem tilkynnt er um skv. 1. mgr. 9. gr. þeirrar reglugerðar, virki saman.
- 2) Nóður (e. nodes) gegna lykilhlutverki við að tengja saman rafrænar auðkenningarskipanir aðildarríkjanna. Gerð er grein fyrir hlutverki þeirra í gögnum sem tengjast Sjóðnum fyrir samtengda Evrópu, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1316/2013 ⁽²⁾, þar á meðal aðgerðum og þáttum „eIDAS-nóðunnar“.
- 3) Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin lætur í té hugbúnað sem gerir mögulega sannvottun til nóðu sem er starfrækt í öðru aðildarríki getur sá aðili, sem lætur í té og uppfærir hugbúnaðinn sem er notaður fyrir sannvottunarferlið, gert samkomulag við aðilann, sem hýsir hugbúnaðinn, um það hvernig starfrækslu sannvottunarferlisins verði stjórnað. Slíkt samkomulag ætti ekki að leggja óhóflegar tæknilegar kröfur eða kostnað (þ.m.t. vegna stuðnings, ábyrgðar, hýsingar og annan kostnað) á hýsingaraðilann.
- 4) Að því marki sem framkvæmd umgjörðar samvirkni réttlætir það gæti framkvæmdastjórnin, í samvinnu við aðildarríkin, þróað frekari tækniforskriftir með nánari upplýsingum um tæknilegar kröfur sem settar eru fram í þessari reglugerð, einkum með hliðsjón af álitserðum samstarfsnetsins sem um getur í d-lið 14. gr. framkvæmdarákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/296 ⁽³⁾. Þróa ætti slíkar forskriftir sem hluta af grunnvirkjum stafrænnar þjónustu samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1316/2013, þar sem settar eru fram leiðir til framkvæmdar á undirstöðueiningu rafrænnar auðkenningar í reynd.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 235, 9.9.2015, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 242/2019 frá 27. september 2019 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 73.

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1316/2013 frá 11. desember 2013 um að koma á fót sjóði fyrir samtengda Evrópu, um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 913/2010 og um niðurfellingu á reglugerðunum (EB) nr. 680/2007 og (EB) nr. 67/2010 (Stjtið. ESB L 348, 20.12.2013, bls. 129).

(3) Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/296 frá 24. febrúar 2015 um verklag við samstarf milli aðildarríkjanna um rafræna auðkenningu skv. 7. mgr. 12. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum (Stjtið. ESB L 53, 25.2.2015, bls. 14).

- 5) Tæknilegar kröfur sem settar eru fram í þessari reglugerð ættu að gilda þrátt fyrir hvers konar breytingar á tækniforskriftum sem kunna að vera þróaðar skv. 12. gr. þessarar reglugerðar.
- 6) Við ákvörðun á fyrirkomulagi umgjarðar samvirkni, sem sett er fram í þessari reglugerð, var tekið ítrasta tillit til stóra tilraunaverkefnisins STORK, þ.m.t. forskrifta sem hafa verið þróaðar innan þess, sem og til meginreglna og hugmynda Evrópskrar umgjarðar samvirkni fyrir opinbera þjónustu í Evrópu (e. European Interoperability Framework for European Public Services).
- 7) Tekið hefur verið ítrasta tillit til niðurstaðna samvinnu milli aðildarríkjanna.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 48. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um tæknilegar kröfur og kröfur um starfrækslu umgjarðar samvirkni til að tryggja samvirkni rafræna auðkenningarskipana sem aðildarríkin tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar.

Meðal þessara krafna eru einkum:

- a) tæknilegar lágmarkskröfur í tengslum við fullvissustigin og vörpun landsbundinna fullvissustiga tilkynnta rafræna auðkenningarleiða, sem eru gefnar út undir tilkynntum rafrænum auðkenningarskipunum skv. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014, eins og sett er fram í 3. og 4. gr.,
- b) tæknilegar lágmarkskröfur um samvirkni, eins og sett er fram í 5. og 8. gr.,
- c) lágmarkssafn auðkenningargagna aðila, sem með einkvæmum hætti standa fyrir einstakling eða lögaðila, eins og fram kemur í 11. gr. og í viðaukanum,
- d) sameiginlegir rekstraröryggisstaðlar eins og fram kemur í 6., 7., 9. og 10. gr.,
- e) fyrirkomulag fyrir lausn deilumála, eins og sett er fram í 13. gr.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „nóða“: tengipunktur sem er hluti af högun samvirkni rafrænnar auðkenningar og þáttur í sannvottun aðila yfir landamæri og sem er fær um að bera kennsl á og vinna úr eða framsenda sendingar til annarra nóða með því að gera landsbundnu grunnvirki fyrir rafræna auðkenningu í einu aðildarríki kleift að tengjast landsbundnum grunnvirkjum fyrir rafræna auðkenningu í öðrum aðildarríkjum,
- 2) „stjórnandi nóðu“: eining sem ber ábyrgð á því að auðkenningarnóðan starfi rétt og að hægt sé að treysta á nóðuna sem tengipunkt.

3. gr.

Tæknilegar lágmarkskröfur í tengslum við fullvissustigin

Tæknilegar lágmarkskröfur í tengslum við fullvissustigin skulu vera eins og sett er fram í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1502 ⁽¹⁾.

4. gr.

Vörpun landsbundinna fullvissustiga

Vörpun landsbundinna fullvissustiga tilkynnta rafrænna auðkenningar skipana skal fylgja kröfunum sem mælt er fyrir um í framkvæmdarreglugerð (ESB) 2015/1502. Tilkynna skal niðurstöður vörpunarinnar til framkvæmdastjórnarinnar með því að nota tilkynningasniðmátið sem mælt er fyrir um í framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1505 ⁽²⁾.

5. gr.

Nóður

1. Nóða í einu aðildarríki skal geta tengst nóðum í öðrum aðildarríkjum.
2. Nóðurnar skulu geta greint á milli opinberra aðila og annarra treystenda með tæknilegum aðferðum.
3. Framkvæmd aðildarríkis á þeim tæknilegu kröfum sem settar eru fram í þessari reglugerð skal ekki hafa í för með sér óhóflegar tæknilegar kröfur og kostnað fyrir önnur aðildarríki til þess að þau geti náð samvirkni við framkvæmd fyrrnefnds aðildarríkis.

6. gr.

Gagnaleynd og trúnaðarkvöð

1. Nota skal bestu fánlegu tæknilausnir og verndaraðferðir til að tryggja gagnaleynd og trúnaðarkvöð á gögnum sem skipst er á og að heilleiki gagna varðveitist milli nóða.
2. Nóðurnar skulu ekki vista persónuupplýsingar, nema í þeim tilgangi sem tilgreindur er í 3. mgr. 9. gr.

7. gr.

Heilleiki og ósvikinn uppruni gagna við samskipti

Við samskipti milli nóða skal tryggja heilleika og ósvikinn uppruna gagna til þess að ganga úr skugga um að allar fyrirspurnir og svör séu ósvikin og að ekki hafi verið átt við þau. Í þessum tilgangi skulu nóður nota lausnir sem hafa verið notaðar með árangursríkum hætti við starfrækslu yfir landamæri.

⁽¹⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1502 frá 8. september 2015 um að ákvarða lágmarkstækniforskriftir og -ferla varðandi fullvissustig fyrir rafrænar auðkenningarleiðir skv. 3. mgr. 8. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum (Stjtið. ESB L 235, 9.9.2015, bls. 7).

⁽²⁾ Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1505 frá 8. september 2015 um tækniforskriftir og snið fyrir traustlista skv. 5. mgr. 22. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum (Stjtið. ESB L 235, 9.9.2015, bls. 26).

*8. gr.***Snið boða í samskiptum**

Nóðurnar skulu nota sem málskipan sameiginleg boðsnið, sem eru byggð á stöðlum sem hafa þegar verið notaðir oft en einu sinni milli aðildarríkja og sannað notagildi sitt í rekstrarumhverfi. Málskipanin skal heimila:

- a) rétta meðferð lágmarkssafns auðkenningargagna aðila, sem með einkvæmum hætti standa fyrir einstakling eða lögaðila,
- b) rétta meðferð fullvissustigs rafrænnar auðkenningarleiðar,
- c) aðgreiningu milli opinberra aðila og annarra treystenda,
- d) sveigjanleika til að mæta þörfum fyrir viðbótareigindir í sambandi við auðkenningu.

*9. gr.***Stjórnun öryggisupplýsinga og lýsigagna**

- 1. Stjórnandi nóðu skal miðla lýsigögnum um stjórnun nóðunnar á stöðluðu, tölvutæku formi og með öruggum og áreiðanlegum hætti.
- 2. A.m.k. þær breytur sem tengjast öryggi skal vera hægt að sækja sjálfvirk.
- 3. Stjórnandi nóðu skal vista gögn sem gera kleift að endurskapa runu boðskipta, ef atvik verður, með það fyrir augum að ákvarða hvar og hvers konar atvik átti sér stað. Gögnin skulu vistuð í þann tíma sem landsbundnar kröfur kveða á um og skulu innihalda a.m.k. eftirfarandi:
 - a) auðkenni nóðunnar,
 - b) auðkenni boðanna,
 - c) dag- og tímasetningu boðanna.

*10. gr.***Trygging fyrir öryggi upplýsinga og öryggisstaðlar**

- 1. Stjórnendur nóða sem veita sannvottun skulu sýna fram á, að því er varðar nóður sem eru hluti af umgjörð samvirkni, að nóðan fullnægi kröfum staðalsins ISO/IEC 27001 með vottun eða með jafngildum matsaðferðum eða með því að uppfylla landslögjöf.
- 2. Stjórnendur nóða skulu framkvæma mikilvægar uppfærslur sem varða öryggi án ótilhlýðilegrar tafar.

*11. gr.***Auðkenningargögn aðila**

- 1. Lágmarkssafn auðkenningargagna aðila sem með einkvæmum hætti standa fyrir einstakling eða lögaðila, skal fullnægja kröfunum sem tilgreindar eru í viðauka þegar þau eru notuð í samhengi sem nær yfir landamæri.
- 2. Lágmarkssafn gagna einstaklings sem er fulltrúi lögaðila skal innihalda þá samsetningu eiginda sem tilgreindar eru í viðauka fyrir einstaklinga og lögaðila þegar þau eru notuð í samhengi sem nær yfir landamæri.
- 3. Gögn sem eru send skulu vera með upprunalegum rittáknum og, eftir því sem við á, einnig umrituð á latneskt letur.

*12. gr.***Tækniforskriftir**

1. Ef ferlið við að koma umgjörð samvirkni til framkvæmda réttlætir það getur samstarfsnetið, sem komið er á fót með framkvæmdarákvörðun (ESB) 2015/296, samþykkt álitsgerðir, skv. d-lið 14. gr. þeirrar ákvörðunar, um nauðsyn þess að þróa tækniforskriftir. Slíkar tækniforskriftir skulu innihalda nánari upplýsingar um tæknilegar kröfur sem kveðið er á um í þessari reglugerð.
2. Samkvæmt álitsgerðinni sem um getur í 1. mgr. skal framkvæmdastjórnin, í samvinnu við aðildarríkin, þróa tækniforskriftirnar sem hluta af grunnvirkjum stafrænnar þjónustu samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1316/2013.
3. Samstarfsnetið skal samþykkja álitsgerð skv. d-lið 14. gr. framkvæmdarákvörðunar (ESB) 2015/296, þar sem það leggur mat á hvort og að hve miklu leyti tækniforskriftirnar, sem þróaðar eru skv. 2. mgr., samsvara þörfinni sem greind var í álitsgerðinni sem um getur í 1. mgr. eða kröfunum sem settar eru í þessari reglugerð. Það getur mælt með að aðildarríkin taki tillit til tækniforskriftanna við framkvæmdina á umgjörð samvirkni.
4. Framkvæmdastjórnin skal hafa til reiðu viðmiðunarframkvæmd sem dæmi um túlkun tækniforskriftanna. Aðildarríkin geta beitt þessari viðmiðunarframkvæmd eða notað hana sem dæmi þegar þau prófa aðrar framkvæmdir tækniforskriftanna.

*13. gr.***Lausn deilumála**

1. Deilur sem kunna að skapast um umgjörð samvirkni skal leysa með samningaviðræðum milli hlutaðeigandi aðildarríkja, ef unnt er.
2. Náist ekki lausn í samræmi við 1. mgr. hefur samstarfsnetið, sem komið var á fót í samræmi við 12. gr. framkvæmdarákvörðunar (ESB) 2015/296, valdheimild til að jafna deiluna í samræmi við starfsreglur þess.

*14. gr.***Gildistaka**

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. september 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Kröfur um lágmarkssafn auðkenningargagna aðila sem með einkvæmum hætti standa fyrir einstakling eða lögaðila og um getur í 11. gr.**1. Lágmarkssafn gagna einstaklings**

Lágmarkssafn gagna einstaklings skal innihalda allar eftirfarandi skyldubundnar eigindir:

- a) núverandi kenninafn (-nöfn),
- b) núverandi eiginnafn (-nöfn),
- c) fæðingardag og -ár,
- d) einkvæmt kennimark, sem er búið til af sendiaðildarríkinu í samræmi við tækniforskriftir til auðkenningar yfir landamæri og er eins varanlegt og kostur er.

Lágmarkssafn gagna einstaklings getur innihaldið eftirfarandi viðbótareigindir, eina eða fleiri:

- a) eiginnafn (-nöfn) og kenninafn (-nöfn) við fæðingu,
- b) fæðingarstað,
- c) núverandi heimilisfang,
- d) kyn.

2. Lágmarkssafn gagna lögaðila

Lágmarkssafn gagna lögaðila skal innihalda allar eftirfarandi skyldubundnar eigindir:

- a) núverandi lögheiti,
- b) einkvæmt kennimark, sem er búið til af sendiaðildarríkinu í samræmi við tækniforskriftir til auðkenningar yfir landamæri og er eins varanlegt og kostur er.

Lágmarkssafn gagna lögaðila getur innihaldið eftirfarandi viðbótareigindir, eina eða fleiri:

- a) núverandi heimilisfang,
- b) virðisaukaskattsnúmer,
- c) skatttilvísunarnúmer,
- d) auðkenni í tengslum við 1. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/101/EB ⁽¹⁾,
- e) auðkenni lögaðila (LEI), sem um getur í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1247/2012 ⁽²⁾,
- f) skráningar- og auðkennisnúmer rekstraraðila (EORI), sem um getur í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1352/2013 ⁽³⁾,
- g) vörugjaldsnúmer eins og tilgreint er í 12. mgr. 2. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 389/2012 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/101/EB frá 16. september 2009 um samræmingu verndarráðstafana sem ætlað er að vera jafngildar og aðildarríki krefjast af félögum í skilningi annarrar málsgreinar 48. gr. sáttmálans, til að vernda hagsmuni félagsmanna og þriðju aðila (Stjtið. ESB L 258, 1.10.2009, bls. 11).

⁽²⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1247/2012 frá 19. desember 2012 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar framsetningu og tíðni skýrslna um viðskipti til afleiðuviðskiptaskráa samkvæmt reglugerð þingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjtið. ESB L 352, 21.12.2012, bls. 20).

⁽³⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 1352/2013 frá 4. desember 2013 um eyðublöð sem kveðið er á um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 608/2013 um tollaframkvæmd er varðar hugverkaréttindi (Stjtið. ESB L 341, 18.12.2013, bls. 10).

⁽⁴⁾ Reglugerð ráðsins (ESB) nr. 389/2012 frá 2. maí 2012 um samvinnu á sviði stjórnsýslu að því er varðar vörugjöld og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2073/2004 (Stjtið. ESB L 121, 8.5.2012, bls. 1).

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1502****2019/EES/101/09****frá 8. september 2015**

um að ákvarða lágmarkstækniforskriftir og -ferla varðandi fullvissustig fyrir rafrænar auðkenningarleiðir skv. 3. mgr. 8. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 er kveðið á um að rafræn auðkenningarskipan, sem er tilkynnt skv. 1. mgr. 9. gr., þurfi að tilgreina fullvissustigin „lágt“, „verulegt“ og „hátt“ fyrir rafrænar auðkenningarleiðir sem gefnar eru út undir þeirri skipan.
- 2) Brýnt er að ákvarða lágmarkstækniforskriftir, -staðla og -ferla til að tryggja að sameiginlegur skilningur ríki um einstök atriði fullvissustiganna og tryggja samvirkni við vörpun á landsbundnum fullvissustigum tilkynnta rafrænna auðkenningarskipana við fullvissustigin skv. 8. gr. eins og kveðið er á um í b-lið 4. mgr. 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.
- 3) Tekið hefur verið tillit til staðals ISO/IEC 29115 í sambandi við forskriftir og ferla sem sett eru fram í þessari framkvæmdargerð, þar sem hann er mikilvægasti alþjóðlegi staðallinn sem er fyrir hendi á sviði fullvissustiga fyrir rafrænar auðkenningarleiðir. Efni reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 er þó frábrugðið þeim alþjóðlega staðli, einkum að því er varðar kröfur um sönnun og sannpröfun á kennslum og einnig það með hvaða hætti tekið er tillit til mismunarins milli auðkennisfyrirkomulags aðildarríkja og þeirra tækja sem eru fyrir hendi í ESB með sama markmið. Því ætti viðaukinn, enda þótt hann sé byggður á þessum alþjóðlega staðli, ekki að vísa til tiltekins innihalds í staðli ISO/IEC 29115.
- 4) Þessi reglugerð hefur verið þróuð út frá árangurstengdri nálgun sem talin er eiga best við, sem endurspeglar líka í skilgreiningunum sem notaðar eru til að lýsa heitum og hugtökum. Í þeim er tekið tillit til markmiðs reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 að því er varðar fullvissustig rafrænna auðkenningarleiða. Því ætti að taka ítrasta tillit til stóra tilraunaverkefnisins STORK, þ.m.t. forskrifta sem hafa verið þróaðar innan þess, sem og til skilgreininga og hugtaka í staðlinum ISO/IEC 29115, við ákvörðun forskrifta og ferla sem settar eru fram í þessari framkvæmdargerð.
- 5) Áreiðanlegar heimildir geta verið á margs konar formi, allt eftir því í hvaða samhengi sannprófa þarf þátt í sönnunargagni um kennsl einhvers, s.s. skrár, skjöl, stofnanir o.fl. Áreiðanlegar heimildir geta verið mismunandi eftir aðildarríkjum, jafnvel í svipuðu samhengi.
- 6) Kröfur um sönnun og sannpröfun á kennslum ættu að taka tillit til mismunandi kerfa og starfsvenja, en tryggja jafnframt nægilega fullvissu til að skapa nauðsynlegt traust. Af þeim sökum ætti viðurkenning ferla, sem voru áður notaðir í öðrum tilgangi en við útgáfu rafrænna auðkenningarleiða, að vera háð staðfestingu á því að ferlarnir uppfylli kröfurnar sem gert er ráð fyrir um samsvarandi fullvissustig.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 235, 9.9.2015, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 242/2019 frá 27. september 2019 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 73.

- 7) Yfirleitt eru notaðir tilteknir sannvottunarþættir, s.s. leyndarmál sem miðlað er, hlutkenndur búnaður og líkamlegar eigindir. Þó ætti að hvetja til notkunar á fleiri sannvottunarþáttum, einkum úr ólíkum flokkum þátta, til að auka öryggi sannvottunarferlisins.
- 8) Reglugerð þessi ætti ekki að hafa áhrif á rétt lögaðila til fyrirsvars. Viðaukinn ætti þó að innihalda kröfur um tengingu milli rafrænna auðkenningarleiða einstaklinga og lögaðila.
- 9) Viðurkenna ætti mikilvægi upplýsingaöryggis- og þjónustustjórnkerfa, sem og mikilvægi þess að nota viðurkenndar aðferðir og beita þeim meginreglum, sem eru innbyggðar í staðla á borð við ISO/IEC 27000- og ISO/IEC 20000-raðirnar.
- 10) Einnig ætti að taka tillit til góðra starfsvenja í tengslum við fullvissustig í aðildarríkjunum.
- 11) Öryggisvottun í upplýsingatækni sem byggist á alþjóðlegum stöðlum er mikilvægt tæki til að sannreyna að vörur uppfylli öryggiskröfur þessarar framkvæmdargerðar.
- 12) Nefndin, sem um getur í 48. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014, skilaði ekki álitni innan þeirra tímamarka sem formaður hennar setti.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Fullvissustigin „lág“, „verulegt“ og „hátt“ fyrir rafrænar auðkenningarleiðir sem gefnar eru út undir tilkynntri, rafrænni auðkenningarskipan skulu ákvörðuð á grundvelli þeirra forskrifta og ferla sem tilgreind eru í viðaukanum.
2. Nota skal forskriftirnar og ferlana sem tilgreind eru í viðaukanum til að tilgreina fullvissustig rafrænna auðkenningarleiða, sem gefnar eru út undir tilkynntri, rafrænni auðkenningarskipan, með því að ákvarða áreiðanleika og gæði eftirfarandi þátta:
 - a) skráningar, eins og fram kemur í lið 2.1 í viðaukanum við þessa reglugerð skv. a-lið 3. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014,
 - b) stjórnunar rafrænna auðkenningarleiða, eins og fram kemur í lið 2.2 í viðaukanum við þessa reglugerð skv. b- og f-lið 3. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014,
 - c) sannvottunar, eins og fram kemur í lið 2.3 í viðaukanum við þessa reglugerð skv. c-lið 3. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014,
 - d) stjórnunar og skipulags, eins og fram kemur í lið 2.4 í viðaukanum við þessa reglugerð skv. d- og e-lið 3. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014.
3. Ef rafræn auðkenningarleið, sem er gefin út undir tilkynntri, rafrænni auðkenningarskipan, uppfyllir kröfu sem tilgreind er fyrir hærra fullvissustig skal líta svo á að hún uppfylli sambærilega kröfu fyrir lægra fullvissustig.
4. Ef annað er ekki tekið fram í viðeigandi hluta viðaukans skal öllum þáttum, sem taldir eru upp í viðaukanum fyrir tiltekið fullvissustig rafrænnar auðkenningarleiðar sem gefin er út undir tilkynntri, rafrænni auðkenningarskipan, vera fullnægt til að hún teljist samsvara því fullvissustigi sem gert er tilkall til.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. september 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Tækniforskriftir og ferlar varðandi fullvissustigin „lágt“, „verulegt“ og „hátt“ fyrir rafrænar auðkenningarleiðir sem gefnar eru út undir tilkynntri, rafrænni auðkenningarskipan**1. Gildandi skilgreiningar**

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „áreiðanleg heimild“: hvers konar heimild, óháð því á hvaða formi hún er, sem treysta má að veiti nákvæm gögn, upplýsingar og/eða sönnunargögn sem nota má til að sanna kennsl einhvers,
- 2) „sannvottunarpáttur“: páttur sem staðfest er að tengist aðila og fellur undir einhvern af eftirfarandi flokkum:
 - a) „sannvottunarpáttur sem byggist á umráðum“: sannvottunarpáttur sem viðkomandi þarf að geta sýnt fram á að hann hafi umráð yfir,
 - b) „sannvottunarpáttur sem byggist á vitneskju“: sannvottunarpáttur sem viðkomandi þarf að geta sýnt fram á að hann hafi vitneskju um,
 - c) „eðlislægur sannvottunarpáttur“: sannvottunarpáttur sem byggist á líkamlegri eigind einstaklings, þar sem einstaklingurinn þarf að sýna fram á að hann hafi til að bera þessa líkamlegu eigind,
- 3) „kvik sannvottun“: rafrænt ferli sem felur í sér leið til að skapa, með notkun dulritunar eða annarrar tækni, þegar krafist er, rafræna sönnun fyrir því að viðkomandi aðili hafi stjórn á eða umráð yfir auðkenningargögnunum og sem breytist við hverja sannvottunaraðgerð milli viðkomandi aðila og kerfisins sem sannprófar kennsl hans,
- 4) „stjórnkerfi upplýsingaöryggis“: röð aðferða og ferla sem ætlað er að stjórna áhættu í tengslum við upplýsingaöryggi þannig að hún sé viðunandi.

2. Tækniforskriftir og ferlar

Nota skal þá þætti tækniforskrifta og ferla, sem eru tilgreindir í þessum viðauka, til að ákvarða hvernig beita skuli kröfum og viðmiðunum í 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 910/2014 að því er varðar rafrænar auðkenningarleiðir sem eru gefnar út undir rafrænni auðkenningarskipan.

2.1. Skráning (e. enrolment)**2.1.1. Umsókn og skráning**

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Tryggt er að umsækjandinn geri sér ljóst hvaða skilmálar og skilyrði tengjast notkun rafrænu auðkenningarleiðarinnar. 2. Tryggt er að umsækjandinn geri sér ljóst hvaða öryggisráðstöfunum mælt er með í sambandi við rafrænu auðkenningarleiðina. 3. Viðeigandi kennigögnum (e. identity data), sem krafist er til sönnunar og sannprófunar á kennslum, er safnað.
Verulegt	Sama og fyrir stigið „lágt“.
Hátt	Sama og fyrir stigið „lágt“.

2.1.2. Sönnun og sannprófun á kennslum (einstaklingur)

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Gera má ráð fyrir því að viðkomandi hafi umráð yfir sönnunargagni sem aðildarríkið, þar sem sótt er um rafræna auðkenningarleið, viðurkennir og sem stendur fyrir þau kennsl sem tilkall er gert til. 2. Gera má ráð fyrir að sönnunargagnið sé ósvikið eða að það sé til samkvæmt áreiðanlegri heimild og það virðist vera gilt. 3. Vitað er, samkvæmt áreiðanlegri heimild, að kennslin, sem tilkall er gert til, eru til og gera má ráð fyrir því að sá sem gerir tilkall til þeirra sé réttur aðili.
Verulegt	Stigið „lágt“ og að auki þarf einu af atriðunum, sem talin eru upp í 1.–4. lið, að vera fullnægt: 1. Sannprófað hefur verið að viðkomandi hafi umráð yfir sönnunargagni, sem aðildarríkið, þar sem sótt er um rafræna auðkenningarleið, viðurkennir og sem stendur fyrir þau kennsl sem tilkall er gert til og sönnunargagnið er athugað til að ákvarða að það sé ósvikið, eða vitað er, samkvæmt áreiðanlegri heimild, að það sé til og að það tengist raunverulegum einstaklingi og gerðar hafa verið ráðstafanir til að lágmarka hættu á að kennsl einstaklings séu önnur en þau sem hann gerir tilkall til, t.d. með tilliti til hættunnar á að sönnunargagn týnist, því sé stolið, það hafi verið ógilt tímabundið, afturkallað eða sé útrunnið eða 2. framvísað er persónuskilríkjum í skráningarferli í aðildarríkinu þar sem skilríkin voru gefin út og þau virðist eiga við einstaklinginn sem framvísar þeim og gerðar hafa verið ráðstafanir til að lágmarka hættu á að kennsl einstaklings séu önnur en þau sem hann gerir tilkall til, t.d. með tilliti til hættunnar á að skilríki týnist, þeim sé stolið, þau hafi verið ógilt tímabundið, afturkölluð eða séu útrunnin eða 3. ef ferlar, sem opinber aðili eða einkaaðili í sama aðildarríki hefur áður notað í öðrum tilgangi en að gefa út rafræna auðkenningarleið, veita jafna vissu og þeir sem settir eru fram í lið 2.1.2 fyrir fullvissustigið „verulegt“ þarf aðilinn sem ber ábyrgð á skráningu ekki að endurtaka þessa fyrri ferla, að því tilskildu að samræmismatsstofa, sem um getur í 13. mgr. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008⁽¹⁾, eða jafngildur aðili staðfesti að slík víska teljist jöfn eða 4. ef rafrænar auðkenningarleiðir eru gefnar út á grundvelli gildrar tilkynntrar, rafrænnar auðkenningarleiðar með fullvissustigið „verulegt“ eða „hátt“, og að teknu tilliti til hættunnar á breytingu á auðkenningargögnum aðila, er þess ekki krafist að ferli til sönnunar og sannprófunar á kennslum séu endurtekin. Hafi rafræna auðkenningarleiðin sem liggur til grundvallar ekki verið tilkynnt þarf samræmismatsstofa, sem um getur í 13. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, eða jafngildur aðili að staðfesta fullvissustigið „verulegt“ eða „hátt“.

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Hátt	Fullnægja þarf kröfum annað hvort 1. eða 2. liðar: - Stigið „verulegt“ og að auki þarf einu af atriðunum, sem talin eru upp í a- til c-lið, að vera fullnægt: - Ef sannprófað hefur verið að viðkomandi hafi umráð yfir sönnunargagni um kennsl með ljósmynd eða lífkenniupplýsingum, sem aðildarríkið, þar sem sótt er um rafræna auðkenningarleið, viðurkennir og sem stendur fyrir þau kennsl sem tilkall er gert til, er sönnunargagnið athugað til að ákvarða að það sé gilt samkvæmt áreiðanlegri heimild og kennslin, sem umsækjandinn gerir tilkall til, eru staðfest með því að bera eitt eða fleiri líkamleg einkenni hans saman við áreiðanlega heimild eða - ef ferlar, sem opinber aðili eða einkaaðili í sama aðildarríki hefur áður notað í öðrum tilgangi en að gefa út rafræna auðkenningarleið, veita jafna vissu og þeir sem settir eru fram í lið 2.1.2 fyrir fullvissustigið „hátt“ þarf aðilinn sem ber ábyrgð á skráningu ekki að endurtaka þessa fyrri ferla, að því tilskildu að samræmismatsstofa, sem um getur í 13. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, eða jafngildur aðili staðfesti að slík víska teljist jöfn og gerðar eru ráðstafanir til að sýna fram á að niðurstöður þessara fyrri ferla séu enn gildar eða - ef rafrænar auðkenningarleiðir eru gefnar út á grundvelli gildrar tilkynntar, rafrænnar auðkenningarleiðar með fullvissustigið „hátt“, og með tilliti til hætunnar á breytingu á auðkenningargögnum aðila, er þess ekki krafist að ferli til sönnunar og sannprófunar á kennslum séu endurtekin. Hafi rafræna auðkenningarleiðin sem liggur til grundvallar ekki verið tilkynnt þarf samræmismatsstofa, sem um getur í 13. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, eða jafngildur aðili að staðfesta fullvissustigið „hátt“ og gerðar eru ráðstafanir til að sýna fram á að niðurstöður þessa fyrri útgáfuférlis tilkynntar, rafrænnar auðkenningarleiðar séu enn gildar. EDA - Ef umsækjandinn framvísar ekki viðurkenndu sönnunargagni um kennsl með ljósmynd eða lífkenniupplýsingum er beitt nákvæmlega sömu verklagsreglum til að afla slíks sönnunargagns um kennsl með ljósmynd eða lífkenniupplýsingum og notaðar eru á landsvísi í aðildarríkinu þar sem stofnunin er sem ber ábyrgð á skráningu.
(¹) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum og um niðurfellingu reglugerðar (EBE) nr. 339/93 (Stjúd. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30).	

2.1.3. Sönnun og sannprófun á kennslum (lögaðili)

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	Sýnt er fram á að kennslin, sem lögaðilinn gerir tilkall til, eru hans á grundvelli sönnunargagns, sem aðildarríkið, þar sem sótt er um rafræna auðkenningarleið, viðurkennir.

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
	2. Sönnunargagnið virðist vera gilt og gera má ráð fyrir að það sé ósvikið eða að það sé til samkvæmt áreiðanlegri heimild, ef lögaðilinn er að finna í öruggu heimildinni af frjálsum vilja og það stjórnast af samkomulagi milli lögaðilans og öruggu heimildarinnar. 3. Samkvæmt öruggri heimild er ekki vitað til þess að staða lögaðilans sé slík að hún komi í veg fyrir að hann komi fram sem sá lögaðili.
Verulegt	Stigið „lágt“ og að auki þarf einu af atriðunum, sem talin eru upp í 1.–3. lið, að vera fullnægt: 1. Sýnt er fram á að kennslin, sem lögaðilinn gerir tilkall til, eru hans á grundvelli sönnunargagns, sem aðildarríkið, þar sem sótt er um rafræna auðkenningarleið, viðurkennir, þ.m.t. nafn lögaðilans, félagsform og (ef við á) skráningarnúmer hans og sönnunargagnið er athugað til að ákvarða hvort það er ósvikið eða hvort vitað er að það sé til samkvæmt áreiðanlegri heimild, ef lögaðila er að finna í öruggu heimildinni vegna þess að honum er það skylt til að geta starfað innan síns geira og gerðar hafa verið ráðstafanir til að lágmarka hættu á að kennsl lögaðila séu önnur en þau sem hann gerir tilkall til, t.d. með tilliti til hættunnar á að skjöl týnist, þeim sé stolið, þau hafi verið ógilt tímabundið, afturkölluð eða séu útrunnin eða 2. ef ferlar, sem opinber aðili eða einkaaðili í sama aðildarríki hefur áður notað í öðrum tilgangi en að gefa út rafræna auðkenningarleið, veita jafna vissu og þeir sem settir eru fram í lið 2.1.3 fyrir fullvissustigið „verulegt“ þarf aðilinn sem ber ábyrgð á skráningu ekki að endurtaka þessa fyrri ferla, að því tilskildu að samræmismatsstofa, sem um getur í 13. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, eða jafngildur aðili staðfesti að slík vissa teljist jöfn eða 3. ef rafrænar auðkenningarleiðir eru gefnar út á grundvelli gildrar tilkynntrar, rafrænnar auðkenningarleiðar með fullvissustigið „verulegt“ eða „hátt“ er þess ekki krafist að ferli til sönnunar og sannprófunar á kennslum séu endurtekin. Hafi rafræna auðkenningarleiðin sem liggur til grundvallar ekki verið tilkynnt þarf samræmismatsstofa, sem um getur í 13. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, eða jafngildur aðili að staðfesta fullvissustigið „verulegt“ eða „hátt“.
Hátt	Stigið „verulegt“ og að auki þarf einu af atriðunum, sem talin eru upp í 1.–3. lið, að vera fullnægt: 1. Sýnt er fram á að kennslin, sem lögaðilinn gerir tilkall til, eru hans á grundvelli sönnunargagns, sem aðildarríkið, þar sem sótt er um rafræna auðkenningarleið, viðurkennir, þ.m.t. nafn lögaðilans, félagsform og a.m.k. eitt einkvæmt kennimark sem stendur fyrir lögaðilann, sem notað er í viðkomandi aðildarríki og sönnunargagnið er athugað til að ákvarða að það sé gilt samkvæmt áreiðanlegri heimild eða

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
	2. ef ferlar, sem opinber aðili eða einkaaðili í sama aðildarríki hefur áður notað í öðrum tilgangi en að gefa út rafræna auðkenningarleið, veita jafna vissu og þeir sem settir eru fram í lið 2.1.3 fyrir fullvissustigið „hátt“ þarf aðilinn sem ber ábyrgð á skráningu ekki að endurtaka þessa fyrri ferla, að því tilskildu að samræmismatsstofa, sem um getur í 13. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, eða jafngildur aðili staðfesti að slík vissa teljist jöfn og gerðar eru ráðstafanir til að sýna fram á að niðurstöður þessa fyrri ferlis séu enn gildar eða 3. ef rafrænar auðkenningarleiðir eru gefnar út á grundvelli gildrar tilkynntrar, rafrænnar auðkenningarleiðar með fullvissustigið „hátt“ er þess ekki krafist að ferli til sönnunar og sannprófunar á kennslum séu endurtekin. Hafi rafræna auðkenningarleiðin sem liggur til grundvallar ekki verið tilkynnt þarf samræmismatsstofa, sem um getur í 13. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, eða jafngildur aðili að staðfesta fullvissustigið „hátt“ og gerðar eru ráðstafanir til að sýna fram á að niðurstöður þessa fyrri útgáfufelis tilkynntrar, rafrænnar auðkenningarleiðar séu enn gildar.

2.1.4. Tenging milli rafrænna auðkenningarleiða einstaklinga og lögaðila

Eftirfarandi skilyrði gilda um tengingu milli rafrænnar auðkenningarleiðar einstaklings og rafrænnar auðkenningarleiðar lögaðila (hér á eftir nefnd „tenging“):

- 1) Hægt skal vera að ógilda tímabundið og/eða afturkalla tengingu. Stjórna skal vistferli tengingar (t.d. virkjun, tímabundinni ógildingu, endurnýjun, afturköllun) samkvæmt verklagsreglum sem eru viðurkenndar á landsvísu.
- 2) Einstaklingur, sem er með rafræna auðkenningarleið sína tengda rafrænni auðkenningarleið lögaðila, getur framselt öðrum einstaklingi notkun tengingarinnar á grundvelli verklagsreglna sem eru viðurkenndar á landsvísu. Þó skal einstaklingurinn sem framselur tenginguna áfram vera ábyrgur.
- 3) Tenging skal fara fram á eftirfarandi hátt:

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Sannprófað er að sönnun á kennslum einstaklingsins sem kemur fram fyrir hönd lögaðilans hefur farið fram á stiginu „lágt“ eða hærra. 2. Tengingunni hefur verið komið á á grundvelli verklagsreglna sem eru viðurkenndar á landsvísu. 3. Samkvæmt öruggri heimild er ekki vitað til þess að staða einstaklingsins sé slík að hún komi í veg fyrir að hann komi fram fyrir hönd lögaðilans.
Verulegt	3. liður stigsins „lágt“ og að auki: 1. Sannprófað er að sönnun á kennslum einstaklingsins sem kemur fram fyrir hönd lögaðilans hefur farið fram á stiginu „verulegt“ eða „hátt“.

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
	2. Tengingunni hefur verið komið á á grundvelli verklagsreglna sem eru viðurkenndar á landsvísu sem leiddi til þess að tengingin var skráð í áreiðanlega heimild. 3. Tengingin hefur verið sannprófuð á grundvelli upplýsinga frá áreiðanlegri heimild.
Hátt	3. liður stigsins „lágt“ og í 2. liður stigsins „verulegt“ og að auki: 1. Sannprófað er að sönnun á kennslum einstaklingsins sem kemur fram fyrir hönd lögaðilans hefur farið fram á stiginu „hátt“. 2. Tengingin hefur verið sannprófuð á grundvelli einkvæms kennimarks, sem stendur fyrir lögaðilann og notað er í viðkomandi aðildarríki, og á grundvelli upplýsinga sem með einkvæmum hætti standa fyrir einstaklinginn og koma frá áreiðanlegri heimild.

2.2. Stjórnun rafræna auðkenningarleiða

2.2.1. Eiginleikar og útfærsla rafræna auðkenningarleiða

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Rafræna auðkenningarleiðin notar a.m.k. einn sannvottunarþátt. 2. Útfærsla rafrænu auðkenningarleiðarinnar er þannig að útgefandinn gerir eðlilegar ráðstafanir til að ganga úr skugga um að hún sé einungis notuð undir stjórn þess aðila sem hún tilheyrir eða aðeins hann hafi umráð yfir henni.
Verulegt	1. Rafræna auðkenningarleiðin notar a.m.k. tvo sannvottunarþætti úr mismunandi flokkum. 2. Útfærsla rafrænu auðkenningarleiðarinnar er þannig að gera má ráð fyrir því að hún sé einungis notuð undir stjórn þess aðila sem hún tilheyrir eða aðeins hann hafi umráð yfir henni.
Hátt	Stigið „verulegt“ og að auki: 1. Rafræna auðkenningarleiðin veitir vernd gegn gerð afrits og fíkti (e. tampering) og gegn árássarmönnum með mikla árássargetu. 2. Útfærsla rafrænu auðkenningarleiðarinnar er þannig að sá aðili sem hún tilheyrir getur með áreiðanlegum hætti verndað hana gegn því að aðrir noti hana.

2.2.2. Útgáfa, afhending og virkjun

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	Eftir að rafræna auðkenningarleiðin er gefin út er hún afhent með fyrirkomulagi sem er þannig að gera má ráð fyrir að hún berist aðeins þeim aðila sem hún er ætluð.
Verulegt	Eftir að rafræna auðkenningarleiðin er gefin út er hún afhent með fyrirkomulagi sem er þannig að gera má ráð fyrir að hún sé aðeins látin í hendur þeim aðila sem hún tilheyrir.
Hátt	Virkjunarferlið sannprófar að rafræna auðkenningarleiðin hafi aðeins verið látin í hendur þeim aðila sem hún tilheyrir.

2.2.3. Tímabundin ógilding, afturköllun og endurvirkjun

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Hægt er að ógilda tímabundið og/eða afturkalla rafræna auðkenningarleið tímanlega og á skilvirkan hátt. 2. Fyrir hendi eru ráðstafanir til að koma í veg fyrir óheimila tímabundna ógildinguna, afturköllun og/eða endurvirkjun. 3. Endurvirkjun skal aðeins fara fram ef sömu kröfum um fullvissu og settar voru fyrir tímabundnu ógildinguna eða afturköllunina er enn fullnægt.
Verulegt	Sama og fyrir stigið „lágt“.
Hátt	Sama og fyrir stigið „lágt“.

2.2.4. Endurnýjun og útskipti

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	Með tilliti til hættunnar á breytingu á auðkenningargögnum aðila þurfa endurnýjun eða útskipti að fullnægja sömu kröfum um fullvissu og upphafleg sönnun og sannprófun á kennslum eða byggjast á gildri, rafrænni auðkenningarleið með sama eða hærra fullvissustigi.
Verulegt	Sama og fyrir stigið „lágt“.
Hátt	Stigið „lágt“ og að auki: Ef endurnýjun eða útskipti byggjast á gildri, rafrænni auðkenningarleið eru kennigögnin sannprófuð hjá áreiðanlegri heimild.

2.3. Sannvottun

Í þessum lið er áhersla lögð á ógnir í tengslum við notkun á sannvottunarferlinu og taldar upp kröfur fyrir hvert fullvissustig. Í þessum lið er gengið út frá því að eftirlitsráðstafanir séu í réttu hlutfalli við áhættu á tilteknu stigi.

2.3.1. Sannvottunarferli

Í eftirfarandi töflu eru settar fram kröfur fyrir hvert fullvissustig að því er varðar sannvottunarferlið sem notað er þegar einstaklingurinn eða lögaðilinn notar rafrænu auðkenningarleiðina til að staðfesta kennsl sín við treystanda.

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Áður en auðkenningargögn aðila eru látin af hendi eru rafræna auðkenningarleiðin og gildi hennar sannprófuð með áreiðanlegum hætti. 2. Ef auðkenningargögn aðila eru vistað sem hluti af sannvottunarferlinu eru þær upplýsingar varðar til að vernda þær gegn tapi og gegn því að þeim sé stofnað í hættu, þ.m.t. með greiningu utan nettengingar (e. analysis offline). 3. Sannvottunarferlið framkvæmir öryggiseftirlit til að sannprófa rafrænu auðkenningarleiðina, þannig að mjög ólíklegt er að aðgerðir á borð við ágiskun, hlerun, endursendingu eða misnotkun (e. manipulation) samskipta af hálfu árársaðila með aukna grunngætu til árása geti spilt sannvottunarferlunum.

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Verulegt	Stigið „lág“ og að auki: - Áður en auðkenningargögn aðila eru látin af hendi eru rafræna auðkenningarleiðin og gildi hennar sannprófuð með áreiðanlegum hætti með hjálp kvikrar sannvottunar. - Sannvottunarferlið framkvæmir öryggiseftirlit til að sannprófa rafrænu auðkenningarleiðina, þannig að mjög ólíklegt er að aðgerðir á borð við ágiskun, hlerun, endursendingu eða misnotkun samskipta af hálfu árársaðila með meðalgetu til árása geti spillt sannvottunarferlunum.
Hátt	Stigið „verulegt“ og að auki: Sannvottunarferlið framkvæmir öryggiseftirlit til að sannprófa rafrænu auðkenningarleiðina, þannig að mjög ólíklegt er að aðgerðir á borð við ágiskun, hlerun, endursendingu eða misnotkun samskipta af hálfu árársaðila með mikla getu til árása geti spillt sannvottunarferlunum.

2.4. Stjórnun og skipulag

Allir þátttakendur, sem veita þjónustu í tengslum við rafræna auðkenningu yfir landamæri („veitendur“) skulu hafa yfir að ráða skjalfestum starfsvenjum fyrir stjórnun upplýsingaöryggis, stefnum, aðferðum við áhættustýringu og öðrum viðurkenndum eftirlitsráðstöfunum til þess að veita viðeigandi stjórnunarstofnunum fyrir rafrænar auðkenningarskipanir í viðkomandi aðildarríkjum tryggingu fyrir því að skilvirkar starfsvenjur séu fyrir hendi. Í öllum lið 2.4 er gengið út frá því að allar kröfur/þættir séu í réttu hlutfalli við áhættu á tilteknu stigi.

2.4.1. Almenn ákvæði

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lág	- Veitendur hvers konar rekstrarþjónustu, sem fellur undir þessa reglugerð, eru opinbert yfirvald eða lögaðili, sem er viðurkenndur sem slíkur samkvæmt landslögum aðildarríkis, hefur staðfest skipulag og er rekstrarhæfur að fullu að því er varðar alla þætti sem skipta máli fyrir veitingu þjónustunnar. - Veitendur fullnægja öllum lagalegum kröfum sem til þeirra eru gerðar í sambandi við starfrækslu og veitingu þjónustunnar, þ.m.t. um það hvers konar upplýsinga er heimilt að leita, hvernig sönnunum á kennslum fer fram, hvaða upplýsingar má varðveita og hversu lengi. - Veitendur geta sýnt fram á getu sína til að taka á sig áhættu samfara skaðabótaábyrgð og að þeir ráði yfir nægilegu fjármagni til áframhaldandi starfsemi og veitingar þjónustunnar. - Veitendur bera ábyrgð á að allar skyldur, sem er útvistað til annarrar stofnunar, séu uppfylltar og að stefnu skipaninnar sé framfylgt, eins og hefðu þeir sjálfir sinnt verkefnunum. - Rafrænar auðkenningarskipanir, sem eru ekki stofnaðar samkvæmt landslögum, skulu hafa skilvirka áætlun sem lýsir því hvernig staðið yrði að niðurlagningu starfsemi. Slík áætlun skal taka til þess þegar þjónusta er lögð af með skipulegum hætti eða hún heldur áfram á vegum annars veitanda, hvernig viðkomandi yfirvöldum og endanlegum notendum er tilkynnt um það, ásamt því að innihalda ítarlegar upplýsingar um hvernig skrár verða verndaðar, varðveittar og þeim eytt í samræmi við stefnu skipaninnar.
Verulegt	Sama og fyrir stigið „lág“.
Hátt	Sama og fyrir stigið „lág“.

2.4.2. Birtar tilkynningar og upplýsingar til notenda

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Fyrir hendi er birt skilgreining á þjónustunni þar sem fram koma allir viðeigandi skilmálar, skilyrði og gjöld, þ.m.t. allar takmarkanir á notkun hennar. Skilgreining á þjónustunni skal innihalda stefnu varðandi friðhelgi einkalífsins. 2. Innleiða skal viðeigandi stefnu og ferla til að tryggja að notendum þjónustunnar séu veittar upplýsingar tímanlega og með áreiðanlegum hætti um allar breytingar á skilgreiningu þjónustunnar og á öllum gildandi skilmálum, skilyrðum og stefnu varðandi friðhelgi einkalífsins fyrir hina tilteknu þjónustu. 3. Innleiða skal viðeigandi stefnur og ferla til að sjá til þess að beiðnum um upplýsingar sé svarað með fullnægjandi og réttum hætti.
Verulegt	Sama og fyrir stigið „lágt“.
Hátt	Sama og fyrir stigið „lágt“.

2.4.3. Stjórnun upplýsingaöryggis

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	Fyrir hendi er skilvirkt stjórnkerfi upplýsingaöryggis til að stjórna og hafa eftirlit með áhættu í tengslum við upplýsingaöryggi.
Verulegt	Stigið „lágt“ og að auki: Stjórnkerfi upplýsingaöryggis fylgir sannreyndum kröfum eða meginreglum um stjórnun og eftirlit með áhættu í tengslum við upplýsingaöryggi.
Hátt	Sama og fyrir stigið „verulegt“.

2.4.4. Skráahald

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Viðeigandi upplýsingar eru skráðar og þeim viðhaldið í skilvirkri skráningarkerfi með tilliti til gildandi löggjafar og góðra starfsvenja að því er varðar persónuvernd og varðveislu gagna. 2. Upplýsingarnar eru varðveittar, að því marki sem það er heimilt samkvæmt landslögum eða öðru landsbundnu stjórnunarfyrikomulagi, og verndaðar svo lengi sem þeirra er þörf vegna úttekta og rannsókna á öryggisrofi og vegna varðveislu, en að því loknu skal þeim eytt með öruggum hætti.
Verulegt	Sama og fyrir stigið „lágt“.
Hátt	Sama og fyrir stigið „lágt“.

2.4.5. Aðstaða og starfsfólk

Í eftirfarandi töflu er að finna kröfur að því er varðar aðstöðu og starfsfólk og, ef við á, undirverktaka sem sinna starfsskyldum sem falla undir reglugerð þessa. Samræmi við kröfur skal vera í réttu hlutfalli við þá áhættu sem tengist viðkomandi fullvissustigi.

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Ferlar eru fyrir hendi, sem tryggja að starfsfólk og undirverktakar hafi fullnægjandi þjálfun, menntun og hæfi og reynslu sem nauðsynleg er til að sinna þeim hlutverkum sem þeir gegna. 2. Nægilegt starfsfólk og undirverktakar er fyrir hendi til að starfrækja og viðhalda þjónustunni með viðunandi hætti samkvæmt stefnum og ferlum sem gilda um hana. 3. Aðstaða sem er notuð við að veita þjónustuna er stöðugt vöktuð og vernduð gegn tjóni af völdum umhverfisatburða, óheimils aðgangs og annarra þátta, sem geta haft áhrif á öryggi þjónustunnar. 4. Aðstaða sem er notuð við að veita þjónustuna tryggir að aðgangur að svæðum þar sem persónuupplýsingar, dulritunarupplýsingar eða aðrar viðkvæmar upplýsingar eru geymdar eða unnið er með þær, sé takmarkaður við starfsfólk eða undirverktaka, sem til þess hafa heimild.
Verulegt	Sama og fyrir stigið „lágt“.
Hátt	Sama og fyrir stigið „lágt“.

2.4.6. Tæknilegar stýringar

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	1. Hæfilegar tæknilegar stýringar eru fyrir hendi til að stýra þeirri áhættu sem öryggi þjónustunnar er búin og standa vörð um leynd þeirra upplýsinga sem unnið er með, heilleika þeirra og aðgengileika. 2. Rafrænar samskiptarásir, sem eru notaðar til að skiptast á persónuupplýsingum eða viðkvæmum upplýsingum, eru verndaðar gegn hlerun, misnotkun og endursendingu. 3. Ef viðkvæmt dulritunarefni er notað við útgáfu á rafrænum auðkenningarleiðum og sannvottun er aðgangur að því takmarkaður við þær stöður og þá notkun sem krefst aðgangs. Tryggja skal að slíkt efni sé aldrei vistað varanlega sem venjulegur texti. 4. Ferlar eru fyrir hendi til að tryggja að öryggi sé viðhaldið til langs tíma og að geta sé fyrir hendi til að bregðast við breytingum á áhættustigum, atvikum og öryggisrofi. 5. Geymsla, flutningur og förgun allra miðla, sem innihalda persónuupplýsingar, dulritunarupplýsingar eða aðrar viðkvæmar upplýsingar, fer fram með öruggum og tryggum hætti.
Verulegt	Sama og fyrir stigið „lágt“ og að auki: Ef viðkvæmt dulritunarefni er notað við útgáfu á rafrænum auðkenningarleiðum og sannvottun er það verndað gegn fíkti (e. tampering).
Hátt	Sama og fyrir stigið „verulegt“.

2.4.7. Reglufylgni og úttekt

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Lágt	Fram fara reglubundnar innri úttektir sem ná yfir alla þætti sem skipta máli fyrir veitingu þjónustunnar til að tryggja að viðeigandi stefnu sé fylgt.

Fullvissustig	Nauðsynlegir þættir
Verulegt	Fram fara reglubundnar óháðar innri eða ytri úttektir sem ná yfir alla þætti sem skipta máli fyrir veitingu þjónustunnar til að tryggja að viðeigandi stefnu sé fylgt.
Hátt	1. Fram fara reglubundnar óháðar ytri úttektir sem ná yfir alla þætti sem skipta máli fyrir veitingu þjónustunnar til að tryggja að viðeigandi stefnu sé fylgt. 2. Skipan sem er undir beinni stjórn ríkisstofnunar sætir úttekt í samræmi við landslög.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2018/841

2019/EES/101/10

frá 30. maí 2018

um að fella losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt inn í loftslags- og orkurammann fram til ársins 2030 og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og ákvörðun nr. 529/2013/ESB (*)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 192. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 um stefnuramma fyrir loftslag og orku fram til ársins 2030 samþykkt leiðtogaráðið bindandi markmið innan Sambandsins um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda frá öllu hagkerfinu um a.m.k. 40%, samanborið við árið 1990, eigi síðar en 2030 og það markmið var áréttað í ályktunum leiðtogaráðsins frá 17.–18. mars 2016.
- 2) Leiðtogaráðið skýrði frá því í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 að Sambandið ætti að ná markmiði sínu um a.m.k. 40% skerðingu á losun sameiginlega, á eins kostnaðarhagkvæman hátt og unnt er, með skerðingum í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB ⁽⁴⁾, og í geirum utan viðskiptakerfisins fyrir losunarheimildir sem nema annars vegar 43% og hins vegar 30%, samanborið við árið 2005, eigi síðar en á árinu 2030 þar sem framtakinu eru skipt niður á grundvelli vergrar landsframleiðslu á mann.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 269/2019 frá 25. október 2019 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn, um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 75, 10.3.2017, bls. 103.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 272, 17.8.2017, bls. 36.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 17. apríl 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2018.

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB (Stjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32).

- 3) Þessi reglugerð er hluti af framkvæmd skuldbindinga Sambandsins samkvæmt Parísarsamningnum ⁽¹⁾ sem var samþykktur samkvæmt Rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar. Parísarsamningurinn var samþykktur fyrir hönd Sambandsins 5. október 2016 með ákvörðun ráðsins (ESB) 2016/1841 ⁽²⁾. Skuldbinding Sambandsins um skerðingu á losun í öllu hagkerfinu var sett fram í fyrirhuguðu landsákvörðuðu framlagi sem Sambandið og aðildarríki þess lögðu fram, með hliðsjón af Parísarsamningnum, hjá skrifstofu rammasamnings Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar 6. mars 2015. Parísarsamningurinn öðlaðist gildi 4. nóvember 2016. Sambandið ætti að halda áfram að minnka losun sína á gróðurhúsalofttegundum og auka upptöku í samræmi við Parísarsamninginn.
- 4) Í Parísarsamningnum er m.a. sett fram langtímamarkmið í samræmi við það markmið að halda hækkun á hitastigi á heimsvísu vel undir 2 °C yfir gildum fyrir iðnvæðingu og að fylgja eftir viðleitni til að halda henni við 1,5 °C yfir gildum fyrir iðnvæðingu. Skógar, land til landbúnaðar og votlendi koma til með að gegna lykilhlutverki við að ná þessu markmiði. Í Parísarsamningnum viðurkenna aðilarnir einnig það grundvallarforgangsverkefni að vernda fæðuöryggi og útrýma hungri, í tengslum við sjálfbæra þróun og viðleitni til að útrýma fátækt, og sérstaka veikleika matvælaframleiðsluferfa gagnvart neikvæðum áhrifum af loftslagsbreytingum og stuðla þannig að bættu viðnámi gegn loftslagsbreytingum og þróun í átt að lítilli losun gróðurhúsalofttegunda með þeim hætti að það ógni ekki matvælaframleiðslu. Í því skyni að ná markmiðum Parísarsamningsins ættu aðilarnir að auka við sameiginlega viðleitni sína. Aðilarnir ættu að undirbúa og tilkynna landsákvörðuð framlög, sem eru áframhaldandi, og viðhalda þeim. Parísarsamningurinn kemur í staðinn fyrir nálgunina í Kýótóbókuninni frá 1997 sem ekki verður haldið áfram með eftir 2020. Með Parísarsamningnum er einnig kallað eftir jafnvægi milli losunar frá upptökum af mannavöldum og upptöku gróðurhúsalofttegunda í viðtaka á síðari hluta þessarar aldar og aðilar hvattir til að grípa til aðgerða til að varðveita og auka, eins og við á, viðtaka og geyma fyrir gróðurhúsalofttegundir, þ.m.t. skógar.
- 5) Geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt (LULUCF) hefur þann möguleika að veita ávinning í loftslagsmálum til langs tíma og stuðla þar með að því að ná markmiðum Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda svo og langtímamarkmiðum Parísarsamningsins í loftslagsmálum. Geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt gefur einnig af sér lífefni sem geta komið í stað jarðefna- eða kolefnisfrekra efna og gegnir því mikilvægu hlutverki í umskiptum yfir í hagkerfi með litla losun gróðurhúsalofttegunda. Þar eð upptaka með landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt getur gengið til baka ætti að fara með hana sem sérstaka stoð innan stefnuramma Sambandsins um loftslag.
- 6) Leiðtogaráðið skýrði frá því í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 að viðurkenna ætti fjölmörg markmið landbúnaðar- og landnotkunargeirans, með minni möguleikum þeirra til mildunar, sem og þörfina fyrir að tryggja samræmi á milli markmiða Sambandsins um fæðuöryggi og loftslagsbreytingar. Leiðtogaráðið hvatti framkvæmdastjórnina til að kanna hver væri besta leiðin til að hvetja til sjálfbærrar aukningar á matvælaframleiðslu en hámarka um leið framlag geirans til mildunar og upptöku gróðurhúsalofttegunda, þ.m.t. með nýskógrækt, og að setja fram stefnu um hvernig eigi að fella landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt inn í rammann um að draga úr gróðurhúsalofttegundum fram til ársins 2030 um leið og tæknileg skilyrði leyfa og í öllu falli fyrir árið 2020.
- 7) Sjálfbærar stjórnunarvenjur í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt geta stuðlað að mildun loftslagsbreytinga á nokkra vegu, einkum með því að draga úr losun og viðhalda og bæta viðtaka og kolefnisbirgðir. Til þess að ráðstafanir, sem miða einkum að því að auka kolefnisbindingu, verði skilvirkar er stöðugleiki og aðlögunarhæfni kolefnisgeyma (e. *carbon pool*) til langs tíma nauðsynlegur. Að auki geta sjálfbærar stjórnunarvenjur viðhaldið framleiðni, endurnýjunargetu og þrótti geirans um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt og þannig stuðlað að efnahagslegri og félagslegri þróun en um leið dregið úr kolefnafótspori og vistfræðilegu fótspori geirans.
- 8) Þróun sjálfbærra og nýstárlegra aðferða og tækni, þ.m.t. landbúnaðarvístfræði og landbúnaðarskógrækt, geta eflt hlutverk geirans um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt í tengslum við að aðlagða loftslagsbreytingar og milda þær ásamt því að auka framleiðni og viðnámsþrótt geirans. Þar eð geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt einkennist af löngum tímaramma fyrir afrakstur er stefnumörkun til langs tíma mikilvæg til að efla fjármögnun á rannsóknum fyrir þróun á og fjárfestingu í sjálfbærum og nýstárlegum aðferðum og tækni. Fjárfestingar í forvarnarstarfi, s.s. sjálfbærum stjórnunarvenjum, geta dregið úr áhættu í tengslum við náttúrulegar raskanir (e. *natural disturbances*).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 282, 19.10.2016, bls. 4.

⁽²⁾ Ákvörðun ráðsins (ESB) 2016/1841 frá 5. október 2016 um gerð, fyrir hönd Evrópusambandsins, Parísarsamningsins sem var samþykktur samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar (Stjtið. ESB L 282, 19.10.2016, bls. 1).

- 9) Í niðurstöðum sínum frá 22.–23. júní 2017 áréttaði leiðtoga ráðið skuldbindingu Sambandsins og aðildarríkja þess við áætlun um sjálfbæra þróun árið 2030 sem miðar m.a. að því að tryggja að skógum sé stjórnað á sjálfbæran hátt.
- 10) Aðgerðir til að draga úr skógeyðingu og hnignun skóga og til að stuðla að sjálfbærri skógarstjórnun í þróunarlöndum eru mikilvægar. Í niðurstöðum sínum frá 21. október 2009 og 14. október 2010 minnti ráðið í þessu samhengi á markmið Sambandsins um að draga úr vergri eyðingu hitabeltisskóga um a.m.k. 50%, eigi síðar en 2020, samanborið við núverandi gildi og að stöðva hnattræna eyðingu skógarþekju eigi síðar en 2030.
- 11) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 529/2013/ESB ⁽¹⁾ eru settar fram bókhaldsreglur, sem gilda um losun og upptöku frá geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt, og þar með var stuðlað að því að þróa stefnur sem hafa leitt til þess að geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt er tekinn með í skuldbindingum Sambandsins um losunarskerðingu. Þessi reglugerð ætti að byggja á fyrirliggjandi bókhaldsreglum, uppfæra þær og bæta fyrir tímabilið frá 2021 til 2030. Í henni ætti að mæla fyrir um skyldur aðildarríkja við að koma þessum bókhaldsreglum í framkvæmd og einnig ætti að gera aðildarríkjum skylt að tryggja að geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt í heild sinni leiði ekki af sér nettólosun og stuðli að markmiðinu um að efla viðtaka til lengri tíma lítið. Í henni ætti ekki að mæla fyrir um neinar bókhalds- eða skýrslugjafarskyldur fyrir einkaaðila, þ.m.t. bændur og skógræktarmenn.
- 12) Geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt, þ.m.t. land til landbúnaðar, hefur bein og marktæk áhrif á líffræðilega fjölbreytni og vistkerfisþjónustu. Af þessum sökum er það mikilvægt markmið í stefnum sem hafa áhrif á þennan geira að tryggja að það sé samræmi við markmiðin í áætlun Sambandsins um líffræðilega fjölbreytni. Grípa ætti til aðgerða til að framkvæma og styðja við starfsemi í þessum geira sem varðar bæði mildun og aðlögun. Einnig ætti að tryggja samræmi á milli sameiginlegru landbúnaðarstefnunnar og þessarar reglugerðar. Allir geirar þurfa að leggja sitt af mörkum að því er varðar skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda.
- 13) Votlendi eru skilvirk vistkerfi til geymslu á kolefni. Þess vegna gætu verndun og endurheimt votlendis dregið úr losun gróðurhúsalofttegunda í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Í þessu samhengi ætti að taka tillit til lagfæringa milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006 sem varða votlendi.
- 14) Til að tryggja framlag geirans um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt til að ná markmiðum Sambandsins um a.m.k. 40% losunarskerðingu og til langtímamarkmiðs Parísarsamningsins er þörf á traustu bókhaldskerfi. Í því skyni að fá rétta reikninga yfir losun og upptöku, í samræmi við leiðbeiningar milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006 (leiðbeiningar milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar), ætti að nota gildin, sem tilkynnt eru árlega samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 ⁽²⁾, fyrir landnýtingarflokka og umbreytingu á milli landnýtingarflokka og einfalda þannig aðferðirnar sem notaðar eru samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar og Kýótóbókuninni. Land sem er umskráð í annan landnýtingarflokk ætti að teljast vera í umbreytingarferli yfir í þann flokk á sjálfgæfna tímabili, sem nemur 20 árum, sem um getur í leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar. Aðildarríkin ættu einungis að geta vikið frá þessu sjálfgæfna tímabili fyrir land sem er breytt í skóglendi og einungis við afmarkaðar aðstæður sem eru réttlætanlegar samkvæmt leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar. Breytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar, eins og ráðstefna samningsaðila að rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær, ættu að endurspeglast, eins og við á, í skýrslugjafarkröfum samkvæmt þessari reglugerð.
- 15) Í alþjóðlega samþykktum leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar kemur fram að hægt sé að bókfæra losun frá brennslu lífmassa sem núll í orkugeiranum með því skilyrði að slík losun sé bókfærð í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Innan Sambandsins er losun frá brennslu lífmassa sem stendur bókfærð sem núll skv. 38. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 601/2012 ⁽³⁾ og ákvæðunum sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og þess vegna er samræmi við leiðbeiningar milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar því aðeins tryggt ef slík losun er endurspegluð nákvæmlega í þessari reglugerð.

(1) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 529/2013/ESB frá 21. maí 2013 um bókhaldsreglur um losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku vegna starfsemi í tengslum við landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt og um upplýsingar varðandi aðgerðir í tengslum við þessa starfsemi (Stjtið. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 80).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 frá 21. maí 2013 um fyrirkomulag við vöktun og skýrslugjöf að því er varðar losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf að því er varðar aðrar upplýsingar á landsvísu og á vettvangi Sambandsins sem varða loftslagsbreytingar og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 280/2004/EB (Stjtið. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 13).

(3) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 601/2012 frá 21. júní 2012 um vöktun á losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf um losunina samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB (Stjtið. ESB L 181, 12.7.2012, bls. 30).

- 16) Losun og upptaka frá skóglendi er háð ýmsum náttúrulegum aðstæðum, kvikum aldurstengdum eiginleikum skóga sem og stjórnumarvenjum í nútíð og fortíð sem eru mjög ólíkar á milli aðildarríkja. Notkun grunnárs myndi ekki gera það mögulegt að endurspegla þessa þætti og lotubundin áhrif sem af þeim leiða, eða breytileika milli ára, á losun og upptöku. Þess í stað ætti að kveða á um notkun viðmiðunargilda í viðkomandi bókhaldsreglum til að útiloka áhrif frá náttúrulegum eiginleikum og eiginleikum sem eru sértækir fyrir hvert land. Í viðmiðunargildum fyrir skóga ætti að taka til greina ójafna aldursdreifingu skóga og þau ættu ekki að hamla óþarflega umfangi skógarstjórnunar í framtíðinni þannig að hægt sé að viðhalda kolefnisviðtökum til lengri tíma eða styrkja þá. Með hliðsjón af sérstökum sögulegum aðstæðum í Króatíu gætu viðmiðunargildi landsins fyrir skóga einnig verið með hliðsjón af búsetu á yfirráðasvæði þess og aðstæðum á stríðstímum og eftir stríð sem höfðu áhrif á stjórnun skóga á viðmiðunartímabilinu. Í viðkomandi bókhaldsreglum eru teknar til greina meginreglur um sjálfbæra skógarstjórnun eins og þær voru samþykktar á ráðherraráðstefnunni um verndun skóga í Evrópu („Forest Europe“).
- 17) Aðildarríkin ættu að leggja landsbundnar áætlanir um bókhald fyrir skógrækt, þ.m.t. viðmiðunargildi fyrir skóga, fyrir framkvæmdastjórnina. Ef alþjóðleg endurskoðun samkvæmt rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða Kýótóbókuninni er ekki fyrir hendi ætti að koma á endurskoðunarferli til að tryggja gagnsæi og auka gæði bókhalds í floknum stýrt skóglendi.
- 18) Þegar framkvæmdastjórnin leggur mat á landsbundnar áætlanir um bókhald fyrir skógrækt, þ.m.t. viðmiðunargildi fyrir skóga sem þar eru lögð til, ætti hún að byggja á góðum starfsvenjum og reynslu sérfræðidendurskoðunar samkvæmt rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar, þ.m.t. að því er varðar þátttöku sérfræðinga frá aðildarríkjunum. Framkvæmdastjórnin ætti að tryggja að sérfræðingar frá aðildarríkjunum taki þátt í tæknimati á því hvort tillögð viðmiðunargildi fyrir skóga hafi verið ákvörðuð í samræmi við viðmiðanirnar og kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð. Framsenda ætti niðurstöður tæknimatsins til fastanefndarinnar um skógrækt, sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/367/EBE⁽¹⁾, til upplýsinga. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa samráð við hagsmunaaðila og borgarasamfélagið. Birta ætti landsbundnar áætlanir um bókhald fyrir skógrækt opinberlega í samræmi við viðkomandi lögjöf.
- 19) Aukin sjálfbær nýting á skógarhöggisafurðum (e. *harvested wood product*) getur takmarkað losun umtalsvert með staðgönguáhrifum og aukið upptöku gróðurhúsalofttegunda úr andrúmsloftinu. Bókhaldsreglurnar ættu að tryggja að aðildarríkin endurspegli, með nákvæmum og gagnsægum hætti, í reikningum sínum yfir landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt breytingar á kolefnisgeymum skógarhöggisafurða, þegar slíkar breytingar eiga sér stað, í því skyni að viðurkenna og hvetja til bættar notkunar á skógarhöggisafurðum með langan vistferil. Framkvæmdastjórnin ætti að veita leiðbeiningar um málefni sem tengjast aðferðafræði varðandi bókhald fyrir skógarhöggisafurðir.
- 20) Náttúrulegar raskanir, s.s. gróðureldar, ásókn skordýra og sjúkdóma, veðurhamfarir og jarðfræðilegar raskanir, sem aðildarríki fær ekki ráðið við og hefur ekki veruleg áhrif á, geta leitt til tímabundinnar losunar gróðurhúsalofttegunda í geiranum fyrir landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt eða valdið viðsnúningi á fyrri upptöku. Þar eð slíkur viðsnúningur getur einnig orðið vegna stjórnumarákvarðana, s.s. ákvarðana um að fella eða gróðursetja tré, ætti að tryggja með þessari reglugerð að viðsnúningur á upptöku af mannavöldum sé ávallt nákvæmlega endurspegladur í reikningum yfir landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Enn fremur ætti þessi reglugerð að veita aðildarríkjum takmarkaðan möguleika á því að undanskilja losun, sem leiðir af rökunum sem þau ráða ekki við, frá reikningum sínum yfir landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Sú aðferð sem aðildarríki nota til að beita þessum ákvæðum ættu þó ekki að leiða til þess að skráning verði ótilhlýðilega lág.
- 21) Aðildarríki ættu að geta valið viðeigandi landsbundnar stefnur, með hliðsjón af landsbundnum óskum, til að uppfylla skuldbindingar sínar í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt, þ.m.t. möguleikann á því að láta losun í einum landflokki vega upp á móti upptöku í öðrum landflokki. Þau ættu einnig að geta safnað upp nettoupptöku á tímabilinu frá 2021 til 2030. Yfirfærsla til annarra aðildarríkja ætti áfram að vera tiltæk sem viðbótarvalkostur og aðildarríki ættu að geta notað árlega úthlutun losunarheimilda, sem komið var á samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/842⁽²⁾, til að fara að tilskildum ákvæðum þessarar reglugerðar. Notkun sveigjanleikans, sem er settur fram í þessari reglugerð, mun ekki stofna heildarmetnaðarstiginu í markmiðum Sambandsins um skerðingu gróðurhúsalofttegunda í hættu.

(1) Ákvörðun ráðsins 89/367/EBE frá 29. maí 1989 um stofnun fastanefndar um skógrækt (Stjtið. EB L 165, 15.6.1989, bls. 14).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/842 frá 30. maí 2018 um bindandi árlega skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda aðildarríkjanna frá 2021 til 2030 sem stuðlar að loftslagsaðgerðum til að uppfylla skuldbindingar samkvæmt Parísarsamningnum og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 (Stjtið. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 26).

- 22) Skógar, sem stjórnað er með sjálfbærum hætti, eru alla jafna viðtakar sem stuðla að mildun loftslagsbreytinga. Á viðmiðunartímabilinu frá 2000 til 2009 var tilkynnt meðalupptaka í viðtaka frá skóglendi 372 milljónir tonna af koltvísýringsjafngildum á ári fyrir Sambandið í heild. Aðildarríki ættu að tryggja að viðtakar og geymar, þ.m.t. skógar, séu varðveittir og eflir, eins og við á, með það fyrir augum að ná markmiðum Parísarsamningsins og uppfylla metnaðarfull markmið Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda eigi síðar en 2050.
- 23) Bókfæra ætti upptöku frá stýrðu skóglendi á móti framsýnu viðmiðunargildi fyrir skóga. Áætluð framtíðarupptaka í viðtaka ætti að byggjast á framreikningi á venjum og umfangi við stjórnun skóga á viðmiðunartímabili. Bókfæra ætti minnkun í viðtaka sem losun í hlutfalli við viðmiðunargildi. Taka ætti tillit til sérstakra landsbundinna aðstæðna og venja, s.s. minna umfang skógarhöggs en venjulega eða öldrun skóga á viðmiðunartímabilinu.
- 24) Aðildarríki ættu að fá einhvern sveigjanleika til að auka umfang skógarhöggs hjá sér tímabundið, í samræmi við sjálfbærar skógarstjórnunarvenjur sem eru í samræmi við markmiðin sem sett eru fram í Parísarsamningnum, að því tilskildu að heildarlosun innan Sambandsins fari ekki yfir heildarupptöku í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Samkvæmt slíkum sveigjanleika ættu öll aðildarríki að fá grunnmagn uppbótár, sem er reiknað á grundvelli stuðuls sem er gefinn upp sem hundraðshluti af tilkynntri viðtöku þeirra á tímabilinu 2000 til 2009, til að bæta upp losun frá stýrðu skóglendi sem þau hafa bókfært. Það ætti að tryggja að aðildarríki geti einungis fengið uppbót upp að því marki þar sem skógar þeirra eru ekki lengur viðtakar.
- 25) Aðildarríki með mjög mikla skógarþekju, samanborið við meðaltal Sambandsins, og einkum minni aðildarríki með mjög mikla skógarþekju eru háðari stýrðu skóglendi en önnur aðildarríki til að jafna losun í öðrum landbókhaldsflokkum og verða því fyrir meiri áhrifum og hafa takmarkaða möguleika á því að auka skógarþekju sína. Þess vegna ætti að hækka uppbótarstuðulinn á grundvelli skógarþekju og landsvæðis þannig að aðildarríki með mjög lítið landsvæði og mjög mikla skógarþekju, samanborið við meðaltal Sambandsins, fái hæsta uppbótarstuðulinn fyrir viðmiðunartímabilið.
- 26) Í niðurstöðum sínum frá 9. mars 2012 viðurkenndi ráðið sérkenni landa þar sem skógvöxtur er mikill. Þessi sérkenni varða einkum takmarkaða möguleika á því að láta losun vega upp á móti upptöku. Þar eð Finnland er það aðildarríki þar sem skógvöxtur er einna mestur og að teknu tilliti til sérstakra landfræðilegra einkenna Finnlands stendur landið frammi fyrir sérstökum erfiðleikum að því er þetta varðar. Þess vegna ætti að veita Finnlandi takmarkaða viðbótarpösk. Þess vegna ætti að veita Finnlandi takmarkaða viðbótarpösk.
- 27) Til að vakta framvindu aðildarríkjanna við að uppfylla skuldbindingar sínar samkvæmt þessari reglugerð og til að tryggja að upplýsingar um losun og upptöku séu gagnsæjar, nákvæmar, samkvæmar, tæmandi og samanburðarhæfar ættu aðildarríkin að afhenda framkvæmdastjórninni viðeigandi gögn úr skráum yfir gróðurhúsalofttegundir, í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 525/2013, og taka ætti tillit til þessara gagna við eftirlit með því að farið sé að tilskildum ákvæðum samkvæmt þessari reglugerð. Ef aðildarríki ætlar sér að beita sveigjanleikanum fyrir stýrt skóglendi, sem settur er fram í þessari reglugerð, ætti það að láta uppbótarmagnið, sem það hyggst nota, koma fram í skýrslunni um að farið sé að tilskildum ákvæðum.
- 28) Umhverfisstofnun Evrópu ætti að aðstoða framkvæmdastjórnina, eftir því sem við á í samræmi við árlega vinnuáætlun stofnunarinnar, við kerfi fyrir árlega skýrslugjöf um losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda, mat á upplýsingum um stefnur og ráðstafanir og landsspár, mat á fyrirhuguðum viðbótastefnum og ráðstöfunum og eftirlit með því að farið sé að tilskildum ákvæðum sem framkvæmdastjórnin innir af hendi samkvæmt þessari reglugerð.
- 29) Í því skyni að tryggja viðeigandi bókhald yfir viðskipti samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. notkun á sveigjanleika og að fylgjast með því að farið sé að kröfum, sem og að stuðla að bættri notkun á viðarvörum með langan vistferil ætti að veita framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að því er varðar tæknilega aðlögun á skilgreiningum, þ.m.t. lágmarksgildi fyrir skilgreiningu á skógum, skrár yfir gróðurhúsalofttegundir og kolefnisgeyma, að mæla fyrir um viðmiðunargildi fyrir skóga fyrir tímabilin frá 2021 til 2025 annars vegar og 2026 til 2030 hins vegar, að bæta við nýjum flokkum skógarhöggsafurða, endurskoðun á aðferðafræði og upplýsingakröfum varðandi náttúrulegar raskanir til að endurspegla breytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar og bókhald yfir viðskipti gegnum skrá Sambandsins. Nauðsynleg ákvæði um bókhald yfir viðskipti ættu að vera í einum gæringi sem sameinar ákvæði um bókhald samkvæmt reglugerð

(ESB) nr. 525/2013, reglugerð (ESB) 2018/842, þessari reglugerð og tilskipun 2003/87/EB. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningi milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 ⁽¹⁾. Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða fá Evrópuþingið og ráðið í hendur öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkjanna og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem hafa umsjón með undirbúningi framseldra gerða.

- 30) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að meta afrakstur Hvetjandi samskipta 2018 samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar („Talanoa-samskiptin“) sem hluta af reglulegri skýrslugjöf sinni samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013. Þessa reglugerð ætti að endurskoða 2024 og á fimm ára fresti eftir það til þess að meta virkni hennar í heild sinni. Í endurskoðuninni ætti að taka tillit til niðurstaðna úr Talanoa-samskiptunum og hnattrænni athugun samkvæmt Parísarsamningnum. Ramminn fyrir tímabilið eftir 2030 ætti að vera í samræmi við langtíamarkmiðin og skuldbindingarnar sem gerð eru samkvæmt Parísarsamningnum.
- 31) Til að tryggja að fyrir hendi sé skilvirk, gagnsæ og kostnaðarhagkvæm skýrslugjöf og sannpröfun á losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf um allar aðrar upplýsingar, sem eru nauðsynlegar til að meta hvort farið sé að skuldbindingum aðildarríkjanna, ætti að fella skýrslugjafarkröfur inn í reglugerð (ESB) nr. 525/2013.
- 32) Til að auðvelda gagnasöfnun og endurbætur á aðferðafræði ætti að skrá og gefa skýrslu um landnotkun með því að nota landfræðilega rakningu á hverju landsvæði samkvæmt landsbundum gagnasöfnunarkerfum og gagnasöfnunarkerfum Sambandsins. Nýta skal sem best fyrirliggjandi áætlanir og kannanir Sambandsins og aðildarríkjanna, þ.m.t. vöktunarkerfi yfir landnotkun og landþekju (LUCAS-vöktunarkerfið), evrópska jarðfjarkönnunaráætlunin (Kópernikus) og Galileo, evrópska leiðsögukerfið um gervihnött, við gagnasöfnun. Gagnastjórnun, þ.m.t. samnýting gagna vegna skýrslugjafar, endurnotkunar og miðlunar, ætti að vera í samræmi við kröfurnar sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB ⁽²⁾.
- 33) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 525/2013 til samræmis við það.
- 34) Ákvörðun nr. 529/2013/ESB ætti að gilda áfram um bókhalds- og skýrslugjafarskyldurnar á uppgjörstímabilinu frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2020. Þessi reglugerð ætti að gilda um uppgjörstímabilin frá og með 1. janúar 2021.
- 35) Því ætti að breyta ákvörðun 529/2013/ESB til samræmis við það.
- 36) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, einkum að setja fram skuldbindingar aðildarríkjanna fyrir geirann um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt sem stuðla að því að ná markmiðum Parísarsamningsins og uppfylla markmið Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda á tímabilinu frá 2021 til 2030, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykka ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð eru settar fram skuldbindingar aðildarríkjanna fyrir geirann um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt sem stuðla að því að ná markmiðum Parísarsamningsins og uppfylla markmið Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda á tímabilinu frá 2021 til 2030. Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um reglur um bókhald yfir losun og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt og um eftirlit með því að aðildarríki fari eftir þessum skuldbindingum.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB frá 14. mars 2007 um að koma á grunngerð fyrir landupplýsingar í Evrópubandalaginu (INSPIRE) (Stjtið. ESB L 108, 25.4.2007, bls. 1).

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda, sem eru talðar upp í A-lið I. viðauka við hana, sem tilkynnt er um skv. 7. gr. reglugerðar ESB nr. 525/2013 og sem koma fyrir í einhverjum af eftirtöldum landbókhaldsflokkum á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna:

a) Á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030:

- i. „land sem er breytt í skóglendi“: landnotkun sem er tilkynnt sem ræktað land, graslendi, votlendi, byggð eða annað land sem er breytt í skóglendi,
- ii. „land sem er hreinsað af skógi“: landnotkun sem er tilkynnt sem skóglendi en er breytt í ræktað land, graslendi, votlendi, byggð eða annað land,
- iii. „stýrt ræktað land“: landnotkun sem er tilkynnt sem:
 - ræktað land sem er áfram ræktað land,
 - graslendi, votlendi, byggð eða annað land sem er breytt í ræktað land, eða
 - ræktað land sem er breytt í votlendi, byggð eða annað land,
- iv. „stýrt graslendi“: landnotkun sem er tilkynnt sem:
 - graslendi sem er áfram graslendi,
 - ræktað land, votlendi, byggð eða annað land sem er breytt í graslendi, eða
 - graslendi sem er breytt í votlendi, byggð eða annað land,
- v. „stýrt skóglendi“: landnotkun sem er tilkynnt sem skóglendi sem er áfram skóglendi.

b) Frá og með 2026: „stýrt votlendi“: landnotkun sem er tilkynnt sem:

- votlendi sem er áfram votlendi,
- byggð eða annað land sem er breytt í votlendi, eða
- votlendi sem er breytt í byggð eða annað land.

2. Á tímabilinu frá 2021 til 2025 er aðildarríki heimilt að fella losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda sem eru talðar upp í A-lið I. viðauka við þessa reglugerð, sem eru tilkynntar skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013 og sem koma fyrir í landbókhaldsflokknum stýrt votlendi á yfirráðasvæði þess, undir gildissviði skuldbindinga sinna skv. 4. gr. þessarar reglugerðar Þessi reglugerð gildir einnig um slíka losun og upptöku sem aðildarríki telur með.

3. Ef aðildarríki ætlar sér að fella stýrt votlendi undir gildissvið skuldbindinga sinna skv. 2. mgr. skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um það eigi síðar en 31. desember 2020.

4. Ef nauðsyn krefur, í ljósi þeirrar reynslu sem fengist hefur af beitingu lagfæringa milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar, er framkvæmdastjórninni heimilt að gera tillögu um það að fresta skyldubundnu bókhaldi yfir stýrt votlendi í fimm ár til viðbótar.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „viðtaki“: sérhvert ferli, starfsemi eða fyrirkomulag sem fjarlægir gróðurhúsalofttegund, loftsvif eða forefni gróðurhúsalofttegundar úr andrúmsloftinu,

- 2) „upptök“: sérhvert ferli, starfsemi eða fyrirkomulag sem losar gróðurhúsalofttegund, loftsvif eða forefni gróðurhúsalofttegundar út í andrúmsloftið,
- 3) „kolefnisgeymir“: lífjarðefnafræðilegur þáttur eða kerfi, í heild eða að hluta til, innan yfirráðasvæðis aðildarríkis og þar sem kolefni, sérhvert forefni gróðurhúsalofttegundar sem inniheldur kolefni eða sérhver gróðurhúsalofttegund sem inniheldur kolefni er geymd,
- 4) „kolefnisbirgðir“: massi kolefnis sem er geymdur í kolefnisgeymi,
- 5) „skógarhöggsafurðir“: allar afurðir frá skógarhöggi sem hafa verið fluttar frá staðnum þar sem viðurinn er höggvinn,
- 6) „skógur“: landsvæði sem er skilgreint með lágmarksgildum fyrir stærð svæðis, trjákrónuþekju (e. *tree crown cover*) eða jafngildu þéttleikastigi og mögulegri hæð fullvaxinna trjáa á staðnum þar sem trén vaxa, eins og tilgreint er fyrir hvert aðildarríki í II. viðauka. Þetta tekur til svæða með trjám, þ.m.t. hópar af ungum, náttúrulegum trjám í vexti eða skógrækt sem á enn eftir að ná lágmarksgildum fyrir trjákrónuþekju eða jafngildu þéttleikastigi eða lágmarkshæð trjánna eins og tilgreint er í II. viðauka, þ.m.t. sérhvert svæði sem er alla jafna hluti af skógarsvæðinu en þar sem um stundarsakir eru engin tré vegna mannlegrar íhlutunar, s.s. skógarhöggs, eða vegna náttúrulegra orsaka en þar sem búast má við að svæðið verði aftur að skógi,
- 7) „viðmiðunargildi fyrir skóga“: mat, gefið upp sem tonn af koltvísýringssjafngildum á ári, á meðaltali árlegrar nettólosunar eða upptöku frá stýrðu skóglendi innan yfirráðasvæðis aðildarríkis á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030, á grundvelli viðmiðananna sem settar eru fram í þessari reglugerð,
- 8) „helmingunartími“: sá fjöldi ára sem það tekur magn kolefnis, sem er geymt í flokki skógarhöggsafurða, að minnka niður í helminginn af upphaflegu gildi,
- 9) „náttúrulegar raskanir“: sérhver viðburður eða aðstæður, sem ekki eru af mannavöldum, sem valda umtalsverðri losun í skógum og sem viðkomandi aðildarríki ræður ekki við og þar sem aðildarríki getur sannanlega ekki takmarkað umtalsvert áhrif þeirra á losun, jafnvel eftir að þær eiga sér stað,
- 10) „augnabliksoxun“ (e. *instantaneous oxidation*): bókhaldsaðferð þar sem gengið er út frá því að losun á öllu magni kolefnis, sem er geymt í skógarhöggsafurðum, út í andrúmsloftið eigi sér stað við skógarhögg.

2. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., til að breyta eða fella brott skilgreiningarnar í 1. mgr. þessarar greinar eða bæta nýjum skilgreiningum við hana í því skyni að laga málsgreinina að vísindalegri þróun eða tækniframförum og til að tryggja samræmi milli þessara skilgreininga og sérhverra breytinga á viðkomandi skilgreiningum í leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar, eins og ráðstefna samningsaðila að rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær.

4. gr.

Skuldbindingar

Að því er varðar tímabilin frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030, að teknu tilliti til sveigjanleikans sem kveðið er á um í 12. og 13. gr., skal hvert aðildarríki tryggja að losun fari ekki yfir upptöku, reiknuð sem samtala heildarlosunar og heildarupptöku á yfirráðasvæði þess í öllum landbókhaldsflokkunum sem um getur í 2. gr. til samans, eins og bókfært er í samræmi við þessa reglugerð.

5. gr.

Almennar bókhaldsreglur

1. Hvert aðildarríki skal útbúa reikninga, sem endurspeгла nákvæmlega losun og upptöku sem leiðir af landbókhaldsflokkunum sem um getur í 2. gr., og viðhalda þeim. Aðildarríki skulu tryggja að reikningar þeirra og önnur gögn, sem eru látin í té samkvæmt þessari reglugerð, séu nákvæm, tæmandi, samkvæm, samanburðarhæf og gagnsæ. Aðildarríki skulu tákna losun með jákvæðu formerki (+) og upptöku með neikvæðu formerki (-).

2. Aðildarríki skulu koma í veg fyrir tvítalningu á losun eða upptöku, einkum með því að tryggja að losun og upptaka séu ekki bókfærð í fleiri en einum landbókhaldsflokki.
3. Þegar landnotkun er breytt skulu aðildarríki, 20 árum eftir dagsetningu þeirrar breytingar, breyta flokkun á skóglendi, ræktuðu landi, graslendi, votlendi, byggð og öðru landi úr þeirri tegund lands, sem var breytt yfir í aðra tegund lands, yfir í þá tegund lands sem það heldur áfram að vera.
4. Aðildarríki skulu taka með í reikninga sína fyrir hvern landbókhaldsflokk sérhverja breytingu á kolefnisbirgðunum í kolefnisgeymunum sem eru taldir upp B-lið I. viðauka. Aðildarríki geta valið að taka breytingar á kolefnisbirgðum í kolefnisgeymum ekki með í reikninga sína að því tilskildu að kolefnisgeymirinn sé ekki upptök. Þó skal sá valkostur að taka breytingar á kolefnisbirgðum ekki með í reikningana ekki gilda í tengslum við kolefnisgeyma fyrir lífmassa ofan jarðar, dauðan við og skógarhöggsafurðir í landbókhaldsflokknum stýrt skóglendi.
5. Aðildarríki skulu viðhalda tæmandi og nákvæmum skráum yfir öll gögn sem þau nota til að útbúa reikninga sína.
6. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., til að breyta I. viðauka í því skyni að endurspegla breytingar á leiðbeiningum milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar, eins og ráðstefna samningsaðila að rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær.

6. gr.

Bókhald fyrir land sem er breytt í skóglendi og land sem er hreinsað af skógi

1. Aðildarríki skulu halda bókhald yfir losun og upptöku frá landi sem er breytt í skóglendi og land sem er hreinsað af skógi sem er heildarlosun og heildarupptaka fyrir hvert ár á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030.
2. Ef landnotkun er breytt úr ræktuðu landi, graslendi, votlendi, byggð eða öðru landi í skóglendi er aðildarríki heimilt, þrátt fyrir 3. mgr. 5. gr., að breyta flokkuninni á slíku landi úr landi, sem breytt er í skóglendi, í skóglendi, sem er áfram skóglendi, 30 árum eftir dagsetningu þeirrar breytingar ef slíkt er tilhlýðilega rökstutt á grundvelli leiðbeininga milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar.
3. Við útreikninga á losun og upptöku frá landi sem er breytt í skóglendi og landi sem er hreinsað af skógi skal hvert aðildarríki ákvarða skógarsvæðið með því að nota mælipættina sem eru tilgreindir í II. viðauka.

7. gr.

Bókhald fyrir stýrt ræktað land, stýrt graslendi og stýrt votlendi

1. Hvert aðildarríki skal halda bókhald yfir losun og upptöku frá stýrðu ræktuðu landi, reiknuð sem losun og upptaka á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm meðaltal árlegrar losunar og upptöku aðildarríkisins frá stýrðu graslendi á grunntímabilinu frá 2005 til 2009.
2. Hvert aðildarríki skal halda bókhald yfir losun og upptöku frá stýrðu graslendi, reiknuð sem losun og upptaka á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm meðaltal árlegrar losunar og upptöku aðildarríkisins frá stýrðu graslendi á grunntímabilinu frá 2005 til 2009.
3. Á tímabilinu frá 2021 til 2025 skal hvert aðildarríki sem fellir stýrt votlendi undir gildissvið skuldbindingar sinna skv. 2. mgr. 2. gr. og öll aðildarríkin á tímabilinu 2026 til 2030 halda bókhald yfir losun og upptöku frá stýrðu votlendi, reiknuð sem losun og upptaka á hvoru tímabili fyrir sig að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm meðaltal árlegrar losunar og upptöku aðildarríkisins frá stýrðu votlendi á grunntímabilinu frá 2005 til 2009.

4. Á tímabilinu frá 2021 til 2025 skulu aðildarríki, sem valið hafa að fella stýrt votlendi ekki undir gildissvið skuldbindinga sinna skv. 2. mgr. 2. gr., engu að síður gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um losun og upptöku frá landnotkun sem er tilkynnt sem:

- a) votlendi sem er áfram votlendi,
- b) byggð eða annað land sem er breytt í votlendi eða
- c) votlendi sem er breytt í byggð eða annað land.

8. gr.

Bókhald fyrir stýrt skóglendi

1. Hvert aðildarríki skal halda bókhald yfir losun og upptöku frá stýrðu skóglendi, reiknuð sem losun og upptaka á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm viðmiðunargildi hlutaðeigandi aðildarríkis fyrir skóga.

2. Ef niðurstaða útreikninganna, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, er neikvæð í hlutfalli við viðmiðunargildi aðildarríkis fyrir skóga skal hlutaðeigandi aðildarríki taka með í reikninga sína yfir stýrt skóglendi heildarnettóupptöku sem er ekki hærri en jafngildi 3,5% af losun viðkomandi aðildarríkis á grunnári eða -tímabili, eins og tilgreint er í III. viðauka, margfaldað með fimm. Nettóupptaka frá kolefnisgeymum fyrir dauðan við og skógarhöggsafurðir, að frátöldum flokknum papír eins og um getur í a-lið 1. mgr. 9. gr., í landbókhaldsflokknum stýrt skóglendi skal ekki falla undir þessa takmörkun.

3. Aðildarríki skulu leggja landsbundnar áætlanir sínar um bókhald fyrir skógrækt fyrir framkvæmdastjórnina, þ.m.t. tillagt viðmiðunargildi fyrir skóga, eigi síðar en 31. desember 2018 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og eigi síðar en 30. júní 2023 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030. Landsbundin áætlun um bókhald fyrir skógrækt skal innihalda alla þættina sem eru taldir upp í B-lið IV. viðauka og skal birt opinberlega, þ.m.t. á Netinu.

4. Aðildarríki skulu ákvarða viðmiðunargildi sín fyrir skóga á grundvelli viðmiðananna sem settar eru fram í A-lið IV. viðauka. Til viðbótar við viðmiðanirnar sem settar eru fram í A-lið IV. viðauka mega viðmiðunargildi fyrir skóga í Króatíu einnig vera með hliðsjón af búsetu á yfirráðasvæði landsins og aðstæðum á stríðstímum og eftir stríð sem höfðu áhrif á stjórnun skóga á viðmiðunartímabilinu.

5. Viðmiðunargildi fyrir skóga skal byggt á áframhaldandi sjálfbærum skógarstjórnunarvenjum, eins og þær eru skjalfestar á tímabilinu frá 2000 til 2009, að teknu tilliti til kvikra, aldurstengdra eiginleika skóga í hverju landi fyrir sig, með notkun bestu fáanlegra gagna.

Í viðmiðunargildum fyrir skóga, eins og þau eru ákvörðuð í samræmi við fyrstu undirgrein, skal taka til greina framtíðaráhrif af kvikum, aldurstengdum eiginleikum skóga til þess að hamla ekki óþarflega umfangi skógarstjórnunar, sem grundvallarþætti í sjálfbærum skógarstjórnunarvenjum, með það að markmiði að viðhalda kolefnisviðtökum til lengri tíma eða styrkja þá.

Aðildarríki skulu sýna fram á samræmi milli aðferðanna og gagnanna sem notuð eru til að ákvarða tillagt viðmiðunargildi fyrir skóga í landsbundinni áætlun um bókhald fyrir skógrækt og þeirra sem notuð eru við skýrslugjöf um stýrt skóglendi.

6. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við sérfræðinga sem aðildarríkin tilnefna, gera tæknimat á landsbundnum áætlunum um bókhald fyrir skógrækt, sem aðildarríkin leggja fram í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, með það fyrir augum að meta að hve miklu leyti tillögð viðmiðunargildi fyrir skóga hafa verið ákvörðuð í samræmi við meginreglurnar og kröfurnar sem settar eru fram í 4. og 5. mgr. þessarar greinar og í 1. mgr. 5. gr. Að auki skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við hagsmunaaðila og borgarasamfélagið. Framkvæmdastjórnin skal birta yfirlit yfir þá vinnu sem innt var af hendi, þ.m.t. skoðanir sem sérfræðingar, sem aðildarríkin tilnefna, settu fram og þær niðurstöður sem komist var að.

Framkvæmdastjórnin skal, ef nauðsyn krefur, gefa út tæknileg tilmæli til aðildarríkjanna sem endurspegla niðurstöðurnar í tæknimatinu til að auðvelda tæknilega endurskoðun á tillögðum viðmiðunargildum fyrir skóga. Framkvæmdastjórnin skal birta þessi tæknileg tilmæli.

7. Ef nauðsyn krefur, á grundvelli tæknimatsins og, eftir atvikum, tæknilegu tilmælanna, skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um endurskoðuð tillögð viðmiðunargildi sín fyrir skóga eigi síðar en 31. desember 2019 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og eigi síðar en 30. júní 2024 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030. Framkvæmdastjórnin skal birta tillögðu viðmiðunargildin fyrir skóga sem aðildarríkin tilkynna til hennar.

8. Á grundvelli tillagðra viðmiðunargilda fyrir skóga, sem aðildarríki leggja fram, tæknimats sem er innt af hendi skv. 6. mgr. þessarar greinar og, eftir atvikum, endurskoðaðra tillagðra viðmiðunargilda fyrir skóga, sem eru lögð fram skv. 7. mgr. þessarar greinar, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., til að breyta IV. viðauka með það fyrir augum að mæla fyrir um viðmiðunargildi fyrir skóga sem aðildarríkin eiga að beita á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030.

9. Ef aðildarríki leggur ekki viðmiðunargildi sitt fyrir skóga fyrir framkvæmdastjórnina fyrir dagsetningarnar sem eru tilgreindar í 3. mgr. þessarar greinar og, eftir atvikum, 7. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., til að breyta IV. viðauka með það fyrir augum að mæla fyrir um viðmiðunargildi skóga sem viðkomandi aðildarríki á að beita á tímabilinu frá 2021 til 2025 eða frá 2026 til 2030, byggt á mögulegu tæknimati sem innt er af hendi skv. 6. mgr. þessarar greinar.

10. Framseldu gerðirnar, sem um getur í 8. og 9. mgr., skulu samþykktar eigi síðar en 31. október 2020 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og eigi síðar en 30. apríl 2025 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030.

11. Til að tryggja samræmi eins og um getur í 5. mgr. þessarar greinar skulu aðildarríki, ef nauðsyn krefur, fyrir þær dagsetningar sem um getur í 1. mgr. 14. gr., leggja tæknilegar leiðréttingar fyrir framkvæmdastjórnina sem útheimta ekki breytingar á framseldum gerðum sem eru samþykktar skv. 8. eða 9. mgr. þessarar greinar.

9. gr.

Bókhald fyrir skógarhöggsafurðir

1. Í reikningunum, sem kveðið er á um skv. 1. mgr. 6. gr. og 1. mgr. 8. gr., sem varða skógarhöggsafurðir skulu aðildarríki endurspegla losun og upptöku vegna breytinga á kolefnisgeymi fyrir skógarhöggsafurðir sem falla undir eftirtalda flokka með því að nota niðurbrotsaðferð af fyrstu gráðu (e. *first order decay function*), aðferðafræðina og sjálfgefna helmingunartímann sem eru tilgreind í V. viðauka:

a) pappír,

b) viðarþil,

c) sagaður viður.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., í því skyni að breyta 1. mgr. þessarar greinar og V. viðauka með því að bæta við nýjum flokkum skógarhöggsafurða, sem hafa kolefnisbindingaráhrif, á grundvelli leiðbeininga milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar eins og ráðstefna samningsaðila að rammameningu Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær, og tryggja umhverfislegan heilleika.

3. Aðildarríkjum er heimilt að tilgreina vörur úr efni sem er að meginhluta úr viði, þ.m.t. börkur, sem falla undir núverandi og nýja flokka sem um getur í 1. og 2. mgr. eftir því sem við á, á grundvelli leiðbeininga milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar eins og ráðstefna samningsaðila að rammameningu Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær, að því tilskildu að tiltæk gögn séu gagnsæ og sannreynanleg.

10. gr.

Bókhald fyrir náttúrulegar raskanir

1. Í lok hvors tímabilsins frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 fyrir sig er aðildarríkjum heimilt að undanskilja frá reikningum sínum fyrir land sem er breytt í skóglendi og stýrt skóglendi losun gróðurhúsalofttegunda sem hlýst af náttúrulegum röskunum, sem fer yfir meðallosun sem hlýst af náttúrulegum röskunum á tímabilinu frá 2001 til 2020, að undanskildum tölfræðilegum einförum („bakgrunnsgildi“). Þetta bakgrunnsgildi skal reiknað í samræmi við þessa grein og VI. viðauka.

2. Ef aðildarríki beitir 1. mgr. skal það:

- a) leggja upplýsingar fyrir framkvæmdastjórnina um bakgrunnsgildi fyrir landbókhaldsflokkana, sem um getur í 1. mgr., og um gögnin og aðferðafræðina sem notuð eru í samræmi við VI. viðauka og
- b) undanskilja frá bókhaldinu fram til ársins 2030 alla síðari upptöku á því landi sem verður fyrir áhrifum af náttúrulegum röskunum.

3. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., í því skyni að breyta VI. viðauka til að endurskoða aðferðafræðina og upplýsingakröfurnar í þeim viðauka til að endurspegla breytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar eins og ráðstefna samningsaðila að rammameningu Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær.

11. gr.

Sveigjanleiki

1. Aðildarríki er heimilt að nota:

- a) almenna sveigjanleikann sem settur eru fram í 12. gr. og
- b) sveigjanleika fyrir stýrt skóglendi, sem settur er fram í 13. gr., til að fara að skuldbindingunum í 4. gr.

2. Ef aðildarríki uppfyllir ekki kröfur um vöktun, sem mælt er fyrir um í 7. gr. (da-lið 1. mgr.) reglugerðar (ESB) nr. 525/2013, skal miðlægur stjórnandi, sem er tilnefndur skv. 20. gr. tilskipunar 2003/87/EB (miðlægi stjórnandinn), banna viðkomandi aðildarríki tímabundið að yfirfæra eða leggja til hliðar skv. 12. gr. (2. og 3. mgr.) þessarar reglugerðar eða nota sveigjanleikann fyrir stýrt skóglendi skv. 13. gr. þessarar reglugerðar.

12. gr.

Almennur sveigjanleiki

1. Ef heildarlosun fer yfir heildarupptöku í aðildarríki og viðkomandi aðildarríki hefur valið að nota sveigjanleika sinn og hefur farið fram á að fella niður árlegar losunarúthlutanir samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/842 skal taka tillit til allra niðurfelldra losunarúthlutana að því er varðar hvort aðildarríkið uppfyllir skuldbindingar sínar skv. 4. gr. þessarar reglugerðar.

2. Að því marki sem heildarupptaka fer yfir heildarlosun í aðildarríki og eftir að allt magn, sem tekið er tillit til skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) 2018/842, hefur verið dregið frá er viðkomandi aðildarríki heimilt að yfirfæra það magn sem eftir er af upptökunni til annars aðildarríkis. Við mat á fylgni viðtökuáðildarríkisins við skuldbindingar sínar skv. 4. gr. þessarar reglugerðar skal taka tillit til magnsins sem er yfirfært.

3. Að því marki sem heildarupptaka fer yfir heildarlosun í aðildarríki á tímabilinu frá 2021 til 2025 og eftir að allt magn, sem tekið er tillit til skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) 2018/842, hefur verið dregið frá eða yfirfært til annars aðildarríkis skv. 2. mgr. þessarar greinar er viðkomandi aðildarríki heimilt að leggja það magn sem eftir er af upptökunni til hliðar til tímabilsins frá 2026 til 2030.

4. Til að komast hjá tvítalningu skal draga það magn nettóupptöku, sem tekið er tillit til skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) 2018/842, frá því magni viðkomandi aðildarríkis sem er tiltækt til yfirfærslu til annars aðildarríkis eða til að leggja til hliðar skv. 2. og 3. mgr. þessarar greinar.

13. gr.

Sveigjanleiki fyrir stýrt skóglendi

1. Ef heildarlosun fer yfir heildarupptöku í landbókhaldsflokkunum sem um getur í 2. gr., bókfært í samræmi við þessa reglugerð, í aðildarríki er viðkomandi aðildarríki heimilt að nota sveigjanleikann fyrir stýrt skóglendi, sem settur eru fram í þessari grein, til þess að fara að 4. gr.

2. Ef niðurstaða útreikninganna, sem um getur í 1. mgr. 8. gr., er jákvæð tala skal hlutaðeigandi aðildarríki eiga rétt á því að bæta upp fyrir þessa losun að því tilskildu að:
 - a) í áætlun sinni, sem lögð var fram í samræmi við 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013, hafi aðildarríkið tekið með yfirstandandi eða fyrirhugaðar sértækar ráðstafanir til að tryggja verndun eða eflingu, eins og við á, viðtaka og geyma í skógum og
 - b) innan Sambandsins fari heildarlosun ekki yfir heildarupptöku í landbókhaldsflokkunum, sem um getur í 2. gr. þessarar reglugerðar, á tímabilinu sem aðildarríkið hyggst nota uppbótina fyrir. Við mat á því hvort heildarlosun innan Sambandsins fer yfir heildarupptökuna skal framkvæmdastjórnin tryggja að aðildarríkin forðist tvítalningu, einkum í tengslum við notkun sveigjanleikans sem settur er fram í þessari reglugerð og í reglugerð (ESB) 2018/842.
3. Að því er varðar uppbótarmagn má hlutaðeigandi aðildarríki einungis bæta upp fyrir:
 - a) viðtaka sem eru bókfærðir sem losun á móti viðmiðunargildi þess fyrir skóga og
 - b) allt að því hámarksmagni uppbótar fyrir viðkomandi aðildarríki sem sett er fram í VII. viðauka fyrir tímabilið frá 2021 til 2030.
4. Finnlandi er heimilt að bæta upp fyrir allt að 10 milljón tonna losun á koltvísýringsjafngildum að því tilskildu að landið uppfylli skilyrðin sem eru tilgreind í a- og b-lið 2. mgr.

14. gr.

Athugun á að farið sé að tilskildum ákvæðum

1. Eigi síðar en 15. mars 2027 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og eigi síðar en 15. mars 2032 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030 skulu aðildarríki leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um að farið sé að tilskildum ákvæðum sem inniheldur magn heildarlosunar og heildarupptöku fyrir viðkomandi tímabil í hverjum landbókhaldsflokki sem er tilgreindur í 2. gr. þar sem bókhaldsreglurnar, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, eru notaðar.
- Slík skýrsla skal einnig innihalda, eftir atvikum, upplýsingar um hvort fyrirhugað sé að nota sveigjanleikann, sem um getur í 11. gr., og tengt magn eða um notkun á slíkum sveigjanleika og tengdu magni.
2. Framkvæmdastjórnin skal annast ítarlega endurskoðun á skýrslum um að farið sé að tilskildum ákvæðum, sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar, í þeim tilgangi að meta hvort farið sé að ákvæðum 4. gr.
3. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu á árinu 2027 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og á árinu 2032 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030 um heildarlosun og heildarupptöku Sambandsins á gróðurhúsalofttegundum í hverjum landbókhaldsflokki, sem um getur í 2. gr., reiknuð sem samanlögð tilkynnt losun og samanlögð tilkynnt upptaka á tímabilinu að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm meðaltal tilkynntrar árlegrar losunar og upptöku í Sambandinu á tímabilinu frá 2000 til 2009.
4. Umhverfisstofnun Evrópu skal aðstoða framkvæmdastjórnina við að koma rammanum fyrir vöktun og reglufylgni, sem kveðið er á um í þessari grein, í framkvæmd í samræmi við árlega vinnuáætlun hennar.

15. gr.

Skrá

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr. þessarar reglugerðar, til að bæta við þessa reglugerð í því skyni að mæla fyrir um reglur um skráningu á magni losunar og upptöku fyrir hvern landbókhaldsflokk í hverju aðildarríki og til að tryggja að bókhaldið, sem fært er í tengslum við notkun sveigjanleikans skv. 12. og 13. gr. þessarar reglugerðar, gegnum skrá Sambandsins sem komið var á fót skv. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013, sé nákvæmt.

2. Miðlægi stjórnandinn skal annast sjálfvirka athugun á hverri færslu samkvæmt þessari reglugerð og, ef nauðsyn krefur, loka á færslur til að tryggja að ekki sé um neinar misfellingar að ræða.
3. Upplýsingarnar, sem um getur 1. og 2. mgr., skulu vera aðgengilegar almenningi.

16. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 3. gr. (2. mgr.), 5. gr. (6. mgr.), 8. gr. (8. og 9. mgr.), 9. gr. (2. mgr.), 10. gr. (3. mgr.) og 15. gr. (1. mgr.), í 5 ár frá 9. júlí 2018. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um valdaframsalið eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Valdaframsalið skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 3. gr. (2. mgr.), 5. gr. (6. mgr.), 8. gr. (8. og 9. mgr.), 9. gr. (2. mgr.), 10. gr. (3. mgr.) og 15. gr. (1. mgr.). Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við sérfræðinga, sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.
5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 3. gr. (2. mgr.), 5. gr. (6. mgr.), 8. gr. (8. og 9. mgr.), 9. gr. (2. mgr.), 10. gr. (3. mgr.) og 15. gr. (1. mgr.), skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

17. gr.

Endurskoðun

1. Þessi reglugerð skal endurskoðuð reglulega, m.a. með tilliti til alþjóðlegrar þróunar og viðleitni sem sýnd er við að ná langtíamarkmiðum Parísarsamningsins.

Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli niðurstaðna skýrslunnar sem er tekin saman skv. 3. mgr. 14. gr. og niðurstaðna úr matinu sem er framkvæmt skv. b-lið 2. mgr. 13. gr., eftir því sem við á, gera tillögur til að tryggja að heilleiki heildarmarkmiða Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda fram til ársins 2030 og framlag þess til markmiða Parísarsamningsins séu virt.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, innan sex mánaða frá hverri hnattrænni athugun, sem er samþykkt skv. 14. gr. Parísarsamningsins, um framkvæmd þessarar reglugerðar, þ.m.t., ef við á, mat á áhrifum sveigjanleikans sem um getur í 11. gr., sem og um framlag þessarar reglugerðar til heildarmarkmiðs Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda fram til ársins 2030 og framlag hennar til markmiða Parísarsamningsins, einkum að því er varðar þörf fyrir viðbótarstefnur og ráðstafanir Sambandsins, þ.m.t. rammi eftir 2030, með hliðsjón af nauðsynlegri aukningu skerðingar á losun gróðurhúsalofttegunda innan Sambandsins, og hún skal gera tillögur ef við á.

18. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 525/2013

Reglugerð (ESB) nr. 525/2013 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 1. mgr. 7. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi lið er bætt við:

„da) frá og með 2023, losun þeirra og upptöku, sem fellur undir 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/841 (*), í samræmi við aðferðafræðina sem er tilgreind í III. viðauka a við þessa reglugerð,

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/841 frá 30. maí 2018 um að fella losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt inn í loftslags- og orkurammann fram til ársins 2030 og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og ákvörðun nr. 529/2013/ESB (Stjtíð. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 1).“

b) Eftirfarandi undirlið er bætt við:

„Aðildarríki getur óskað eftir því að framkvæmdastjórnin veiti því undanþágu frá da-lið fyrstu undirgreinar til að beita annarri aðferðafræði en þeirri sem er tilgreind í III. viðauka a ef ekki er unnt að ná fram tilskildum endurbótum á aðferðafræðinni í tæka tíð til að unnt sé að taka tillit til endurbótanna í skránum yfir gróðurhúsalofttegundir fyrir tímabilið frá 2021 til 2030 eða ef kostnaður við endurbætur á aðferðafræðinni yrði óeðlilega hár samanborið við ávinninginn af því að beita slíkri aðferðafræði til að bæta bókhald yfir losun og upptöku vegna þess að losun og upptaka úr viðkomandi kolefnisgeymum er svo lítilvæg. Aðildarríki sem óska þess að njóta góðs af þessari undanþágu skulu leggja rökstudda beiðni fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. desember 2020, þar sem fram kemur fyrir hvaða tíma endurbæturnar á aðferðafræðinni gætu komið til framkvæmda, önnur aðferðafræði sem lögð er til eða hvort tveggja og mat á hugsanlegum áhrifum á nákvæmni í bókhaldi. Framkvæmdastjórnin getur farið fram á að viðbótarupplýsingar séu lagðar fram innan tiltekins, hæfilegs frests. Ef framkvæmdastjórnin telur að beiðnin sé réttlætanleg skal hún veita undanþáguna. Ef framkvæmdastjórnin hafnar beiðninni skal hún rökstyðja ákvörðun sína.“

2) Í c-lið 1. mgr. 13. gr. er eftirfarandi lið bætt við:

„viii. frá og með 2023, upplýsingar um landsbundnar stefnur og ráðstafanir sem er komið í framkvæmd til að uppfylla skuldbindingar þeirra samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/841 og upplýsingar um landsbundnar stefnur og ráðstafanir til viðbótar sem eru skipulagðar með það fyrir augum að takmarka losun gróðurhúsalofttegunda eða efla viðtaka umfram skuldbindingar þeirra samkvæmt þeirri reglugerð,“

3) Eftirfarandi lið er bætt við í 1. mgr. 14. gr.

„ba) frá og með 2023, spár um heildarlosun gróðurhúsalofttegunda og aðskilin mót um áætlaða losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda sem falla undir reglugerð (ESB) 2018/841“.

4) Eftirfarandi viðauka er bætt við:

„III. VIÐAUKI A

Aðferðafræði fyrir vöktun og skýrslugjöf sem um getur í da-lið 1. mgr. 7. gr.

Nálgun 3: Landfræðilega skýr gögn um breytingu á landnotkun í samræmi við leiðbeiningar milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006.

Aðferðir í 1. aðferðarþrepi í samræmi við leiðbeiningar milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006.

Að því er varðar losun og upptöku fyrir kolefnisgeymi sem tekur til a.m.k. 25–30% af losun eða upptöku í upptaka- eða viðtakaflokki sem er forgangsraðað í landsskrárkerfi aðildarríkis vegna þess að mat á honum hefur veruleg áhrif á heildarskrá landsins yfir gróðurhúsalofttegundir með tilliti til algilds magns losunar og upptöku, þróunar í losun og upptöku eða óvissu um losun og upptöku í landnotkunarflokkum, a.m.k. aðferðir í 2. aðferðarþrepi í samræmi við leiðbeiningar milliríkjaneftandarinna um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006.

Aðildarríki eru hvött til að nota aðferðir í 3. aðferðarþrepi í samræmi við leiðbeiningar milliríkjaneftandarinna um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006.“

19. gr.

Breytingar á ákvörðun 529/2013/ESB

Ákvörðun 529/2013/ESB er breytt sem hér segir:

- 1) Í 2. mgr. 3. gr. fellur fyrsta undirgrein brott.
- 2) Í 6. gr. fellur 4. mgr. brott.

20. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 30. maí 2018.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

L. PAVLOVA

forseti.

I. VIÐAUKI

GRÓÐURHÚSALOFTTEGUNDIR OG KOLEFNISGEYMAR

A. Gróðurhúsalofttegundir eins og um getur í 2. gr.:

- a) koltvísýringur (CO_2),
- b) metan (CH_4),
- c) nituroxíð (N_2O).

Þessar gróðurhúsalofttegundir skulu gefnar upp sem tonn af koltvísýringsjafngildum og ákvarðaðar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013.

B. Kolefnisgeymar eins og um getur í 4. mgr. 5. gr.:

- a) lífmassi ofanjarðar,
- b) lífmassi neðanjarðar,
- c) rusl,
- d) dauður viður,
- e) lífrænt kolefni í jarðvegi,
- f) skógarhöggsafurðir í landbókhaldsflokkunum land sem er breytt í skóglendi og stýrt skóglendi.

II. VIÐAUKI

LÁGMARKSGILDI FYRIR MÆLIÞÆTTINA STÆRÐ SVÆÐA, TRJÁKRÓNUÐEKJU OG HÆÐ TRJÁA

Aðildarríki	Svæði (ha)	Trjákrónuðekja (%)	Hæð trjáa (m)
Belgía	0,5	20	5
Búlgaría	0,1	10	5
Tékkland	0,05	30	2
Danmörk	0,5	10	5
Þýskaland	0,1	10	5
Eistland	0,5	30	2
Írland	0,1	20	5
Grikkland	0,3	25	2
Spánn	1,0	20	3
Frakkland	0,5	10	5
Krótía	0,1	10	2
Ítalía	0,5	10	5
Kýpur	0,3	10	5
Lettland	0,1	20	5
Litáen (Lietuva)	0,1	30	5
Lúxemborg	0,5	10	5
Ungverjaland	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Holland (Niðurland)	0,5	20	5
Austurríki	0,05	30	2
Pólland	0,1	10	2
Portúgal	1,0	10	5
Rúmenía	0,25	10	5
Slóvenía	0,25	30	2
Slóvakía	0,3	20	5
Finnland	0,5	10	5
Svíþjóð	0,5	10	5
Bretland	0,1	20	2

III. VIÐAUKI

GRUNNÁR EÐA -TÍMABIL AÐ ÞVÍ ER VARÐAR ÚTREIKNINGA Á EFRI MÖRKUM SKV. 2. MGR. 8. GR.

Aðildarríki	Grunnár/Tímabil
Belgía	1990
Búlgaría	1988
Tékkland	1990
Danmörk	1990
Þýskaland	1990
Eistland	1990
Írland	1990
Grikkland	1990
Spánn	1990
Frakkland	1990
Krótía	1990
Ítalía	1990
Kýpur	1990
Lettland	1990
Litáen (Lietuva)	1990
Lúxemborg	1990
Ungverjaland	1985–87
Malta	1990
Holland (Niðurland)	1990
Austurríki	1990
Pólland	1988
Portúgal	1990
Rúmenía	1989
Slóvenía	1986
Slóvakía	1990
Finnland	1990
Svíþjóð	1990
Bretland	1990

IV. VIÐAUKI

LANDSBUNDIN ÁÆTLUN UM BÓKHOLD FYRIR SKÓGRÆKT SEM INNIHELDUR VIÐMIÐUNARGILDI AÐILDARRÍKIS
FYRIR SKÓGA

A. Viðmiðanir og leiðbeiningar til að ákvarða viðmiðunargildi fyrir skóga

Viðmiðunargildi aðildarríkis fyrir skóga skal ákvarðað í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:

- a) viðmiðunargildið skal vera í samræmi við markmiðið um að ná jafnvægi milli losunar af mannavöldum á gróðurhúsalofttegundum frá upptökum og upptöku gróðurhúsalofttegunda í viðtaka á síðari hluta þessarar aldar, þ.m.t. að efla hugsanlega upptöku í skóga, sem eru að eldast, sem gætu annars sýnt stigminnkandi viðtaka,
- b) viðmiðunargildið skal tryggja að tilvist kolefnisbirgða ein og sér sé undanskilin frá bókhaldinu,
- c) viðmiðunargildið skal tryggja traust og trúverðugt bókhaldskerfi sem tryggir að losun og upptaka frá notkun lífmassa séu bókfærðar á réttan hátt,
- d) viðmiðunargildið skal innihalda kolefnisgeyma skógarhöggssafurða og gefa þannig samanburð á milli þess að gera ráð fyrir augnabliksoxun og þess að beita niðurbrotsaðferð af fyrstu gráðu og helmingunartímum,
- e) gera skal ráð fyrir stöðugu hlutfalli milli notkunar á lífmassa í skógum sem efnis eða orku eins og það er skjalfest á tímabilinu frá 2000 til 2009,
- f) viðmiðunargildið skal vera í samræmi við markmiðið um að stuðla að verndun líffræðilegrar fjölbreytni og sjálfbærri nýtingu náttúruauðlinda eins og sett er fram í áætlun ESB um skóga, landsbundnum stefnum aðildarríkjanna um skóga og áætlun ESB um líffræðilega fjölbreytni,
- g) viðmiðunargildið skal vera í samræmi við landsspár um losun gróðurhúsalofttegunda af mannavöldum frá upptökum og upptöku í viðtaka sem tilkynnt er um samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013,
- h) viðmiðunargildið skal vera í samræmi við skrár yfir gróðurhúsalofttegundir og viðeigandi söguleg gögn og skal vera byggt á gagnsæjum, tæmandi, samkvæmum, samanburðarhæfum og nákvæmum upplýsingum. Einkum skal unnt að endurgera söguleg gögn úr landsskránni um gróðurhúsalofttegundir með líkaninu sem er notað til að búa viðmiðargildið til.

B. Þættir í landsbundinni áætlun um bókhald fyrir skógrækt

Landsbundna áætlunin um bókhald fyrir skógrækt, sem lögð er fram skv. 8. gr., skal innihalda eftirfarandi þætti:

- a) almenna lýsingu á ákvörðun viðmiðunargildis fyrir skóga og lýsingu á því hvernig tekið var tillit til viðmiðananna í þessari reglugerð,
- b) auðkenningu á kolefnisgeymum og gróðurhúsalofttegundum sem voru tekin með í viðmiðunargildi fyrir skóga, ástæðurnar fyrir því að sleppa kolefnisgeymi úr ákvörðun á viðmiðunargildi fyrir skóga og sönnun á samræmi á milli kolefnisgeymanna sem teknir eru með í viðmiðunargildinu fyrir skóga,
- c) lýsingu á nálgunum, aðferðum og líkönum, þ.m.t. meginlegar upplýsingar, sem eru notuð við ákvörðun á viðmiðunargildi fyrir skóga, í samræmi við þá skýrslu um landsskrá sem síðast var lögð fram, og lýsingu á skjalfestum upplýsingum um sjálfbærar skógarstjórnunarvenjur og umfang sem og á samþykktum landsbundnum stefnum,
- d) upplýsingar um hvernig búist er við að hlutfall skógarhöggs þróist samkvæmt mismunandi stefnusviðsmyndum,

- e) lýsingu á því hvernig tillit var tekið til sérhvers af eftirtöldum þáttum við ákvörðun á viðmiðunargildi fyrir skóga:
- i. svæði undir skógarstjórnun,
 - ii. losun og upptaka frá skógum og skógarhöggssafurðum eins og sýnt er í skráum um gróðurhúsalofttegundir og viðeigandi sögulegum gögnum,
 - iii. eiginleikar skóga, þ.m.t. kvikir, aldurstengdir eiginleikar skóga, vöxtur, skiptiræktunartímalengd og aðrar upplýsingar um skógarstjórnunarvenjur við óbreyttar aðstæður,
 - iv. sögulegt hlutfall og framtíðarhlutfall skógarhöggs, sundurliðað milli notkunar til orkugjafar og notkunar sem er ekki til orkugjafar.
-

V. VIÐAUKI

NIÐURBROTSADFERÐ AF FYRSTU GRÁÐU, AÐFERÐAFRÆÐI OG SJÁLFGEFINN HELMINGUNARTÍMI FYRIR SKÓGARHÖGGSASFURÐIR

Aðferðafræðileg atriði

- Ef ekki er unnt að greina á milli skógarhöggsafurða í landbókhaldsflokkunum land sem er breytt í skóglendi og stýrt skóglendi er aðildarríki heimilt að velja að bókfæra skógarhöggsafurðir þannig að gert sé ráð fyrir að öll losun og upptaka hafi átt sér stað í stýrðu skóglendi.
- Skógarhöggsafurðir á förgunarstöðum fyrir fastan úrgang og skógarhöggsafurðir sem voru höggnaðar til orkuframleiðslu skulu bókfærðar á grundvelli augnabliksoxunar.
- Innfluttar skógarhöggsafurðir, án tillits til uppruna þeirra, skulu ekki bókfærðar hjá innflutningsaðildarríkinu („framleiðsluuppgjör“).
- Að því er varðar útfluttar skógarhöggsafurðir vísa gögn, sem eru sértæk fyrir hvert land, til landssértæks helmingunartíma og notkunar á skógarhöggsafurðum í innflutningslandinu.
- Landssértækur helmingunartími fyrir skógarhöggsafurðir, sem settar eru á markað í Sambandinu, skal ekki víkja frá þeim sem er notaður í innflutningsaðildarríkinu.
- Aðildarríkjum er heimilt, einungis í upplýsingaskyni, að láta í té í framlagningu sinni gögn um hlutdeild viðar, sem er notaður við orkuframleiðslu, sem var innfluttur frá löndum utan Sambandsins og upprunarlönd slíks viðar.

Aðildarríkjum er heimilt að nota aðferðafræði og helmingunartíma, sem eru sértæk fyrir hvert land, í staðinn fyrir aðferðafræðina og sjálfgefna helmingunartímann sem eru tilgreind í þessum viðauka að því tilskildu að slík aðferðafræði og helmingunartími séu ákvörðuð á grundvelli gagnsærra og sannreynanlegra gagna og að aðferðafræðin sem er notuð sé a.m.k. jafn ítarleg og nákvæm og sú sem er tilgreind í þessum viðauka.

Sjálfgefinn helmingunartími:

Helmingunartími er sá fjöldi ára sem það tekur magn kolefnis, sem er geymt í flokki skógarhöggsafurða, að minnka niður í helminginn af upphaflegu gildi sínu.

Sjálfgefinn helmingunartími skal vera sem hér segir:

- a) 2 ár fyrir pappír,
- b) 25 ár fyrir viðarþil,
- c) 35 ár fyrir sagaðan við.

Aðildarríkjum er heimilt að tilgreina vörur úr efni sem er að meginhluta úr viði, þ.m.t. borkur, sem falla undir flokkana sem um getur í a-, b- og c-lið hér að framan, á grundvelli leiðbeininga milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar eins og ráðstefna samningsaðila að rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær, að því tilskildu að tiltæk gögn séu gagnsæ og sannreynanleg. Aðildarríkjum er einnig heimilt að nota undirflokk, sem eru sértækir fyrir hvert land, fyrir sérhvern þessara flokka.

VI. VIÐAUKI

ÚTREIKNINGUR Á BAKGRUNNSGILDUM FYRIR NÁTTÚRULEGAR RASKANIR

1. Veita skal eftirfarandi upplýsingar fyrir útreikninga á bakgrunnsgildi:
 - a) sögulegt magn losunar sem orsakast af náttúrulegum röskunum,
 - b) tegund(ir) náttúrulegra raskana sem talðar eru með í matinu,
 - c) mat á árlegri heildarlosun fyrir þessar tegundir náttúrulegra raskana fyrir tímabilið frá 2001 til 2020, tilgreint eftir landbókhaldsflokkum,
 - d) sönnun fyrir samræmi tímaraðar í öllum viðeigandi mæliþáttum, þ.m.t. lágmarkssvæði, aðferðafræði við mat á losun, þekja kolefnisgeyma og lofttegundir.
2. Bakgrunnsgildið er reiknað sem meðaltal tímaraðarinnar 2001–2020 að undanskildum öllum árum þar sem óeðlilegt magn losunar var skráð, þ.e. að undanskildum öllum tölfræðilegum einförum. Greining á tölfræðilegum einförum skal fara fram sem hér segir:
 - a) meðalgildi og staðalfrávik allrar tímaraðarinnar 2001–2020 er reiknað,
 - b) öll ár þar sem árleg losun er meira en tveimur staðalfrávikum frá meðaltalinu eru fjarlægð úr tímaröðinni,
 - c) meðalgildi og staðalfrávik tímaraðarinnar 2001–2020 eru reiknuð aftur, að frádregnum árunum sem voru fjarlægð í b-lið,
 - d) b- og c-liðir eru endurteknir þar til engir einfarar finnast.
3. Eftir útreikninga á bakgrunnsgildi skv. 2. lið þessa viðauka, ef losun á tilteknu ári á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 fer yfir bakgrunnsgildið að viðbættum vikmörkum, má undanskilja það magn losunar sem er umfram bakgrunnsgildið í samræmi við 10. gr. Vikmörkin skulu vera jöfn líkindastigi sem nemur 95%.
4. Ekki skal undanskilja eftirfarandi losun:
 - a) losun frá skógarhöggi og skógarhöggsaðgerðum til björgunar sem áttu sér stað á landi í kjölfar náttúrulegra raskana,
 - b) losun frá skipulögðum bruna sem átti sér stað á landi á hvaða ári sem er á tímabilinu frá 2021 til 2025 eða frá 2026 til 2030,
 - c) losun á landi sem varð fyrir skógeyðingu í kjölfar þess að náttúrulegar raskanir áttu sér stað.
5. Upplýsingakröfur skv. 2. mgr. 10. gr. innihalda eftirfarandi:
 - a) auðkenningu á öllum landsvæðum sem urðu fyrir náttúrulegum röskunum á því tiltekna ári, þ.m.t. landfræðileg staðsetning þeirra, tímabil og tegundir náttúrulegra raskana,
 - b) sönnun fyrir því að engin skógeyðing hafi átt sér stað það sem eftir lifði tímabilsins frá 2021 til 2025 eða frá 2026 til 2030 á landi sem varð fyrir náttúrulegum röskunum og þar sem losun vegna þess var undanskilin frá bókhaldi,

- c) lýsingu á sannreynanlegum aðferðum og viðmiðunum sem nota á til að auðkenna skógeyðingu á þessu landi á seinni árum tímabilsins frá 2021 til 2025 eða frá 2026 til 2030,
 - d) þar sem slíkt er gerlegt, lýsingu á ráðstöfunum sem aðildarríkið greip til til að koma í veg fyrir eða takmarka áhrifin af þessum náttúrulegu röskunum,
 - e) þar sem slíkt er gerlegt, lýsingu á ráðstöfunum sem aðildarríkið greip til í því skyni að endurnýja land sem varð fyrir áhrifum af þessum náttúrulegu röskunum.
-

VII. VIÐAUKI

HÁMARKSMAGN UPPBÓTAR SEM ER TILTÆKT SAMKVÆMT SVEIGJANLEIKANUM FYRIR STÝRT SKÓGLENDI SEM UM
GETUR Í B-LIÐ 3. MGR. 13. GR.

Aðildarríki	Tilkynnt meðalupptaka í viðtaka frá skóglendi á tímabilinu frá 2000 til 2009 í milljónum tonna af koltvísýringsjafngildum á ári	Uppbótarmörk í milljónum tonna af koltvísýringsjafngildum fyrir tímabilið frá 2021 til 2030
Belgía	-3,61	-2,2
Búlgaría	-9,31	-5,6
Tékkland	-5,14	-3,1
Danmörk	-0,56	-0,1
Þýskaland	-45,94	-27,6
Eistland	-3,07	-9,8
Írland	-0,85	-0,2
Grikkland	-1,75	-1,0
Spánn	-26,51	-15,9
Frakkland	-51,23	-61,5
Króatía	-8,04	-9,6
Ítalía	-24,17	-14,5
Kýpur	-0,15	-0,03
Lettland	-8,01	-25,6
Litáen (Lietuva)	-5,71	-3,4
Lúxemborg	-0,49	-0,3
Ungverjaland	-1,58	-0,9
Malta	0,00	0,0
Holland (Niðurland)	-1,72	-0,3
Austurríki	-5,34	-17,1
Pólland	-37,50	-22,5
Portúgal	-5,13	-6,2
Rúmenía	-22,34	-13,4
Slóvenía	-5,38	-17,2
Slóvakía	-5,42	-6,5
Finnland	-36,79	-44,1
Svíþjóð	-39,55	-47,5
Bretland	-16,37	-3,3

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2018/842

2019/EES/101/11

frá 30. maí 2018

um bindandi árlega skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda aðildarríkjanna frá 2021 til 2030 sem stuðlar að loftslagsaðgerðum til að uppfylla skuldbindingar samkvæmt Parísarsamningnum og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 (*)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 192. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 um stefnuramma fyrir loftslag og orku fram til ársins 2030 samþykkti leiðtogaráðið bindandi markmið innan Sambandsins um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda frá öllu hagkerfinu um a.m.k. 40%, samanborið við árið 1990, eigi síðar en 2030 og það markmið var áréttað í ályktunum leiðtogaráðsins frá 17.–18. mars 2016.
- 2) Leiðtogaráðið skýrði frá því í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 að Sambandið ætti að ná markmiði sínu um a.m.k. 40% skerðingu á losun sameiginlega, á eins kostnaðarhagkvæman hátt og unnt er, með skerðingum í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB ⁽⁴⁾, og geirum utan viðskiptakerfisins fyrir losunarheimildir, sem nema annars vegar 43% og hins vegar 30%, samanborið við árið 2005, eigi síðar en 2030. Allar greinar atvinnulífsins ættu að leggja sitt af mörkum til að ná þessari skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda og öll aðildarríkin ættu að taka þátt í þessu framtaki með jafnvægi milli sanngirni og samstöðu. Halda ætti þeirri aðferðafræði að fastsetja landsbundin skerðingarmarkmið fyrir geira utan viðskiptakerfisins fyrir losunarheimildir, með öllum þeim þáttum sem er beitt í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 406/2009/EB ⁽⁵⁾, áfram til 2030 og skipta framtakinu niður á grundvelli vergrar landsframleiðslu á mann. Öll aðildarríkin ættu að leggja sitt af mörkum til heildarskerðingar Sambandsins til og með 2030 með markmið sem spanna frá 0% til –40% samanborið við 2005. Breyta ætti landsbundnum markmiðum innan hóps aðildarríkja með verga landsframleiðslu á mann yfir meðaltali Sambandsins hlutfallslega til að endurspeglar kostnaðarhagkvæmni á sanngjarnan og yfirvegaðan hátt. Það að ná fram þessari skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda ætti að efla skilvirkni og nýsköpun í hagkerfi Sambandsins og ætti einkum að stuðla að framförum, sér í lagi í byggingaframkvæmdum, landbúnaði, úrgangsstjórnun og flutningum, að því marki sem þau falla undir gildissvið þessarar reglugerðar.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 269/2019 frá 25. október 2019 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn, um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 75, 10.3.2017, bls. 103.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 272, 17.8.2017, bls. 36.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 17. apríl 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2018.

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB (Stjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32).

⁽⁵⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 406/2009/EB frá 23. apríl 2009 um áttak aðildarríkjanna til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda til að uppfylla skuldbindingar Bandalagsins um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda fram til ársins 2020 (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 136).

- 3) Þessi reglugerð er hluti af framkvæmd skuldbindinga Sambandsins samkvæmt Parísarsamningnum⁽¹⁾ sem var samþykktur samkvæmt Rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar. Parísarsamningurinn var samþykktur fyrir hönd Sambandsins 5. október 2016 með ákvörðun ráðsins (ESB) 2016/1841⁽²⁾. Skuldbinding Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda í öllu hagkerfinu var sett fram í fyrirhuguðu landsákvörðuðu framlagi sem Sambandið og aðildarríki þess lögðu fram, með hliðsjón af Parísarsamningnum, hjá skrifstofu rammasamnings Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar 6. mars 2015. Parísarsamningurinn tók gildi 4. nóvember 2016 og kemur í staðinn fyrir nálgunina í Kýótóbókuninni frá 1997 sem ekki verður haldið áfram með eftir 2020.
- 4) Í Parísarsamningnum er m.a. sett fram langtímamarkmið í samræmi við það markmið að halda hækkun á hitastigi á heimsvísu vel undir 2 °C yfir gildum fyrir iðnvæðingu og að fylgja eftir viðleitni til að halda henni við 1,5 °C yfir gildum fyrir iðnvæðingu. Þar er einnig lögð áhersla á mikilvægi þess að aðlagast neikvæðum áhrifum loftslagsbreytinga og að gera fjármagnsstreymi samhæft við ferli í átt að lítilli losun gróðurhúsalofttegunda og loftslagsbreytingaþolinni þróun. Með Parísarsamningnum er einnig kallað eftir jafnvægi milli losunar frá upptökum af mannavöldum og upptöku gróðurhúsalofttegunda í viðtaka á síðari hluta þessarar aldar og aðilar hvattir til að grípa til aðgerða til að varðveita og auka, eins og við á, viðtaka og geyma fyrir gróðurhúsalofttegundir, þ.m.t. skógar.
- 5) Í niðurstöðum sínum frá 29.–30. október 2009 studdi leiðtogaráðið markmið Sambandsins, í tengslum við nauðsynlegar skerðingar iðnríkjanna sem hóps samkvæmt milliríkjaneftindinni um loftslagsbreytingar, um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda um 80–95%, samanborið við gildin á árinu 1990, eigi síðar en 2050.
- 6) Landsákvörðuð framlag aðilanna að Parísarsamningnum á að endurspegla æðsta metnað þeirra og sýna framvindu með tímanum. Að auki ættu aðilar að Parísarsamningnum að leggja sig alla fram um að móta og tilkynna um áætlanir um þróun í átt að lítilli losun gróðurhúsalofttegunda til langs tíma með markmið Parísarsamningsins í huga. Í niðurstöðum ráðsins frá 13. október 2017 er mikilvægi langtímamarkmiða og fimm ára endurskoðunartímabila við framkvæmd Parísarsamningsins viðurkennt og lögð áhersla á mikilvægi áætlana um þróun í átt að lítilli losun gróðurhúsalofttegunda til langs tíma sem stjórnækis til að þróa áreiðanleg ferli og þær langtímabreytingar á stefnu sem þarf til að ná markmiðum Parísarsamningsins.
- 7) Umskiptin yfir í umhverfisvæna orku útheimta breytingar á fjárfestingaraðferðum og hvötum sem ná yfir allt stefnurófið. Eitt helsta forgangsverkefni Sambandsins er að koma á fót öflugum orkusambandi til að veita borgurum sínum örugga, sjálfbæra og samkeppnishæfa orku á viðráðanlegu verði. Til að ná þessu þarf áframhaldandi metnaðarfullar loftslagsaðgerðir með þessari reglugerð og framfarir á öðrum sviðum orkusambandsins eins og sett er fram í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 25. febrúar 2015 sem ber yfirskriftina „Rammaskipulag fyrir öflugt orkusamband með framsýna stefnu varðandi loftslagsbreytingar“ (e. *A Framework Strategy for a Resilient Energy Union with a Forward-Looking Climate Change Policy*).
- 8) Róð Sambandsráðstafana eykur getu aðildarríkjanna til að uppfylla skuldbindingar sínar í loftslagsmálum og skiptir sköpum við að ná fram nauðsynlegri skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda í þeim geirum sem falla undir þessa reglugerð. Þessar ráðstafanir taka til löggjafar um flúoraðar gróðurhúsalofttegundir, skerðingar koltvísýrings frá öku-tækjum, orkunýtingar bygginga, endurnýjanlegra orkugjafa, orkunýtni og hringrásarhagkerfis sem og til fjármögnun-argerninga Sambandsins fyrir loftslagstengdar fjárfestingar.
- 9) Í niðurstöðu fundar leiðtogaráðsins frá 19.–20. mars 2015 var tekið fram að Sambandið hafi einsett sér að byggja upp orkusamband með framsýna umhverfisstefnu á grundvelli rammaskipulags framkvæmdastjórnarinnar en fimm þættir þess eru nátengdir og styrkja hvern annan á gagnkvæman hátt. Takmörkun á orkuþörf er einn af fimm þáttum þessa skipulags um orkusamband. Bætt orkunýtni getur skilað marktækri skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda. Hún getur líka verið til hagsbóta fyrir umhverfi og heilbrigði, bætt orkuöryggi, lækkað orkukostnað fyrir heimili og fyrirtæki, hjálpað til við að draga úr orkuskorti og leitt til fleiri starfa og efnahagslegrar starfsemi í öllu hagkerfinu. Ráðstafanir sem stuðla að aukinni útbreiðslu á orkusparandi tækni í byggingum, iðnaði og samgöngum gætu verið kostnaðar-hagkvæm leið til að hjálpa aðildarríkjunum við að ná markmiðum sínum samkvæmt þessari reglugerð.

(1) Parísarsamningurinn (Stjtið. ESB L 282, 19.10.2016, bls. 4).

(2) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2016/1841 frá 5. október 2016 um gerð, fyrir hönd Evrópusambandsins, Parísarsamningsins sem var samþykktur samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar (Stjtið. ESB L 282, 19.10.2016, bls. 1).

- 10) Útfærsla og þróun sjálfbærra og nýstárlegra aðferða og tækni getur aukið hlutverk landbúnaðargeirans í tengslum við að aðlaga loftslagsbreytingar og milda þær, einkum með því að minnka losun gróðurhúsalofttegunda og með því að viðhalda og bæta viðtaka og kolefnisbirgðir. Til að draga úr kolefnafótspori og vistfræðilegu fótspori landbúnaðargeirans en viðhalda um leið framleiðni hans, getu til endurnýjunar og þrótti er mikilvægt að auka aðgerðir til að milda loftslagsbreytingar og aðlaga þær sem og að fjármagna rannsóknir á þróun á og fjárfestingum í sjálfbærum og nýstárlegum aðferðum og tækni.
- 11) Landbúnaðargeirinn hefur bein og marktæk áhrif á líffræðilega fjölbreytni og vistkerfi. Af þessum sökum er mikilvægt að tryggja samræmi milli markmiðanna í þessari reglugerð og annarra stefna og markmiða Sambandsins, s.s. sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar og markmiða sem tengjast áætlun um líffræðilega fjölbreytni, skógræktaráætlun og áætlun um hringrásarhagkerfi.
- 12) Flutningageirinn stendur fyrir næstum því fjórðungi af losun gróðurhúsalofttegunda í Sambandinu. Þess vegna er mikilvægt að draga einnig úr losun gróðurhúsalofttegunda og áhættu í tengslum við jarðefnaeldsneytisþörf í flutningageiranum eftir 2020 með heildstæðri nálgun til að stuðla að skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda og orkunýtni í flutningum, að rafknúnum flutningum, að því að skipta um flutningsmáta þegar hann er sjálfbærari og að sjálfbærum, endurnýjanlegum orkugjöfum í flutningum. Unnt er að stuðla að skiptum yfir í samgöngur með litla losun, sem hluta af víðtækari skiptum yfir í öruggt og sjálfbært lágkolefnishagkerfi, með því að innleiða stuðningsskilyrði og sterka hvata sem og langtímaaðferðir sem geta eftir fjárfestingar.
- 13) Meta ætti áhrif stefnu og ráðstafana Sambandsins og landsbundinnar stefnu og ráðstafana við framkvæmd þessarar reglugerðar í samræmi við vöktunar- og skýrslugjafarskyldurnar samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 ⁽¹⁾.
- 14) Með fyrirvara um valdsvið fjárveitingavaldsins ætti að halda áfram, eftir því sem við á, að nota og bæta samræmingaraðferðina, sem var innleidd innan fjárhagsrammans til margra ára fyrir tímabilið 2014–2020, með það fyrir augum að bregðast við áskorunum og fjárfestingaþörfum sem tengjast loftslagsaðgerðum frá og með 2021. Fjármögnun Sambandsins ætti að vera í samræmi við markmið stefnuramma Sambandsins fyrir loftslag og orku fram til ársins 2030 og langtímamarkmiðin sem koma fram í Parísarsamningnum til að tryggja skilvirkni við nýtingu opinbers fjármagns. Framkvæmdastjórnin ætti að taka saman skýrslu um áhrifin af fjármögnun Sambandsins, sem er veitt af fjárlögum Sambandsins eða á annan hátt samkvæmt lögum Sambandsins, á losun gróðurhúsalofttegunda í þeim geirum sem falla undir þessa reglugerð eða tilskipun 2003/87/EB.
- 15) Þessi reglugerð ætti að taka til losunar gróðurhúsalofttegunda frá flokkum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar um orku, iðnaðarferla og vörunotkun, landbúnað og úrgang, eins og ákvarðað er samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013, að undanskilinni losun gróðurhúsalofttegunda frá starfsemi sem er tilgreind í I. viðauka við tilskipun 2003/87/EB.
- 16) Þau gögn úr skýrslugjöf, sem eru sem stendur í landsskrám yfir gróðurhúsalofttegundir og í landsskrám og skráum Sambandsins, nægja ekki til að ákvarða, á vettvangi aðildarríkjanna, losun koltvísýrings frá almenningsslugi á landsvísu sem fellur ekki undir tilskipun 2003/87/EB. Við samþykkt á kvöðum um skýrslugjöf ætti Sambandið ekki að leggja byrðar á aðildarríkin eða lítill og meðalstór fyrirtæki sem eru ekki í samræmi við þau markmið sem stefnt er að. Koltvísýringslosun frá flugi sem fellur ekki undir tilskipun 2003/87/EB er einungis mjög lítill hluti af heildarlosun gróðurhúsalofttegunda og það að koma á skýrslugjafarkerfi fyrir þessa losun yrði óþarflega íþyngjandi í ljósi gildandi krafna fyrir geirann í heild samkvæmt tilskipun 2003/87/EB. Af þeim sökum ætti að meðhöndla koltvísýringslosun frá upptakaflokki milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar „1.A.3.A almenningsslug“ eins og hún jafngildi núlli að því er varðar þessa reglugerð.
- 17) Ákvarða ætti skerðingu hvers aðildarríkis á losun gróðurhúsalofttegunda 2030 í tengslum við gildi yfirfarinnar losunar þess á gróðurhúsalofttegundum á árinu 2005, sem fellur undir þessa reglugerð, að undanskilinni sannprófaðri losun gróðurhúsalofttegunda frá stöðvum sem voru í rekstri á árinu 2005 en voru fyrst felldar inn í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir eftir árið 2005. Ákvarða ætti árlega losunaráthlutun frá 2021 til 2030 á grundvelli gagna sem aðildarríkin leggja fram og framkvæmdastjórnin fer yfir.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 frá 21. maí 2013 um fyrirkomulag við vöktun og skýrslugjöf að því er varðar losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf að því er varðar aðrar upplýsingar á landsvísu og á vettvangi Sambandsins sem varða loftslagsbreytingar og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 280/2004/EB (Stjtið. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 13).

- 18) Sú aðferð að vera með bindandi árleg landsbundin viðmiðunarmörk samkvæmt ákvörðun nr. 406/2009/EB skal notuð áfram frá 2021 til 2030. Reglur til að ákvarða árlega losunarúthlutun fyrir hvert aðildarríki, eins og mælt er fyrir um í þessari reglugerð, ættu að fylgja sömu aðferðafræði og fyrir aðildarríki með neikvæð viðmiðunarmörk samkvæmt þeirri ákvörðun en þannig að upphaf ferilsins sé reiknað út við fimm-tólfstu af tímabilinu frá 2019 til 2020 eða á árinu 2020 með meðaltalinu af losun gróðurhúsalofttegunda á tímabilinu 2016 til 2018 og endirinn á ferlinum séu viðmiðunarmörkin 2030 fyrir hvert aðildarríki. Til að tryggja viðeigandi framlög til markmiðs Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda fyrir tímabilið frá 2021 til 2030 ætti að ákvarða upphafsdag ferilsins fyrir hvert aðildarríki á grundvelli þess hver þessara dagsetninga leiðir til lægri úthlutunar. Aðildarríki sem eru bæði með jákvæð viðmiðunarmörk samkvæmt ákvörðun nr. 406/2009/EB og hækkandi árlega losunarúthlutun frá 2017 til 2020, ákvarðað samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2013/162/ESB ⁽¹⁾ og framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2013/634/ESB ⁽²⁾, ættu að fá árlegri losunarúthlutun á árinu 2021 breytt til að endurspegla getu þeirra til aukinnar losunar gróðurhúsalofttegunda á þessum árum.

Gefa ætti tilteknum aðildarríkjum kost á viðbótarbreytingum til viðurkenningar á þeirri óvenjulegu aðstöðu þeirra að vera bæði með jákvæð viðmiðunarmörk samkvæmt ákvörðun nr. 406/2009/EB og annaðhvort minnstu losun gróðurhúsalofttegunda á mann samkvæmt þeirri ákvörðun eða lægsta hlutfall af losun gróðurhúsalofttegunda frá geirum sem falla ekki undir þá ákvörðun, samanboreið við heildarlosun þeirra á gróðurhúsalofttegundum. Þessi viðbótarbreyting ætti einungis að taka til hluta af þeirri skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda sem þarf á tímabilinu frá 2021 til 2029 til að viðhalda hvötum til viðbótarskerðingar á losun gróðurhúsalofttegunda og til að hafa ekki áhrif á það að ná markmiðinu 2030, að teknu tilliti til notkunar á öðrum breytingum og sveigjanleika sem sett eru fram í þessari reglugerð.

- 19) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd ákvæða þessarar reglugerðar, sem varða það að ákvarða árlega losunarúthlutun fyrir aðildarríkin, ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- 20) Í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 tilgreindi leiðtogaráðið að auka ætti verulega tiltækileika og notkun á fyrirbyggjandi sveigjanleikastjórnartækjum innan geiranna utan viðskiptakerfisins fyrir losunarheimildir til að tryggja kostnaðarhagkvæmni sameiginlegrar viðleitni Sambandsins og samleitni í losun gróðurhúsalofttegunda á mann eigi síðar en 2030. Til að auka heildarkostnaðarhagkvæmni heildarskerðinga ættu aðildarríki að geta lagt til hliðar og fengið lánaðan hluta af árlegum losunarúthlutunum sínum. Þau ættu einnig að geta yfirfært hluta af árlegri losunarúthlutun sinni til annarra aðildarríkja. Tryggja ætti gagnsæi slíkrar yfirfærslu og hún ætti að fara þannig fram að það sé hagkvæmt fyrir alla aðila, þ.m.t. með uppboði, með því að nota milliliði á markaði sem starfa sem umboðsmenn eða með tvíhliða samkomulagi. Öll yfirfærsla af þessum toga gæti verið niðurstaða verkefnis til að draga úr gróðurhúsalofttegundum eða áætlunar sem er framkvæmd í aðildarríkinu sem selur og fjármögnuð af viðtökuaðildarríkinu. Þar að auki ættu aðildarríkin að geta hvatt til þess að komið verði á fót samstarfsverkefnum opinberra aðila og einkaaðila vegna verkefna skv. 1. mgr. 24. gr. á í tilskipun 2003/87/EB.
- 21) Skapa ætti sveigjanleika í eitt skipti til að auðvelda aðildarríkjum með landsbundin skerðingarmarkmið, sem eru töluvert fyrir ofan bæði meðaltal Sambandsins og möguleika þeirra til kostnaðarhagkvæmrar skerðingar, sem og aðildarríkjum sem úthlutaðu engum losunarheimildum án endurgjalds í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir til iðjuvera á árinu 2013, að ná markmiðum sínum. Til að vernda markmið markaðsstöðugleikavarsjóðsins, sem komið var á fót með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1814 ⁽⁴⁾, um að takast á við skipulagslegt ójafnvægi milli framboðs og eftirspurnar í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir ætti að líta á losunarheimildir í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem tekið er tillit til vegna sveigjanleika í eitt skipti, sem losunarheimildir í umferð í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir þegar heildarfjöldi losunarheimilda í umferð í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir á tilteknu ári er ákvarðaður. Í fyrstu endurskoðun sinni samkvæmt þeirri ákvörðun ætti framkvæmdastjórnin að íhuga hvort það eigi að viðhalda því að bókfæra losunarheimildirnar sem losunarheimildir í umferð í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir.

⁽¹⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2013/162/ESB frá 26. mars 2013 um að ákvarða árlegar losunarúthlutunar aðildarríkjanna á tímabilinu frá 2013 til 2020 samkvæmt ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 406/2009/EB (Stjtið. ESB L 90, 28.3.2013, bls. 106).

⁽²⁾ Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2013/634/ESB frá 31. október 2013 um breytingar á árlegum losunarúthlutunum aðildarríkjanna á tímabilinu frá 2013 til 2020 samkvæmt ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 406/2009/EB (Stjtið. ESB L 292, 1.11.2013, bls. 19).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽⁴⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1814 frá 6. október 2015 um að koma á fót og starfrækja markaðsstöðugleikavarsjóð fyrir kerfi Sambandsins fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda og um breytingu á tilskipun 2003/87/EB (Stjtið. ESB L 264, 9.10.2015, bls. 1).

- 22) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/841 ⁽¹⁾ er mælt fyrir um bókhaldsreglur um losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku í tengslum við landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt (LULUCF). Starfsemi sem fellur undir gildissvið þeirrar reglugerðar ætti ekki að falla undir þessa reglugerð. Þó að umhverfisleg niðurstaða samkvæmt þessari reglugerð, með tilliti til þeirrar skerðingar á losun gróðurhúsalofttegunda sem næst, verði fyrir áhrifum af því að taka með í reikninginn magn sem nemur allt að því summu heildarnettóupptöku og heildarnettólosunar frá landi sem er breytt í skóglendi, landi sem er hreinsað af skógi, stýrðu ræktuðu landi, stýrðu graslendi og, við tiltekin skilyrði, stýrðu skóglendi, sem og, þegar slíkt er gert skyldubundið samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/841, stýrðu votlendi eins og skilgreint er í þeirri reglugerð, ætti þó að fella sveigjanleika vegna landnotkunar, breyttrar landnotkunar og skógræktar (LULUCF), sem nemur að hámarki 280 milljón tonnum af koltvísýringsígildum til þessarar upptöku sem er skipt milli aðildarríkjanna, inn í þessa reglugerð sem viðbótarmöguleika fyrir aðildarríkin til að standa við skuldbindingar sínar, þegar þörf krefur. Þetta heildarmagn og skipting þess milli aðildarríkjanna ætti að vera með hliðsjón af minni möguleika landbúnaðar- og landnotkunargeirans til mildunar og viðeigandi framlagi frá þeim geira til að draga úr og binda gróðurhúsalofttegundir. Þar að auki ætti valfrjáls niðurfelling á árlegum losunarúthlutunum samkvæmt þessari reglugerð að gera það kleift að taka slíkt magn með í reikninginn þegar fylgni aðildarríkjanna við kröfurnar samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/841 er metin.
- 23) Hinn 30. nóvember 2016 lagði framkvæmdastjórnin fram tillögu um reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins um stjórnarhætti orkusambandsins (stjórnarháttatillaga) þar sem þess er krafist að aðildarríkin semji samþættar, landsbundnar orku- og loftslagsáætlanir í tengslum við stefnumótandi áætlanagerð í orku- og loftslagsmálum fyrir alla fimm lykilkætti orkusambandsins. Samkvæmt stjórnarháttatillögunni eiga landsbundnar áætlanir, sem taka til tímabilsins frá 2021 til 2030, að leika lykilhlutverk í skipulagningu aðildarríkjanna við að fara að ákvæðum þessarar reglugerðar og reglugerðar (ESB) 2018/841. Í þessu skyni eiga aðildarríkin að setja fram stefnur og ráðstafanir til að uppfylla skuldbindingarnar samkvæmt þessari reglugerð og reglugerð (ESB) 2018/841 og horfa til langtímamarkmiðs um að ná fram jafnvægi milli losunar gróðurhúsalofttegunda og upptöku í samræmi við Parísarsamninginn. Í þessum áætlunum á einnig að setja fram mat á áhrifum fyrirhugaðra stefna og ráðstafana til að uppfylla markmiðin. Samkvæmt stjórnarháttatillögunni ætti framkvæmdastjórnin að geta tilgreint í tilmælum sínum um drögin að landsbundnu áætlunum hversu viðeigandi metnaðurinn er og framkvæmd stefna og ráðstafana í kjölfarið. Taka ætti með í reikninginn mögulega notkun á sveigjanleika vegna landnotkunar, breyttrar landnotkunar og skógræktar (LULUCF) til að fara að þessari reglugerð þegar þessar áætlanir eru teknar saman.
- 24) Umhverfisstofnun Evrópu miðar að því að styðja sjálfbæra þróun og aðstoða við að ná fram marktækum og mælanlegum umbótum á umhverfi með því að veita stefnumótendum, opinberum stofnunum og almenningi tímanlegar, markvissar, viðeigandi og áreiðanlegar upplýsingar. Umhverfisstofnun Evrópu ætti að aðstoða framkvæmdastjórnina eins og við á í samræmi við árlega vinnuáætlun stofnunarinnar.
- 25) Á móti öllum breytingum á umfanginu, eins og sett er fram í 11. gr., 24. gr., 24. gr. a og 27. gr. tilskipunar 2003/87/EB, ættu að koma samsvarandi breytingar á hámarks magni losunar gróðurhúsalofttegunda sem fellur undir þessa reglugerð. Af þessum sökum ættu þessi aðildarríki, þegar þau fella viðbótarlosun gróðurhúsalofttegunda frá stöðvum sem féllu áður undir tilskipun 2003/87/EB, inn í skuldbindingar sínar samkvæmt þessari reglugerð, að innleiða viðbótarstefnur og ráðstafanir í þeim geirum sem falla undir þessa reglugerð til að draga úr þessari losun gróðurhúsalofttegunda.
- 26) Til viðurkenningar á fyrri viðleitni sem þessi aðildarríki, sem voru með verga landsframleiðslu á mann undir meðaltali Sambandsins á árinu 2013, hafa sýnt frá árinu 2013 þykir rétt að koma á fót takmörkuðum öryggisvarasjóði (e. *safety reserve*) í sérstökum tilgangi, sem samsvarar allt að 105 milljónum tonna af koltvísýringsígildum, en viðhalda um leið umhverfislegu heildstæði þessarar reglugerðar sem og hvötum fyrir aðgerðir aðildarríkjanna sem ganga lengra en lágmarksframlögin samkvæmt þessari reglugerð. Öryggisvarasjóðurinn ætti að koma þeim aðildarríkjum til góða, sem voru með verga landsframleiðslu á mann undir meðaltali Sambandsins á árinu 2013, þar sem losun gróðurhúsalofttegunda hefur haldist undir árlegum losunarúthlutunum þeirra frá 2013 til 2020 og sem eiga í vandræðum með að ná markmiði sínu um losun gróðurhúsalofttegunda fyrir 2030 þrátt fyrir notkun annars sveigjanleika sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Öryggisvarasjóður af þessari stærð myndi ná yfir umtalsverðan hluta af áætluðum,

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/841 frá 30. maí 2018 um að fella losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt inn í loftslags- og orkuramann fram til ársins 2030 og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og ákvörðun nr. 529/2013/ESB (Stjtið. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 1).

sameiginlegum halla aðstoðarhæfra aðildarríkja á tímabilinu frá 2021 til 2030 án viðbótarstefna en viðhalda um leið hvötum fyrir viðbótaraðgerð. Öryggisvarasjóðurinn ætti að standa þessum aðildarríkjum til boða á árinu 2032 við tiltekin skilyrði og að því tilskildu að notkun hans grafi ekki undan því að ná markmiði Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda um 30% fyrir árið 2030 í þeim geirum sem falla undir þessa reglugerð.

- 27) Til að endurspegla þróun innan ramma reglugerðar (ESB) 2018/841 sem og til að tryggja rétt bókhald samkvæmt þessari reglugerð ætti að veita framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að því er varðar að heimila notkun á landbókhaldsflokkum fyrir stýrt skóglendi og stýrt votlendi samkvæmt sveigjanleikanum vegna landnotkunar, breyttrar landnotkunar og skógræktar (LULUCF) og að því er varðar bókhald yfir viðskipti samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. notkun á sveigjanleika, beiting eftirlits með því að farið sé að tilskildum ákvæðum og að öryggisvarasjóðurinn starfi rétt, gegnum skrána sem komið var á fót skv. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013 (skrá Sambandsins). Upplýsingar sem varða bókhald samkvæmt þessari reglugerð ættu að vera aðgengilegar almenningi. Nauðsynleg ákvæði um bókhald yfir viðskipti ættu að vera í einum gerningi sem sameinar ákvæði um bókhald samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013, reglugerð (ESB) 2018/841, þessari reglugerð og tilskipun 2003/87/EB. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningi milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016⁽¹⁾. Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða fá Evrópuþingið og ráðið í hendur öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkjanna og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem hafa umsjón með undirbúningi framseldra gerða.
- 28) Þessa reglugerð ætti að endurskoða 2024 og á fimm ára fresti eftir það til þess að meta virkni hennar í heild sinni, einkum að því er varðar þörf fyrir aukinn strangleika í stefnum og ráðstöfunum Sambandsins. Í endurskoðuninni ætti m.a. að taka tillit til þróunar á landsbundnum aðstæðum og niðurstaðna úr Hvetjandi samskiptum 2018 samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar (Talanoa-samskiptin) og hnattrænni athugun samkvæmt Parísarsamningnum. Sem hluta af endurskoðuninni ætti einnig að hafa í huga jafnvægi milli framboðs á og eftirspurnar eftir árlegum losunarúthlutunum til að tryggja að skuldbindingarnar, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, séu fullnægjandi. Þar að auki ætti framkvæmdastjórnin, sem hluti af reglulegri skýrslugjöf hennar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013, að meta útkomuna úr Talanoa-samskiptunum eigi síðar en 31. október 2019. Endurskoðunin fyrir tímabilið eftir 2030 ætti að vera í samræmi við langtímamarkmiðin og skuldbindingarnar sem gerð eru samkvæmt Parísarsamningnum og í þessu skyni ættu þau að endurspegla framvindu með tímanum.
- 29) Til að tryggja skilvirka, gagnsæja og kostnaðarhagkvæma skýrslugjöf og sannprófun á losun gróðurhúsalofttegunda og á öðrum upplýsingum, sem eru nauðsynlegar til að meta framvindu varðandi árlega losunarúthlutun aðildarríkjanna, ætti að samþætta kröfurnar um árlega skýrslugjöf og mat samkvæmt þessari reglugerð við viðkomandi greinar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013. Með þeirri reglugerð ætti einnig að tryggja að framvinda aðildarríkjanna við að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda verði áfram metin á hverju ári, að teknu tilliti til framfara í stefnum og ráðstöfunum Sambandsins og upplýsinga frá aðildarríkjunum. Annað hvert ár ætti matið að innihalda áætlaða framvindu Sambandsins við að uppfylla skerðingarmarkmið sín og aðildarríkjanna við að uppfylla skuldbindingar sínar. Þó ætti einungis að taka beitingu frádráttar til athugunar fimm ára hvert ár þannig að unnt sé að taka tillit til mögulegs framlags frá landi sem er breytt í skóglendi, landi sem er hreinsað af skógi, stýrðu ræktuðu landi og stýrðu graslendi samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/841. Þetta er með fyrirvara um þá skyldu framkvæmdastjórnarinnar að tryggja fylgni við skuldbindingar aðildarríkjanna, sem leiða af þessari reglugerð, eða vald framkvæmdastjórnarinnar til að hefja málsmeðferð vegna brota í þessu skyni.
- 30) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 525/2013 til samræmis við það.
- 31) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, einkum að mæla fyrir um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar lágmarksframlag þeirra fyrir tímabilið frá 2021 til 2030 til að uppfylla markmið Sambandsins um að draga úr losun sinni á gróðurhúsalofttegundum og stuðla að því að ná markmiðum Parísarsamningsins, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

32) Þessi reglugerð er með fyrirvara um strangari landsbundin markmið.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um skuldbindingar aðildarríkjanna, að því er varðar lágmarksframlag þeirra á tímabilinu frá 2021 til 2030, til að uppfylla markmið Sambandsins um að draga úr losun sinni á gróðurhúsalofttegundum fram til 2030 um sem nemur 30% niður fyrir gildi ársins 2005, í þeim geirum sem falla undir 2. gr. þessarar reglugerðar ásamt því að stuðla að því að ná markmiðum Parísarsamningsins. Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um reglur til að ákvarða árlega losunaráthlutun og fyrir mat á framvindu aðildarríkjanna við að ná lágmarksframlagi sínu.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um losun gróðurhúsalofttegunda frá upptakaflokkum milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar um orku, iðnaðarferla og vörunotkun, landbúnað og úrgang, eins og ákvarðað er samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013, að undanskilinni losun gróðurhúsalofttegunda frá þeirri starfsemi sem er tilgreind í I. viðauka við tilskipun 2003/87/EB.
2. Með fyrirvara um 7. gr. og 2. mgr. 9. gr. þessarar reglugerðar gildir þessi reglugerð ekki um losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku sem fellur undir reglugerð (ESB) 2018/841.
3. Að því er varðar þessa reglugerð skal meðhöndla koltvísýringslosun frá upptakaflokki milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar „1.A.3.A almenningsflug“ eins og hún sé núll.

3. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „losun gróðurhúsalofttegunda“: losun með tilliti til tónna af koltvísýringsgildi koltvísýrings (CO₂), metans (CH₄), nitroxíðs (N₂O), vetnisflúorókölefna (HFC), perflúorókölefna (PFCs), köfnunarefnistríflúoríðs (NF₃) og brennisteinshexaflúoríðs (SF₆), sem er ákvörðuð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og fellur undir gildissvið þessarar reglugerðar,
- 2) „árleg losunaráthlutun“: hámark leyfðrar losunar á gróðurhúsalofttegundum fyrir hvert ár milli árána 2021 og 2030, sem er ákvarðað skv. 3. mgr. 4. gr. og 10. gr.,
- 3) „losunarheimild í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir“: losunarheimild eins og skilgreint er í a-lið 3. gr. tilskipunar 2003/87/EB.

4. gr.

Árleg losunargildi fyrir tímabilið frá 2021 til 2030

1. Á árinu 2030 skal hvert aðildarríki takmarka losun sína á gróðurhúsalofttegundum a.m.k. um þann hundraðshluta sem er ákvarðaður fyrir viðkomandi aðildarríki í I. viðauka í tengslum við losun þess á gróðurhúsalofttegundum á árinu 2005 sem er ákvörðuð skv. 3. mgr. þessarar greinar.
2. Með fyrirvara um sveigjanleikann sem kveðið er á um í 5., 6. og 7. gr. þessarar reglugerðar, breytinguna skv. 2. mgr. 10. gr. þessarar reglugerðar og að teknu tilliti til hvers konar frádráttar sem leiðir af beitingu 7. gr. ákvörðunar nr. 406/2009/EB skal hvert aðildarríki tryggja að losun þess á gróðurhúsalofttegundum á hverju ári milli árána 2021 og 2029 fari ekki yfir viðmiðunarmörk sem eru afmörkuð af línulegum ferli sem hefst við meðaltal losunar þess á gróðurhúsalofttegundum á árunum 2016, 2017 og 2018, fastsett skv. 3. mgr. þessarar greinar, og endar 2030 við viðmiðunarmörkin sem eru fastsett fyrir viðkomandi aðildarríki í I. viðauka við þessa reglugerð. Línulegur ferill aðildarríkis skal annaðhvort hefjast við fimm-tólfu af tímabilinu frá 2019 til 2020 eða á árinu 2020, eftir því hvort leiðir til lægri úthlutunar fyrir viðkomandi aðildarríki.
3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir þar sem árlegar losunaráthlutanir fyrir árin 2021 til 2030, með tilliti til tónna koltvísýringsgilda eins og tilgreint er í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, eru ákvarðaðar. Að því er varðar þessar framkvæmdargerðir skal framkvæmdastjórnin annast ítarlega yfirferð á nýjustu landsbundnu gögnunum fyrir árin 2005 og 2016 til 2018 sem aðildarríkin leggja fram skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013.

Í þessum framkvæmdargerðum skal tilgreina gildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda fyrir hvert aðildarríki á árinu 2005 sem er notað til að ákvarða árlega losunarúthlutun sem er tilgreind í 1. og 2. mgr.

4. Í þessum framkvæmdargerðum skal einnig tilgreina, byggt á hundraðshlutunum sem aðildarríkin tilkynna um skv. 3. mgr. 6. gr., það heildarmagn sem má taka tillit til að því er varðar hvort aðildarríki fer að tilskildum ákvæðum skv. 9. gr. á árunum 2021 til 2030. Ef summa heildarmagns allra aðildarríkjanna fer yfir samanlagða heildarmagnið 100 milljónir skal skerða heildarmagn hvers aðildarríkis í réttu hlutfalli þannig að ekki sé farið yfir samanlagt heildarmagn.

5. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 14. gr.

5. gr.

Sveigjanleiki með því að fá lánað, leggja til hliðar og yfirfæra

1. Að því er varðar árin 2021 til 2025 er aðildarríki heimilt að fá lánað magn sem nemur allt að 10% af árlegri losunarúthlutun þess fyrir næstkomandi ár.

2. Að því er varðar árin 2026 til 2029 er aðildarríki heimilt að fá lánað magn sem nemur allt að 5% af árlegri losunarúthlutun þess fyrir næstkomandi ár.

3. Aðildarríki þar sem losun gróðurhúsalofttegunda á tilteknu ári er undir árlegri losunarúthlutun þess fyrir sama ár, að teknu tilliti til notkunar á sveigjanleika samkvæmt þessari grein og 6. gr., er heimilt:

a) að því er varðar árið 2021, að leggja þann umframhluta af árlegri losunarúthlutun sinni til hliðar til síðari ára, fram til 2030, og

b) að því er varðar árin 2022 til 2029, að leggja umframhluta af árlegri losunarúthlutun sinni, sem nemur allt að 30% af árlegri losunarúthlutun þess fram að því ári, til hliðar til síðari ára fram til 2030.

4. Aðildarríki er heimilt að yfirfæra allt að 5% af árlegri losunarúthlutun sinni á tilteknu ári til annarra aðildarríkja að því er varðar árin 2021 til 2025 og allt að 10% að því er varðar árin 2026 til 2030. Viðtökuaðildarríkinu er heimilt að nota þetta magn til að fara að tilskildum ákvæðum skv. 9. gr. á því ári eða á síðari árum, fram til 2030.

5. Aðildarríki þar sem endurskoðuð losun gróðurhúsalofttegunda fyrir tiltekið ár er undir árlegri losunarúthlutun þess fyrir sama ár, að teknu tilliti til notkunar á sveigjanleika skv. 1. til 4. mgr. þessarar greinar og 6. gr., er heimilt að yfirfæra það sem er umfram árlega losunarúthlutun þess til annarra aðildarríkja. Viðtökuaðildarríkinu er heimilt að nota þetta magn til að fara að tilskildum ákvæðum skv. 9. gr. á því ári eða á síðari árum, fram til 2030.

6. Aðildarríkjunum er heimilt að nota tekjur sem verða til við yfirfærslu á árlegum losunarúthlutunum skv. 4. og 5. mgr. til að takast á við loftslagsbreytingar í Sambandinu eða í þriðju löndum. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um hvers kyns aðgerðir sem gripið er til samkvæmt þessari málsgrein.

7. Heimilt er að öll yfirfærsla árlegra losunarúthlutana skv. 4. og 5. mgr. sé niðurstaða verkefnis til að draga úr gróðurhúsalofttegundum eða áætlunar, sem er framkvæmd í aðildarríkinu sem selur og fjármögnuð af viðtökuaðildarríkinu, að því tilskildu að komist sé hjá tvítalningu og að rekjanleiki sé tryggður.

8. Aðildarríkjunum er heimilt að nota inneignir úr verkefnum, sem eru gefnar út skv. 1. mgr. 24. gr. a í tilskipun 2003/87/EB, til að fara að tilskildum ákvæðum skv. 9. gr. þessarar reglugerðar án nokkurrar magntakmörkunar, að því tilskildu að komist sé hjá tvítalningu.

6. gr.

Sveigjanleiki fyrir tiltekin aðildarríki í kjölfar skerðingar á losunarheimildum í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir

1. Aðildarríkjunum, sem eru tilgreind í II. viðauka við þessa reglugerð, er heimilt að fá takmarkaða ógildingu á að hámarki allt að 100 milljón losunarheimildum í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir sem eru samanlagt teknar með í reikninginn að því er varðar fylgni þeirra við þessa reglugerð. Slík ógilding skal gerð úr þeim fjölda sem á að fara á uppboð hjá hlutaðeigandi aðildarríki skv. 10. gr. tilskipunar 2003/87/EB.

2. Litið skal á þær losunarheimildir í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir sem teknar eru með í reikninginn skv. 1. mgr. þessarar greinar sem losunarheimildir í umferð í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir að því er varðar 4. mgr. 1. gr. ákvörðunar (ESB) 2015/1814.

Í fyrstu endurskoðun framkvæmdastjórnarinnar skv. 3. gr. þeirrar ákvörðunar skal hún íhuga hvort það eigi að viðhalda bókhaldinu sem sett er fram í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar.

3. Aðildarríki, sem eru tilgreind í II. viðauka, skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það, eigi síðar en 31. desember 2019, hvort þau hyggist nýta sér takmarkaða ógildingu á losunarheimildum í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, sem nemur allt að þeim hundraðshluta sem er tilgreindur í II. viðauka fyrir hvert ár á tímabilinu frá 2021 til 2030 fyrir hvert hlutaðeigandi aðildarríki til að það geti farið að tilskildum ákvæðum skv. 9. gr.

Aðildarríkjum, sem eru tilgreind í II. viðauka, er heimilt að ákveða að endurskoða tilkynntan hundraðshluta einu sinni til lækkunar á árinu 2024 og einu sinni á árinu 2027. Í slíku tilviki skal hlutaðeigandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um það eigi síðar en 31. desember 2024 eða 31. desember 2027, eftir því sem við á.

4. Miðlægur stjórnandi, sem er tilnefndur skv. 1. mgr. 20. gr. tilskipunar 2003/87/EB (miðlægi stjórnandinn) skal, að beiðni aðildarríkis, taka tillit til fjölda sem nemur allt að heildarfjöldanum sem er ákvarðaður skv. 4. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar að því er varðar fylgni viðkomandi aðildarríkis skv. 9. gr. þessarar reglugerðar. Einn-tíundi hluti af heildarfjölda losunarheimilda í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem er ákvarðaður skv. 4. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar, skal gerður ógildur skv. 4. mgr. 12. gr. tilskipunar 2003/87/EB fyrir viðkomandi aðildarríki á hverju ári frá 2021 til 2030.

5. Ef aðildarríki, í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, hefur tilkynnt framkvæmdastjórninni um þá ákvörðun sína að endurskoða þann hundraðshluta sem áður var tilkynnt um að yrði lækkaður skal ógilda samsvarandi minni fjölda losunarheimilda í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir fyrir viðkomandi aðildarríki að því er varðar hvert ár frá 2026 til 2030 eða frá 2028 til 2030, eftir því sem við á.

7. gr.

Viðbótarnotkun á allt að 280 milljón tonna nettóupptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt (LULUCF)

1. Að því marki sem losun aðildarríkis á gróðurhúsalofttegundum fer yfir árlega losunarúthlutun þess á tilteknu ári, þ.m.t. öll árleg losunarúthlutun sem er lögð til hliðar skv. 3. mgr. 5. gr. þessarar reglugerðar, er heimilt að taka með í reikninginn, til að fara að tilskildum ákvæðum skv. 9. gr. þessarar reglugerðar, magn sem nemur allt að summu heildarnettóupptöku og heildarnettólosunar frá sameinuðum landbókhaldsflokkum fyrir land sem er breytt í skóglendi, land sem er hreinsað af skógi, stýrt ræktað land, stýrt graslendi og, með fyrirvara um framseldar gerðir sem eru samþykktar skv. 2. mgr. þessarar greinar, stýrt skóglendi og stýrt votlendi, eins og um getur í a- og b-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2018/841, að því tilskildu að:

- a) uppsafnað magn sem tekið er með í reikninginn fyrir það aðildarríki fyrir öll árin á tímabilinu frá 2021 til 2030 fari ekki yfir það hámarkmagn heildarnettóupptöku sem sett er fram í III. viðauka við þessa reglugerð fyrir umrætt aðildarríki,
- b) slíkt magn sé meira en sem nemur kröfunum á viðkomandi aðildarríki skv. 4. gr. reglugerðar (ESB) 2018/841,
- c) aðildarríkið hafi ekki fengið meiri nettóupptöku frá öðrum aðildarríkjum samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/841 en það hefur yfirfært,
- d) aðildarríkið hafi farið að tilskildum ákvæðum reglugerðar (ESB) 2018/841 og
- e) aðildarríkið hafi lagt fram lýsingu á fyrirhugaðri notkun sveigjanleikans, sem er tiltækur samkvæmt þessari málsgrein, samkvæmt annarri undirgrein 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 13. gr. þessarar reglugerðar, til að breyta fyrirsögn III. viðauka við hana að því er varðar landbókhaldsflokkana til þess að:

- a) endurspegla framlag landbókhaldsflokksins stýrt skóglendi en hafa um leið hliðsjón af hámarks magni heildarnettóupptöku fyrir hvert aðildarríki, sem um getur í III. viðauka við þessa reglugerð, þegar framseldar gerðir þar sem mælt er fyrir um viðmiðunargildi fyrir skóga eru samþykktar skv. 8. eða 9. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2018/841 og
- b) endurspegla framlag landbókhaldsflokksins stýrt votlendi en hafa um leið hliðsjón af hámarks magni heildarnettóupptöku fyrir hvert aðildarríki, sem um getur í III. viðauka við þessa reglugerð, þegar þess er krafist að öll aðildarríkin geri grein fyrir þessum flokki samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/841.

*8. gr.***Aðgerðir til úrbóta**

1. Ef framkvæmdastjórnin kemst að raun um það í árlegu mati sínu skv. 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013, og að teknu tilliti til fyrirhugaðrar notkunar á sveigjanleika sem um getur í 5., 6. og 7. gr. þessarar reglugerðar, að framvinda aðildarríkis við að uppfylla skuldbindingar sínar skv. 4. gr. þessarar reglugerðar sé ekki nægileg skal viðkomandi aðildarríki leggja áætlun um aðgerðir til úrbóta fyrir framkvæmdastjórnina, innan þriggja mánaða, sem inniheldur:
 - a) viðbótaraðgerðir sem aðildarríkið skal hrinda í framkvæmd til að uppfylla sérstakar skuldbindingar sínar skv. 4. gr. þessarar reglugerðar með eigin stefnum og ráðstöfunum og með því að koma aðgerð Sambandsins í framkvæmd,
 - b) stranga tímaáætlun um framkvæmd slíkra aðgerða sem gerir það kleift að meta árlega framvindu við framkvæmdina.
2. Umhverfisstofnun Evrópu skal, í samræmi við árlega vinnuáætlun sína, aðstoða framkvæmdastjórnina í starfi sínu við að meta slíkar áætlanir um aðgerðir til úrbóta.
3. Framkvæmdastjórninni er heimilt að gefa út álit varðandi traustleika áætlana um aðgerðir til úrbóta, sem lagðar eru fram í samræmi við 1. mgr., og skal í því tilviki gera slíkt innan fjögurra mánaða frá móttöku þessara áætlana. Hlutaðeigandi aðildarríki skal taka fullt tillit til álits framkvæmdastjórnarinnar og er heimilt að endurskoða áætlun sína um aðgerðir til úrbóta til samræmis við það.

*9. gr.***Athugun á að farið sé að tilskildum ákvæðum**

1. Ef endurskoðuð losun aðildarríkis á gróðurhúsalofttegundum á árunum 2027 og 2032 fer yfir árlega losunarúthlutun þess fyrir tiltekið ár á tímabilinu, að teknu tilliti til 2. mgr. þessarar greinar og þess sveigjanleika sem er notaður skv. 5., 6. og 7. gr., gilda eftirfarandi ráðstafanir:
 - a) bætt er við losunartölu aðildarríkisins, að því er varðar gróðurhúsalofttegundir fyrir næsta ár á eftir, magni sem svarar til magnsins af umframlosuninni á gróðurhúsalofttegundum í tonnum af koltvísýringsígildum, margfaldað með stuðlinum 1,08, í samræmi við ráðstafanirnar sem voru samþykktar skv. 12. gr., og
 - b) aðildarríkinu skal bannað tímabundið að yfirfæra nokkurn hluta af árlegri losunarúthlutun sinni til annars aðildarríkis þar til það uppfyllir ákvæði 4. gr.

Miðlægi stjórnandinn skal innleiða bannið, sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar, í skrá Sambandsins.

2. Ef losun aðildarríkis á gróðurhúsalofttegundum, annaðhvort á tímabilinu frá 2021 til 2025 eða á tímabilinu frá 2026 til 2030, sem um getur í 4. gr. reglugerðar (ESB) 2018/841, fer yfir upptöku þess, eins og ákvarðað er í samræmi við 12. gr. þeirrar reglugerðar, skal miðlægi stjórnandinn draga frá árlegri losunarúthlutun aðildarríkisins magn sem jafngildir þessari umframlosun gróðurhúsalofttegunda í tonnum af koltvísýringsígildum fyrir viðkomandi ár.

*10. gr.***Breytingar**

1. Framkvæmdastjórnin skal breyta árlegri losunarúthlutun fyrir hvert aðildarríki skv. 4. gr. þessarar reglugerðar til að endurspegla:
 - a) breytingar á fjölda losunarheimilda í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem eru gefnar út skv. 11. gr. tilskipunar 2003/87/EB, sem voru gerðar vegna breytingar á umfangi upptaka samkvæmt þeirri tilskipun, í samræmi við ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar sem voru samþykktar samkvæmt þeirri tilskipun um lokasamþykki fyrir landsbundnum úthlutunaráætlunum fyrir tímabilið frá 2008 til 2012,
 - b) breytingar á fjölda losunarheimilda í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir eða inneigna, eftir því sem við á, skv. 24. gr. og 24. gr. a í tilskipun 2003/87/EB að því er varðar skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda í aðildarríki og
 - c) breytingar á fjölda losunarheimilda í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem varða losun gróðurhúsalofttegunda frá stöðvum sem eru undanskildar viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir í samræmi við 27. gr. tilskipunar 2003/87/EB, fyrir það tímabil sem þær eru undanskildar.

2. Fjöldanum í IV. viðauka skal bætt við árlega losunarúthlutun fyrir árið 2021 fyrir hvert aðildarríki sem um getur í þeim viðauka.
3. Framkvæmdastjórnin skal birta þær tölur sem leiða af slíkum breytingum.

11. gr.

Öryggisvarasjóður

1. Koma skal á fót öryggisvarasjóði, með magni sem samsvarar allt að 105 milljón tonnum af koltvísýringsgildum, í skrá Sambandsins, með fyrirvara um að markmið Sambandsins, sem um getur í 1. gr., sé uppfyllt. Öryggisvarasjóðurinn skal vera tiltækur til viðbótar við sveigjanleikann sem kveðið er á um í 5., 6. og 7. gr.
2. Aðildarríki getur notið góðs af öryggisvarasjóðnum að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
 - a) verg landsframleiðsla þess á mann á markaðsvirði á árinu 2013, eins og Hagstofa Evrópusambandsins birti hana í apríl 2016, var undir meðaltali Sambandsins,
 - b) uppsöfnuð losun þess á gróðurhúsalofttegundum á árunum 2013 til 2020, í þeim geirum sem falla undir þessa reglugerð, er minni en uppsöfnuð árleg losunarúthlutun þess fyrir árin 2013 til 2020 og
 - c) losun þess á gróðurhúsalofttegundum fór yfir árlega losunarúthlutun þess á tímabilinu 2026 til 2030 þó að það hafi:
 - i. fullnýtt sveigjanleikann skv. 2. og 3. mgr. 5. gr.,
 - ii. nýtt sér nettóupptöku að því hámarki sem unnt er skv. 7. gr. jafnvel þótt það magn nái ekki því gildi sem er fastsett í III. viðauka og
 - iii. ekki framkvæmt neinar nettóyfirfærslur til annarra aðildarríkja skv. 5. gr.
3. Aðildarríki, sem uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 2. mgr. þessarar greinar, skal fá viðbótarmagn úr öryggisvarasjóðnum, sem nemur allt að því magni sem vantar upp á hjá því, til að nota til að fara að tilskildum ákvæðum skv. 9. gr. Þetta magn skal ekki fara yfir 20% af heildarframúrakstri þess á tímabilinu 2013 til 2020.

Ef samanlagt magn sem af þessu leiðir, sem öll aðildarríki sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í 2. mgr. þessarar greinar koma til með að fá, fer yfir viðmiðunarmörkin, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skal minnka magnið sem hvert þessara aðildarríkja á að fá í réttu hlutfalli.

4. Ef eitthvað er eftir í öryggisvarasjóðnum eftir úthlutun í samræmi við fyrstu undirgrein 3. mgr. skal magninu úthlutað milli aðildarríkjanna, sem um getur í þeirri undirgrein, hlutfallslega eftir því magni sem vantar upp á hjá þeim en ekki umfram það. Að því er varðar hvert þessara aðildarríkja má magnið vera til viðbótar við hundraðshlutann sem um getur í þeirri undirgrein.

5. Þegar endurskoðuninni, sem um getur í 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013, er lokið fyrir árið 2020 skal framkvæmdastjórnin, að því er varðar hvert aðildarríki sem uppfyllir skilyrðin í a- og b-lið 2. mgr. þessarar greinar, birta það magn sem samsvarar 20% af heildarframúrakstrinum á tímabilinu 2013 til 2020 eins og um getur í fyrstu undirgrein 3. mgr. þessarar greinar.

12. gr.

Skrá

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 13. gr. til að bæta við þessa reglugerð í því skyni að tryggja nákvæmt bókhald samkvæmt þessari reglugerð gegnum skrá Sambandsins að því er varðar:
 - a) árlegar losunarúthlutanir,
 - b) sveigjanleika sem er nýttur skv. 5., 6. og 7. gr.,
 - c) eftirlit með því að farið sé að tilskildum ákvæðum skv. 9. gr.,
 - d) breytingar skv. 10. gr. og
 - e) öryggisvarasjóðinn skv. 11. gr.

2. Miðlægi stjórnandinn skal annast sjálfvirka athugun á hverri færslu í skrá Sambandsins sem leiðir af þessari reglugerð og skal, ef nauðsyn krefur, loka á færslur til að tryggja að ekki sé um neinar misfellingar að ræða.
3. Upplýsingarnar, sem um getur í a- til e-lið 1. mgr. og í 2. mgr., skulu vera aðgengilegar almenningi.

13. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 2. mgr. 7. gr. og 1. mgr. 12. gr., í fimm ár frá 9. júlí 2018. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um valdaframsalið eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Valdaframsalið skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 2. mgr. 7. gr. og 1. mgr. 12. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við sérfræðinga, sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.
5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 2. mgr. 7. gr. og 1. mgr. 12. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

14. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um loftslagsbreytingar sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 525/2013. Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

15. gr.

Endurskoðun

1. Þessi reglugerð skal endurskoðuð reglulega, m.a. með tilliti til þróunar á landsbundnum aðstæðum, á hvaða hátt allir gearar hagkerfisins leggja sitt af mörkum til skerðingar á losun gróðurhúsalofttegunda, alþjóðlegrar þróunar og viðleitni sem sýnd er við að ná langtíamarkmiðum Parísarsamningsins.
2. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, innan sex mánaða frá hverri hnattrænni athugun, sem er samþykkt skv. 14. gr. Parísarsamningsins, um framkvæmd þessarar reglugerðar, þ.m.t. jafnvægi milli framboðs á og eftirspurnar eftir árlegum losunarúthlutunum, sem og um framlag þessarar reglugerðar til heildarmarkmiðs Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda fram til 2030 og framlag hennar til markmiða Parísarsamningsins, einkum að því er varðar þörf fyrir viðbótarstefnur og ráðstafanir Sambandsins með hliðsjón af nauðsynlegum skerðingum Sambandsins og aðildarríkja þess á losun gróðurhúsalofttegunda, þ.m.t. rammi eftir 2030, og henni er heimilt að gera tillögur ef við á.

Í þessum skýrslum skal taka tillit til þeirra stefnuáætlana sem eru samdar skv. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013 með það fyrir augum að stuðla að mótun stefnuáætlunar Sambandsins til langs tíma.

16. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 525/2013

Reglugerð (ESB) nr. 525/2013 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 1. mgr. 7. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi lið er bætt við:

„aa frá og með 2023, losun þeirra á gróðurhúsalofttegundum af mannavöldum, sem um getur í 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/842 (*), fyrir árið X-2 í samræmi við skýrslugjafarkröfur ramma-samnings Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/842 frá 30. maí 2018 um bindandi árlega skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda aðildarríkjanna frá 2021 til 2030 sem stuðlar að loftslagsaðgerðum til að uppfylla skuldbindingar samkvæmt Parísarsamningnum og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 (Stjóð. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 26).“

b) Í stað annarrar undirgreinar kemur eftirfarandi:

„Í skýrslum sínum skulu aðildarríkin árlega upplýsa framkvæmdastjórnina um það hvort þau hyggist nota sveigjanleikann, sem settur er fram í 4. og 5. mgr. 5. gr. og 7. gr. reglugerðar (ESB) 2018/842, sem og um notkun tekna í samræmi við 6. mgr. 5. gr. þeirrar reglugerðar. Innan þriggja mánaða frá móttöku slíkra upplýsinga frá aðildarríkjum skal framkvæmdastjórnin gera upplýsingarnar aðgengilegar fyrir nefndina sem um getur í 26. gr. þessarar reglugerðar.“

2) Í c-lið 1. mgr. 13. gr. er eftirfarandi lið bætt við:

„ix. frá og með 2023, upplýsingar um landsbundnar stefnur og ráðstafanir sem er komið í framkvæmd til að uppfylla skuldbindingar þeirra samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/842 og upplýsingar um skipulagðar landsbundnar stefnur og ráðstafanir til viðbótar sem eru fyrirhugaðar með það fyrir augum að takmarka losun gróðurhúsalofttegunda umfram skuldbindingar þeirra samkvæmt þeirri reglugerð.“

3) Í 1. mgr. 14. gr. er eftirfarandi lið bætt við:

„f) frá og með 2030, spár um heildarlosun gróðurhúsalofttegunda og aðskilin mót um áætlaða losun gróðurhúsalofttegunda fyrir þau upptök losunar sem falla undir reglugerð (ESB) 2018/842 og tilskipun 2003/87/EB.“

4) Í 1. mgr. 21. gr. er eftirfarandi lið bætt við:

„c) skuldbindingar skv. 4. gr. reglugerðar (ESB) 2018/842. Við matið skal taka tillit til framvindu við stefnur og ráðstafanir Sambandsins og upplýsinga frá aðildarríkjunum. Á tveggja ára fresti skal matið einnig innihalda áætlaða framvindu Sambandsins við að koma í framkvæmd landsákvörðuðu framlagi sínu til Parísarsamningsins, sem inniheldur skuldbindingu Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda í öllu hagkerfinu, og áætlaða framvindu aðildarríkjanna við að uppfylla skuldbindingar sínar samkvæmt þeirri reglugerð.“

17. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 30. maí 2018.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

L. PAVLOVA

forseti.

I. VIÐAUKI

SKERÐING AÐILDARRÍKJA Á LOSUN GRÓÐURHÚSALOFTTEGUNDA SKV. 1. MGR. 4. GR.

	Skerðing aðildarríkja á losun gróðurhúsalofttegunda á árinu 2030, í tengslum við gildi þeirra á árinu 2005, ákvörðuð í samræmi við 3. mgr. 4. gr.
Belgía	-35%
Búlgaría	-0%
Tékkland	-14%
Danmörk	-39%
Þýskaland	-38%
Eistland	-13%
Írland	-30%
Grikkland	-16%
Spánn	-26%
Frakkland	-37%
Króatía	-7%
Ítalía	-33%
Kýpur	-24%
Lettland	-6%
Litáen (Lietuva)	-9%
Lúxemborg	-40%
Ungverjaland	-7%
Malta	-19%
Holland (Niðurland)	-36%
Austurríki	-36%
Pólland	-7%
Portúgal	-17%
Rúmenía	-2%
Slóvenía	-15%
Slóvakía	-12%
Finnland	-39%
Svíþjóð	-40%
Bretland	-37%

II. VIÐAUKI

AÐILDARRÍKI SEM GETA FENGIÐ TAKMARKAÐA ÓGILDINGU Á LOSUNARHEIMILDUM Í VIÐSKIPTAKERFI ESB FYRIR
LOSUNARHEIMILDIR TEKNA MEÐ Í REIKNINGINN TIL AÐ GETA FARIÐ AÐ TILSKILDUM ÁKVÆÐUM SKV. 6. GR.

	Hámarkshlutfall losunar gróðurhúsalofttegunda á árinu 2005, ákvarðað í samræmi við 3. mgr. 4. gr.
Belgía	2%
Danmörk	2%
Írland	4%
Lúxemborg	4%
Malta	2%
Holland (Niðurland)	2%
Austurríki	2%
Finnland	2%
Svíþjóð	2%

III. VIÐAUKI

HEILDARNETTÓUPPTAKA FRÁ LANDI SEM ER BREYTT Í SKÓGLENDI, LANDI SEM ER HREINSAÐ AF SKÓGI, STÝRÐU RÆKTUÐU LANDI OG STÝRÐU GRASLENDI SEM AÐILDARRÍKJUM ER HEIMILT AÐ TAKA TILLIT TIL Í ÞVÍ SKYNI AÐ FARA AÐ TILSKILDUM ÁKVÆÐUM Á TÍMABILINU 2021 TIL 2030 SKV. A-LIÐ 1. MGR. 7. GR.

	Hámarksmagn gefið upp í milljónum tonna af koltvísýringsgildum
Belgía	3,8
Búlgaría	4,1
Tékkland	2,6
Danmörk	14,6
Þýskaland	22,3
Eistland	0,9
Írland	26,8
Grikkland	6,7
Spánn	29,1
Frakkland	58,2
Króatía	0,9
Ítalía	11,5
Kýpur	0,6
Lettland	3,1
Litáen (Lietuva)	6,5
Lúxemborg	0,25
Ungverjaland	2,1
Malta	0,03
Holland (Niðurland)	13,4
Austurríki	2,5
Pólland	21,7
Portúgal	5,2
Rúmenía	13,2
Slóvenía	1,3
Slóvakía	1,2
Finnland	4,5
Svíþjóð	4,9
Bretland	17,8
Hámarksmagn samtals:	280

IV. VIÐAUKI

MAGN SEM ER BREYTT SKV. 2. MGR. 10. GR.

	Tonn af koltvísýringsígildum
Búlgaría	1 602 912
Tékkland	4 440 079
Eistland	145 944
Króatía	1 148 708
Lettland	1 698 061
Litáen (Lietuva)	2 165 895
Ungverjaland	6 705 956
Malta	774 000
Pólland	7 456 340
Portúgal	1 655 253
Rúmenía	10 932 743
Slóvenía	178 809
Slóvakía	2 160 210

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/1756****2019/EES/101/12****frá 23. október 2019**

um breytingu á V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 136/2004 að því er varðar að færa Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland á skrá yfir þriðju lönd þaðan sem leyður er aðflutningur á sendingum af heyi og hálmi til Sambandsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 19. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 29. mars 2017 lagði Bretland fram tilkynningu um þá fyrirætlan sína að ganga úr Sambandinu skv. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Hinn 11. apríl 2019 samþykkti leiðtogaráðið ákvörðun (ESB) 2019/584 ⁽²⁾ um að framlengja tímabilið skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið í samráði við Bretland. Í samræmi við þá ákvörðun hefur tímabilið, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, verið framlengt enn frekar til 31. október 2019. Þess vegna hætta lög Sambandsins að gilda um og í Bretlandi frá og með 1. nóvember 2019 (hér á eftir nefndur „útgöngudagurinn“).
- 2) Í tilskipun 97/78/EB er mælt fyrir um meginreglur um skipulag heilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Sambandsins frá þriðju löndum. Í 1. mgr. 19. gr. þeirrar tilskipunar er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli taka saman skrá yfir plöntuafurðir, sem eiga að falla undir heilbrigðiseftirlit á landamærum því þær geta haft í för með sér áhættu á að smitandi dýrasjúkdómar berist til Sambandsins, og skrá yfir þriðju lönd sem veita má leyfi til að flytja þessar plöntuafurðir til Sambandsins
- 3) Til samræmis við það eru hey og hálmur tilgreind í IV. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 136/2004 ⁽³⁾ sem plöntuafurðir sem falla undir heilbrigðiseftirlit á landamærum en í V. viðauka við þá reglugerð eru tilgreind þau lönd þaðan sem aðildarríkjunum er heimilt að flytja inn hey og hálmi.
- 4) Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland hefur lagt fram nauðsynlegar ábyrgðir fyrir landið um að uppfylla skilyrðin, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 136/2004 um aðflutning á sendingum af heyi og hálmi til Sambandsins, frá útgöngudeginum með því að halda áfram að hlíta löggjöf Sambandsins á upphafstímabili sem varir í a.m.k. níu mánuði.
- 5) Með tilliti til þessara tilteknu ábyrgða, sem Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland lagði fram, og í því skyni að koma í veg fyrir ónauðsynlega röskun á viðskiptum eftir útgöngudaginn ættu Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland því að vera færð á skrána yfir þriðju lönd, sem sett er fram í V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 136/2004, þaðan sem leyður er aðflutningur á sendingum af heyi og hálmi til Sambandsins.
- 6) Því ætti að breyta V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 136/2004 til samræmis við það.
- 7) Þessi reglugerð ætti að koma til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019 nema ef lög Sambandsins gilda áfram um og í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi á þeim degi.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 270, 24.10.2019, bls. 57. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 270/2019 frá 31. október 2019 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Ákvörðun leiðtogaráðsins (ESB) 2019/584 sem tekin var í samráði við Bretland 11. apríl 2019 um að framlengja tímabilið skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið (Stjtið. ESB L 101, 11.4.2019, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 136/2004 frá 22. janúar 2004 um reglur um heilbrigðiseftirlit dýralæknis á skoðunarstöðvum Bandalagsins á landamærum með afurðum sem eru fluttar inn frá þriðju löndum (Stjtið. ESB L 21, 28.1.2004, bls. 11).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 136/2004 skal breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019.

Hins vegar skal hún ekki koma til framkvæmda ef lög Sambandsins gilda áfram um og í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi á þeim degi.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. október 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi línu er bætt við á eftir færslunni fyrir Chile (Síle) í V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 136/2004:

„GB	Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland“
-----	---

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/1758****2019/EES/101/13****frá 23. október 2019**

um breytingu á III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1251/2008 að því er varðar að færa Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland og hjálendur krúnunnar á skrá yfir þriðju lönd, yfirráðasvæði, svæði eða hólif þaðan sem leyfður er aðflutningur á sendingum af lagareldisdýrum til Evrópusambandsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2006/88/EB frá 24. október 2006 um heilbrigðiskröfur að því er varðar lagareldisdýr og afurðir þeirra og um forvarnir og varnir gegn tilteknum sjúkdómum í lagardýrum ⁽¹⁾, einkum 22. gr. og 3.mgr. 61. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 29. mars 2017 lagði Bretland fram tilkynningu um þá fyrirætlun sína að ganga úr Sambandinu skv. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Hinn 11. apríl 2019 samþykkti leiðtogaráðið ákvörðun (ESB) 2019/584 ⁽²⁾ um að framlengja tímabilið skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið í samráði við Bretland. Í samræmi við þá ákvörðun hefur tímabilið, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, verið framlengt enn frekar til 31. október 2019. Þess vegna hætta lög Sambandsins að gilda um og í Bretlandi frá og með 1. nóvember 2019 (hér á eftir nefndur „útgöngudagurinn“).
- 2) Í III. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1251/2008 ⁽³⁾ er tekin saman skrá yfir þriðju lönd, yfirráðasvæði, svæði eða hólif þaðan sem leyfður er aðflutningur á lagareldisdýrum til Sambandsins.
- 3) Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland hefur lagt fram nauðsynlegar ábyrgðir fyrir landið og fyrir hjálendur krúnunnar, að því er varðar tiltekna vörur, um að uppfylla skilyrðin, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 1251/2008 um aðflutning á sendingum af lagareldisdýrum til Sambandsins, frá útgöngudeginum með því að halda áfram að hlíta löggjöf Sambandsins á upphafstímabili sem varir í a.m.k. níu mánuði.
- 4) Með tilliti til þessara tiltekna ábyrgða, sem Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland lagði fram, og í því skyni að koma í veg fyrir ónauðsynlega röskun á viðskiptum eftir útgöngudaginn ættu Bretland og hjálendur krúnunnar því að vera færð á skrána yfir þriðju lönd, yfirráðasvæði, svæði eða hólif sem sett er fram í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1251/2008 þaðan sem leyfður er aðflutningur á sendingum af lagareldisdýrum til Sambandsins.
- 5) Því ætti að breyta III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1251/2008 til samræmis við það.
- 6) Þessi reglugerð ætti að koma til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019 nema ef lög Sambandsins gilda áfram um og í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi á þeim degi.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 270, 24.10.2019, bls. 63. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 270/2019 frá 31. október 2019 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 328, 24.11.2006, bls. 14.

⁽²⁾ Ákvörðun leiðtogaráðsins (ESB) 2019/584 sem tekin var í samráði við Bretland 11. apríl 2019 um að framlengja tímabilið skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið (Stjtið. ESB L 101, 11.4.2019, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1251/2008 frá 12. desember 2008 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 2006/88/EB að því er varðar skilyrði og kröfur um útgáfu heilbrigðisvottorða við setningu lagareldisdýra og afurða þeirra á markað og innflutning þeirra í Bandalagið og um skrá yfir tegundir smitferja (Stjtið. ESB L 337, 16.12.2008, bls. 41).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1251/2008 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019.

Hins vegar skal hún ekki koma til framkvæmda ef lög Sambandsins gilda áfram um og í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi á þeim degi.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. október 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Töflunni í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1251/2008 er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi línur eru bættar við á eftir færslunni fyrir Cooks-eyjar:

„GB	Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland	X	X	X		Landið allt
GG	Guernsey	X	X	X		Landið allt“

b) Eftirfarandi línur eru bættar við á eftir færslunni fyrir Ísrael:

„IM	Mön	X				Landið allt
JE	Jersey	X	X	X		Landið allt“

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/1773****2019/EES/101/14****frá 23. október 2019****um breytingu á viðaukanum við ákvörðun 2007/453/EB að því er varðar stöðu Sameinaða konungsríkisins
Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og hjálendna krúnunnar með tilliti til kúariðu***(tilkynnt með númeri C(2019) 7643) (*)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinna tegunda smitandi heilahrörmunar ⁽¹⁾, einkum þriðju undirgrein 2. mgr. 5. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Hinn 29. mars 2017 lagði Bretland fram tilkynningu um þá fyrirætlan sína að ganga úr Sambandinu skv. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Hinn 11. apríl 2019 samþykkti leiðtogaráðið ákvörðun (ESB) 2019/584 ⁽²⁾ um að framlengja tímabilið skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið í samráði við Bretland. Í samræmi við þá ákvörðun hefur tímabilið, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, verið framlengt enn frekar til 31. október 2019. Þess vegna hætta lög Sambandsins að gilda um og í Bretlandi frá og með 1. nóvember 2019 (hér á eftir nefndur „útgöngudagurinn“).
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 999/2001 er kveðið á um að aðildarríki, þriðju lönd eða svæði innan þeirra skuli flokkuð samkvæmt stöðu þeirra með tilliti til kúariðu í einn af þremur flokkum: áhætta í tengslum við kúariðu er óveruleg, áhættu í tengslum við kúariðu er haldið í skefjum og áhætta í tengslum við kúariðu er óskilgreind.
- 3) Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland lagði umsókn fyrir framkvæmdastjórnina um að staða landsins með tilliti til kúariðu yrði ákvörðuð og tilgreindi að hún næði einnig til hjálendna krúnunnar. Umsókninni fylgdu viðeigandi upplýsingar fyrir landið og hjálendur krúnunnar um þær viðmiðanir og hugsanlega áhættuþætti sem kveðið er á um í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001.
- 4) Skotland er sem stendur flokkað í flokkinn áhætta er óveruleg en nýtt kúariðutilvik var staðfest á því svæði í Bretlandi 18. október 2018. Þess vegna uppfyllir Skotland ekki lengur kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001 að því er varðar flokkinn áhætta er óveruleg. Því ætti að flokka Skotland í flokkinn áhættu er haldið í skefjum.
- 5) Að teknu tilliti til stöðu Norður-Írlands með tilliti til kúariðu er hægt að líta svo á að áhættan þar sé óveruleg en hægt er að líta svo á að í öðrum hlutum Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og hjálendum krúnunnar sé áhættu í tengslum við kúariðu haldið í skefjum.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 270, 24.10.2019, bls. 116. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 270/2019 frá 31. október 2019 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. EB L 147, 31.5.2001, bls. 1.

(2) Ákvörðun leiðtogaráðsins (ESB) 2019/584 sem tekin var í samráði við Bretland 11. apríl 2019 um að framlengja tímabilið skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið (Stjtið. ESB L 101, 11.4.2019, bls. 1).

- 6) Að teknu tilliti til sérstöku upplýsinganna sem getið er hér að framan og til þess að forðast óþarfa röskun á viðskiptum frá útgöngudeginum ætti því að fella Norður-Írland inn í skrána yfir svæði þriðju landa í A-lið viðaukans við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2007/453/EB ⁽³⁾ og aðra hluta Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og hjálendur krúnunnar inn í B-lið sama viðauka í tengslum við flokkun landa eða svæða samkvæmt stöðu þeirra með tilliti til kúariðu. Því ætti að breyta viðaukanum við þá ákvörðun til samræmis við það.
- 7) Ákvörðun þessi ætti að koma til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019. Hins vegar ætti hún ekki að koma til framkvæmda ef lög Sambandsins gilda áfram um og í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi á þeim degi.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við ákvörðun 2007/453/EB er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessi kemur til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019.

Hins vegar skal hún ekki koma til framkvæmda ef lög Sambandsins gilda áfram um og í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi á þeim degi.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. október 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Vytenis ANDRIUKAITIS

framkvæmdastjóri.

⁽³⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2007/453/EB frá 29. júní 2007 um að ákvarða stöðu aðildarríkja, þriðju landa eða tiltekinna svæða innan þeirra með tilliti til kúariðu út frá áhættu á sjúkdómnum (Stj.íð. ESB L 172, 30.6.2007, bls. 84).

VIÐAUKI

Í stað viðaukans við ákvörðun 2007/453/EB kemur eftirfarandi:

„VIÐAUKI

SKRÁ YFIR LÖND EÐA SVÆÐI

A. Lönd eða svæði þar sem áhætta í tengslum við kúariðu er óveruleg

Aðildarríki

- Belgía
- Búlgaría
- Tékkland
- Danmörk
- Þýskaland
- Eistland
- Króatía
- Ítalía
- Kýpur
- Lettland
- Litáen (Lietuva)
- Lúxemborg
- Ungverjaland
- Malta
- Holland (Niðurland)
- Austurríki
- Pólland
- Portúgal
- Rúmenía
- Slóvenía
- Slóvakía
- Spánn
- Finnland
- Svíþjóð

EFTA-lönd

- Ísland
- Liechtenstein
- Noregur
- Sviss

Þriðju lönd

- Argentína
- Ástralía
- Brasilía

- Chile (Síle)
- Kólumbía
- Costa Rica
- Indland
- Ísrael
- Japan
- Namibía
- Nýja-Sjáland
- Panama
- Paragvæ
- Perú
- Singapúr
- Bandaríkin
- Úrúgvæ

Svæði þriðju landa

- Norður-Írland

B. Lönd eða svæði þar sem áhættu í tengslum við kúariðu er haldið í skefjum

Aðildarríki

- Írland
- Grikkland
- Frakkland

Þriðju lönd

- Kanada
- Guernsey
- Mön
- Jersey
- Mexíkó
- Níkaragva
- Suður-Kórea
- Taívan
- Bretland, að undanskildu svæðinu Norður-Írlandi

C. Lönd eða svæði þar sem áhætta í tengslum við kúariðu er óskilgreind

- Lönd eða svæði sem ekki eru skráð í A- eða B-lið.“
-

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/1769****2019/EES/101/15****frá 23. október 2019****um breytingu á ákvörðun 2009/821/EB að því er varðar skrárnar yfir skoðunarstöðvar á landamærum og
dýralæknaeiningar í Traces-tölvukerfinu***(tilkynnt með númeri C(2019) 7637) (*)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan Bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, einkum 1. og 3. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til Bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE ⁽²⁾, einkum öðrum málslíð annarrar undirgreinar 4. mgr. og 5. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽³⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 29. mars 2017 lagði Bretland fram tilkynningu um þá fyrirætlan sína að ganga úr Sambandinu skv. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Hinn 11. apríl 2019 samþykkti leiðtogaráðið ákvörðun (ESB) 2019/584 ⁽⁴⁾ um að framlengja tímabilið skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið í samráði við Bretland. Í samræmi við þá ákvörðun hefur tímabilið, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, verið framlengt enn frekar til 31. október 2019. Þess vegna hætta lög Sambandsins að gilda um og í Bretlandi frá og með 1. nóvember 2019 (hér á eftir nefndur „útgöngudagurinn“).
- 2) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/821/EB ⁽⁵⁾ er mælt fyrir um skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum, sem eru samþykktar í samræmi við tilskipanir 91/496/EBE og 97/78/EB, og skrá yfir miðlægar einingar, svæðisbundnar einingar og staðareiningar í samþætta, tölvuvædda upplýsingakerfinu um heilbrigði dýra og dýraafurða (Traces-kerfinu). Umræddar skrár eru settar fram í I. og II. viðauka við þá ákvörðun, eftir því sem við á.
- 3) Í kjölfar tillögu frá Belgíu ætti að rýmka samþykkið fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Zeebrugge svo það nái yfir ópakkaðar afurðir til manneldis. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 4) Í kjölfar tillögu frá Danmörku ætti að skrá nýja skoðunarmiðstöð á skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Esbjerg fyrir skoðanir á pökkuðum afurðum. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 5) Í kjölfar tillögu frá Írlandi ætti að rýmka samþykkið fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum á flugvælinum í Dublin svo það nái yfir pakkaðar afurðir og tiltekna flokka dýra, rýmka ætti samþykkið fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Dublin svo það nái yfir tiltekna flokka dýra og ópakkaðar afurðir til manneldis, samþykkja ætti nýja skoðunarstöð á landamærunum við höfnina í Rosslare fyrir dýr og vörur og rýmka ætti samþykkið fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum við Shannon svo það nái yfir alla flokka dýra af hestaætt. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 270, 24.10.2019, bls. 103. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 270/2019 frá 31. október 2019 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1997, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽⁴⁾ Ákvörðun leiðtogaráðsins (ESB) 2019/584 sem tekin var í samráði við Bretland 11. apríl 2019 um að framlengja tímabilið skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið (Stjtið. ESB L 101, 11.4.2019, bls. 1).

⁽⁵⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/821/EB frá 28. september 2009 um að taka saman skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum, um að mæla fyrir um tilteknar reglur um skoðanir, sem framkvæmdar eru af heilbrigðissérfræðingum framkvæmdastjórnarinnar á sviði dýra og dýraafurða og um að mæla fyrir um dýralæknaeiningar í Traces-tölvukerfinu (Stjtið. ESB L 296, 12.11.2009, bls. 1).

- 6) Í kjölfar tillögu frá Spáni ætti að aflétta tímabundinni niðurfellingu á samþykki fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Santander fyrir afurðir til manneldis. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 7) Í kjölfar tillögu frá Frakklandi ætti að samþykkja nýjar skoðunarstöðvar á landamærunum við höfnina í Caen-Ouistreham, við höfnina og járnbrautarstöðina í Calais, við höfnina í Cherbourg, við höfnina í Dieppe, við höfnina í Roscoff og við höfnina í Saint-Malo fyrir tiltekna flokka afurða eða tiltekna flokka dýra. Þar að auki ætti að rýmka samþykkið fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Dunkerque svo það nái yfir ópakkaðar afurðir til manneldis. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 8) Í kjölfar tillögu frá Hollandi ætti að skrá tvær nýjar skoðunarmiðstöðvar á skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Rotterdam fyrir skoðanir á tilteknum flokkum afurða. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 9) Því ætti að breyta I. og II. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 10) Þessi ákvörðun ætti að koma til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019 nema ef lög Sambandsins gilda áfram um og í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi á þeim degi.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og II. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessi kemur til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019.

Hins vegar skal hún ekki koma til framkvæmda ef lög Sambandsins gilda áfram um og í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi á þeim degi.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. október 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Vytenis ANDRIUKAITIS

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Ákvæðum I. og II. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi athugasemdum er bætt við sérstakar athugasemdir:

„(17) = Einungis fyrir sendingar sem eru fluttar í ökutækjum með járnbrautarlestinni gegnum Ermasundsgöngin

18) = Að undanskildum lagarafurðum og samlokum

19) = Eingöngu lagarafurðir og samlokur“

b) Í þeim hluta sem varðar Belgíu kemur eftirfarandi í stað færslunnar fyrir höfnina í Zeebrugge:

„Zeebrugge	BE ZEE 1	P		HC, NHC(2)“	
------------	----------	---	--	-------------	--

c) Í þeim hluta sem varðar Danmörku kemur eftirfarandi í stað færslunnar fyrir höfnina í Esbjerg:

„Esbjerg	DK EBJ 1	P	E D & F ManTerminals Denmark ApS	HC-NT(6), NHC-NT(4) (6)(11)	
			Bluewater Shipping	HC(2), NHC(2)“	

d) Þeim hluta sem varðar Írland er breytt sem hér segir:

i. Í stað færslunnar fyrir flugvöllinn í Dublin kemur eftirfarandi:

„Dublin Airport	IE DUB 4	A		HC(2), NHC(2)	U(8), E, O“
-----------------	----------	---	--	---------------	-------------

ii. Í stað færslunnar fyrir höfnina í Dublin kemur eftirfarandi:

„Dublin Port	IE DUB 1	P		HC, NHC	U(14), E, O“
--------------	----------	---	--	---------	--------------

iii. Eftirfarandi færslu fyrir höfnina í Rosslare er bætt við á eftir færslunni fyrir höfnina í Dublin:

„Rosslare Europort	IE ROS 1	P		HC, NHC	U, E, O“
--------------------	----------	---	--	---------	----------

iv. Í stað færslunnar fyrir flugvöllinn í Shannon kemur eftirfarandi:

„Shannon	IE SNN 4	A		HC(2), NHC(2)	U(8), E“
----------	----------	---	--	---------------	----------

e) Í þeim hluta sem varðar Spán kemur eftirfarandi í stað færslunnar fyrir höfnina í Santander:

„Santander	ES SDR 1	P		HC, NHC-NT“	
------------	----------	---	--	-------------	--

f) Þeim hluta sem varðar Frakkland er breytt sem hér segir:

i. Eftirfarandi færslum fyrir höfnina í Caen-Ouistreham og fyrir höfnina og járnbrautina í Calais er bætt við á eftir færslunni fyrir Brest:

„Caen-Ouistreham	FR CFR 1	P		HC(1), NHC	U(8), E, O
Calais	FR CQF 1	P, F(17)	Höfn	HC(18), NHC	U(8), E, O(14)
			Eurotunnel	HC(18), NHC	U(8), E
			Boulogne-sur-Mer	HC(1)(19)“	

ii. Eftirfarandi færslu fyrir höfnina í Cherbourg er bætt við á eftir færslunni fyrir Châteauroux-Déols:

„Cherbourg	FR CER 1	P		HC(1), NHC	U(8), E, O(14)“
------------	----------	---	--	------------	-----------------

iii. Eftirfarandi færslu fyrir höfnina í Dieppe er bætt við á eftir færslunni fyrir Deauville:

„Dieppe	FR DPE 1	P		HC(1), NHC	U(8), E, O(14)“
---------	----------	---	--	------------	-----------------

iv. Í stað færslunnar fyrir höfnina í Dunkerque kemur eftirfarandi:

„Dunkerque	FR DKK 1	P	Route des Amériques	HC(1), NHC(1)(2)“	
------------	----------	---	---------------------	-------------------	--

v) Eftirfarandi færslu fyrir höfnina í Roscoff er bætt við á eftir færslunni fyrir Roissy Charles-de-Gaulle:

„Roscoff	FR ROS 1	P		HC(1)(2), NHC(2)“	
----------	----------	---	--	-------------------	--

vi) Eftirfarandi færslu fyrir höfnina í Saint-Malo er bætt við á eftir færslunni fyrir Rouen:

„Saint-Malo	FR SML 1	P		HC(1), NHC	U(8), E, O“
-------------	----------	---	--	------------	-------------

g) Í þeim hluta sem varðar Holland kemur eftirfarandi í stað færslunnar fyrir höfnina í Rotterdam:

„Rotterdam	NL RTM 1	P	Eurofrigo Karimatastraat	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Eurofrigo, Abel Tasmanstraat	HC	
			Frigocare Rotterdam B.V.	HC(2)	
			Agro Merchants Maasvlakte B.V.	HC(2), NHC(2)	
			Kloosterboer Delta Terminal	HC(2)	
			Maastank B.V.	NHC-NT(6)	
			Agro Merchants Westland Warehousing B.V.	HC(2)	
			Van Duijn Cold-store B.V.	HC, NHC(2)“	

h) Sá hluti sem varðar Bretland er felldur brott.

2) Í II. viðauka er sá hluti sem varðar Bretland felldur brott.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2019/1795**2019/EES/101/16****frá 24. október 2019****um breytingu á reglugerðum (ESB) 2019/501 og (ESB) 2019/502 að því er varðar gildistíma þeirra****(Texti sem varðar EES) (*)**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 91. gr. og 2. mgr. 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 29. mars 2017 lagði Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland („Bretland“) fram tilkynningu um þá fyrirætlun sína að ganga úr Sambandinu skv. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Sáttmálarnir hætta að gilda um Bretland frá og með þeim degi þegar útgöngusamningur tekur gildi eða, sé ekki um slíkan samning að ræða, tveimur árum eftir tilkynninguna, nema leiðtogaráðið, í samráði við Bretland, ákveði einróma að framlengja það tímabil.
- 2) Í því skyni að undirbúa þann möguleika að Bretland gangi úr Sambandinu án samnings 30. mars 2019 voru reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/501 ⁽³⁾, þar sem stefnt er að því að tryggja grunntengjanleika í vöruflutningum og farþegaflutningum á vegum milli Sambandsins og Bretlands, og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/502 ⁽⁴⁾, þar sem stefnt er að því að tryggja grunntengjanleika í flugsamgöngum milli Sambandsins og Bretlands, samþykktar 25. mars 2019.
- 3) Eftir að hafa fallist á fyrstu framlenginguna 22. mars 2019 samþykkti leiðtogaráðið ákvörðun (ESB) 2019/584 ⁽⁵⁾ 11. apríl 2019 þar sem það féllst á, í kjölfar frekari beiðni frá Bretlandi, að framlengja frestinn, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, til 31. október 2019. Nema því aðeins að útgöngusamningur, sem gerður er við Bretland, hafi öðlast gildi eigi síðar en daginn eftir að sáttmálarnir hætta að gilda um Bretland eða að leiðtogaráðið ákveði einróma, í samráði við Bretland, að framlengja í þriðja sinn frestinn, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, mun fresturinn, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, renna út 31. október 2019.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 279I, 31.10.2019, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 272/2019 frá 31. október 2019 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Álit frá 25. september 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 22. október 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 24. október 2019.

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/501 frá 25. mars 2019 um sameiginlegar reglur til að tryggja grunntengjanleika í vöruflutningum og farþegaflutningum á vegum að því er varðar útgöngu Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands úr Sambandinu (Stjtið. ESB L 85I, 27.3.2019, bls. 39).

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/502 frá 25. mars 2019 um sameiginlegar reglur til að tryggja grunntengjanleika í flugsamgöngum að því er varðar útgöngu Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands úr Sambandinu (Stjtið. ESB L 85I, 27.3.2019, bls. 49).

(5) Ákvörðun leiðtogaráðsins (ESB) 2019/584 sem tekin var í samráði við Bretland 11. apríl 2019 um að framlengja frestinn skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið (Stjtið. ESB L 101, 11.4.2019, bls. 1).

- 4) Reglugerð (ESB) 2019/501 fellur úr gildi 31. desember 2019 og reglugerð (ESB) 2019/502 fellur úr gildi 30. mars 2020. Til að bregðast við áhrifunum af sjö mánaða framlengingu frestsins, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, ætti að framlengja gildistími þessara reglugerða, að teknu tilliti til þeirra meginreglna sem liggja til grundvallar viðbúnaðarráðstöfunum og upphaflega áætlaðs gildistíma þeirra.
- 5) Þrátt fyrir að fresturinn, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, hafi verið framlengdur ætti að framlengja gildistíma reglugerðar (ESB) 2019/501 um sjö mánuði fram til 31. júlí 2020 til að viðhalda níu mánaða gildistíma frá útgöngu Bretlands úr Sambandinu, eins og upphaflega var gert ráð fyrir, og til að tryggja, að því er varðar gildistíma hennar, að markmiðinu með þeirri reglugerð, sem er að viðhalda tímabundið grunntengjanleika á vegum við útgöngu Bretlands úr Sambandinu, sé náð.
- 6) Nauðsynlegt er að tryggja að unnt sé að sækja farþega og skila þeim á landamærasvæði Írlands í tengslum við alþjóðlega reglubundna farþegaflutninga og sérstaka reglubundna farþegaflutninga milli Írlands og Norður-Írlands á sama sex mánaða tímabilinu, eins og upphaflega var gert ráð fyrir. Í stað tilvísunarinnar í lokadagsetninguna, sem um getur í d-lið 3. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2019/501, ætti því að koma tilvísun í sex mánaða tímabil frá og með þeim degi þegar sú reglugerð kemur til framkvæmda.
- 7) Til að tryggja samfelldni í því að farþegar séu sóttir og þeim skilað á landamærasvæði Írlands í tengslum við alþjóðlega reglubundna farþegaflutninga og sérstaka reglubundna farþegaflutninga milli Írlands og Norður-Írlands ætti einnig að aðlagja gildistíma leyfa, sem eru gefin út til handa hópbifreiðafyrirtækjum frá Bretlandi sem um getur í 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) 2019/501, að nýju dagsetningunni þegar sú reglugerð fellur úr gildi.
- 8) Aðlagja ætti frestinn, sem framkvæmdastjórnin hefur til að beita framseldu heimildunum sem um getur í 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) 2019/501, að nýju dagsetningunni þegar sú reglugerð fellur úr gildi.
- 9) Með hliðsjón af sjö mánaða framlengingu frestsins, sem kveðið er á um í 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópu-sambandið, og ef engar aðlaganir eru fyrir hendi, myndi reglugerð (ESB) 2019/502 gilda í innan við helming tímabilsins sem upphaflega var gert ráð fyrir, ef hún félli úr gildi 30. mars 2020. Þetta myndi takmarka umtalsvert tímabilið sem flugrekendur í Bretlandi hefðu til að starfrækja flug til Sambandsins. Af þessum sökum ætti að framlengja gildistíma reglugerðar (ESB) 2019/502 um sjö mánuði til að endurspegla tímabilið sem var upphaflega fyrirhugað. Til að samræma við síðasta dag sumarátelnar Alþjóðasambands flugfélaga árið 2020 ætti reglugerð (ESB) 2019/502 að falla úr gildi eigi síðar en 24. október 2020.
- 10) Í ljósi þess hversu útganga Bretlands úr Sambandinu er brýnt málefni var álitnið viðeigandi að veita undanþágu frá átta vikna frestinum, sem um getur í 4. gr. bókunar 1 um hlutverk þjóðþinga í Evrópusambandinu sem fylgir sáttmálanum um Evrópusambandið, sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu.
- 11) Þessi reglugerð ætti að öðlast gildi sem fyrst eða daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og hún ætti að koma til framkvæmda frá og með deginum eftir að sáttmálarnir hætta að gilda um Bretland. Hún ætti þó ekki að koma til framkvæmda ef útgöngusamningur, sem gerður er við Bretland í samræmi við 2. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, hefur öðlast gildi fyrir þann dag.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) 2019/501

Reglugerð (ESB) 2019/501 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað d-liðar 3. mgr. 2. gr. kemur eftirfarandi:

„d) farþegar sóttir eða þeim skilað á landamærasvæði Írlands í tengslum við alþjóðlega reglubundna flutninga og sérstaka reglubundna flutninga milli Írlands og Norður-Írlands á sex mánaða tímabili sem hefst þann dag sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda, eins og sett er fram í annarri málsgrein 12. gr.“

- 2) Í stað 3. mgr. 4. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Þau leyfi sem eru áfram í gildi skv. 2. mgr. þessarar greinar má nota áfram í þeim tilgangi sem tilgreindur er í 1. mgr. þessarar greinar ef þau hafa verið endurnýjuð samkvæmt sömu skilmálum og skilyrðum eða þeim breytt með tilliti til biðstöðva, fargjalda eða áætlunar og með fyrirvara um reglurnar og málsmæðferðarreglurnar, sem settar eru fram í 6.–11. gr. reglugerðar (EB) nr. 1073/2009, í gildistíma sem er að hámarki til 31. júlí 2020.“

3) Í stað 1. mgr. 11. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til 31. júlí 2020 til að samþykkja framseldu gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 7. gr. og 2. mgr. 8. gr.“

4) Í stað fjórðu málsgreinar 12. gr. kemur eftirfarandi:

„Reglugerð þessi fellur úr gildi 31. júlí 2020.“

2. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) nr. 2019/502

Í stað b-liðar 4. mgr. 16. gr. kemur eftirfarandi:

„b) 24. október 2020.“

3. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún skal koma til framkvæmda frá og með deginum eftir að sáttmálarnir hætta að gilda um Bretland skv. 3. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið.

Þessi reglugerð skal þó ekki koma til framkvæmda ef útgöngusamningur, sem gerður er við Bretland í samræmi við 2. mgr. 50. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, hefur öðlast gildi eigi síðar en daginn eftir að sáttmálarnir hætta að gilda um Bretland.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 24. október 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

D. M. SASSOLI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. TUPPURAINEN

forseti.